L.663

SERIE NOUĂ - 658 • ANUL XLVII • 8 IANUARIE 2004 • 16 PAGINI • 8000 LEI Nr. 1 (2408)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Cine aleargă după visuri, nu-şi trăieşte viaţa.*
(Proverb chinez)

■ *Tăcerea e cea mai frumoasă bijuterie a unei femei, dar o poartă rareori.*
(Proverb englez)

■ *Dacă ţânţarii vor ajunge să conducă lumea, nu-şi vor aminti că s-au hrănit cu sângele nostru.*
(Colette)

REFUGIU ÎN LUMEA BASMELOR

Femina club

Indiscreţii
Două feline

Pentru părinţi
Calm şi relaţii amiabile

■ Pro TV
■ România 1
■ TVR 2
■ Acasă
■ Antena 1
■ Prima TV
■ Tele 7 abc

2003 a început şi s-a terminat sub semnul catastrofelor

DEZASTRELE SFÂRŞITULUI DE AN

Anul care a trecut n-a fost un an de pus pe rană, dimpotrivă: pe 1 februarie naveta spaţială americană „Columbia" se dezintegra pe cerul texan, ucigându-i pe cei şapte cosmonauţi aflaţi la bord, în martie s-au declanşat acţiunile militare ale SUA în Irak care au vizat răsturnarea regimului lui Saddam Hussein, „războiul contra terorismului" a continuat, deşi nimeni nu ştie unde sunt aceştia, iar pentru sfârşitul anului, serviciile secrete americane anunţau noi atacuri teroriste în SUA şi în lume (care nu s-au produs). Lumea spera măcar în nişte sărbători de iarnă liniştite. Şi în mare parte, aşa a şi fost. Numai că în unele locuri, hazardul a adus nenorociri şi dezastre, însângerând sfârşitul de an şi transformând sărbătorile unora în suferinţă şi moarte.

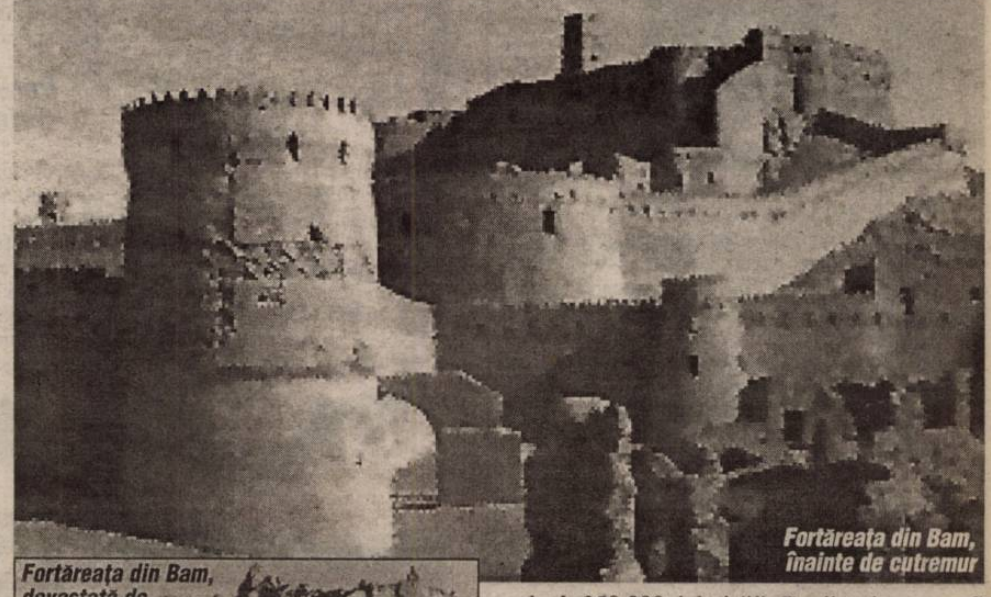

Fortăreaţa din Bam, înainte de cutremur

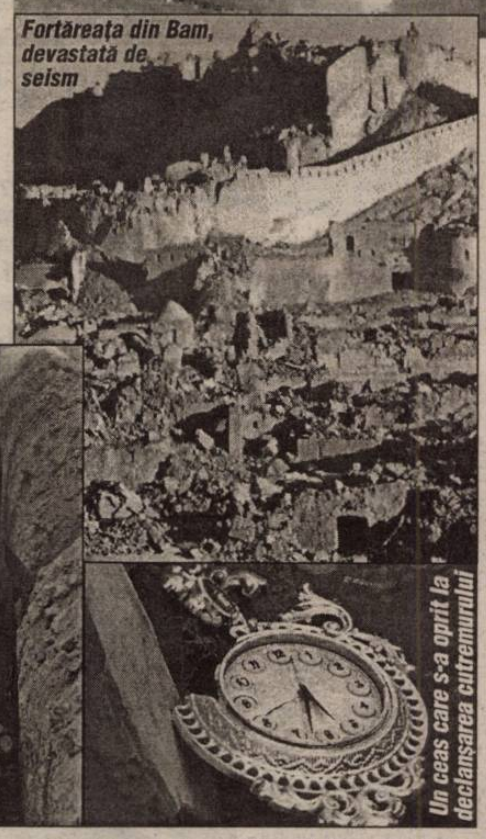

Fortăreaţa din Bam, devastată de seism

Un ceas care s-a oprit la declanşarea cutremurului

Cutremurul care a ucis o pagină de istorie

Vineri, în a doua zi de Crăciun, la ora locală 05,30, un puternic seism, de 6,7 grade pe scara Richter, al cărui epicentru s-a aflat în sud-estul Iranului, a distrus aproape în întregime oraşul istoric Bam, peste 50.000 de oameni (după estimările oficiale) pierzându-şi viaţa, alte zeci de mii fiind rănite. Casele construite din cărămizi de argilă nu au rezistat, peste 70 la sută din clădiri s-au prăbuşit în acest oraş istoric vechi de două milenii, care avea 200.000 de locuitori. Cel mai important edificiu al oraşului Bam, vechea fortăreaţă Arge-Bam, considerată una din minunile patrimoniului cultural al Iranului şi al lumii, cea mai veche cetate din lume construită din argilă, a fost pur şi simplu spulberată de seism. Ţintă a mai multor asedii şi invazii de-a lungul timpului, ea a fost distrusă şi reconstruită de mai multe ori, ultima reconstrucţie datând din epoca safavidă (secolele XVI-XVIII). Lungă de 300 metri şi lată de 200, aflată pe un deal de 60 m înălţime, fortăreaţa, dotată cu ziduri masive de 18 m înălţime şi 28 de turnuri de apărare, este un exemplu de construcţie urbană din Iranul pre-islamic. O oază în plin deşertul Dasht e-Kevir, oraşul Bam era o etapă importantă pe Drumul de sud al Mătăsii, înainte de a-şi pierde acest statut o dată cu dezvoltarea transportului mecanizat de la începutul secolului al XX-lea. Deşi autorităţile iraniene au spus că fortăreaţa din Bam va fi reconstruită, pierderile din oraş sunt grele, cel puţin din perspectivă umană. S-a mai întâmplat ca în timpul cutremurului două spitale din oraş să se prăbuşească, sub dărâmături dispărând atât pacienţi cât şi medici, fapt ce a aruncat operaţiunile de salvare în haos. Pe de altă parte, norocoşii supravieţuitori, rămaşi sub cerul liber, s-au confruntat, chiar din prima noapte de după dezastru, cu un nou inamic: frigul, temperaturile coborând în timpul nopţii sub zero grade. Comunitatea internaţională s-a mobilizat încă o dată în asemenea cazuri, trimiţând aproape imediat ajutoare, deşi în unele cazuri sumele de bani puse la bătaie au fost frivol de mici faţă de „mărimea" şi „greutatea" donatorilor. Ditamai ONU, de pildă, n-a putut scoate din casă decât suma de 90.000 dolari (!), în vreme ce UNICEF n-a rupt de la gură decât 350.000 dolari (!!). Banii aştia puteau fi trimişi de orice miliardar de la noi, aflat sau nu pe lista publicată de revista „Capital". Onoarea a fost spălată de Uniunea Europeană care a dislocat aproape imediat suma de 3,5 milioane euro ca ajutor pentru victimele din Iran. Cutremurele sunt o realitate frecventă în Iran şi asta deoarece teritoriul ţării este traversat de mai multe falii seismice. Ultimul cutremur, cel din iunie 2002 din nordul Iranului, a omorât 229, dar în 1990, în nord-vestul ţării 35.000 de oameni au murit în urma unor mişcări telurice care au atins 7,7 grade pe scara Richter.

Marte a înghiţit robotul Beagle-2

Nici cercetătorii n-au avut parte de succese la sfârşit de an. Cel puţin cei de la Agenţia spaţială europeană, care sperau să bea o cupă de şampanie chiar de Crăciun, momentul în care robotul spaţial Beagle-2 ar fi trebuit să transmită primele semnale de pe Marte. Deşi sonda marţiană europeană Mars Express fusese repoziţionată cu succes pe orbita marţiană şi deşi robotul marţian Beagle-2 fusese largat, centrul de control al ASE din Darmstadt (Germania) a aşteptat în van vreun semnal de la micul robot.

Până la urmă, asolizarea pe Marte a rămas o simulare pe computer

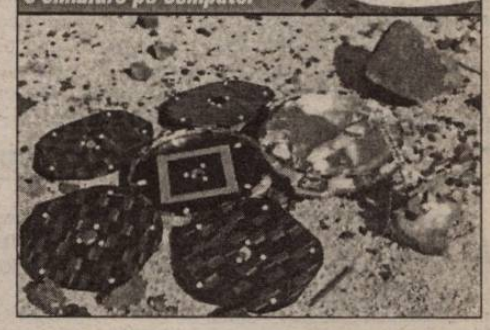

Grupaj de GEORGE CUŞNARENCU

Continuare în pag. 9

841:759 P

Biblioteca judeţeană MUREŞ TÂRGU MUREŞ

divanul galben

Un diamant pentru totdeauna
BUENA VISTA SOCIAL CLUB

Scriu aceste rânduri pentru cei care până azi n-au auzit de *Buena Vista Social Club* (BVSC). Mărturisesc, nici eu nu auzisem nimic despre *Buena Vista Social Club* din Havana, şi asta nu dintr-o lipsă ce-mi putea fi imputată mie, ci celor care izolând Cuba, o izolează şi cultural. Născut în Cuba, un asemenea diamant este *Buena Vista Social Club*, un grup muzical scos la lumină de Ry Cooder, un artist american, chitarist, compozitor şi producător. Lui îi revine meritul de a fi adus la cunoştinţa lumii „civilizate", după un voiaj cu băiatul lui în Cuba, existenţa excepţionalilor muzicieni cubanezi care au cunoscut o glorie locală în anii 50, după care nu s-a mai auzit nimic despre ei. Cei pe care în 1996 i-a descoperit Ry Cooder erau la sfârşitul vieţii, după o pauză muzicală cuprinsă între 30 şi 50 de ani! Pentru a supravieţui, în tot acest timp, fiecare din membrii grupului BVSC s-a descurcat cum a putut, unul fiind lustragiu şi vânzător de bilete la meci (Ibrahim Ferrer), altul pianist la un fel de Casa pionierului din Havana (Ruben Gonzalez), altul încheind cu muzica, dar nu şi cu fumatul ţigărilor de foi (Compay Segundo). Aflaţi toţi în Havana, aflaţi toţi peste 70 de ani, Compay având în 1998 nici mai mult nici mai puţin decât 90 de ani!, aceşti muzicieni care se împăcaseră cu soarta au renăscut în momentul în care Ry Cooder i-a strâns laolaltă, oferindu-le ocazia de a cânta din nou împreună. De data asta pentru realizarea unui compact disc. La casa de discuri EGREM din Havana, Cooder a înregistrat cu aceşti „pensionari" plini de har un disc intitulat simplu *Buena Vista Social Club*, care în 1998 avea să câştige şi un premiu Grammy. Producătorul american i-a dus apoi la New York pentru un concert la *Carnegie Hall*, moment care i-a transformat pe uitaţii artişti cubanezi în adevărate stele mondiale, ocazia vieţii lor de a cânta şi pentru altcineva decât pentru ascultătorii din Cuba. O ocazie venită poate prea târziu, dar oricum binefăcătoare. A mai fost apoi proiectul regizorului german Wim Wenders care a turnat în 1998 un film documentar tulburător, în care artiştii septuagenari, octogenari şi nonagenari, laolaltă cu unii ceva mai tineri, îşi povestesc pe scurt viaţa şi transmit pe rând fiorul celor hărăziţi cu talent. Şi bucuria de a cânta încă o dată înainte de a încheia socotelile cu viaţa. Pentru unii, a fost cântecul de lebădă. La patru ani după turnarea filmului, Compay Segundo, cel care mărturiseşte că fuma trabucuri de la vârsta de 5 ani („fumez aşadar de 85 de ani"), s-a stins din viaţă. Pentru ca în noiembrie 2003 să moară şi pianistul Ruben Gonzalez. Trebuie să vedeţi documentarul lui Wim Wenders (înregistrat pe DVD) ca să înţelegeţi ce înseamnă tulburătoarea renaştere a unor artişti care-şi pierduseră încrederea în muzică doar pentru că ea nu-i ajuta să supravieţuiască. Care trăiesc, însă, muzica în continuare cu o forţă şi cu o ardere nebănuită. Trebuie să vedeţi filmul ca să înţelegeţi profunzimea melodiilor de pe disc, să vedeţi bucuria lui Ry Cooder de a cânta alături de aceşti muzicieni cubanezi, să înţelegeţi mai bine tristeţea unui bolero, nostalgia unui duet interpretat de Ibrahim Ferrer şi Omara Portuondo („Silencio"), vocea şi chitara lui Compay Segundo din „Chan Chan". În fine, scriu aceste rânduri şi pentru cei care lucrează la posturile de radio şi care, poate, vor reuşi să descopere şi ei diamantul numit *Buena Vista Social Club*, talentul, frumuseţea şi vivacitatea unor artişti ca Ibrahim Ferrer, Compay Segundo, Ruben Gonzalez, Omar Poruondo, Eliades Ochoa, Juan de Marcos Gonzalez, Barbarito Torres, Manuel „Guajiro" Mirabal, Salvador Repilado Labrada.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

MAGDALENA, Bucureşti: *„...Zodia artiştilor este, aşa cum am citit într-o publicaţie franceză, cea a Fecioarei, iar a muzicienilor este Vărsător. Aş dori să aduc pe lume un copil într-una din aceste zodii, sau poate doi copii. Cât adevăr este în aceste concepţii astrologice şi pe ce se bazează ele? Apoi aş dori să-mi răspundeţi la următoarea întrebare: pe ce criterii se bazează afirmaţia că femeia din Săgetător este cea mai mofturoasă şi cu cele mai puţine reuşite sentimentale; cu alte cuvinte, de ce este considerată femeia din Săgetător cea mai sigură la «postul» de fată bătrână şi cu cele mai multe căsnicii nefericite? Eu sunt din Săgetător şi am la activ patru divorţuri (...) La vârsta mea, oarecum înaintată, sunt curtată de doi bărbaţi, unul din Capricorn, iar celălalt din Leu. Ce se poate spune în această privinţă, având în vedere că eu nu prea am încredere în nici unul... Vă urez la mulţi ani pentru întreaga redacţie şi ţineţi-o tot aşa!"*

Săgetătoarea, o mofturoasă ghinionistă

– Dragă ***Magdalena,*** în primul rând îţi mulţumim pentru urări, pe care ţi le întoarcem cu afecţiune. Apoi am să răspund pe rând întrebărilor tale. Într-adevăr, există studii zodiacale pe profesiuni, dar acestea sunt relative, întrucât s-a constatat că pe toată perioada anului s-au născut vedete de nivel mondial. S-ar putea ca Fecioarele să fi ieşit în evidenţă datorită unui formidabil grup de trei femei: Greta Garbo, Ingrid Bergman şi Sofia Loren. În ceea ce priveşte muzicienii, zodia lor pare să fie Vărsător, cu Mozart în frunte, dar... Femeia din Săgetător este considerată cea mai mofturoasă şi, în consecinţă, cea mai ghinionistă pentru că are afinitate maximă faţă de bărbaţii dintr-o singură zodie, aceea a Gemenilor. Ea respinge apriori (şi după criterii greu de precizat) bărbaţii din Taur şi Rac.

Berbecii sunt serioşi, dar...

– Dragă ***Corina,*** nu am putut cita mai mult din scrisoarea ta, dar cred că este semnificativ pentru toţi cititorii ceea ce ţi s-a întâmplat. Nu mi-ai precizat vârsta, însă se pare că eşti foarte tânără şi un astfel de episod amar poate fi lesne depăşit dacă te gândeşti că acel M. nu te-a meritat. După părerea mea, nici nu trebuie să afle ce eforturi ai făcut ca să-l găseşti şi să-i ceri o explicaţie. O astfel de despărţire nu este demnă de un bărbat adevărat, care nu a avut curajul să stea de vorbă cu tine faţă în faţă. În legătură cu relaţiile sentimentale interzodiacale, îţi spun doar că femeia din Balanţă are o afinitate medie faţă de Berbeci; în acelaşi timp, teoria afirmă că Berbecii sunt oameni serioşi şi excelenţi familişti... De la teorie la viaţa reală este uneori un drum prea lung.

Sensibilităţile bărbatului din Capricorn

– Dragă ***Alexandru,*** există, într-adevăr, o astrologie bazată pe nume, dar care are o mare doză de subiectivism. Pentru numele de botez Alexandru îţi precizez că etimologic înseamnă „bărbat care sare în ajutor" (din greceşte) şi că are o relaţie specială cu persoanele de ambe sexe din Peşti. Aceste detalii sunt valabile şi pentru Alexandra. Din punct de vedere strict astrologic, bărbaţii din Capricorn sunt sensibili faţă de femeile din Berbec, Rac şi Balanţă. Oricum, inima şi sufletul tău îţi dau mai multe „indicaţii" decât aceste speculaţii. Succes mai departe!

RADU IANIERI

CORINA P., Braşov: *„...Acum patru luni m-am întors din Germania, unde am fost în interes de serviciu aproape un an întreg. În toată această perioadă am vorbit la telefon şi am corespondat prin e-mail cu iubitul meu din Bucureşti, cel cu care în vara lui 2004 ar fi trebuit să mă căsătoresc (...) Nu l-am mai găsit la adresa obişnuită, iar vecinii nu ştiau nimic despre mutarea lui. Mamei lui nu i-a spus nimic, nu mi-a lăsat nici un fel de mesaj, dânsa presupunând că a plecat la muncă în Italia (...) O colegă de serviciu mi-a spus că l-a văzut pe M. la un restaurant din centrul Bucureştiului, în compania unor femei, de fapt erau nişte puştoaice, şi a unor bărbaţi, dar ea era sigură că există o legătură specială cu una din ele (...) M-am hotărât să nu mă mai interesez de el, pentru că a trecut destul timp şi el nu m-a căutat deloc la telefon, deşi ştia că m-am întors din străinătate. Acum îmi este foarte clar că bărbaţii din zodia Berbecului sunt neserioşi şi aş dori să ştiu ce zodie mi se potriveşte mie, care sunt din Balanţă."*

ALEXANDRU IOAN, Bucureşti: *„...Nu ştiu dacă aţi scris până acum despre astrologia numelui şi tot ce ţine de semnificaţiile numelui de botez. Aş dori să ştiu dacă numele meu are vreo importanţă, pentru că fata pe care o iubesc şi cu care mă voi căsători în această iarnă se cheamă Alexandra. Să fie o întâmplare? Vă mai precizez că eu sunt născut în Capricorn, iar ea în Peşti (...) Am mai avut o prietenă din Gemeni, dar legătura nu a ţinut decât câteva luni. Ce puteţi să spuneţi despre potrivirea de nume?"*

ANCHETA săptămânii

Ai principii în viaţă?

Principiile sunt, în primul rând, un apanaj al oamenilor de onoare care altădată îşi puneau şi viaţa în joc pentru a le apăra. Rigide sau flexibile, principiile continuă să ne dirijeze modul de a gândi şi acţiona. Într-o epocă în care suntem nevoiţi să ne adaptăm rapid multiplelor situaţii cu care ne confruntăm, ele pot deveni o frână în succesul acţiunilor noastre. Sau, dimpotrivă, un catalizator. Dar, dincolo de toate astea, ele răspund nevoii noastre de echilibru moral.

◆Desigur că am. Un om fără principii e pentru mine un om „mort". Dacă ai principii şi sunt sănătoase, te poţi considera un om care are toate şansele să se împlinească plenar. Omul fără principii nu va şti niciodată ce are de făcut şi mai ales cum. *(Ioana Alina Oancea, 17 ani)*

◆E o chestie normală să ai principii. Fără aşa ceva eşti un rătăcit. O vreme am cochetat cu unele extreme – nu vă gândiţi la droguri – după principiul: ori la bal ori la spital. Dar m-am maturizat rapid şi acum sunt dispus să ajung pe căi drepte spre ţinte nobile, înarmat cu principii sănătoase. *(Mircea Gheorghiu, 17 ani)*

◆Da, e important să ai principii. Mai ales acum, în şcoală, când se formează personalitatea ta. Pentru mine fiecare zi e un început de viaţă din care nu trebuie să lipsească principiile. Unul dintre ele e să fiu mereu veselă şi să nu dau importanţă lucrurilor care te supără. *(Florina Florentina Cătoi, 16 ani)*

◆Da. Exemplu: Nu lovi niciodată o persoană de sex feminin. Încearcă să-i înţelegi pe cei din jurul tău şi după aceea să-i judeci. Respecta-ţi familia şi persoanele în vârstă. *(Bogdan Alexandra Păun, 17 ani)*

◆În general da. Cum ar fi: Spune clar ce gândeşti chiar dacă adevărul doare. Nu minţi. Nu judeca comportamentul şi înfăţişarea celorlalţi înainte de a te analiza pe tine. Nu încerca să crezi că eşti perfect. Nu vorbi mai mult decât e necesar. *(Alexandru Rădoiaş, 17 ani)*

◆Nu. Fac în aşa fel încât să-mi fie bine. Mă adaptez după situaţie fără să mă împiedic de sloganurile proprii. Practic toţi facem asta dar puţini recunosc. *(Valentin Radu, 17 ani)*

◆Da, am. Nu trebuie să lăsăm totul în voia sorţii, trebuie să mai conducem şi noi puţin. *(Daniela Mădălina Cracu, 17 ani)*

◆Principii: Nu te lega la cap dacă nu te doare. Orice ţi s-ar întâmpla azi, bucură-te, mâine poate fi mai rău. *(Cristinel Stan, 17 ani)*

◆Nu, societatea nu-mi permite. *(Vlad Cosmulescu, 17 ani)*

◆Da, sunt unul dintre puţinii băieţi care mai cred că fumatul şi băutura nu sunt recomandate. Şi mai cred că fiecare trebuie să aibă limite în atitudinea lui şi să se ghideze după regulile bunului simţ. *(Andrei Cristian Beldinescu, 18 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Inhibiţie şi dorinţă sexuală

În urma unor cercetări efectuate de o echipă de specialişti francezi, s-a descoperit că există o legătură între scăderea sau absenţa dorinţei sexuale la bărbaţi şi inhibiţia unor zone ale creierului implicate în procesul de declanşare a dorinţei. În Franţa 1-1,5% din populaţia adultă masculină suferă de dorinţă sexuală diminuată sau chiar absentă iar tratamentele folosite, în special administrarea de testosteron sau psihoterapia sunt puţin eficace. Specialiştii francezi au comparat activitatea diferitelor regiuni cerebrale ale subiecţilor cu probleme sexuale şi ale subiecţilor normali din punct de vedere sexual, prin intermediul tomografiei cu emisie de pozitroni, care măsoară fluxul sangvin în diferitele regiuni ale creierului. Şi asta în timp ce subiecţii urmăreau un film cu imagini incitante. În urma experimentului a putut fi studiată activitatea unei părţi a cortexului stâng atât la subiecţii cu probleme de inhibiţie sexuală cât şi la subiecţii normali. O descoperire ce ar putea ajuta neurologii şi psihoterapeuţii să înţeleagă mai bine pacienţii afectaţi de inhibiţii sexuale.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Margărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Mihaela Dorobanţu
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 224.39.96

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Pentru animale, câteva luni „libere”

Intrarea în hibernare

Sărbătorile au trecut, a sosit vremea ca noi, oamenii, să ieşim din scurta „hibernare”, ceea ce nu trebuie încă să se întâmple şi cu vieţuitoarele sălbatice aflate în adormire. De fapt, ce fel de „somn” este această hibernare? Şi, mai ales, toate animalele care-şi petrec iarna cu toate ritmurile vitale încetinite trec prin aceleaşi procese? Iată câteva răspunsuri, ce deschid orizontul către un adevărat spectacol, deosebit de interesant, oferit de natură.

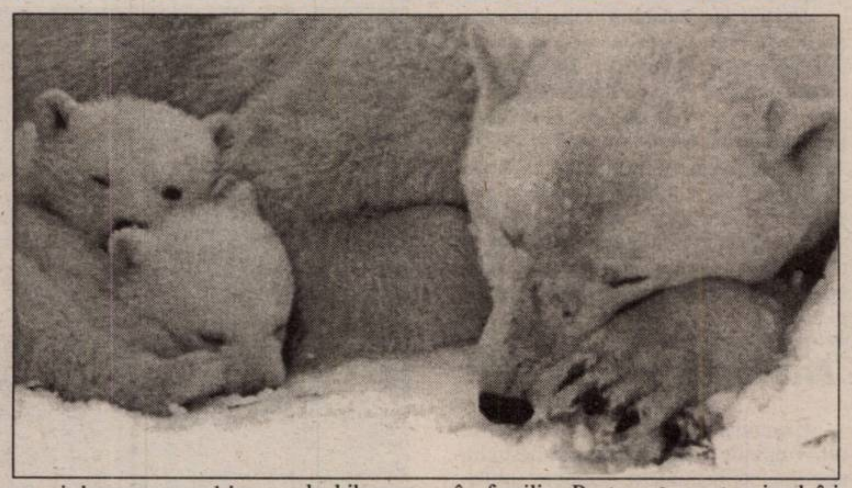

Ursul polar mai exact femela, îşi petrece iarna ghemuită într-un culcuş săpat în zăpadă. Acolo, ea dă naştere puilor, de regulă în cursul lunii decembrie. Atunci când termometrul coboară frecvent până la –40º C, ursuleţii sunt la adăpost, între labele mamei lor, dar în martie, o dată cu încălzirea vremii, încep şi ei să exploreze împrejurimile. Este şi momentul când ursoaica îşi recapătă forţele: în decursul ultimelor şase luni, ea a pierdut peste 100 de kilograme. Cât despre tatăl puilor, el a hoinărit în acest timp pe banchiză, în căutarea hranei, mai greu de procurat în sezonul geros.

Broasca de pădure are un destin hibernal cu totul deosebit: timp îndelungat, chiar şi patru săptămâni, ea rămâne efectiv congelată. Şi nu oricum. Pe corpul său se formează mici particule de gheaţă pe zonele unde nu există riscul afectării vreunui organ. Broscuţa pare astfel moartă: respiraţia i se opreşte, bătăile inimii la fel, totuşi ea trăieşte. Imediat ce vine dezgheţul, funcţiile vitale îi revin la normal şi sus-numita o ia din loc... ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat.

Veverița arctică răspândită în Siberia, Alaska şi nordul Canadei, îşi petrece şapte luni din an transformată într-un bulgăre de blană şi ascunsă într-o vizuină. Atunci, temperatura corpului său „cade” incredibil, spre valori uşor negative. De fapt, nu este vorba despre somn, ci despre un mod insolit de a depăşi perioada geroasă. Totodată, postura respectivă este foarte obositoare, motiv pentru care veverița iese periodic din hibernare, pentru a-şi încălzi corpul şi a dormi normal, câteva ore.

Liliecii hibernează şi ei, perioadă în care se poate spune că stabilesc câteva recorduri demne de luat în seamă. Dacă, în zbor, inima liliacului înregistrează 1.000 de bătăi pe minut, iarna ritmul scade la 25 bătăi pe minut, în timp ce temperatura corpului coboară la numai 2º C. În cazul în care grota se încălzeşte dintr-o dată, el iese din hibernare după circa un sfert de oră. În ce priveşte respiraţia, la liliacul aflat în hibernare ritmul acesteia este de una la două ore!

Marmota alpină îşi pregăteşte temeinic locul de hibernare... în familie. Pentru că acest animal îşi petrece iarna în grup, în vizuina căptuşită cu iarbă uscată, acolo unde temperatura corpului nu trebuie să coboare niciodată sub 5º C. Într-un asemenea cadru comunitar, puii sunt ţinuţi între adulţi, astfel încât să nu resimtă nici o clipă efectele temperaturilor scăzute.

Ariciul este unul dintre somnoroşii care nu trebuie treziţi, atunci când sunt adânciţi în somnul hibernal. În perioada respectivă, temperatura corpului său coboară până la 6º C iar încălzirea până la limitele normale înseamnă un consum de energie foarte mare. De aceea, ariciul trezit va trebui să „rontăie” ceva consistent, ca să se refacă. În caz contrar, va muri din cauza oboselii şi a frigului. Aşadar, să nu-i trezim pe somnoroşii cu blană, decât la primăvară. Atunci, nu vor mai fi în pericol de moarte prin îngheţ.

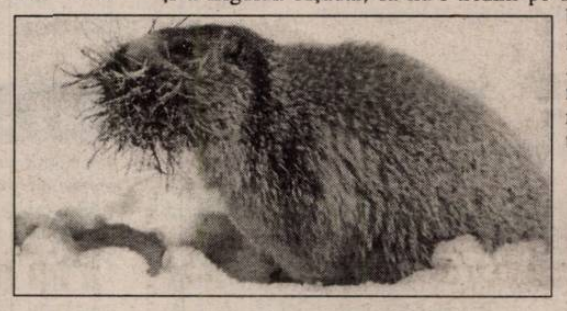

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Un proiect faraonic

O nouă vale a Nilului care se va întinde pe sute de kilometri. Un proiect lansat de Egipt pentru a transforma deşertul în pământ fertil.

Este vorba de una dintre cele mai ambiţioase lucrări ale acestui început de secol pe care autorităţile egiptene încearcă să o învăluie în secret. Unul dintre motive ar fi efectele nedorite asupra unor ţări care se hrănesc din apele Nilului, cum ar fi Sudanul şi Etiopia, pentru că naşterea unor pământuri ale făgăduinţei în care ar urma să migreze milioane de egipteni presupune deturnarea a 10% din apele Nilului. Proiectul a fost lansat în 1977 şi urma să transforme în teren arabil 220.000 de hectare de deşert în Valea Tochka, o zonă aridă, cu temperaturi care în timpul verii pot depăşi 50 grade C. Până acum a fost construit un canal lung de 50 km cu o lărgime de 50 m, populat cu peşti, denumit Canalul şeicului Zayed. Inspirată din marile fortăreţe ale Antichităţii egiptene, a fost construită staţia de pompare Mubarak, cea mai mare din Orientul Mijlociu. O construcţie uriaşă cu o lungime de 140 m şi o înălţime de 75 m, care scoate din apele lacului Nasser un flux de apă de 334 m cubi pe secundă. Debitul previzibil e de 25 milioane de metri cubi pe zi, un volum de apă dirijat printr-un canal principal ce se întinde în deşert, în pantă uşor înclinată. Canalul va avea în final 72 km şi se va desface în alte patru canale secundare cu o lungime cumulată de 167 km, care vor alimenta cu apă patru regiuni concesionte ai căror proprietari sunt implicaţi în subvenţionarea proiectului. Acesta beneficiază de colaborare externă privind elaborarea de date climatice, topologice şi geologice care îi vor ajuta pe agricultori să aleagă tipurile de cultură şi să le planifice în funcţie de sezon. O altă zonă vizată pentru a beneficia de apele deturnate ale Nilului se află în nord, pe ruta care leagă Cairo de Alexandria, unde au apărut o mulţime de reşedinţe de lux şi ferme care beneficiază de apa scoasă din puţuri de mare adâncime. În fine, se preconizează validarea acestui proiect şi în zona Sinai până la El-Arish, prin canalul Al-Salam care pleacă din nord estul Deltei, apa trecând apoi prin 4 tunele săpate sub Canalul Suez. Dacă acest proiect uriaş va da roade, milioane de locuitori vor putea migra spre zonele irigate care vor fi dotate cu reţele electrice şi rutiere şi în care se vor construi oraşe şi o infrastructură pentru turismul de lux. Egiptul e un vast teritoriu deşertic în care 96% din populaţie se află comasată în 5% din teritoriu, mai precis în Valea Nilului şi Deltă. O ţară confruntată şi cu o mare presiune demografică – 67 milioane de locuitori azi, 80 milioane aproximate, peste 15 ani – care ar putea deveni o uriaşă oază prosperă dacă acest proiect va izbândi.

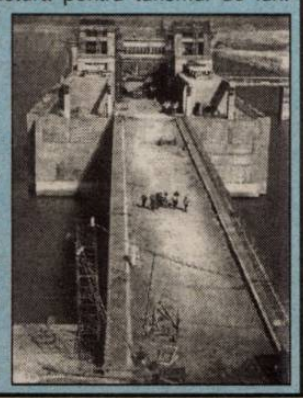

DORIN MĂRAN

Cum va arăta lumea peste 50 de ani?

Epoca Frankenstein

De-abia s-a stins clinchetul cupelor de şampanie că cercetătorii s-au şi pus pe lucru. În retortele lor secrete, noi idei prind contur, ca pe vremuri personajele doctorului Frankenstein din romanul lui Mary Shelley. Generaţiile viitoare vor trăi împreună cu aceste „creaţii”...

Totul a pornit de la un prezentator de programe culinare care îşi frângea mâinile că nu pot telespectatorii să simtă mirosul bunătăţilor de pe masă! Vizionarii s-au şi pus atunci la treabă. Şi au „văzut” cum peste destul de puţini ani explozia ştiinţelor şi a supertehnologiilor ne va oferi o DigitalTV, o WebTV sau chiar o ReplayTV – totul se va schimba. Web-ul va putea fi adus direct pe ecranele noastre şi televizorul transformat într-un computer sau invers. Fără costuri suplimentare! Se va colabora de acasă la cele mai complicate programe ştiinţifice internaţionale. Se vor face cumpărături. Fiecare îşi va putea „salva” programele favorite direct pe harddisk, va putea să revadă oricând un program sau chiar să poată... sări peste reclamele care fac de multe ori filmele de nevăzut. Televizorul va deveni din ce în ce mai mult un aparat prin care comunicăm şi nu doar unul care ne transmite diverse programe. O televiziune pe care să o... mirosim? Va mai trebui să aşteptăm destulă vreme şi nici nu putem fi siguri că atunci când se va întâmpla vom mai şti exact ce însemna televiziunea la începutul anilor 2000... Şi dacă tot ne plângem de atâtea ori astăzi că din cauza televizorului nu mai citim, aceiaşi vizionari merg chiar şi mai departe şi se întreabă: *Vom mai răsfoi vreodată o carte?*

Adică: va alege societatea omenească drumul cărţii sau cel al ecranului? Sau, prin intermediul e-cernelii, al cernelii electronice, va merge pe amândouă deodată? După ce au fost cetăţeni ai unui sat, ai unui oraş, ai unei ţări, după ce au fost „cetăţeni ai lumii”, oamenii devin din ce în ce mai mult... „neţieni”, cetăţeni ai net-ului mondial.. Cultura ecranului nu mai poate fi neglijată. Ea este într-o permanentă mişcare, are o dinamică incredibilă, nu impune un anume adevăr, ci ne lasă pe noi să ni-l construim. Şi tot ei pregătesc, înainte ca lucrurile să devină ireparabile, „împăcarea” cu oamenii cărţii. Ei pregătesc foile subţiri din hârtie din plastic care să suporte cerneala digitală. O legătură simplă, o carte de câteva pagini, una adevărată, în care să poţi întoarce paginile şi... ai povestea pe care o vrei. Ai citit-o, aşezi cartea într-un încărcător şi când o deschizi, pe paginile sale găseşti o nouă poveste. La fel şi cu ziarele. Pe paginile lor, sau ale cărţilor, cuvintele se vor alinia cuminţi, iar imaginile vor putea prinde viaţă la o simplă apăsare mai puternică pe colţul de jos din dreapta. Nu peste foarte mult timp vom avea o televiziune care se citeşte şi cărţi care se privesc. Oamenii cărţii îşi vor întoarce în continuare paginile iar oamenii ecranului vor butona cum le e plăcerea: totul pe una şi aceeaşi foaie de hârtie digitală! Şi, fericiţi, vom şi uita la câte avem să ne gândim în jurul nostru.

Noile alimente

Ţări şi guverne discută şi dau legi pentru reglementarea alimentaţiei-MG, adică Modificată Genetic. Şi nu cad întotdeauna la pace. Dar de fapt MG-hrana este de mult prezentă în viaţa noastră. O treime din grâul cultivat anul trecut în SUA, şi o jumătate din producţia de soia sau de bumbac, sunt... MG! Marea şi adevărata problemă este cea a efectuării testelor riguroase, aşa cum este necesar la orice nou tip de aliment, pentru a nu pune în pericol populaţia. Pentru că s-ar putea ca MG-alimentele să fie unica soluţie pentru cei peste 800 de milioane de oameni subnutriţi din lume la ora actuală. Poate biotehnologia să ajute? Poate. Ea produce de pildă orez-MG, fortificat cu o substanţă numită beta-caroten, care odată intrată în corp este transformată de organism în vitamina A. O şansă imensă pentru 100 milioane de copii cu deficienţă de această vitamină şi care în mod fatal vor ajunge la orbire. Biotehnologiile pot ridica productivitatea agricolă cu 25%. Cercetarea „se mută” în ţările subdezvoltate. Nu doar pentru că este mai ieftin, ci mai ales pentru că este una din puţinele şanse de a le permite acestora accesul direct la rezultatul cercetării. Ne vom hrăni cu Frankenalimente? Biotehnologia a făcut, într-un fel, un pariu cu viitorul imediat. Dacă îl va pierde, marii pierzători vor fi de fapt oamenii care astăzi încă nu au ce mânca! Şi proiectele sec. 21 nu se opresc doar aici...

MIHAELA DOROBANŢU

Mediul acvatic îmbunătăţeşte vederea

Mokenii, membrii unui trib din sud-estul Asiei, văd în condiţii terestre la fel de bine ca oricare dintre noi. Sub apă însă, vederea lor devine de două ori mai ageră. Copiii din tribul respectiv învaţă de la vârste foarte mici să se scufunde, pentru a recolta scoici şi crustacee. Două elemente

explică performanţele lor vizuale. Când pupilele se dilată, în mod normal, pentru a face faţă luminozităţii scăzute de sub apă, cele ale Mokenilor se strâng, în timp ce cristalinul se bombează; teoretic, o postură obositoare, utilă vederii de aproape, dar care nu le cere un efort amintiţilor scufundători. Adaptare genetică sau efectul obişnuinţei? Cercetătorii înclină spre a doua soluţie, motiv pentru care copii europeni vor fi antrenaţi în vederea submarină, în cadrul unor teste speciale.

Implanturile mamare şi sinuciderea

Cercetători din mai multe ţări vestice au făcut publice rezultatele surprinzătoare ale investigaţiilor realizate asupra unui mare număr de femei, care au primit implanturi mamare în ultimii 30 de ani. Potrivit datelor culese, la această categorie rata sinuciderilor este de trei ori mai ridicată decât media generală. Studiul nu face o legătură directă între cele două elemente, ci sugerează că femeile care solicită operaţii pentru implant mamar prezintă şi o anume fragilitate psihică manifestată mai puternic. În viziunea cercetătorilor, asemenea persoane au de fapt o nemulţumire majoră, cel mai frecvent ascunsă în subconştient şi încearcă s-o elimine prin operaţia estetică. Or, câtă vreme problemele persistă şi după aceasta, căderea psihică bruscă se sfârşeşte în crize ce culminează cu sinuciderea. De aceea, o intervenţie prealabilă din partea medicilor ar trebui să fie consilierea psihologică. *(A.N.P.)*

Semne extraterestre

Cineva scrie semne pe câmp

Eltjo Haselhoff din Olanda, doctor în fizică, specializat în aparatura utilizând rezonanţa magnetică, a readus în discuţie, la Conferinţa internaţională de ufologie de la Laughlin (Nevada) din 2003, complexitatea crescândă a formaţiunilor din lanurile de cereale sau din alte culturi agricole.

Un fenomen frecvent şi foarte vechi

Cercuri misterioase apar practic în toate tipurile de plantaţii: în cereale, dar şi în culturile de cartofi, morcovi, rapiţă, porumb, muştar, iarbă, buruieni etc. Numărul acestor cazuri – socotind doar pe cele incluse în baze de date – a ajuns la ora actuală la circa zece mii. Dar uneori ele apar şi pe nisip, pe zăpadă sau gheaţă. S-au raportat astfel de cercuri imprimate şi pe fundul mării. Marea complexitate a unora dintre formaţiuni face ca termenul de „cercuri în lanurile de cereale" să nu fie complet adecvat.

Haselhoff a dat ca exemplu o formaţie apărută în 1997 lângă Etten-Leur (Olanda) într-un câmp de morcovi. Pământul în jur era deosebit de moale, or în jur nu se vedeau nici un fel de urme de paşi. În interiorul formaţiei frunzele erau îndoite spre pământ de parcă ar fi fost fierte, aveau o culoare verde închis, spre deosebire de fermitatea şi verdeaţa proaspăt ale frunzelor din jur.

În 1998 lângă Melick (Olanda) a apărut o pictogramă la prima vedere simplă: trei cercuri concentrice, din mijlocul cărora porneşte în jos o linie verticală, pe care este aşezat un alt cerc plus câteva linii. Aceeaşi formaţie apăruse în 1990 în Anglia şi apoi în multe alte locuri. Analiza geometrică a liniilor arăta nişte rapoarte extraordinare, unele ca între frecvenţele sunetelor muzicale aflate în armonie. S-a apreciat că era o şansă la 46 milioane ca aceste proporţii să fie întâmplătoare.

Proprietăţi inexplicabile

Examinarea plantelor a mărit misterul. Tulpinile erau îndoite prin deshidratare la cinci centimetri deasupra solului, frunzele fiind culcate, pe grupuri, într-un sens sau altul, ca pentru a forma anumite desene. Biofizicianul american William Levengood a stabilit că modificările seamănă cu cele pe care le-ar produce un cuptor cu microunde.

Tot el a observat că seminţele din plantele afectate au un comportament diferit faţă de celelalte, uneori germinând mai încet, alteori chiar de cinci ori mai repede. S-a întâmplat că o dată au fost strânse într-o magazie, pentru a fi examinate, boabe de grâu din zonele cu formaţiuni. Peste noapte şoarecii s-au înfruptat dar numai din cele provenind din spicele neatinse, fără să se atingă de boabele din spicele culcate.

Cine este autorul?

Faptul că unele dintre formaţiuni au fost create de amatorii de farse – afirmă Haselhoff – face ca majoritatea celor ce se confruntă cu acest fenomen să considere că toate cazurile sunt farse. În Olanda doi puşti au declarat presei că o anumită apariţie era opera lor, ceea ce s-a mediatizat cu mult tam-tam, liniştind opinia publică; după aceasta puştii au recunoscut că mînţiseră, dar nimeni nu a mai dat vreo atenţie retractării.

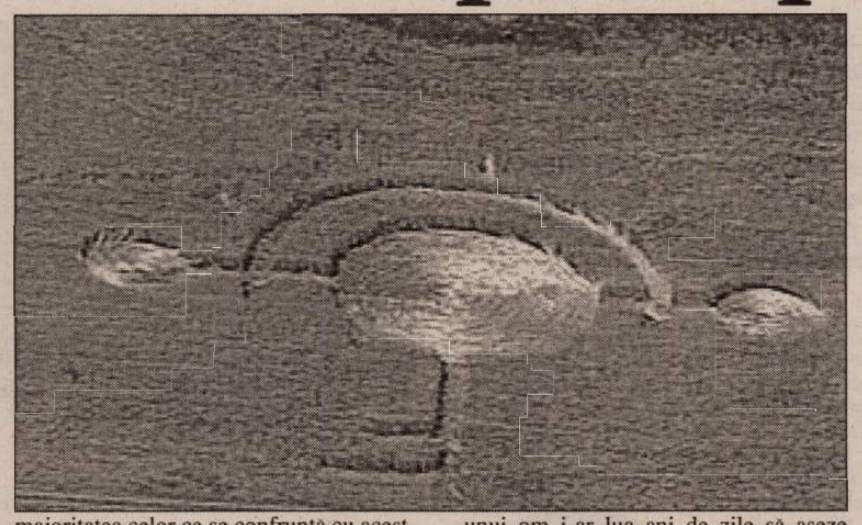

Lucrurile sunt de fapt mai complicate. Primele cercuri în lanuri de cereale au fost semnalate în evul mediu. Învăţatul britanic Robert Plot emitea în 1677 teoria că aceste cercuri sunt efectul vârtejurilor de aer. El vorbea şi de formaţiuni pătrate sau hexagonale. Într-o broşură apărută un an mai târziu aceste stranii semne agrare erau atribuite diavolului. Se aprecia că „unui om i-ar lua ani de zile să aşeze fiecare spic cu atâta precizie, în timp ce diavolul are nevoie pentru asta doar de o noapte".

Haselhoff spunea că a vorbit cu cinci persoane care au văzut un glob luminos, de mărimea unei mingi de fotbal sau mai mic, oprindu-se sau rotindu-se deasupra unui câmp, în timp ce dedesubt se formau cercuri. Aparent aceste globuri deshidratează şi îndoaie tija spicelor. Există multe fotografii şi cel puţin o duzină de înregistrări video ale acestui fenomen. Din păcate, la ora actuală nu cunoaştem mai multe despre originea lui.

DAN D. FARCAŞ

DOSARUL VIITORULUI POSIBIL

Efectul Nostradamus

Una dintre „metodele" cele mai vechi folosite de prezicători este numerologia. Dar „arta" de a jongla cu numerele este la fel de la modă şi astăzi, chiar şi printre scriitori care s-au dedicat studiilor relativ ştiinţifice ale diferitelor aspecte ale realităţii actuale sau istorice a Terrei.

Trecuseră doar câteva zile de la atacurile ucigaşe asupra New York-ului de la 11 septembrie şi imediat au apărut articole despre felul cum Nostradamus prevăzuse exact şi data şi ceea ce avea să se întâmple: *„a unsprezecea zi a celei de-a noua luni"* şi *„două păsări de metal"* (o evidentă imagine medievală a avioanelor de azi). Evident, profeţia a fost „descifrată" după ce evenimentul se petrecuse! Canadianul Neil Marshall scrisese încă din 1997 un articol ilustrând faptul că termenii figurativi pot fi adaptaţi cu uşurinţă pentru a se „potrivi" cam cu orice evenimente furtunoase: *„În Cetatea Domnului va fi un tunet mare. Doi fraţi rupţi în două de Haos. Fortăreaţa va rezista, dar marele conducător va pieri."* Un text... „fabricat". Doar numărul „doi" poate indica o „potriveală". Cineva a dat peste text şi... interpretarea adecvată a fost gata imediat! Totul este scris dinainte! Dar: dacă totuşi a existat cineva care să fi prezis, accidental sau cu bună ştiinţă, lucruri care apoi s-au întâmplat aievea? Texte falsificate sau nu, întrebarea este aceeaşi: se poate găsi o consolare pentru faptul că AM FI PUTUT fi preveniţi dacă am fi ştiut cum să le citim şi le-am fi acordat încredere? Mulţi dintre psihologi şi sociologi consideră că în momentele noastre de cea mai adâncă frică şi nelinişte (şi nu numai!) simţim nevoia unei anumite ordini, oricât de îngrozitoare ar fi, care ştim că nu ne salvează de haosul imediat, dar ne poate salva de cel care ne înspăimântă cel mai tare: haosul fundamental, fără sfârşit, care ne pândeşte pe fiecare. Este lecţia finală a oricărui film de groază: mai bine o lume de dezastre care au un sens, decât o lume fără nici un sens! Fatalismul oferă un oarecare confort – lucrurile NU PUTEAU FI ALTFEL! Şi în felul acesta ne ajută să suportăm ce nu mai putem oricum schimba în vieţile noastre obişnuite. Sigur, plătim un preţ pentru aceasta: dacă altfel nu se putea să fie, nici nu mai avem nevoie să înţelegem lucrurile. Tot ce ne rămâne sunt explicaţiile „istorice" sau de conjunctură – tot felul de fantezii şi de diferite forme de a ne petrece un timp care ne este, iremediabil, dat să-l consumăm pe faţa Pământului...

Uneori spunem – şi asemenea situaţii au existat în abundenţă după 11 septembrie – că nimic asemănător nu s-a mai întâmplat, alteori spunem exact contrariul. În ambele cazuri, rezultatul este acelaşi: gândirea ne este înceţoşată de toate cele întâmplate în atâtea vieţi pline de nereguli care s-au consumat înaintea noastră. Efectul Nostradamus.

SOARTA nu mai este doar o simplă explicaţie – ea devine, de fapt, ultimul nostru refugiu. Zeii apar cu uşurinţă ori de câte ori omul crede că a ajuns să ştie mai mult decât poate el să suporte în mod obişnuit. Şi dispar de îndată ce acelaşi om îi întreabă ce ar trebui să facă...

EUGEN CELAN

Invazia lumilor paralele

ZBORUL EXTAZULUI

Pe o hartă a conştiinţei imaginată de psihiatrul american Roland Fischer în 1973, zona de „normalitate" este relativ redusă, mai puţin de o treime din tot ce „experimentează" psihicul nostru. Extinsă între stările de relaxare şi cele generate de rutina activităţilor noastre zilnice, ea este precedată de o zonă de tranchilitate şi, la extrema „de jos", de zona hipoactivă – „samadhi"-ul yoghinilor. „În sus", din punctul de vedere al tensiunii care o apasă, se află zona de activitate, apoi cea de hiperactivitate, cu stări de schizofrenie şi blocaj şi, la limita extremă – extazul. „Perechea" acestuia la limita inferioară de activitate este meditaţia. Marco Magnelli, fondatorul Centrului pentru studii şi cercetări privind psihofiziologia stărilor de conştiinţă din Milano, consideră că extazul este o stare de conştiinţă modificată. Are loc în primul rând o „abolire" completă a simţurilor – omul devine izolat de lume, nu are nici un fel de experienţă senzorială, nici reacţii reflexe, nu reacţionează la durere... Urmează o rigiditate musculară (unii medici au catalogat extazul drept o formă de isterie). În fine, în stadiul final se instalează conştiinţa transcendentă.

Fischer recurge la o spectaculoasă comparaţie între conştiinţă şi computer. Cu cât cantitatea de date care ne soseşte este mai mare, cu atât creşte viteza de prelucrare: de la starea de veghe, la prelucrarea datelor în regim de anxiozitate, de la stări disociative, de blocaj, la extaz – decuplarea de lumea exterioară. Creierul nu mai primeşte date din exterior: se analizează pe sine ca un calculator care ar ajunge să-şi contemple propriile sale programe!

Suprasarcina căreia trebuie să-i facă faţă creierul nostru se poate datora unor stimuli externi (dans, experienţă erotică), stimuli interni (extazul mistic) sau unei combinaţii a celor două (extazul estetic). Simptomele care însoţesc extazul sunt şi ele extrem de diverse, de la stări febrile de 42 sau chiar 43 de grade în cazul lui Padre Pio, la senzaţie de îngheţ total la Sfânta Teresa d'Avila. În alte cazuri, deşi nu mai este vorba de extaz mistic ci de ceea ce se mai numeşte şi „sindromul lui Stendhal" (*pentru că este descris în Jurnalul său ca declanşându-se în faţa operelor de artă din Catedrala Santa Croce*), se înregistrează adevărate stări de extaz la turişti care contemplă tablouri de Caravaggio sau sculpturi de Michelangelo. În orice caz, extazul şi meditaţia profundă sunt cele două versante ale porţiunii normale ale conştiinţei noastre. Unite, pe harta lui Fischer, prin simbolul infinitului. Şi deşi sunt atât de diferite între ele, amândouă duc în fond la acelaşi lucru: întâlnirea omului cu sinele său propriu. Două ferestre la care întâmplător putem avea acces şi prin care putem privi înăuntrul nostru. Dacă avem curajul să o facem...

MIHAELA DOROBANŢU

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi cu arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 225.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ____, bl. ____
sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____
cod _____, judeţul _____.

M1

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.*

Halucinaţii sau legende?

Există pietre preţioase vrăjite?

Cât adevăr şi câtă fabulaţie se află în poveştile cu pietre preţioase (şi chiar semipreţioase) care au circulat pe la Curţile regale, apoi pe la colecţionari particulari şi care au generat victime? Malcom Landing, autorul cărţii „Charmed Stones" (Pietre vrăjite, Londra, 2002) face o analiză a dramelor produse de diverse geme faimoase, însă lucrarea sa are şi un capitol aparte dedicat evenimentelor fericite provocate de astfel de talismane.

Rubinul poreclit „Apus de Soare" a aparţinut unei doamne de onoare de la Curtea lui Ludovic XVI, care a fost repudiată după ce a născut un copil din flori. Totuşi, ea a primit în dar – de la un necunoscut din anturajul regal – acea piatră preţioasă... Doamna X, cum o numeşte autorul lucrării, a emigrat în Lumea Nouă şi a devenit o prosperă patroană de local în San Francisco. Înainte de moarte, doamna X a dăruit rubinul unei nepoate, care a devenit soţia şi moştenitoarea unor nave de transport maritim. După anul 1950, piatra a dispărut, pentru a reapărea în anul 1985 în colecţia unei proprietare a unui lanţ de magazine din Detroit. Abia această persoană a dezvăluit că „Apusul de Soare" fusese dăruit acelei doamne de onoare de o vrăjitoare care prezisese moartea pe eşafod a lui Ludovic XVI. S-o credem? În nici un caz nu putem reconstitui câtă „cantitate" de fericire a adus rubinul proprietarilor săi.

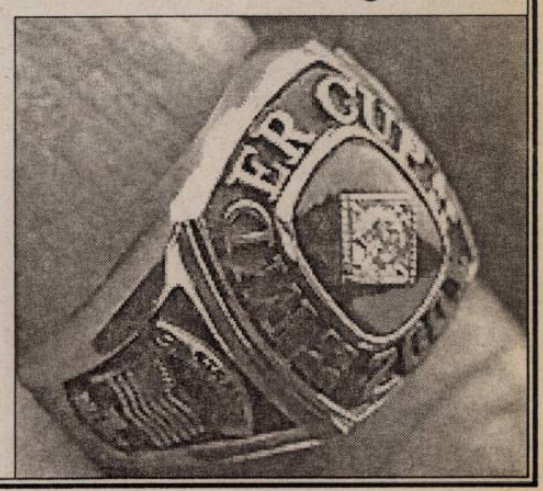

PAUL IOAN

Vă doriți un copil Einstein

La Mulți Ani! Ianuarie este luna în care uităm tot ce nu ne-a reușit un întreg an și ne facem planuri pentru lunile care ne stau în față. Și ce poate fi mai important decât să ne gândim –cu câtă speranță! – la viitorul copiilor noștri. Mai ales al celor foarte, foarte mici. La primii lor pași în viață. Fără să știe că de fapt oricare dintre ei ar putea fi mâine un nou Einstein! Cel puțin aceasta este părerea din ce în ce mai răspândită printre specialiști...

„Brainy Baby", sau copiii cu... creier

„De când avea 3 luni, fetița mea se uita la Baby Mozart și Baby Einstein. Ce minunate video-cărți de povești! A apărut și Baby Newton, dar am citit o cronică proastă și nu am vrut să o cumpăr. Am cumpărat în schimb «Brainy Baby-Creierul drept» și parcă e lipită de ecran..." Cine credea acum 10 ani că vom ajunge să citim asemenea comentarii?! La 10 luni, te uiți la copil și vezi *„cum i se învârtesc rotițele în cap"* și cât e de fericit când recunoaște figuri, culori sau numere. Mama, ca să spunem așa, „intră în joc" și fredonează și ea fragmentele clasice de pe videocasete și este încântată că atunci când micuțul (de câteva luni, totuși!) este într-o dispoziție „albastră", simpla menționare a numelui „Brainy Baby" îi luminează fața! Într-adevăr, după cum spune mama, ce să-ți dorești mai mult de la o videocasetă educativă! La doar trei luni, copilul are o întreagă video-istorie. Cum observă că DVD-ul este introdus în player, zâmbește. Cum încep imaginile să curgă pe ecran, lasă orice altă joacă și devine atent. Toți sunt fericiți. Și cine să-și mai pună întrebări asupra acestei noi componente a vieții noastre care se poate numi...

Tehnovrăjitoria

Anthony Esposito are doar opt luni dar bate din palme, dansează și încearcă să imite sunetele pe care le aude când mama pune banda cu una din emisiunile *Baby Mozart* sau *Baby Shakespeare*, ambele din programul *Baby Einstein*. Anthony este deja... un fan! *„Culori minunate și forme care îi atrag atenția"*, spune mămica lui, fericită că dacă ea încearcă să-i vorbească, el o dă la o parte ca să vadă ecranul! Tehnovrăjitoria funcționează. Și nu este singurul program la care au acces 27% din copiii americani. Cele mai noi produse supertehnologice sunt disponibile. Copiii vor deveni mai inteligenți și șansele unui nou Einstein sunt din ce în ce mai mari. Toți sunt fericiți. Se naște o nouă stare în lumea modernă:

TV-copilăria

Un sondaj recent a arătat că în medie, copiii între 6 luni și 6 ani petrec 2 ore pe zi la televizor sau urmărind video casete. Și vârsta de acces-video este din ce în ce mai fragedă. *„Foarte important"*, spune Fundația Kaiser pentru studiul familiei, *„pentru că aceștia sunt anii critici pentru formarea copilului"...*

Cât sunt totuși de bune video-produsele educative? Depinde de mediu, spun experții. *„Jucăriile nu pot face rău"*, spune John Colombo, profesor de psihologie la Universitatea Kansas din Lawrence, pentru a adăuga: *„eu personal prefer cărțile și interacția directă cu părinții"*. Și aceasta este părerea majorității profesioniștilor care se ocupă de problemele copiilor la vârste fragede. Printre aceștia, psihiatrul Michael Brody are chiar probleme cu video-urile, DVD-urile și computerele. După părerea sa, video-programele așa-numite educative fac uneori mai mult rău decât bine. Ele produc super-stimulări ale copiilor și îi pot face rapid dependenți de micul ecran. Cu prea mare ușurință se aruncă la coș păpușile, ursuleții de pluș, camioanele de jucărie și tot felul de animăluțe. *„Acestea dau totuși copiilor marea șansă de a-și dezvolta capacitățile motorii și de imaginație. Pentru că ei trebuie să atingă, să experimenteze, să asculte."* Nimic nu trebuie înlăturat și nimic nu trebuie exagerat. Soluția o reprezintă... copiii înșiși. Este suficient, spune Leslie Cohen, profesor de psihologie la Universitatea Texas din Austin, să le observăm momentul de plictiseală ca să știm când să trecem de la programele educative pe... viața reală. *„Copiii învață în mod natural; să-i lăsăm pe ei să fie ghizii noștri!"*

Un party... științific

„De ce să angajați un clown? Mai bine organizați un party de știință!" Așa sună o reclamă. Vin copii la ziua fiului sau fiicei voastre? Foarte bine! O carte vă spune imediat cum să găsiți cel puțin zece teme inteligente, ieftine și amuzante de știință, vă ia câteva ore și gata: copiii se vor aventura într-un parc plin de *„Fosile și Dinozauri"* vor striga *„Eu sunt spion!"* vor găsi soluția la îndemnul *„Colorați-vă lumea voastră"* și vor sfârși, totuși cu *„Momentul pentru frișcă"*. Părinții sunt bombardați cu idei cum să facă astfel încât, punându-i să asculte o anumită muzică, dăruindu-le anumite jucării, îndemnându-i să facă anumite activități, să le crească inteligența copiilor lor. Închideți televizorul și ascundeți video! pare să fie totuși deviza psihologilor. Redați-le copiilor lumea reală și lăsați-i să se joace. Numai așa își vor descoperi propria creativitate. În fața micului ecran sau a monitorului calculatorului, își vor dezvolta poate fantezia, dar vor pierde bucuria contactului cu ceilalți copii. Nu că televiziunea ar fi rea, dar este... pasivă. Și un copil învață mai mult făcând, decât privind.

*

...Și se pare că mai uităm ceva: pe Einstein nu l-a „pregătit" nimeni să devină ceea ce a fost. Ba chiar, tatăl său, văzându-i rezultatele la învățătură, i-a spus la un moment dat că va ajunge... „rușinea familiei". Ar fi interesant măcar să ne imaginăm cum ar reacționa și ce ar răspunde el dacă cineva i-ar pune lui însuși întrebarea din titlul acestui articol.

MIHAELA DOROBANȚU

Întrebări pline de candoare

Pe 24 august 1960, la stațiunea de cercetări polare Vostok (URSS, în vremea respectivă), s-a înregistrat cea mai scăzută temperatură măsurată vreodată pe Pământ: -88,3º C! De altfel, Antarctica și-a dobândit faimosul titlu de cel mai rece continent de pe glob.

Cei doi poli terestri se află totuși la distanțe egale de Ecuator și fiecare primește cam aceeași cantitate de energie solară. Diferențele se manifestă în ce privește condițiile geografice: Polul Nord este acoperit de un

De ce este mai frig la Polul Sud, decât la Polul Nord?

ocean presărat cu insulițe, în timp ce Polul Sud are un întreg continent. Or, se știe că în general climatul continental este mai rece. De ce? Pentru că uscatul captează rapid căldura solară, dar se încălzește la suprafață și pierde căldura la fel de repede. În schimb, oceanele funcționează ca niște rezervoare de căldură: se încălzesc mai greu, dar absorb mai multă energie solară și o eliberează într-un timp mai îndelungat, în atmosferă. De aceea, la latitudini similare, insulele și regiunile maritime beneficiază de climă mai blândă decât teritoriile intracontinentale. Același fenomen se înregistrează pe continentul antarctic, unde temperaturile sunt mai scăzute în interior și ceva mai ridicate în zonele de coastă.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Eco-învățăturile lui 2003 către fiul său, 2004

„Vânătoarea verde" – o glumă nereușită

Printre eco-tendințele lui 2003 care ar trebui să se amplifice în 2004 este și răspândirea safariurilor ecologice sau vânătorilor verzi. Practic, asociațiile care încearcă an de an să efectueze recensământul leilor, hipopotamilor, girafelor etc. promovează următoarea idee: vânătorii înrăiți și cu mulți bani, care dau iama prin savanele africane, să tragă cu tranchilizante sau cu „gloanțe cu vopsea" pentru a-și satisface ambițiile și plăcerile. În acest mod, animalele sunt ocrotite, iar numărul exemplarelor din speciile periclitate devine mai eficient. Dar cum poți să-i spui unui vânător (profesionist sau nu) să meargă în Africa și să se priveze de satisfacția de a doborî și de a vedea sângele animalului țintit? Ce farmec ar mai avea o poză alături de un leu sau un leopard care doarme și, eventual, are pe blană pete de vopsea?

Dacă va triumfa sau nu vânătoarea verde, asta numai recensămintele de la finele lui 2004 ne-o vor spune. Dar reacțiile celor vizați sunt, încă de pe acum, ironice.

Agricultură mai aproape de cer

În anul 2003 s-a investit mai mult decât niciodată în așa-numita agricultură pe acoperiș. Dacă pentru cei mai mulți ecologiști pare o utopie sau o joacă de-a obținutul fondurilor guvernamentale, există, totuși, numeroase organizații care se ocupă cu răspândirea acestei idei. Și asta pentru că în marile aglomerații urbane (cum este și Bucureștiul, cu peste două milioane de locuitori) canicula a devenit insuportabilă, iar instalațiile de aer condiționat pot genera mari întreruperi de curent electric. În Europa, SUA și Canada s-a estimat că împrospătarea aerului prin culturi făcute pe acoperișuri special amenajate ar reduce cu 5-15 la sută consumul de energie electrică. Numai în Canada, organizația Green Roofs for Healthy Cities (Acoperișuri Verzi pentru Sănătatea Orașelor) desfășoară un program de aproape 1 milioan de dolari. Aglomerarea clădirilor, spun specialiștii, ridică temperatura marilor orașe cu 8-15 grade peste cea din mediul rural.

Prima etapă este instalarea rezervoarelor de captare a apei de ploaie, apoi amenajarea „terenului agricol pe acoperiș". Germania are deja trei milioane de metri pătrați de „acoperiș verde" amenajat (în 75 de localități). În 2004, Japonia va veni puternic din urmă, căci aici au rodit în 2003 aproape o mie de metri pătrați de plante tehnice. Sunt șanse ca și la noi să înverzească acoperișurile?

PAUL IOAN

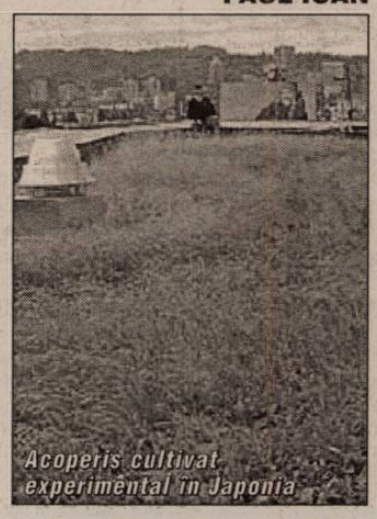

Acoperiș cultivat experimental în Japonia

Anatomia secundei

La mare viteză

Cred că mai bun titlu nici nu se putea, pentru un articol de început al lui 2004! Căci niciodată în istoria ei multimilenară civilizația omului nu s-a mișcat cu o asemenea viteză...

Dar chiar despre viteza pură vreau să vă vorbesc, astăzi, mai precis despre cea mai importantă realizare a feroviarilor lumii, superba mașină franceză numită TGV, adică train grande vitesse – și o fac pentru că am speranța că, spre 2010-2015, noi și urmașii noștri vom fi implicați în această minunată aventură.

Celebrul tren electric de mare viteză (record absolut: 513 km/h!) și-a pornit prima garnitură pe linia (special amenajată) Paris-Lyon, în anul 1981. Apoi: Paris – Saint-Etienne, Paris-Geneva, Paris-Dijon, Paris-Besançon , urmare a uneia dintre cele mai curajoase investiții făcută vreodată de vreun guvern. În 1991, ocolindu-se Parisul, Lyon este legat direct de rețeaua ferată ducând spre Atlantic. Apoi: Lille-Paris, și, prin „TGV Méditéranée", legătura cu Marsilia, în 2001. Bilanț actual: 1.200 de legături, grație a 181 gări și un entuziasm al publicului, care se traduce astfel: pentru trasee durând până la 2 ore (dar viteza medie de mers este de 300 km/h) TGV-ul este imbatabil, atrage 90% din clientelă; până la 3 ore de mers, 65%; peste 4 ore avionul este mai puternic, trenului ultra rapid îi rămâne doar 35-40% din piață.

Între timp, urmare a succesului formidabil din toate punctele de vedere (viteză, comoditate, tehnologie înaltă, eficiență comercială, siguranță – nici un deces, în 22 de ani, un singur accident, acum circa un deceniu, când, datorită faptului că sub linia ferată se afla o cazemată din al II-lea război mondial, deci un spațiu vid, o garnitură TGV a deraiat dar – amănunt extrem de important – locomotiva și vagoanele nu s-au rostogolit ci au rămas vertical, pe roți!). A apărut și competiția străină: ICE, în Germania, Shinkansen, în Japonia, ETR-ul italian, AVE, în Spania. Dar TGV-ul le este, ca întindere, net superior, pur și simplu „boțind" harta Franței, ca în povestirea „Pielea de șagri" a lui Balzac – căci unde în altă parte își pot permite locuitorii să facă navetă de 200-300-400 kilometri, pentru a ajunge la locul de muncă?

Ce va fi mai departe? În primăvara lui 2001 șeful piloților de încercare de la o foarte stimabilă companie a condus o „ramă" de tren (un tronson) între Calais și Saint-Charles, pe distanța de 1067,2 kilometri și a efectuat operația în 3 ore și 29 de minute, cu 300 de pasageri la bord. Pasagerul cu numărul 1.000.000.000 (!) se va urca, la un moment insesizabil din cadrul acestui deceniu în care ne aflăm, în celebrul tren, urmare a 4.000 de călători TGV-iști zilnic. S-au cheltuit 15 miliarde euro pentru întreaga infrastructură și 230 milioane euro pentru materialul rulant – cifre amețitoare pentru noi – dar investiția a fost rentabilă, pasagerii au returnat cheltuielile și, în plus, au făcut din Franța cel mai important ofertant de trenuri de mare viteză din lume.Rețeaua TGV s-a lățit, în timp, spre Marea Britanie, Italia, Germania, Spania, se va dilata curând, spre Olanda și, se speră, va deveni infrastructură solidă a Uniunii Europene spre 2008, când Viena și Budapesta vor fi legate de Paris, Madrid, Köln, Lisabona. Mai târziu, poate, de Stockholm și Helsinki. Dar visul feroviarilor francezi de înaltă viteză este o călătorie TGV-istă pe traseul Paris-Moscova, într-o singură noapte!

Și atunci, mă întreb, de ce nu ne-am bate și noi, românii, pentru o viitoare linie de TGV, care să ne lege de Paris, prin München, Viena și Budapesta și să plece de la noi spre alte două metropole ale U.E., Atena și Istanbul? Un vis de iarnă? Nu, un exemplu de pragmatism politic, pentru colosul dătător de speranță care va fi Uniunea Europeană din 2015-2020, cu adevărat Confederație a Statelor Unite ale Europei.

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

În tratamentul diferitelor afecţiuni, este de multă vreme cunoscută aromoterapia; constă în folosirea plantelor medicinale şi a uleiurilor pentru sănătate. În jurul anilor 3000 î.Ch., împăratul chinez Shen Nung aprecia în mod deosebit tratamentul cu plante şi condimente; Hipocrate lăuda virtuţile piperului şi ale scorţişoarei, iar Carol cel Mare dăduse ordin ca, în grădina palatului său să se cultive mai multe condimente.

Terapia cu mirodenii a cunoscut o dezvoltare fără precedent în vechea Indie. Cu vremea însă, proprietăţile curative ale plantelor aromate au fost date uitării în favoarea savorii lor culinare.

AROMOTERAPIA

Şi totuşi, acum, la începutul mileniului trei, s-a stabilit precis că esenţele de plante aromate au proprietăţi antiseptice, antivirale, antialgice, antispastice. Deşi foarte costisitoare, aromoterapia (se folosesc cantităţi mari de plante pentru obţinerea unei infime cantităţi de esenţe) este un aliat pentru sănătate.

Astfel:

– de la ***anason*** se folosesc fructele cu aroma îmbătătoare. Acestea activează digestia, au acţiune antiseptică, antiinflamatoare, calmează tusea şi este un excelent adjuvant în tratamentul stresului.

–***Ardeiul iute roşu*** face să fie stimulată circulaţia sangvină şi reduce febra. Mai mult, are efecte pozitivie în lumbago, în crampe musculare şi în algii reumatice. 10-30 de picături tinctură de ardei iute, adăugate la un ceai amar, fac ca alcoolicilor să le treacă pofta de băutură.

–***Cimbrişorul*** folosit în rinitele cronice, în anorexie şi pentru uşurarea digestiei, dar şi în afecţiunile renale, în migrene. Infuzia de cimbrişor dă rezultate excelente.

– ***Cimbrul*** se recomandă în enterocolite, viermi intestinali, stimularea funcţiei hepatice, în combaterea colicilor, în potolirea tusei convulsive, alinarea durerilor date de cistite sau infecţii ale gâtului.

– ***Coriandrul*** combate migrenele, stările de oboseală şi are o bună acţiune antiseptică. În plus, fortifică sistemul nervos, ajută la alungarea stărilor de depresie.

–***Cuişoarele*** au acţiune depurativă, antibacteriană, calmează durerile, stimulează digestia şi activează circulaţia sangvină.

–***Chimenul*** calmează durerile cauzate de crampe, împrospătează respiraţia, ameliorează suferinţele aparatului respirator. Mai mult, infuzia de chimen are efecte bune asupra stărilor psihice.

Ienupărul are acţiune antiinflamatoare, elimină apa din ţesuturi, ajută la ameliorarea durerilor date de reumatism, de gută şi potoleşte tulburările gastro-intestinale.

Leuşteanul este diuretic, expectorant, sedează foarte bine sistemul nervos şi ajută digestia.

Scorţişoara activează circulaţia şi relaxează întregul organism. În plus, armonizează activitatea cerebrală, echilibrează emoţiile şi întăreşte puterea de concentrare.

Salvia este un puternic stimulent al ovulaţiei pentru care se recomandă drept infuzie tinerelor ce îşi doresc să aibă copii.

Piperul înlesneşte digestia şi asimilarea substanţelor nutritive din alimente. În plus, activează circulaţia sangvină, combate constipaţia şi alungă oboseala.

Dr. VALERIU MANTA

„Sexul puternic"

Indiscreţii

Cea care rămâne în memoria noastră auditivă cu „Mademoiselle chante le blues", **Patricia Kaas,** a împlinit de curând 37 de ani. Timpul trece, dar nu şi succesul său. Recent ea a lansat un nou album rock, „Sexe fort". Într-unul din cântecele albumului Patricia Kaas se întreabă „Unde sunt bărbaţii?". În această imagine, prietenul ei, Garou, este chiar alături de ea...

Dolly Feline

Cantonată mult timp în roluri de personaje pozitive, **Nathalie Baye** se impune în anii '80, când sparge această imagine interpretând rolul unei prostituate în „Cumpăna". Timpul scurs nu a făcut decât să îmbogăţească paleta personajelor interpretate. Acum, în 2004, pentru prima oară va interpreta rolul unei femei poliţist. Altfel decât pe ecran, în viaţă lui Nathalie Baye, actriţa ce a jucat în 64 de filme, se defineşte drept „o femeie grăbită". Nu şi atunci când superba sa pisică îşi cere dreptul la tandreţe...

Poveste de iubire

Sharon Stone nu are inimă de piatră. La 45 de ani, despărţită din această vară de soţul său, Phil Bronstein, Sharon este îndrăgostită. Şi cum azi moda la Hollywood este ca femeile să iubească bărbaţi mai tineri, nici în acest caz nu se întâmplă altfel. Fericitul ales se numeşte Bernard R. Cahill, are 38 de ani, este avocat, vine din Chicago şi pare deja a face parte din familie. Alături de Bernie, şi Sharon şi Roan, fiul său de 3 ani, şi-au recăpătat zâmbetul.

Adevărat sau Fals

Când întâlnim persoane cunoscute, în mod reflex, în semn de salut, ne strângem mâna. Unii consideră că o strângere de mână puternică ar produce o impresie mai bună. Cel care procedează astfel lasă să se înţeleagă că este o persoană sigură pe sine, care ştie ce vrea. Fals, spun unii cercetători americani care au realizat un studiu cu această temă. Ei doreau să afle ce legătură poate fi între o strângere de mână şi tipul de personalitate a bărbatului sau femeii ce ne salută. Subiecţii studiului au răspuns la câteva întrebări privind structura propriei personalităţi. Concluziile cercetătorilor au conturat faptul că femeile care au o strângere de mână puternică sunt active, deschise, energice. La bărbaţi, în schimb, acelaşi lucru demonstrează timiditate şi nesiguranţă, în nici un caz, sinceritate şi integritate morală, cum se aprecia până acum.

Pentru părinţi

Calm şi relaţii amiabile

Dezordinea din camerele copiilor este motiv de enervare pentru mulţi dintre părinţi. De cele mai multe ori imperativul „fă-ţi ordine în cameră" rămâne fără ecou. Ce este de făcut? Pentru a evita un conflict, spun psihologii, problema trebuie abordată în funcţie de vârsta copilului. Înainte de 4 ani este inutil să-i sugeraţi copilului să facă ordine în „imperiul jucăriilor" sale. Pentru el aceasta nu are nici un sens, explică psihologul Emmanuelle Rigon. La această vârstă copilul ţine în mânuţe jucării şi le priveşte îndelung. Dacă una dintre ele dispare într-o cutie, copilul îşi imaginează că nu o va mai vedea niciodată. Pentru a-şi marca teritoriul, celor mici le place să împrăştie jucăriile în toată casa. În aceste condiţii, trebuie să găsiţi o metodă blândă de rezolvare a problemei. Ideal ar fi să reuşiţi ca seara, înainte de culcare, împreună cu copilul să aranjaţi jucăriile în camera sa, iar jucăria preferată „să doarmă" împreună cu el.

Mai ales copiii ce merg la grădiniţă, de vârste cuprinse între 4 şi 6 ani, pot înţelege necesitatea ordinii, cu condiţia să îi convingeţi cu argumente solide. Ei au nevoie de spaţii mai mari pentru a-şi conduce maşina sau a se juca împreună cu prietenii. Nici la această vârstă copiii nu au nici o noţiune despre organizare. Dacă îi ajutaţi dotându-i cu un coş frumos şi încăpător pentru jucării şi câteva etajere, copiii vor deprinde obişnuinţa ordinii. Cu timpul va deprinde şi va aprecia importanţa ordinii, în general, şi în gândire în mod special, de mare importanţă în viaţa de şcolar. La această vârstă arătaţi-le cum trebuie să procedeze. În acest fel, când vor creşte vor putea alege şi alte metode ce li se vor părea bune. După 6 ani copilul este capabil să aranjeze totul singur, potrivit simţului său estetic şi potrivit logicii sale. De altfel, de la această vârstă va refuza ajutorul părinţilor. Dar chiar dacă îşi revendică libertatea de a-şi organiza camera şi implicit colţul jucăriilor, nu înseamnă că va face cu uşurinţă ordine. Este spaţiul lui şi trebuie să acceptaţi regulile impuse de copil, chiar dacă vi se par iraţionale. La orice vârstă, oricât de mică, camera sa reprezintă un teritoriu propriu, unde trebuie să se simtă liber. Ideea de ordine va veni mai târziu. Oricum, părinţii nu trebuie să intervină brutal în aranjarea camerei unui copil. În nici un caz nu trebuie să arunce nici un obiect, fără ştirea „stăpânului", chiar dacă lor li se pare inutil. Pentru copil ar putea avea o cu totul altă valoare. Respectând opinia sa, îl veţi învăţa să le respecte la rândul său pe ale celorlalţi.

Camera unui adolescent, spun psihologii, reflectă ceea ce este în capul său. Totuşi, nu trebuie niciodată să-l obligaţi imperativ să-şi facă ordine. Diplomatic ar fi să vă oferiţi să-l ajutaţi chiar dacă, în general, adolescenţilor nu le place prezenţa adulţilor în camera lor. Dacă le respectaţi condiţiile impuse, câştigaţi mult credit şi evitaţi posibile conflicte.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

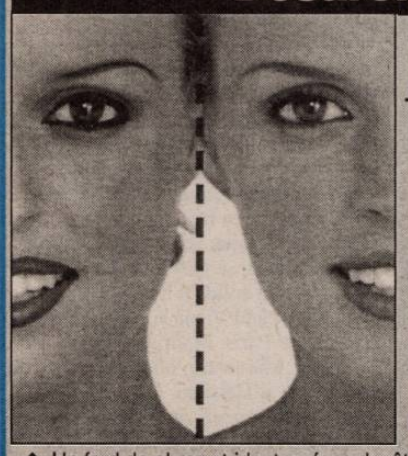

MACHIAJ PERFECT

Între un machiaj supraîncărcat, care îmbătrâneşte, şi unul discret, ce pune în valoare frumuseţea figurii, există o linie de demarcaţie fragilă. Cu toate acestea, regulile esenţiale de care trebuie să ţineţi cont sunt uşor de deprins.

- Pus în strat gros, pentru a masca defectele, fondul de ten nu se întinde uniform. Aşa că, folosiţi un fond de ten cu o textură uşoară, într-o nuanţă apropiată de cea a tenului dv. şi începeţi să îl întindeţi din centrul figurii spre gât, având grijă să nu se formeze „o linie de demarcaţie" cu această zonă. Pentru a obţine un efect luminos, înainte de a-l aplica amestecaţi fondul de ten.
- Un fard de obraz strident nu face decât să dea o mină proastă. În schimb, un fard de culoarea piersicii, aplicat pe pomeţi şi estompat uşor, nu face decât să accentueze frumuseţea chipului.
- Pudra, folosită în cantitate mare nu face decât să accentueze ridurile. Este de preferat să tamponaţi zonele strălucitoare cu hârtie absorbantă şi să pudraţi obrazul fin cu pudră liberă, nu compactă.
- Obişnuiţi-vă să periaţi sprâncenele, pentru a le disciplina. Dacă este cazul, conturaţi-le cu un creion în acelaşi ton cu nuanţa lor.
- Conturul ochilor se realizează cu o linie subţire trasată cu un creion negru pe pleoapa superioară. Pe pleoapa inferioară linia, estompată, porneşte din mijlocul ei spre colţul exterior al ochiului. Fardul de pleoape se va alege într-o nuanţă caldă, de bej sau maron deschis.
- Creionul de buze nu este obligatoriu. Dacă doriţi să conturaţi buzele, alegeţi o nuanţă naturală şi nu trişaţi la contur. Un ruj într-o nuanţă deschisă dă volum buzelor şi pune în valoare ochii.

Gastronomice

De această dată cititoarea noastră fidelă, doamna Matilda Schuster Tudoriu, din Cluj-Napoca ne propune câteva reţete din bucătăria italiană:

Pizza

250 g aluat de pâine, 500 g tomate, 250 g ceapă, 20 măsline negre, 1 cutie anşoa, 5 linguri cu ulei, sare, piper, cimbru, frunză de dafin.

O roşie şi o ceapă tăiate în felii subţiri se pun într-o farfurie; peste ele se toarnă 2 linguri de ulei. Restul de roşii şi ceapa, tăiate tot în felii, se înăbuşă în 3 linguri de ulei până când devin un piureu mai puţin concentrat. Aluatul se întinde cu vergeaua şi se aşază în tava de friptură. Deasupra se întinde pireul de tomate. Pizza se decorează cu feliile de tomate şi ceapă, păstrate în ulei. Măslinele curăţate de sâmburi şi cu feliile de anşoa. Se coace 30 de minute la foc potrivit.

Cele mai răspândite ingrediente pentru „pizza": tomate, usturoi şi parmezan; – tomate, măsline, anşoa şi capere; – tomate, ceapă, verdeaţă aromată (magheran) şi parmezan; – tomate, jambon, parmezan, ardei; – tomate, ton, parmezan; – tomate, jambon, ciuperci parmezan – tomate, peşte, ceapă, parmezan.

Peşte „gospodina bună"

4 peşti de câte 200 g bucata, 100 g ciuperci proaspete, 6 bucăţi de sardele, 4 linguri cu ulei, 1 ceapă, 1/2 l vin alb, pătrunjel verde, frunze de salvie tocate mărunt, 1 căţel de usturoi, zeamă de lămâie, sare, piper.

Ceapa tocată mărunt se înăbuşă în ulei încins într-o tavă. Când s-a înmuiat bine, se adaugă ciupercile curăţate, spălate şi tăiate foarte subţiri. După 10 minute de înmuiat se toarnă vinul şi se continuă la foc potrivit 5 minute. În tava cu ceapă se aşază peştii sărăţi dinainte şi presăraţi cu piper pisat, pătrunjel, salvia şi usturoiul tocate mărunt, sardelele, suc de lămâie şi sarea necesară. Tava se dă la cuptor cu foc domol şi cu grijă se întorc peştii pe ambele părţi. Când sosul a scăzut potrivit şi carnea peştilor s-a muiat, se toarnă sosul pe platoul de servit, deasupra lui se înşiră peştii şi sardelele. Platoul se garnisește cu felii de lămâie şi pătrunjel verde tocat. Se seveşte rece.

Supă de Pavia

4 ouă, 8 felii de franzelă, 8 cești zeamă de carne, 4 linguri de caşcaval ras, 30 g unt, usturoi tăiat mărunt, sare.

Feliile de franzelă unse cu unt se prăjesc pe ambele părţi. Se aşază într-un castron rezistent la căldură. Peste ele se tornă zeamă de carne şi ouăle. Castronul se dă la cuptor. Când albuşul de ou s-a coagulat, se scoate din cuptor, se presară cu caşcaval ras şi usturoiul tocat mărunt şi se serveşte imediat.

Orez Lombardia

Orezul se amestecă într-o cratiţă cu laptele şi 2 linguri cu zahăr tos şi se pune pe foc. Se amestecă mereu. Un castron de porţelan se unge cu unt. Se întinde un rând de orez fiert. Peste orez se taie foarte subţire 2 portocale curăţite de coajă şi se presară zahăr pudră. Se întinde al doilea rând de orez. Rece se răstoarnă pe farfurie se serveşte cu sos de ciocolată sau simplu.

Remedii naturale...

FICATUL

dă semne de oboseală?

Un număr apreciabil de plante medicinale, fructe şi legume ne pot ajuta la ameliorarea stării de sănătate. Totul este să nu ne aşteptăm la miracole întâmplate peste noapte, ci să avem răbdare ca substanţele cu valoare terapeutică din plante să-şi ducă „strategia de luptă" contra bolilor până la capăt. Ceea ce înseamnă timp. În funcţie de preferinţe şi de sezon, puteţi alege varianta care vă convine.

◆ ***Afinul*** este un tonic hepatic excelent în perioada de după hepatită acută sau în hepatita cronică. Se folosesc fructele crude, uscate sau sub formă de jeleu.

◆ ***Anghinarea.*** Deşi am mai scris despre această plantă, reamintim că se consumă sub formă de ceai: o lingură de frunze mărunţite peste care se toarnă 500 ml de apă clocotită. Se strecoară după 15-20 de minute. Un sfert din cantitatea obţinută se bea dimineaţa pe stomacul gol, după care, se stă 20-30 de minute lungit în pat, pe partea dreaptă. Restul de ceai se bea cu o jumătate de oră înaintea meselor principale.

◆ ***Armurariul*** este un hepatoprotector deosebit de eficace. Infuzia se prepară dintr-o linguriţă şi jumătate de fructe zdrobite, la o cană cu apă clocotită. Se beau două căni pe zi: prima înainte de micul dejun (cu repaus la pat, aşezat pe partea dreaptă, timp de 20 de minute), iar a doua cană se împarte în două doze – o cantitate se bea după masa de prânz, cealaltă după masa de seară. Cura trebuie să dureze două săptămâni, după care se face o pauză de două săptămâni şi, la nevoie, se reia. Nu este însă recomandată hipertensivilor.

◆ ***Coada şoricelului*** are acţiune stimulentă asupra ficatului, pe de-o parte mărind secreţia biliară, pe de alta calmând spasmele sau colicile hepatice. Se prepară ceai sub formă de infuzie (două linguri flori la 500 ml apă). Cantitatea rezultată se bea în cursul unei zile, după mesele principale.

◆ ***Grâul*** – este util în toate afecţiunile cronice şi, mai ales, în cele hepatice, sub formă de terci din uruială de grâu integral, făină neagră, grâu încolţit (100 g grâu încolţit dat prin maşina de tocat, 25 g miere, 25 g ulei de măsline şi 500 g fructe pot chiar înlocui una din mesele principale ale zilei). De asemenea, se poate apela la varianta: 3 linguri pline de grâu, înmuiat în apă timp de 8-10 ore. Se mănâncă grâul, dar se bea şi apa în care a stat la înmuiat.

◆ ***Lămâiul.*** Este vorba de o cură de suc de lămâie: se porneşte de la o jumătate de lămâie stoarsă, până la două lămâi, crescând progresiv doza cu jumătate de lămâie pe zi. Apoi, se coboară progresiv doza de suc, cu câte o jumătate de lămâie pe zi.

◆ ***Mărul.*** Fructele crude se trec prin storcător pentru a se obţine 250-500 g de suc, doza pentru o zi. Sucul de mere se poate combina cu suc de morcovi. Cura se ţine o lună.

TEST LA ÎNCEPUT DE AN

Aveţi un stil de viaţă sănătos?

*Următorul test, compus pe de-o parte din afirmaţii vizând **obiceiuri pozitive**, iar pe de alta **obiceiuri negative**, vă va ajuta să luaţi măsuri în cazul în care stilul de viaţă reprezintă un factor de risc pentru sănătate.*

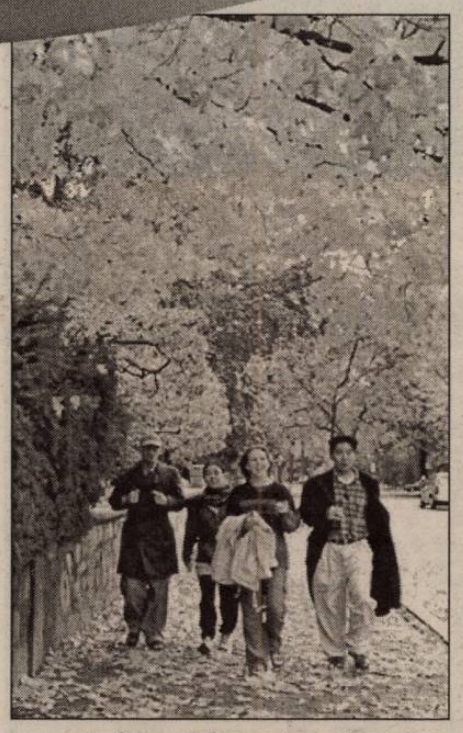

Obiceiuri pozitive

Pentru fiecare afirmaţie care vi se potriveşte primiţi câte 2 puncte. După ce parcurgeţi chestionarul faceţi totalul lor.

◆ Mănânc la ore regulate.

◆ Mănânc cu regularitate cereale integrale sau pâine integrală.

◆ Mănânc zilnic crudităţi.

◆ Mănânc cel puţin două fructe pe zi.

◆ Mănânc puţine grăsimi, în special de proveniență vegetală.

◆ Beau 4-8 pahare de apă zilnic.

◆ Respir adânc de mai multe ori pe zi, pentru relaxare.

◆ Am scaun regulat cu aspect normal.

◆ Dorm cel puţin şapte ore din 24.

◆ Ies în natură în fiecare săptămână.

◆ Fac mişcare fizică regulat.

◆ Petrec zilnic o jumătate de oră pe zi în aer liber, la plimbare.

◆ Îmi rezerv o zi pe săptămână pentru odihnă şi recreere.

◆ Am o bună dispoziţie psihică.

Obiceiuri negative

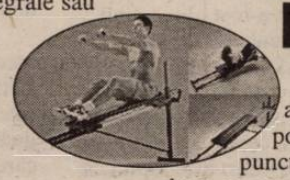

Pentru fiecare afirmaţie care vi se potriveşte primiţi câte 1 punct. Ca şi în primul caz, după ce parcurgeţi testul, faceţi totalul lor.

◆ Ciugulesc între mese.

◆ Mănânc în special mâncăruri pe bază de carne.

◆ Mănânc prăjituri, bomboane, ciocolată şi alte dulciuri zilnic.

◆ Mănânc de obicei unt, smântână, alte lactate nedegresate, slănină, mezeluri.

◆ Consum frecvent produse afumate.

◆ Sunt supraponderal.

◆ Trăiesc într-un oraş cu grad ridicat de poluare.

◆ Pierd nopţile adesea.

◆ Lucrez şi în weekend.

◆ Fumez.

◆ Fumez peste un pachet de ţigări pe zi.

◆ Consum în fiecare săptămână băuturi alcoolice.

Din totalul punctelor pozitive scădeţi suma punctelor negative, apoi luaţi aminte la momentul... adevărului:

◆ **De la –14 la –1**: *Alarmă! Trebuie să schimbaţi urgent stilul de viaţă. Nu e rău să începeţi anul şi cu un consult medical general pentru a şti exact cum staţi cu sănătatea.*

◆ **De la 0 la 13**: *Sunteţi aproape corijent la materiile care alcătuiesc stilul sănătos de viaţă. Cu siguranţă simţiţi că organismul scârţâie pe ici pe colo, că efortul fizic prea mare vă dă de furcă şi că lipsa de energie îşi spune adesea cuvântul.*

◆ **De la 14 la 20**: *Sunteţi deprins să duceţi o viaţă sănătoasă, dar vă permiteţi încă unele abateri care, cu puţină străduinţă, se pot elimina.*

◆ **De la 21 la 28**: *Sunteţi un adevărat model pentru ceilalţi (unii poate spun „o curiozitate"), dar cel mai important este că ştiţi să vă purtaţi de grijă indiferent de părerea altora, efectele pozitive pe termen scurt şi lung fiind premiul dv.*

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Georgescu Mihai din Botoşani – Apariţia cârceilor – acele contracţii foarte dureroase ale unui muşchi sau grup de muşchi – are o multitudine de cauze: oboseala, frigul (care, la o vârstă avansată poate fi mai acut perceput), poziţia incomodă a membrelor (mai ales în timpul somnului), arteriopatii cronice ale membrelor inferioare, abuz de medicamente, lipsa de calciu etc. E imposibil aşadar să vă precizăm cauza exactă. Ce se poate face totuşi în momentul instalării unei crampe musculare care provoacă mari dureri? Întindeţi piciorul cât mai mult posibil şi efectuaţi mişcări energice de îndoire a labei piciorului spre gambă, de mai multe ori, urmate de un masaj uşor la nivelul tendonului, alternând cu ciupituri uşoare şi repetate; fricţionaţi locul respectiv cu gheaţă; puneţi pe locul dureros un obiect rece (metal, piatră etc.); după dispariţia cârceilor declanşaţi la efort (stat mult în picioare, mers îndelungat, săpat în grădină etc.) faceţi băi calde la picioare. Acestea nu sunt însă decât remedii de moment, de ieşire din criză. Cauza declanşării cârceilor rămâne şi, dacă e generată, de exemplu, de lipsa de calciu, de diuretice luate în exces ori de abuzul de alte medicamente..., problema nu înseamnă că e rezolvată.

CÂRCEII

◆ Beau frecvent băuturi alcoolice tari (vodcă, ţuică, coniac etc.).

◆ Beau mai mult de trei cești de cafea pe zi.

COMPRIMATE

*Este benefică pentru sănătate consumarea zilnică a unei jumătăţi de **ceapă** şi a 1-2 căţei de **usturoi**... Ajută digestia şi tonifică sistemul imunitar.*

***Balonările,** gazele şi constipaţia sunt indicii că se mănâncă prea mult sau nepreparat corespunzător.*

***Laptele crud,** proaspăt muls (în condiţii igienice) şi nepasteurizat vindecă în primul rând bolile gastro-intestinale – dar nu numai acestea – deoarece are capacitatea de a „imobiliza" acizii. Atât pentru oamenii sănătoşi, cât şi pentru cei bolnavi sau aflaţi în convalescenţă reprezintă alimentul cel mai uşor digerabil.*

***Pâinea albă** este lipsită de germeni şi de tărâţe, adică de partea cu adevărat nutritivă şi utilă funcţiilor organismului. Făina albă este săracă în vitamina B, indispensabilă întreţinerii sistemului nervos, precum şi de aproximativ 30 de săruri minerale.*

Prin vis încercăm să comunicăm cu noi înşine

– „De aproximativ 5 ani am câteva vise obsedante care se repetă periodic (...) – ne scrie Dna T. 1. Visez că am comis o crimă, doresc să o ascund, transport cadavrul într-o groapă de gunoi la care îi dau foc (...) 2. Visez că am căzut de la mare înălţime (...) 3. Mă aflu la Paris (...), mă rătăcesc. (...) este seară, se întunecă şi se aprind toate luminile şi intru în panică. (...) Trebuie să vă spun că aceste vise mă frământă şi totodată mă înspăimântă deoarece, nu ştiu bine ce vor să-mi transmită."

– Dragă doamnă T., am să încerc să vă răspund la întrebări, cu menţiunea că un vis nu poate fi interpretat de un psiholog fără colaborarea celui care l-a visat. Ar fi necesar un dialog, care nu poate avea loc în paginile revistei noastre. Pot face însă unele presupuneri şi conexiuni între vise şi restul scrisorii cu referiri la trecutul dv., în speranţa că vor avea un ecou în dumneavoastră şi veţi putea recunoaşte în ele măcar o parte din adevăr.

În ceea ce priveşte primul vis, mi se pare frapant faptul că daţi foc cadavrului, aşa cum şi tatăl dv. şi-a dat foc, atunci când s-a sinucis. Pe de altă parte, în tradiţia creştină, sinuciderea este un păcat, o crimă. Este posibil ca atunci când tatăl dv. s-a sinucis, să vă fi simţit vinovată, ca şi copil (copiii de multe ori se consideră vinovaţi de tragedii petrecute în familie şi care nu au nici o legătură cu ei). Poate în vis refaceţi scenariul, comiteţi crima pe care în realitate tatăl a comis-o prin sinucidere, apoi încercaţi să înlăturaţi urmele pentru ca vinovatul (dv. în vis sau tatăl în realitate) să nu fie pedepsit (de oameni sau de Dumnezeu). Aş vrea să vă întreb – aţi fost martoră la moartea tatălui dv.?

Al doilea vis pare să exprime tot o frică de pedeapsă. Vi se întâmplă ceva de care vă temeţi în realitate. Mai mult nu pot să spun deocamdată, ar trebui să înţeleg mai mult ce semnificaţie au pentru dv. „înălţimile".

Al treilea vis pare mai elaborat, mai „cosmetizat". Aţi fost vreodată la Paris? Ce semnificaţie ar putea avea? Este „oraşul luminilor"? Ar putea exista o analogie între luminile puternice din timpul nopţii şi foc (focul în care a murit tatăl dv.)?

În general, visăm lucruri care ne frământă, probleme la care nu găsim rezolvarea în mod conştient sau la care nu ne putem gândi pentru că sunt foarte dureroase. Prin vis încercăm să comunicăm cu noi înşine, pentru a ne descărca tensiunile şi a ne găsi un echilibru mai bun.

Mă gândesc acum la sărbătorile care tocmai au trecut. Cu bine sper, pentru toată lumea. V-au evocat ceva legat de visele pe care le aveţi? Nu ştiu prea multe despre dumneavoastră, dacă aveţi familie sau nu, dar sper că aţi petrecut bine, la fel ca toţi cititorii noştri. Revista *Magazin* a fost cu gândul alături de toţi cei care au avut nevoie de un prieten în aceste zile de *sfârşit* şi de *început!* La mulţi ani!

MIHAELA DOROBANŢU

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Cea mai frumoasă grădină din lume

La Villandry (localitate a departamentului Indre-et-Loire), în centrul Franței, a fost realizată în secolul XVI una dintre cele mai frumoase grădini ale Renașterii, care este recunoscută și astăzi ca fiind cea mai impresionantă din lume. Grădinile Villandry (pe lângă cea principală există și Grădinile Apelor) reprezintă concepția novatoare a călugărilor francezi de acum șase veacuri, care așezau plantele numai în forme geometrice stricte.

Reunind într-o armonie excepțională leguminoase, plante aromate, decorative și medicinale, grădina principală Villandry – păzită pe vremuri doar de șapte gardieni – este dominată de răsaduri în formă de cruce (smerenie), de inimă (relaxarea spiritului) și în forma cheii muzicale sol (educația spiritului) și multe alte arabescuri încântătoare care trebuie privite de departe pentru a li se aprecia splendoarea. Aici își găseau liniștea scriitori și muzicieni, iar noaptea îndrăgostiții încercau vigilența paznicilor. Astăzi, în fiecare an, la Villandry sunt cultivate o sută de mii de plante.

NERO, primul mare dușman al creștinilor

Suveranul roman care a inaugurat crima și depravarea ca stil de conducere, Nero, a fost obsedat de timpuriu de primejdia incendiilor

Marele incendiu de la Roma din anul 64 d.Ch. a fost un pretext pentru a începe o sângeroasă prigoană împotriva primilor creștini

Sfinții apostoli Petru și Pavel au fost martirizați la Roma în anul 67 d.Ch., penultimul al domniei lui Nero

Obsesia incendiilor

Personaj paranoic, adus aproape cu forța pe tron la 17 ani, datorită ambițiilor mamei sale, Agrippina, Nero a suferit de timpuriu de un gen de manie a grandorii care-l va urmări toată viața: se credea un mare artist. Unii istorici afirmă chiar că puterea imperială nu l-a interesat atât de mult pe cât își dorea să fie copleșit cu laude pentru prestațiile sale de cântăreț și recitator.

În primii ani ai domniei sale, începute în anul 54 d.Ch., Nero s-a preocupat de organizarea cât mai multor spectacole, de toate genurile. Se spune că una din piesele de teatru care l-a captivat în mod deosebit a fost „Incendiul", de Afranius. I-a plăcut atât de mult, încât totul s-a desfășurat pe străzile Romei, incendiile necesare piesei au fost reale, iar la sfârșit le-a permis actorilor să fure din casele fumegânde. Să fi fost o repetiție? Cert este faptul că pe acest „criminal-artist" l-a preocupat și modificarea arhitecturală a edificiilor Romei (care trebuiau să aibă porticuri și terase) în scopul stingerii eficiente a incendiilor. Se întrezărea limpede o obsesie de potențial piroman.

Anul 64 d.Ch. este cel al marelui incendiu care a distrus o mare parte din Cetatea Eternă și, după mulți autori, este anul în care a debutat marea prigoană împotriva creștinilor – teroare care a încetat în 313, o dată cu Edictul de toleranță dat de Constantin cel Mare. Scenariul acestui dezastru seamănă cu o diversiune, căci atunci când au izbucnit incendiile, Nero se afla la Antium (orașul său natal). Când a aflat tragedia, împăratul s-ar fi întors și ar fi privit flăcările mistuitoare cântând la lră. Și cum trebuia găsit un țap ispășitor, Nero i-a acuzat pe creștini, cei care nu-i mai respectau pe zeii Romei și se închinau unei singure divinități. Această culpă ar fi trebuit să fie îmbrățișată de toți locuitorii fideli Panteonului roman, pentru că în urma dezastrului rămăsese fără locuință aproape jumătate din populația capitalei imperiului.

Însă Nero își atinsese și alt scop, și anume acela de a-și construi palate noi, doar cu zeii venerați de el. Pe banii cui? Cei prădați în acest scop au fost, evident, creștinii, împotriva cărora se crease deja un curent de opinie defavorabil. În aceste circumstanțe, în anul 67 sunt martirizați sfinții apostoli Petru și Pavel (după unii autori, precum cei ce au alcătuit „Larousse des Saints", Pavel ar fi fost ucis chiar în anul 64). Iată cum diversiunea unui împărat dement a declanșat crime abominabile împotriva adepților unei noi religii, aceea a lui Christos. Numai că Pavel (Paul), „Apostolul gentililor" (al mediilor neevreiești ale imperiului) scrisese deja cele 14 Epistole ce urmau să fie incluse în Noul Testament.

Refugiu în LUMEA BASMELOR

chinezoaică naturalizată în SUA a cucerit în anul 2003 Premiul ilustratorilor de carte pentru copii (concurs organizat la New York) și a fost, simultan, capul de afiș al Expoziției de artă fantastică modernă și clasică (Washington). Tânăra de numai 28 de ani, pe numele ei adevărat Pui-Mun, s-a consacrat ca artistă sub semnătura Stephanie Pui-Mun Law, mai agreată, se pare, de criticii de peste ocean.

Dotată cu o imaginație hrănită de fabuloasele povești chineze, în care personajele sunt mult mai complexe ca aspect fizic decât cele europene, Pui-Mun Law nu a uitat nici o clipă mitologia tipic asiatică, adaptând-o cu abilitate unei alte lumi spirituale. Talentul său figurativ excepțional, desenul în peniță (sepia și color) și pictura în acuarelă, făcute cu o meticulozitate specifică asiaticilor, au trezit admirația copiilor și maturilor dornici să evadeze spre tărâmul basmelor. „O copilărie plină de nevoi nu poate fi îndulcită decât de poveștile celor bătrâni... Mai târziu mi-am dat seama câtă nevoie au și cei mari de fantezia poveștilor, dar și de imaginile care să le facă aproape credibile", spune artista.

Încă de la 12-13 ani, Pui-Mun Law a început să deseneze personajele din fanteziile bunicilor și din poveștile citite în cărți cu ilustrații sumare. „Întotdeauna mi-a plăcut să schimb ceva față de descrierea originală și așa am ajuns să desenez propriile mele personaje". Pui-Mun și-a luat inima-n dinți și și-a câștigat primii bani spre sfârșitul adolescenței, pictând vase și farfurii în stil chinezesc. Când a descoperit cât de apreciată este, viitoarea artistă a achiziționat o bibliotecă întreagă de basme din toată lumea, dar în special din Europa. Ajunsă în SUA, Pui-Mun a urmat o școală de arte frumoase și, cucerită de suprarealiști precum Dalí sau Miro, a vrut să se dedice „marii arte", cum spune ea. Însă nu s-a putut despărți de lumea copilăriei și n-a vrut să-și trădeze adevărata vocație, aceea „de a fi din nou copil cu fiecare realizare". A ales „mica artă", zice ea cu modestie. Complexitatea multora dintre operele sale pune serios pe gânduri orice copil, căci Pui-Mun Law se ambiționează să-i facă pe cei mici să intuiască toată povestea dintr-un singur desen.

Zânele și personajele malefice, animalele fabuloase care ne trimit cu gândul la grafica ocultă a artizanilor care au decorat faimoasele palate ale împăraților Chinei antice sunt pline de viață și ne fac să credem, chiar și pentru o clipă, că lumea basmelor nu este paralelă cu cea reală, ci undeva, în imaginația noastră, cele două tărâmuri se întâlnesc... Cred că Stephanie Pui-Mun Law reușește să ne readucă în brațele primitoare ale copilăriei, făcându-ne să retrăim tot ceea ce a avut ea mai fermecător.

Blestemul vrăjitorului

Binecuvântarea pădurii vrăjite

Leoaica și fata rătăcită (pictură pe un set de farfurii)

Leul unicorn și prințesa sa

Pagină realizată de PAUL IOAN

Știați că...

◆ *...în evul mediu, negustorii armeni, greci și turci care făceau negoț cu vite și oi în țările române se numeau gelepi? Ei aprovizionau în felul acesta Constantinopolul.*

◆ *...Corund este un sat de olari din apropiere de Odorhei? Este cunoscut pentru cera-*

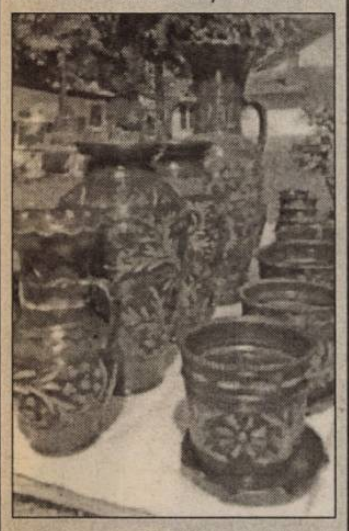

mica sa smălțuită, colorată de cele mai multe ori în verde sau brun.

◆ *...descoperitorul Braziliei a fost navigatorul portughez Pedro Alvarez Cabral (1467 sau 1468-1526)? El a cucerit teritoriul în numele regilor Portugaliei.*

◆ *...în mitologia greacă Eriniile erau divinități ale răzbunării pe care romanii le-au numit Furii? Existau trei Erinii: Tisifone, Alecto și Megera.*

◆ *...întemeietorul școlii de chimie organică de la Universitatea din București a fost Constantin I. Istrati (1850-1918). A fost membru și președinte al Academiei, membru de onoare a mai multor societăți științifice străine.* (I.S.)

SRI LANKA
țara misterelor

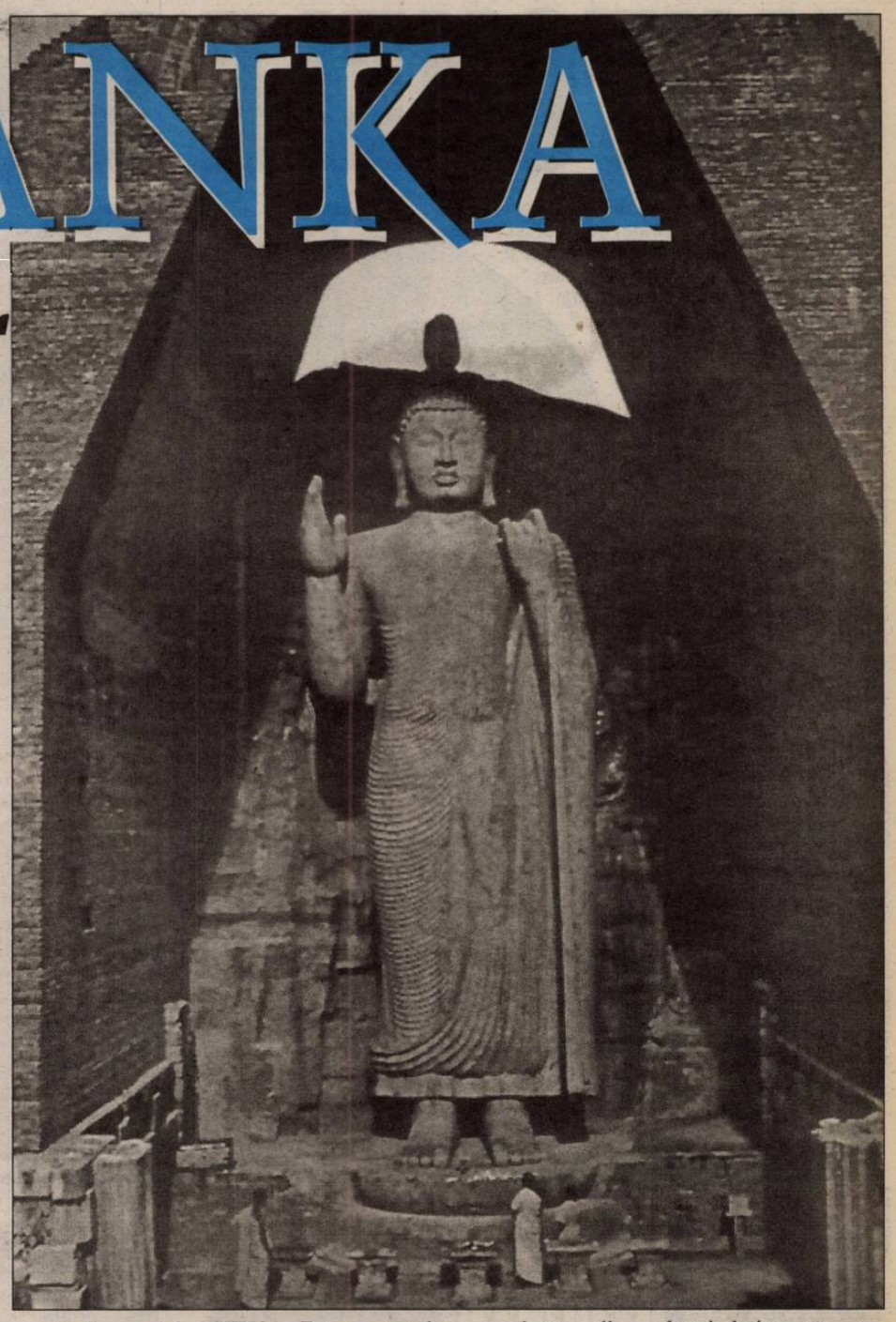

Grădini de mirodenii, plantații de ceai, vestigii ale unor splendori străvechi, toate contribuie la farmecul acestei insule numită „perla Asiei".

Pe hartă ea are forma unei frunze plutind între Golful Bengal și Oceanul Indian. Detașată cu mii și mii de ani în urmă din sudul Indiei, are comun cu aceasta vegetația tropicală luxuriantă. În același timp se aseamănă și cu îndepărtatele Maldive, prin mulțimea cocotierilor și plajele întinse, presărate cu nisip strălucitor, deschis la culoare.

Ciudată și atrăgătoare, ea poartă amprenta celor care au străbătut-o și i-au dat de fiecare dată alt nume. Grecii au numit-o Taprobane, în sanscrită era cunoscută ca Sinhaladipa (Insula leilor), arabii îi spuneau Serendib, olandezii Zeilan, englezii Ceylon. În 1972 a reprimit vechiul nume, Lanka, precedat de cuvântul Sri însemnând „sfânt" și conferindu-i-se astfel un caracter sacru. Este cu adevărat sacră, misterioasă, bântuită de vrăjitori, de amenințări invizibile un loc unde primejdiile te pândesc la tot pasul. Aici zboară miriade de insecte iar prin iarbă se târăsc sumedenie de șerpi veninoși a căror mușcătură omoară – după ultimele estimări – două persoane pe zi. Războiul civil, de o rară cruzime, între singalezi și tamili a lăsat țara secătuită. Cheltuielile militare au avut multă vreme prioritate, așa că starea drumurilor a fost complet neglijată și de aici dificultățile întâmpinate la o deplasare cât de mică. Eforturile făcute pentru redresarea situației au fost pe deplin răsplătite prin descoperirea unor cetăți fabuloase chiar în inima junglei. Anuradhapura, Mihintale, Polonnarova, Dambula sunt numai câteva dintre ele. La Sigiriya, urcușul, care se întinde pe o distanță apreciabilă, începe dintre labele de piatră și cărămidă ale unui leu, relicve ale fațadei palatului care avea forma animalului amintit. În drum poți admira delicatețea siluetelor feminine pictate pe stânci cu mai bine de cincisprezece secole în urmă.

La poalele a ceea ce fusese fortăreața regelui Karyapa se întind grădinile regale din secolul al V-lea, cele mai vechi din Asia.

La Kandy te poți alătura pelerinilor care defilează spre templul „Dintele lui Buddha". În această capitală străveche se află grădina botanică de la Peradeniya ale cărei origini le poți găsi în grădinile regale din secolul al XIV-lea. Este o mărturie a bogăției unei flore unice în lume, a unei naturi incredibil de generoase. Aici au fost aclimatizate în 1839 primele plante de ceai aduse de la Calcutta. Datorită lui James Taylor care a avut inițiativa culturii, dar mai ales lui Thomas Lipton, ceaiul de aici a căpătat o recunoaștere mondială. Insula este astăzi al treilea producător și primul exportator de ceai din lume. De la Kandy la Nuwara Eliya, „Drumul ceaiului" șerpuiește între dealuri și văi însorite într-o minunată paletă de verde. Culegătorii îi salută veseli pe călători, deși poartă povara muncii lor. Vizita pe o plantație te inițiază și asupra ritualului de fermentare și uscare a foilor.

Pe drum ești învăluit de miresmele grădinilor de mirodenii: mușțar, ghimbir, vanilie... arome pe care le vom reîntâlni într-un Centru special amenajat. Aceleași arome te întâmpină și într-un alt centru, cel de medicină ayurvedică, unic în lume, sediu de știință a longevității care apropie și mai mult insula de sufletele tuturor oamenilor din lume.

IRINA STOICA

DEZASTRELE SFÂRȘITULUI DE AN

Urmare din pag. 1

La ora aceasta, nimeni nu știe dacă Beagle-2, a cărei misiune era să descopere existența apei pe Marte (!) sau măcar niște forme de viață (!!), a atins solul marțian sau pur și simplu s-a dezintegrat în atmosfera marțiană. Mai nou, specialiștii britanici vorbesc despre posibilitatea ca Beagle-2 să fi nimerit în vreun crater marțian! Certitudinea este una singură: robotul n-a emis nici un semnal spre Pământ, în ciuda eforturilor necontenite ale cercetătorilor de a intra în contact cu el. Beagle-2 a fost înghițit de Planeta Roșie, demonstrând încă o dată slăbiciunea tehnologică pământeană în materie de „cucerire" a altor planete. Chiar dacă, la început de an, NASA a anunțat că robotul ei "Spirit" e pe Marte și deja a pornit în căutarea unor forme de viață care au dispărut demult! Iar alți cercetători încearcă să demonstreze cum va călători omul prin alte galaxii, de parcă ar fi vorba despre o excursie pe fluviul Amazon, și aia destul de complicată și de periculoasă până la urmă.

Accidente aviatice

În aceeași zi de vineri, 26 decembrie, echipele de salvare începeau să scoată din apele golfului Guineei ceea ce rămăsese dintr-un aparat Boeing 727 care decolase joi noaptea din Cotonou (Benin): resturi de avion și 119 victime, după o estimare provizorie. Avionul avea la bord 151 de persoane și 10 membri ai echipajului și ar fi trebuit să ajungă la Beirut. Cu toate că bilanțul accidentului este negru, 22 de pasageri au supraviețuit și asta din cauză că avionul nu a apucat să ia altitudine. Se pare că avionul a fost supraîncărcat, ceea ce a făcut decolarea foarte dificilă, astfel încât aparatul nu s-a putut desprinde de sol, a urmat apoi lovirea unor imobile situate la capătul pistei, și după o relativă înălțare în aer, el s-a prăbușit în apele puțin adânci ale golfului. Avionul transporta un mare număr de libanezi care doreau să ajungă în țară pentru sărbătorile de sfârșit de an. Și apoi, nici n-a început bine noul an, oamenii voiau să se întoarcă acasă după Revelion, că o nouă tragedie aviatică s-a produs, de data asta în Egipt, la Sharm el Cheikh, unde un avion s-a prăbușit în Marea Roșie la câteva minute după decolare, 133 de francezi pierzându-și viața alături de membrii echipajului.

Inundații și noroi

În alt capăt al lumii, altă nenorocire: un râu de noroi provocat de ploile diluviene din sudul Californiei a năvălit pe un teren din orașul San Bernardino, unde se aflau amplasate două campinguri pline cu turiști care sărbătoreau Crăciunul în sânul naturii. Tone de noroi, cărând copaci și pietre au lovit în noaptea dintre prima și a doua zi de Crăciun pantele și colinele orașului, deja fragilizate de incendiile din luna octombrie. Bilanțul provizoriu a fost de 6 morți și câteva zeci de răniți, dar autoritățile recunosc că datele sunt fluctuante. Oricum, ploi atât de intense și atât de bogate cantitativ nu s-au mai înregistrat în regiune, în perioada Crăciunului, de mai bine de 20 de ani.

Viitorul aparține spațiului

În decembrie 2003 a fost programată testarea în zbor a celui de al doilea prototip al avionului cosmic demonstrativ X-43 A, parte a programului HYPER-X, program care, aproximativ de peste doi ani, a continuat să elimine neajunsurile evidențiate la încercările din 2001, în special efectele încălzirii vehiculului.

Ca urmare, în 2007, NASA și Forțele aeriene ale SUA urmează să aibă disponibile trei avioane cosmice demonstrative de tip X-43 C. Această nouă variantă de avion hipersonic va fi dotată cu un motor statoreactor hipersonic care folosește pentru arderea carburantului, oxigenul captat din atmosferă; de aici rezultă și modificările constructive aduse noii variante, care este mai lungă și posedă o priză de admisie a aerului în motor mult mai mare. Această variantă de motor va asigura o viteză de peste 10 km/s, adică aproape cât cea de a doua viteză cosmică...

Adoptarea acestei soluții de motor principal al avionului cosmic permite ca la decolarea acestuia să nu fie obligat să transporte în spațiu cele peste 600 de tone de oxigen lichid pe care trebuie să le ridice motoarele navetelor spațiale americane...

Complementar statoreactorului supersonic („scramjet"), pe varianta următoare, X-43 D va fi instalat și un puternic motor turboreactor, combinația fiind numită adesea turbostatoreactor. Intrat primul în funcțiune, turboreactorul va asigura decolarea vehiculului și atingerea unei viteze corespunzătoare la Mach 5, după care va intra în regim statoreactorul supersonic, capabil să propulseze avionul cosmic până la Mach 15 (peste 10 km/s) pe traiectorii orbitale!

Acest program, care va asigura înlocuitoarele actualelor navete spațiale, este un program pe termen lung, NASA urmând să dispună în 2025 de o flotilă de navate reutilizabile cu decolare aerodinamică și zbor orbital, aterizarea urmând a fi efectuată similar avioanelor clasice.

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

FANTOMELE DIN BENIN

Benin, un stat din Africa occidentală, aflat pe ţărmul golfului cu acelaşi nume. Cu savane şi păduri tropicale în care uneori îşi fac simţită prezenţa „fantomele" zangbeto. Locurile lor predilecte, pădurile din preajma lacului Nokue în care sălăşluieşte spiritul voodoo. Al locuitorilor care îşi consacră o bună parte din viaţă credinţei în forţele naturii ascunse în copaci, pământ, ape, fulgere etc. O religie animistă dar mai ales o artă de a trăi în care coexistă influenţe culturale catolice, islamice şi creştine. Comunitatea este o adeptă înfocată şi a cultului strămoşilor pe care îi divinizează. Aceştia „apar" printre cei vii sunt înzestraţi cu puteri magice şi autoritate. „Fantome" care îşi fac apariţia din păduri sub forma unor marionete de statura unui om, îmbrăcate în haine vegetale, semănând cu o căpiţă de fân. Poartă măşti pentru a fi perfect camuflate şi diverse icoane, însemne şi figurine, fiecare dintre ele conferind indentitate „fantomei" care o poartă. „Fantomele" zangbeto care sunt iniţiaţi voodoo în travesti, dansează, cântă dar îndeplinesc şi funcţii judiciare, pedepsindu-i pe cei care nu au respectat spiritul voodoo. În timpul dansului sunt proferate incantaţii printr-un corn de bou care amplifică şi distorsionează vocea „fantomelor", acompaniate de corurile sătenilor. De cele mai multe ori aceştia se prăbuşesc epuizaţi de ritmurile frenetice şi de pasiunea pe care o transpun în cântece, sau intră în transă. Adepţii spiritului voodoo se disting şi prin „colecţiile" lor de fetişuri, mici figurine din lemn, ciment sau argilă, în care zeităţile îşi caută refugiu. Figurine instalate în copaci, pe acoperişurile caselor, direct pe pământ sau prinse de măşti. În cinstea zeităţilor, sunt depuse lângă aceste statuete recipiente din pământ ars cu sucuri a căror compoziţie e secretă, pentru a convinge spiritele care sălăşluiesc în ele să asigure locuitorilor o recoltă bogată. Cei aleşi să „orchestreze" ritualurile, să asigure perpetuarea tradiţiilor şi ordinea morală a societăţii, sunt iniţiaţii şi membrii unor societăţi secrete. În comunitate nu există texte scrise legate de cultura acesteia, totul fiind transmis pe cale orală. O cultură care este deopotrivă o religie şi o artă de a trăi.

Fantoma zangbeto primeşte ofrande de la un sătean

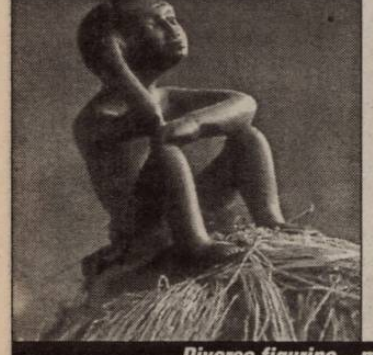

Diverse figurine – mesageri ai zeilor – răspândite în sate, plantaţii, pe marginea drumurilor etc.

DORIN MĂRAN

Pagini secrete ale omenirii

ATRACŢIA CAMEREI DE AMBRĂ

Poate că puţină lume realizează totuşi că Cehia a fost locul unde multe din scenele finale ale celui de-al doilea război mondial s-au jucat! Nu doar tot ce s-a descoperit până acum ne dovedeşte acest lucru, nu doar faptul că surprizele continuă, dar mai ales, poate ceea ce face ca de multe ori să avem impresia că ne găsim pur şi simplu în unul din filmele celebrului Indiana Jones! Realizatorul de filme documentare Jaro Svěcený a fost unul dintre cei a căror imaginaţie a fost masiv depăşită de realitate. Şi deşi îşi păstrează îndoielile de rigoare, speranţa sa este că enorma cantitate de informaţii primite inclusiv de la fostii ofiţeri de securitate să-l ajute cel puţin să nu mai repete greşelile predecesorilor.

Unul din momentele cele mai incredibile este legat de informaţia furnizată de scriitorul irlandez Colm Lowery privind un cunoscut savant nuclearist nazist, dr. Hans Kammler, care ar fi supravegheat construcţia unei înfiorătoare fabrici unde să fie produse componente pentru „arma finală" la care tot visa Hitler, în localitatea Litomerice din Boemia de Nord. Deşi locul unde se află această fabrică este cunoscut, nimeni nu a reuşit niciodată să intre acolo! De altfel se pare că orice încercare de dezvăluire a secretelor bunkerelor naziste din Cehoslovacia implică riscuri enorme.

Şi nu degeaba am amintit superproducţiile cu căutători de comori. Două încercări din 1962 au fost pe punctul de a se încheia cu două tragedii. Exact ca în filme. Un grup care a încercat să pătrundă în unul din bunkere a declanşat o emisie de gaze otrăvitoare şi doar faptul că s-a putut ieşi în mare viteză şi incinta a putut fi izolată operativ, a evitat o moarte în masă a populaţiei. Într-un alt bunker, temerarii întreprinzători au detectat în ultimul minut un sofisticat sistem de declanşare a unui lanţ de explozii care cu siguranţă că ar fi distrus totul pe o rază de kilometri în jur. Şi toate aceste „curse" fuseseră montate în 1945! Iar ca lucrurile să fie şi mai complicate, există încă o destul de puternică opoziţie oficială la orice încercare de pătrundere prin perdeaua încă foarte groasă care separă realităţile de astăzi de cele de acum aproape 60 de ani. Probabil că nu le-a venit timpul sau prea mulţi s-ar vedea implicaţi în lucruri pe care până acum au reuşit să le ascundă sub o tăcere totală.

Şi atunci, se poate pune întrebarea, de ce insistă atât de mult căutătorii de comori? Pentru că, vor răspunde ei, în fiecare asemenea vânătoare şi pentru fiecare vânător, există un... Sfântul Graal, un obiect de o valoare atât de nemăsurată pentru el, încât este dispus la orice risc. Nici a-şi da propria viaţă nu i se pare prea mult. Pentru Svěcený, de pildă, Graalul este aşa-numita „Cameră de Ambră". Considerată una din comorile cele mai valoroase pe care războiul le-a ascuns de ochii oamenilor. Speranţele au devenit foarte mici privind recuperarea celor 22 de plachete de ambră sculptate manual şi furate de la Sankt Petersburg. Există două locuri cu şanse de a le găsi, la Stchovice şi pe nava germană de pasageri „Wilhelm Gustloff", scufundată de un submarin sovietic foarte aproape de coastele Poloniei în 1945, ucigând astfel 8.000 de oameni – pasageri şi echipaj. Echipa lui Svěcený a reuşit de curând să viziteze ce a mai rămas din navă într-un port de la Marea Baltică. Nu au găsit nimic. Decât dovada atacului sovietic ucigaş. Orbite goale îi priveau şi degete descărnate erau întinse spre ţărm, ca şi cum ar fi vrut să le spună că secretul se află totuşi pe uscat, în unul din bunkerele încă inaccesibile...

MIHAELA DOROBANŢU

Obiceiuri străvechi

Bărbieritul ginerelui

Înscriindu-se printre momentele importante din timpul unei nunţi, *bărbieritul* este de fapt gătirea de nuntă a mirelui. Această „operaţie" avea loc şi, încă mai are, acolo unde se păstrează obiceiul, duminică dimineaţa. Mirele, înconjurat de flăcăi, era aşezat pe un scaun în mijlocul camerei, unul dintre flăcăi îl bărbierea iar lăutarii cântau cântecul ceremonial. După ce se încheia bărbieritul, mirele se îmbrăca în hainele de nuntă, punea cămaşa trimisă special de mireasă iar în piept agăţa floarea de lămâiţă cu betelă.

Versurile cântecului erau ironice şi aveau o notă veselă, deosebindu-se mult faţă de cântecul miresei, unde tristeţea cântecului „ajută" mireasa să lăcrimeze. De multe ori cântecul mirelui vorbeşte despre isprăvile de flăcău ale acestuia dar şi despre perspectivele căsniciei. Într-un astfel de cântec, citat în „Nunta la români" (303, Bucureşti 1890) se face referire la „dragostile din tinereţe" ale mirelui: „Foaie verde de bujor/ Iată-n luna lui cuptor/ Veni vremea să mă-nsor./ Toate fetele mă vor/ O boaită de preoteasă/ Nu mă lasă să-mi fac casă./ Dă cu spuză la fereastră/ Să-mi arză luminile,/ Să nu mai văz fetele.../, Foaie verde de susai/ De mititel mă-nsurai/ Frumoasă mândră luai,/ Aoleu, mândruţa mea/ Subţirică ca soba/ Dreaptă ca cobiliţa..." sau cum zice un alt cântec „...Când iubeam eu la copile/ Eram voinicel din fire,/ Iar acum m-am însurat/ Multă dragoste-am stricat,/ N-am stricat numai pe-a mea/ Ci-am stricat pe-a multora".

Există locuri unde bărbieritul mirelui are o notă melancolică. Se spune că ginerele, până mai ieri flăcău, tânjeşte după libertatea acelor zile, lăsându-se cu greu convins să se ducă la casa lui. „Foaie verde de dudău,/ Bine mai trăiam flăcău,/ Încălecam calul meu,/ Şi plecam unde vream eu./ Dar acum m-am însurat/ Grija casei mi-am luat./ Busuioc verde de masă,/ Rămâi maică sănătoasă,/ Dacă n-ai fost bucuroasă/ Să fii cu feciori la masă".

După încheierea ceremonialului, ginerele parcă-i mai matur, mai luminat sau, poate, mai îngândurat. Venite din timpuri aproape uitate, obiceiurile noastre populare, rămân simboluri ale eternităţii.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

SCHITUL SFÂNTULUI NICOLAE

Aflat în comuna Bucov, satul Chiţorani, judeţul Prahova, schitul a fost ctitorit în 1396. Este o ctitorie boierească având hramul „Sfântul Ierarh Nicolae". În aceste locuri bogate, la sfârşitul secolului al XIV-lea coana Tinca Mărăcineanca a înălţat locaşul de rugăciune pentru locuitori. Aşezământul a dăinuit în timp şi dovadă sunt pietrele de mormânt din biserică, menţionând şi existenţa unor ctitori de mai târziu. Astfel în dreapta pronaosului se află cea a protosinghelului Macarie, slujitor al bisericii şi ctitor. Mormântul este datat 1524, iar un altul din 1756, este cel al jupâniţei Stanca, în vremea domniei lui Constantin Nicolae Mavrocordat când s-au făcut importante restaurări. Asemenea lucrări s-au executat şi în 1921, 1956 şi chiar mai târziu.

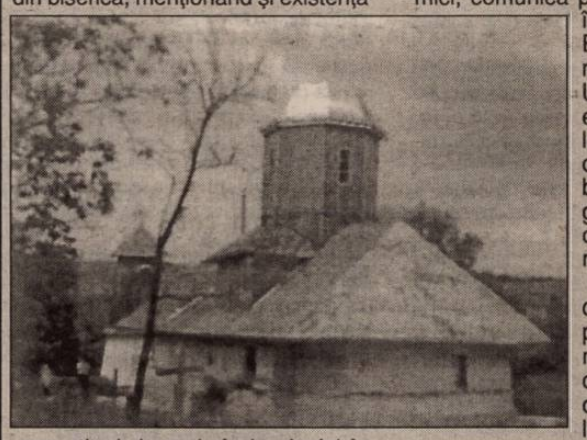

Biserica este construită din lemn, grinzile fiind îmbinate în coadă de rândunică. Este acelaşi procedeu pe care îl întâlnim la bisericile maramureşene.

Interiorul prezintă împărţirea clasică în pronaos, naos, altar, având pridvorul deschis. Altarul decroşat este de formă poligonală fiind luminat de o fereastră în răsărit şi una mai mică spre nord. Catapeteasma de zid ajunge până la boltă, iar naosul este şi el luminat de ferestre inegale pe fiecare parte. Deasupra naosului se înalţă o turlă deschisă, de formă hexagonală cu câte o fereastră în dreptul fiecărui punct cardinal, respectiv patru.

Pronaosul, de dimensiuni mai mici, comunică printr-o deschidere în zid cu naosul. Este un spaţiu de mărimea unei uşi. Uşa de la intrare este masivă, din lemn sculptat. Cadrul este împodobit cu motivul frânghiei împletite şi ornamentate cu rozete.

Pridvorul deschis este sprijinit pe stâlpi de lemn, meşteşugit împodobiţi, iar treptele din piatră pe care le desfăşoară sunt aceleaşi de ani şi ani. Faţada prezintă un brâu de lemn cu motivul frânghiei iar acoperişul este de şindrilă.

Altarul şi naosul sunt pardosite cu scândură iar pronaosul şi pridvorul cu piatră.

În vestul acestuia, la mică depărtare, este clopotniţa, construită din zid la parter şi din scândură la etaj.

Tot aici se află şi cimitirul cătunului, schitul, anexă a Arhiepiscopiei Bucureşti, devenind un loc de odihnă şi reculegere.

IRINA STOICA

Ce le trece unora prin minte?

◆ *Acum, când pe la noi gerul sparge sârguincios pietrele, în emisfera australă soarele dogorâtor îi provoacă pe unii să iasă la aer liber şi să-şi pună în aplicare ideile trăsnite. Tania Winberg este asutralianca de 22 de ani care a stabilit în decembrie recodul mondial la mers pe tricicletă. Nepedepsită de nimeni, Tania a parcurs două mii de kilometri pe şoselele Australiei, traversând şi cele mai aride regiuni ale continentului. Nu a stârnit mare entuziasm printre compatrioţi, dar femeia e mulţumită căci ea a slăbit astfel 14 kilograme – adevăratul scop al performanţei.*

◆ *Concursurile de limbo – acel „sport" exotic la care concurenţii trebuie să treacă pe sub o bară fără să atingă podeaua cu şezutul – sunt în mare vogă de revelion. În cadrul unei astfel de competiţii, James Garison a trecut pe sub o „ştachetă" învăluită de flăcări ridicată la doar 28 de centimetri de parchet. Nu vă sfătuim să-l imitaţi, căci James este un acrobat profesionist care este specializat şi în contorsiuni.*

◆ *Tot de pe meleagurile australiene, unde de Crăciun se mănâncă pizza şi pe plajă, ne parvine ideea unui producător de astfel de plăcinte italieneşti. Acesta a lansat, pentru a doborî concurenţa, un soi de pizza care nu şterge rujul. Botezată „Cleopatra", această pizza miraculoasă a devenit destul de repede preferata doamnelor care o ciugulesc înainte de o întâlnire parfumată. Noua găselniţă culinară lasă rujul la locul lui, dar nu „şterge" mirosul de ceapă. Dar cui îi pasă?* (P.I.)

Şase organe de la acelaşi donator

CUŢITUL CARE FACE MINUNI

Grefele de organe au devenit o practică medicală curentă. Dar, una e să primeşti de la un donator un organ şi alta e să primeşti şase organe. Până acum această performanţă a fost realizată doar în SUA. Iată însă că recent, o echipă de chirurgi de la Spitalul universitar Sahlgrensko din Goeteborg a dat o replică omologilor americani, înzestrând o pacientă în vârstă de 40 de ani cu nu numai puţin de şase organe prelevate de la un singur donator: ficat, stomac, duoden, pancreas, intestin şi un rinichi, intervenţia chirurgicală durând 18 ore. Operaţia le dă speranţă medicilor că pacienta ar putea duce o viaţă normală. După ce au fost prelevate, organele au fost curăţate şi păstrate la o temperatură scăzută timp de cinci ore, mai puţin decât impuneau uzanţele. În Spitalul Sahlgrensko au mai fost efectuate multigrefe

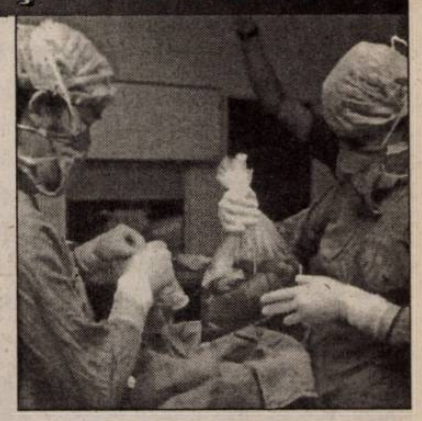

din 1998, una dintre ele, în cazul unei fetiţe de 5 ani, căreia i-au fost transplantate cinci organe. Dintre cei şapte pacienţi operaţi până în prezent, doar trei şi-au pierdut viaţa, ceilalţi ducând o viaţă normală, inclusiv fetiţa de 5 ani. *(D.M.)*

Porc să fii, noroc să ai

VIITOR LUMINOS PENTRU GHIŢĂ

Dacă grăsunii noştri (mă refer, desigur, la porcul domestic autohton) au scăpat de emoţiile inerente din preajma Ignatului, de-acum înainte pot lenevi oarecum liniştiţi în cotetele lor. Aceasta, graţie... Uniunii Europene, care dovedeşte o grijă aproape părintească faţă de patrupedul ce în mintea noastră apare mai mereu sub formă de cârnaţi, caltaboşi, piftie, fripturi ş.a.m.d. Mai exact, se prevede ca, o dată cu intrarea ţării noastre în UE, gospodarii să nu mai crească porci acasă, în condiţiile ştiute, iar până atunci să nu le mai lezeze acestora onoarea şi drepturile firesti, hrănindu-i cu lături şi, în momentul fatal, înjunghiindu-i fără să-i narcotizeze. Nu e deloc o glumă, deşi măsura nu e prevăzută şi în Constituţia recent revizuită...

Pe meleaguri mai fierbinţi, unde purceii, chiar dacă sunt categorisiţi drept impuri, măcar scapă de ghilotină, li se pregăteşte însă o soartă de eroi. Se ştie că israelienii nu consumă carne de porc, însă recent s-a cerut ca 1.000 de grăsuni

să fie antrenaţi pentru misiuni de luptă! Argumentul principal al acestei opţiuni este că porcul are simţul mirosului mult mai bine dezvoltat decât câinii de luptă, astfel că patrule de grăsuni special dresaţi în acest sens pot avea roluri vitale, în ce priveşte detectarea de terorişti şi de explozibili. După unele dezbateri pe această temă, cu păreri pro şi contra, în cele din urmă şi rabinii au acceptat oficial înfiinţarea unei ferme de porci antitero. Ei vor fi folosiţi, cum era şi de aşteptat, în zonele aşezărilor evreieşti din teritoriile palestiniene, miza cea mare fiind motivată nu doar de calităţile olfactive de excepţie ale viitorilor „soldaţi", ci şi de faptul că apariţia unor porci în preajma potenţialilor combatanţi arabi ar avea asupra acestora şi un impact psihologic insolit: Coranul le interzice credincioşilor musulmani chiar şi să atingă impurul animal. Încă nu se ştie ce accesorii anume vor avea în dotare porcii de luptă, dacă vor purta sau nu veste antiglonţ şi ce soartă vor avea trupurile lor, dacă se vor jertfi în linia întâi: cimitirul sau frigarea? *(A.N.P.)*

O lume nebună

Copiii din Africa de Sud n-au avut în acest an dreptul să-i scrie scrisori lui Moş Crăciun. Organismul oficial de supraveghere a publicităţii a interzis Poştei sud-africane o publicitate prin care le propunea copiilor să trimită scrisori cu liste de cadouri pe care ar dori să le primească. Autorităţile au explicat această măsură prin faptul că nu e corect ca Poşta să profite pe seama naivităţii naturale a copiilor. „Cu sufletul lor de copil, ei au impresia că scriind la adresa indicată de Poştă, mesajul lor va ajunge la Moş Crăciun care, potrivit legendei, le aduce daruri. De câştigat are doar Poşta şi acest lucru nu e permis."

Patru persoane au fost rănite, printre care un turist englez şi unul german, când, din cauza unei pale puternice de vânt, un brad de Crăciun înalt de 31 m, s-a prăbuşit în Piaţa oraşului vechi din Praga. Englezul, de 54 de ani, a fost spitalizat, cu ambele picioare fracturate şi o fractură de coloană vertebrală. Celelalte trei persoane, printre care se află şi un copil, au suferit răni mai uşoare, pentru care nu a fost nevoie de spitalizare. Vântul atinsese o viteză de 100 km/h, motiv pentru care în aceeaşi zi, în Praga, mai multe persoane au fost victimele unor accidente de circulaţie provocate de obiectele purtate în zbor de rafalele de vânt.

În remorca unui camion, plin cu chifle congelate, poliţia din Texas a descoperit şi câţiva saculeţi de plastic în care erau ascunse 5,3 milioane de dolari. Camionul se îndrepta spre Mexic, fiind la aproximativ 160 km de frontieră. Reprezentanţii forţelor de ordine chemaţi să ia în primire preţioasa comoară şi să facă inventarul banilor n-au avut însă deloc de lucru pentru că pe fiecare sac era deja inscripţionată cu cifre groase cantitatea de bani. (A.P.)

OCOLUL PĂMÂNTULUI într-un... avion solar

Semne bune anul are! 2004 începe cu o ştire care fără îndoială va înflăcăra imaginaţia multora şi va face să tremure mai tare inimile noastre: elveţianul Bertrand Piccard demarează pregătirile pentru primul zbor-test cu un avion alimentat exclusiv cu energie solară. Scopul final: ocolul Pământului. Face lumea ce face şi tot mereu îşi aduce aminte de Jules Verne!

Piccard este departe de a fi un necunoscut, el fiind cel care acum cinci ani, în 1999, a reuşit, împreună cu britanicul Brian Jones, primul zbor fără oprire în jurul Terrei... în balon! 19 zile, o oră şi 49 de minute pentru a parcurge 42.810 km şi a depăşi toate recordurile precedente! Bertrand Piccard este... medic psihiatru la Lausanne (şi fiul celebrului inventator al batiscafului!), în timp ce Brian Jones este instructor de zbor cu baloane cu aer cald. Făcând din nou echipă, cei doi s-au hotărât să accepte şi această nouă provocare. Iar dacă precedentul zbor le-a adus pe lângă Medalia Magellan, un premiu de un milion de dolari (oferit de un producător de bere), este lesne de imaginat ce premii îi aşteaptă dacă vor reuşi într-adevăr să-l menţină în aer şi să-l „ducă" în jurul Terrei pe *SOLAR IMPULSE*, cum se numeşte noul avion. Şi poate că atunci când totul va fi gata, Piccard şi Jones îşi vor aminti de cadoul cu totul extraordinar pe care l-au primit în ajunul zborului cu balonul. Se organizase în onoarea lor o ceremonie în sala Jules Verne din Turnul Eiffel. Prezent la ceremonie, strănepotul lui Jules Verne, Jean-Jules, le-a dat în dar, pentru a le purta noroc, un exemplar cu o superbă legătură în piele a cărţii „O viaţă" de Guy de Maupassant: exemplar care aparţinuse lui Jules Verne! O carte pe care mai mult ca sigur o vor ţine foarte strâns la piept în viitoarea lor aventură. În fond, o viaţă avem, cum se spune, şi nu e păcat să nu ne-o trăim din plin până la capăt?! *(M.D.)*

Cei doi temerari: Bertrand Piccard şi Brian Jones

RECORD de zbor

Un paraşutist din Marina Naţională Franceză a realizat o premieră mondială, traversând cu paraşuta strâmtoarea Gibraltar. Thierry Demonfort, 37 de ani, era deja autorul traversării Canalului Mânecii, în 1999, evident, tot cu paraşuta.

De data asta zborul său a fost lansat de sub nacela unui montgolfier, înalt de 38 de metri, deasupra oraşului Couil, aflat la 50 de kilometri în nordul coastei spaniole, şi s-a îndreptat spre coasta marocană a continentului african.

„Vehiculul" folosit a fost o combinaţie de paraşută şi parapantă, iar ofiţerul a aterizat la mai puţin de o oră, cu 30 de minute înainte ca uriaşul balon să-l ajungă din urmă. Întreaga „aventură" sportivă a fost subvenţionată de agenţiile de turism marocane, care speră, că, în acest mod, vor dezvolta mai bine turismul în zonă. (I.S.)

VINERI - 9 ianuarie

România 1

7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Bună dimineaţa, România! 9.15 Desene animate 10.00 Jocul planetelor (r) 13.00 Serial: „Destine secrete” 16.00 Sănătate pentru toţi 16.30 Interes general 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Fotografia” (Canada, 2001) 21.40 Gafe, bâlbe... cu actori 22.10 Serial: „CSI – Investigaţii” 23.30 Taverna 5.35 Serial: „Magnum”

PRO TV

7.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit” (r) 10.45 Serial: „Diagnostic: crimă!” 12.00 Serial: „Seinfeld” (r) 13.30 Film: „Tango în trei” (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit” 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Instinct” (SUA, 1999). Cu: Anthony Hopkins 22.15 Film: „Regele Cobra” (SUA, 1999) 0.00 Serial: „Alias”.

Antena 1

7.00 Observator 8.00 România mea 10.00 Serial: „Soledad” 11.00 Serial: „Isabella” 12.00 Serial: „Îngerul păzitor” 13.15 Tonul câştigător 14.15 Serial: „Ellen” 14.40 Serial: „Îngerii lui Charlie” 15.30 Serial: „Calea misterelor” 16.30 Serial: „Păcatul” 18.00 Serial: „Împotriva destinului” 19.00 Observator 20.00 Film: „Karate Kid” (SUA, 1984) 22.15 Film: „Diavolul în rochie albastră” (SUA, 1995). Cu: Denzel Washington 0.00 Film: „Nu numai sex” (SUA, 1998).

Prima TV

8.00 Videostar 10.00 Serial (r) 11.45 Desen animat: „Fiica oceanului” 12.30 Serial: „Prietene şi rivale” 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie” 17.00 Serial: „Roseanne” 17.30 Serial: „Pitici şi tătici” 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach” 20.00 Film: „Generaţia X” (SUA, 1996) 22.00 Focus Plus 22.45 Mircea şi Oreste Show 23.45 Serial: „Largo Winch” 0.45 Câştigul nopţii.

Acasă

5.00-12.30 Reluări 13.00 Serial: „Iubire fără de păcat” 13.45 Serial: „Între iubire şi ură” 15.00 Serial: „Clona” 16.30 Serial: „Totul despre Camila” 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana” 19.00 Serial: „Îngerul nopţii” 20.00 „Valentina, grăsuţa mea frumoasă” 21.00 Serial: „Legături de familie” 23.00 Serial: „Iubire cu două feţe” 23.50 Serial: „Profu’”.

2

8.00 Telejurnal 10.20 Tonomatul DP2 12.30 Insolit (r) 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Împreună, în Europa 16.00 Autostrada Banilor 16.30 Doc.: „Centre istorice” 17.10 Serial: „Rebelii” 18.00 Via Sacra 19.00 Serial: „Miracole” 20.00 Telejurnal 20.30 Simeza maeştrilor 21.15 Doc.: „Memoria cărţilor” 22.15 D’ale lu’ Mitică 23.15 Film: „Inimă de femeie” (Italia).

Tele 7

8.30 Lumea lui Jonathan Singh 9.00 Videoclipuri 12.30 Documentar 15.00 Videoclipuri 17.30 Documentar 18.15 Serial: „În căutarea «Cenuşăresei»” 19.20 Şapte ştiri 20.00 Prin lume călător - Atena 21.00 Serial: „Staţia Spaţială 1” 22.00 Cutia muzicală.

SÂMBĂTĂ - 10 ianuarie

7.00 Ceasul deşteptător 8.10 Desene animate 9.00 Întâlnire de basm 10.15 Debut 50 Plus 11.30 O vedetă populară 13.00 Spectacolul lumii... 13.30 Caravana premierelor 14.15 Cartea TvRecordurilor 15.30 Lumi ascunse 16.00 Ora olimpică 16.30 Euro Police - R.R. 17.00 Goana după apă 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnal 20.00 Cei mai iubiţi 23.15 Film: „Asasinul din vis” (SUA, 2000). Cu: Keanu Reeves.

8.30 Desene animate 9.30 Schi Magazin 11.00 Promotor 11.30 Doc.: „Cruciada păcii” 13.00 Serial: „Norm încurcă lume” 14.00 Serial: „Jack şi Jill” 15.00 Film: „Aventurile tânărului Indiana Jones – Dovezi de inocenţă” 17.00 Film: „O lecţie de viaţă” 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Ronin” (SUA, 1998). Cu: Robert de Niro, Jean Reno 22.15 Film: „Oraşul nebun” (SUA, 1997). Cu: John Travolta, Dustin Hoffman 0.30 Serial: „Pentru o cauză dreaptă”.

9.00 Tonul câştigător 10.00 Desene animate 11.30 Film: „Legenda Regelui Maimuţă” (SUA, 2001, partea I) 13.30 Serial: „Benny Hill” 14.00 Serial: „Aventuri extreme” 15.00 Serial: „Îngerul păzitor” 16.00 Serial: „MacGyver” 17.00 Film: „Cameristă de ocazie” (SUA, 1987) 19.00 Observator 20.00 Film: „Aventură în junglă” (SUA, 1953). Cu: Clark Gable, Ava Gardner 22.15 Film: „Al şaptelea semn” (SUA, 1988). Cu: Demi Moore.

7.00 Om bun 8.00 Minute de milioane 9.00 Ora nouă a României 11.00 Sport Magazin 13.00 Viteză maximă 13.30 Motor 15.00 Poliţia în acţiune 16.00 Film: „9 ninja şi jumătate” (SUA, 1991) 18.00 Focus 19.00 Doc.: „Guinness: Cartea recordurilor mondiale” 20.00 Film: „Rânit din dragoste” (SUA, 1986). Cu: Meryl Streep, Jack Nicholson 22.00 Film: „Scream 3” (SUA, 2000).

9.15 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!” 11.45 Serial (r) 13.00 Serial: „Iubire fără de păcat” 13.45 Serial: „Între iubire şi ură” 14.30 Serial: „Clona” 15.30 Serial: „Hoţul de inimi” 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Inimă sălbatică” 20.00 Serial: „Sărmana Maria” 22.00 Serial: „Fetele Gilmore” 23.00 Serial: „Iubire cu două feţe” 23.50 Serial: „Profu’”.

8.00 Conjugând verbul „A şti” 10.30 Top sport 11.00 Ora fără catalog 12.30 Serial: „Sabrina” 12.00 Casa mea 13.30 Atenţie, se cântă! 15.00 Film Puzzle 15.45 Doc.: „Călător în lume” 17.10 Serial: „Rebelii” 18.00 Ruleta rusească 18.30 Serial: „Jocurile vieţii” 19.00 Serial: „Farmece” 20.00 Telejurnal 20.15 Film: „Cândva pe-aci trecea un râu” (SUA, 1992). Cu: Brad Pitt 22.30 Serial: „Identitate greşită” 23.30 Film: „Conflicte” (Spania, 1997).

9.00 Aventurile ştiinţei 12.30 Auto Run 13.30 Folclorul la români 15.00 Femei cu idealuri 18.00 Abecedarul părinţilor 19.20 Şapte ştiri 20.00 Paradisul vacanţelor 21.00 Serial: „Staţia Spaţială 1” 22.00 Film: „Giordano Bruno” (coprod., 1973, partea I) 0.00 Cutia muzicală (r).

DUMINICĂ - 11 ianuarie

7.00 Universul credinţei 8.30 Desene animate 9.30 Jocul planetelor 10.00 Dincolo de hartă 10.30 Viaţa satului 12.00 Tezaur folcloric 13.00 Lumea-n care trăim 15.15 Film: „Cine vrea pielea lui Roger Rabbit?” (SUA, 1988) 17.05 Bravissimo! 19.00 Jurnal 20.00 Film: „2001: Clona spaţială” (coprod., 2000). Cu: Leslie Nielsen 21.45 România 1... şi filmul 22.15 Film: „La datorie” (SUA, 1993).

8.30 Desene animate 9.30 Serial: „Lassie” 10.00 Serial: „Noile aventuri ale lui Robin Hood” 11.00 Parte de carte 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Serial: „Norm încurcă lume” 13.30 Seria: „Nikki” 14.30 Bucătăria lui Radu 15.00 Film: „Asterix şi elixirul magic” (Franţa, 1989) 17.00 Film: „Robbersonii şi poliţia” (SUA, 1994) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Taxi 3” (Franţa, 2003) 21.45 Film: „Război cu lumea întreagă” (SUA, 1994).

8.00 Serial: „Pe cont propriu” 9.00 Tonul câştigător 10.00 Desene animate 11.30 Serial: „Dinozaurii” 12.00 Serial: „Seaquest” 13.00 Serial: „Benny Hill” 13.30 Film: „Bufniţa cenuşie” (SUA, 1999). Cu: Pierce Brosnan 15.30 Serial: „MacGyver” 16.30 Film: „Comoara pierdută” (SUA, 1998) 19.00 Observator 20.00 Serial: „Expertul” 21.00 Film: „Clifford” (SUA, 1994) 23.00 Film: „Domnul Jones” (SUA, 1993). Cu: Richard Gere.

7.00 Agromania 8.00 Minute de milioane 10.00 Oglinda poveştilor 11.30 Evenimentul săptămânii 13.00 Academia mămicilor 14.30 Nişte boieri 15.00 Levintza prezintă 16.00 Film: „Nate şi Hayes” (coprod., 1983) 18.00 Focus 19.00 Doc.: „Guinness: Cartea recordurilor mondiale” 20.00 Film: „Extreme” (SUA, 1992) 22.00 Film: „Verdictul” (SUA, 1982). Cu: Paul Newman.

9.15 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!” 13.00 Serial: „Iubire fără de păcat” 13.45 Serial: „Între iubire şi ură” 14.30 Serial: „Clona” 15.30 Serial: „Hoţul de inimi” 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Inimă sălbatică” 20.00 Film: „Parfumul dragostei” (SUA, 1996). Cu: Christian Slater 22.00 Serial: „Fetele Gilmore” 23.00 Serial: „Iubire cu două feţe” 23.50 Serial: „Profu’”.

8.00 Ferma 9.00 Doc.: „Carnivore mari” 10.20 Desene animate 10.45 Doc.: „Egipt - Comoara lumii” 11.30 Serial: „Steaua oceanului” 12.30 Serial: „Viaţă de câine” 13.00 Serial: „Sabrina” 15.00 Piersic show 17.10 Serial: „Rebelii” 18.00 Ruleta rusească 18.30 Serial: „Jocurile vieţii” 19.00 Serial: „Aventurile lui Sindbad” 20.00 Telejurnal 20.15 Vacanţă la Roma 21.15 Televiziunea, dragostea mea 22.15 Serial: „Cracker - psihologia crimei” 23.15 Film: „Poveste din Bronx” (SUA, 1993). Cu: Robert de Niro.

9.00 Mapamond creştin 12.00 Documentar 13.30 Jurnal european 14.00 Pastorul cel bun 15.30 Auto Motor Sport 17.30 Caleidoscopul artelor 19.20 Şapte ştiri 21.00 Serial: „Staţia Spaţială 1” 22.15 Film: „Giordano Bruno” (partea a II-a).

LUNI - 12 ianuarie

7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Bună dimineaţa, România! 9.15 Desene animate 11.00 Serial: „În mintea lui Herman” 15.30 Pro Patria 16.00 Kronika 16.55 TVR în direct 18.05 Serial: „Sânge de ţigan” 19.00 Jurnal 20.00 Iartă-mă! 21.00 Serial: „Adio, Europa!” (ultimul ep.) 22.00 Talk-show 23.30 Profesioniştii 0.30 Film: „Henry şi Verlin” (Canada, 1994) 3.15 Film: „La datorie” (r).

7.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit” (r) 10.45 Serial: „Diagnostic: crimă!” 12.00 Serial: „Norm încurcă lume” (r) 13.30 Film: „Taxi 3” (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit” 18.00 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Memoriile unui om invizibil” (SUA, 1992) 22.00 Vacanţa Mare 23.45 Serial: „Seinfeld” 1.45 Film: „Cohen şi Tate” (SUA, 1988).

7.00 Observator 8.00 România mea 10.00 Serial: „Soledad” 11.00 Serial: „Isabella” 12.00 Serial: „Îngerul păzitor” 13.15 Tonul câştigător 14.15 Serial: „Ellen” 14.40 Serial: „Îngerii lui Charlie” 15.30 Serial: „Calea misterelor” 16.30 Serial: „Păcatul” 18.00 Serial: „Împotriva destinului” 19.00 Observator 20.00 Film: „Gladiatorul” (SUA, 1992) 22.45 Gheorghe 23.45 Film: „Etajul al patrulea” (SUA, 1999).

8.00 Videostar 10.00 Serial (r) 11.45 Desen animat: „Fiica oceanului” 12.30 Serial: „Prietene şi rivale” 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie” 17.00 Serial: „Roseanne” 17.30 Serial: „Pitici şi tătici” 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach” 20.00 Film: „Dragoste cu năbădăi” (SUA, 1999) 22.00 Focus Plus 22.45 Film: „Lunetistul” (coprod., 1989).

5.00-12.30 Reluări 13.00 Serial: „Iubire fără de păcat” 13.45 Serial: „Între iubire şi ură” 15.00 Serial: „Clona” 16.30 Serial: „Totul despre Camila” 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana” 19.00 Serial: „Îngerul nopţii” 20.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă” 21.00 Serial: „Legături de familie” 23.00 Serial: „Iubire cu două feţe”.

8.00 Telejurnal 9.00 Casa mea (r) 11.45 Film Puzzle (r) 12.30 Doc.: „În vizită la noi acasă” 13.15 Piersic show (r) 15.00 Primul pas 16.30 Eco-Magazin 17.10 Serial: „Rebelii” 18.00 Doc.: „Istorie şi fizică în secolul XX” 19.00 Serial: „Miracole” 20.00 Telejurnal 21.00 Serial: „Rauzan” 22.00 Teatru: „Mai avem nevoie de teatru clasic?” 0.00 Serial: „Mafia din Sankt Petersburg”.

8.30 Lumea lui Jonathan Singh 9.00 Videoclipuri 11.30 Auto Motor Sport (r) 12.30 Jurnal european 15.00 Mapamond creştin (r) 16.00 Videoclipuri 18.00 Serial: „Pe strada felinarelor sparte” 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Avertismentul” 22.00 Vacanţe de pomină.

MARŢI - 13 ianuarie

7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Bună dimineaţa, România! 9.15 Desene animate 11.00 Serial: „În mintea lui Herman” 13.00 Serial: „Destine secrete” 15.00 Alege viaţa! 15.30 Kronica 16.55 TVR în direct 18.05 Serial: „Sânge de ţigan” 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Fete frumoase” (SUA, 1996) 22.00 Talk-show 23.30 Poveste fără de sfârşit 0.30 Film: „Prindeţi fantoma” (RFG, 1987) 5.45 Serial: „Magnum”.

7.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit” (r) 10.30 Serial: „Diagnostic: crimă!” 12.00 Serial: „Seinfeld” (r) 13.30 Film: „Memoriile unui om invizibil” (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit” 18.00 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.15 Film: „Asteroidul” (SUA, 1997) 22.00 Vacanţa Mare 23.45 Serial: „Seinfeld” 3.00 Film: „Asteroidul” (r) .

7.00 Observator 8.00 România mea 10.00 Serial: „Soledad” 11.00 Serial: „Isabella” 12.00 Serial: „Îngerul păzitor” 13.15 Tonul câştigător 14.15 Serial: „Ellen” 14.40 Serial: „Îngerii lui Charlie” 15.30 Serial: „Calea misterelor” 16.30 Serial: „Păcatul” 18.00 Serial: „Împotriva destinului” 19.00 Observator 20.00 Film: „Frumuseţe înşelătoare” (Canada, 1994) 22.45 Gheorghe 23.45 Film: „Aproape de pericol” (SUA).

8.00 Videostar 10.00 Serial (r) 11.45 Desen animat: „Fiica oceanului” 12.30 Serial: „Prietene şi rivale” 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie” 17.00 Serial: „Roseanne” 17.30 Serial: „Pitici şi tătici” 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach” 20.00 Film: „Tărâmul umbrelor” (UK, 1993) 22.00 Focus Plus 22.45 Mircea şi Oreste Show 23.45 Serial: „Largo Winch” 0.45 Câştigul nopţii.

5.00-12.30 Reluări 13.00 Serial: „Iubire fără de păcat” 13.45 Serial: „Între iubire şi ură” 15.00 Serial: „Clona” 16.30 Serial: „Totul despre Camila” 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana” 19.00 Serial: „Îngerul nopţii” 20.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă” 21.00 Serial: „Legături de familie” 23.00 Serial: „Iubire cu două feţe”.

8.00 Telejurnal 10.20 Tonomatul DP2 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Emisiune în limba germană 16.30 Răscruci 17.10 Serial: „Rebelii” 18.00 Doc.: „Alexandru cel Mare” 19.00 Serial: „Miracole” 20.00 Telejurnal 20.30 Puls 2003 21.00 Serial: „Rauzan” 22.00 Film: „Răfuiala” (SUA, 1997). Cu: Harvey Keitel 23.45 Serial: „Familia şi legea”.

8.30 Lumea lui Jonathan Singh 9.30 Videoclipuri 11.30 Viitorul azi (r) 14.35 Videoclipuri 17.30 Documentar (r) 18.00 Serial: „Pe strada felinarelor sparte” 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Umbra bumerangului” 22.00 Euro Maxx.

MIERCURI - 14 ianuarie

7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Bună dimineaţa, România! 9.15 Desene animate 11.00 Serial: „În mintea lui Herman” 13.00 Serial: „Destine secrete” 15.00 Convieţuiri 16.55 TVR în direct 18.05 Serial: „Sânge de ţigan” 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Nürenberg” (coprod., 2000, partea I). Cu: Alec Baldwin, Christopher Plummer 22.00 Talk-show 23.30 Nocturne 0.30 Film: „Supravieţuitoarea” (SUA, 2001) 5.45 Serial: „Magnum”.

7.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit” (r) 10.30 Serial: „Diagnostic: crimă!” 12.00 Serial: „Seinfeld” (r) 13.30 Film: „Atunci i-am condamnat pe toţi la moarte” (România, 1971) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit” 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Arma dreptăţii” (SUA, 1997) 22.00 Vacanţa Mare 23.45 Serial: „Seinfeld” 2.45 Film (r).

7.00 Observator 8.00 România mea 10.00 Serial: „Soledad” 11.00 Serial: „Isabella” 12.00 Serial: „Îngerul păzitor” 13.15 Tonul câştigător 14.15 Serial: „Ellen” 14.40 Serial: „Îngerii lui Charlie” 15.30 Serial: „Calea misterelor” 16.30 Serial: „Păcatul” 18.00 Serial: „Împotriva destinului” 19.00 Observator 20.00 Film: „Decepţie” (SUA, 1995) 22.45 Gheorghe 23.45 Film: „În umbra morţii” (SUA, 1995).

8.00 Videostar 11.45 Desen animat: „Fiica oceanului” 12.30 Serial: „Prietene şi rivale” 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie” 17.00 Serial: „Roseanne” 17.30 Serial: „Pitici şi tătici” 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach” 20.00 Film: „Frumuseţe mortală” (coprod., 1999) 22.45 Mircea şi Oreste Show 23.45 Serial: „Largo Winch” 0.45 Câştigul nopţii.

5.00-12.30 Reluări 13.00 Serial: „Iubire fără de păcat” 13.45 Serial: „Între iubire şi ură” 15.00 Serial: „Clona” 16.30 Serial: „Totul despre Camila” 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana” 19.00 Serial: „Îngerul nopţii” 20.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă” 21.00 Serial: „Legături de familie” 23.00 Serial: „Iubire cu două feţe”.

8.00 Telejurnal 10.20 Tonomatul DP2 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Parnasul 16.00 Conferinţa de presă 17.10 Serial: „Rebelii” 18.00 Doc.: „Primul Război Mondial” 19.00 Serial: „Miracole” 20.00 Telejurnal 20.30 Acces la succes 21.00 Serial: „Rauzan” 22.00 Film: „Aventurile locotenentului Sharpe” (partea a XIII-a) 0.00 Eurofotbal.

8.30 Lumea lui Jonathan Singh 9.00 Videoclipuri 12.30 Dosarele Terrei 13.00 Film (r) 14.40 Videoclipuri 17.30 Dosarele Terrei (r) 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Jurământul preţuirii” 22.00 Euro Maxx 23.45 Videoclipuri.

JOI - 15 ianuarie

7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Bună dimineaţa, România! 9.15 Desene animate 11.00 Serial: „În mintea lui Herman” 13.00 Serial: „Destine secrete” 14.30 Aventura sunetelor 15.00 Akzente 16.55 TVR în direct 18.05 Serial: „Sânge de ţigan” 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Faleze de nisip” (România, 1983) 22.00 Talk-show 23.30 Garantat 100% 0.45 Film: „Copilul de nicăieri” (SUA, 1982) 5.45 Serial: „Băieţii de la Sport”.

7.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit” (r) 10.30 Serial: „Diagnostic: crimă!” 12.00 Serial: „Seinfeld” (r) 13.30 Film: „Unchiul Buck” (SUA, 1989) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit” 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Repli-Kate” (SUA, 2002) 22.00 Vacanţa Mare 23.45 Serial: „Seinfeld” 0.45 Marcă înregistrată 1.15 Icstrim tivi.

7.00 Observator 8.00 România mea 10.00 Serial: „Soledad” 11.00 Serial: „Isabella” 12.00 Serial: „Îngerul păzitor” 13.15 Tonul câştigător 14.15 Serial: „Ellen” 14.40 Serial: „Îngerii lui Charlie” 15.30 Serial: „Calea misterelor” 16.30 Serial: „Păcatul” 18.00 Serial: „Împotriva destinului” 19.00 Observator 20.00 Film: „Invincibilii” (SUA, 2001). Cu: Billy Zane 22.45 Gheorghe 23.45 Film: „Umbre în deşert” (SUA, 1993). Cu: Scott Glenn.

8.00 Videostar 11.45 Desen animat: „Fiica oceanului” 12.30 Serial: „Prietene şi rivale” 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie” 17.00 Serial: „Roseanne” 17.30 Serial: „Pitici şi tătici” 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach” 20.00 Al şaselea simţ 21.00 Poliţia în acţiune 21.30 Reporter incognito 22.45 Mircea şi Oreste Show 23.45 Serial: „Largo Winch” 0.45 Câştigul nopţii.

5.00-12.30 Reluări 13.00 Serial: „Iubire fără de păcat” 13.45 Serial: „Între iubire şi ură” 15.00 Serial: „Clona” 16.30 Serial: „Totul despre Camila” 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana” 19.00 Serial: „Îngerul nopţii” 20.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă” 21.00 Serial: „Legături de familie” 23.00 Serial: „Iubire cu două feţe”.

8.00 Telejurnal 8.30 Serial (r) 10.20 Tonomatul DP2 12.30 Acces la succes (r) 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Siesta 16.30 Club Aventura 17.10 Serial: „Rebelii” 18.00 Doc.: „O lume a misterelor” 19.00 Serial: „Miracole” 20.00 Telejurnal 20.30 Insolit 21.00 Serial: „Rauzan” 22.00 Film: „În mişcare” (Franţa, 1997) 23.45 Serial: „Nemuritorul”.

8.30 Lumea lui Jonathan Singh 9.00 Videoclipuri 12.30 Cocktail japonez 13.00 Film (r) 15.00 Videoclipuri 18.00 Serial: „În căutarea «Cenuşăresei»” 18.50 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Cod Omega” 22.15 Euro Maxx.

HARVEY KEITEL – marţi, 22.00 –

ALEC BALDWIN – miercuri, 20.00 –

MERYL STREEP – sâmbătă, 20.00 –

AVA GARDNER – sâmbătă, 20.00 –

JOHN TRAVOLTA – sâmbătă, 22.15 –

LESLIE NIELSEN – duminică, 20.00 –

CHRISTIAN SLATER – duminică, 20.00 –

„MAGAZIN” nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Ele sunt TOTUL despre SEX

Aventurile sentimentale ale celor patru newyorkeze din serialul *Totul despre sex*, găzduit de unul din canalele TV româneşti cu mare audienţă în special în rândul publicului feminin, reprezintă, ca pretutindeni în lume unde a fost difuzat, un subiect care naşte controverse. Exact ce şi-au dorit producătorii! Unii telespectatori – fie femei, fie bărbaţi – fac o pasiune pentru stilul de viaţă al celor patru eroine şi mai ales pentru felul în care ele însele îl comentează, alţii nu vor să audă de o asemenea... porcărie, în contrast cu moralitatea. Cert este că acest serial de comedie se îndepărtează mult de reţetele clasice, creează tipuri noi de personaje şi de umor, permiţându-şi totodată să abordeze fără nici o reţinere orice subiect considerat tabu şi astfel să sfideze falsele pudori. Cele patru personaje – Carrie (Sarah Jessica Parker), Samantha (Kim Cattrall), Miranda (Cynthia Nixon) şi Charlotte (Kristin Davis) – sunt femei de succes din punct de vedere profesional, fiecare are o carieră demnă de invidiat, sunt departe de a se confrunta cu dificultăţi financiare, îşi permit orice lux, singura lor grijă fiind... să alerge după o relaţie sentimentală sau doar sexuală. Inteligente, cu simţ caustic, autoironic sau de persiflare, cu o bună capacitate de introspecţie sunt gata oricând să rostească adevăruri deloc măgulitoare despre opţiunile nepotrivite şi erorile pe care le comit zi de zi. Numai că obiceiul lor de a despica firul în patru înainte, dar mai ales după ce se lansează în câte o aventură, nu le ajută nici să se schimbe (de fapt nici nu-şi propun şi nu-şi doresc acest lucru), nici să evite următoarele eşecuri. Fiecare aleargă mai departe în căutarea partenerului... ideal.

Totul a pornit de la...

best-seller-ul *Sex and the City*, o selecţie de articole semnate de ziarista Candace Bushnell, cronicară a vieţii mondene newyorkeze şi autoarea unei rubrici cu acelaşi titlu în săptămânalul New York „Observer".

serialul *Sex în the City* a fost lansat în SUA în 1998 şi de atunci, an de an, a constituit un rival foarte serios în competiţia pentru Globul de Aur; a fost deja încununat cu trei premii.

cele patru actriţe care interpretează rolurile principale, nu foarte cunoscute până la acest serial, s-au impus ca personalităţi distincte, cu milioane de fani, pe întreaga planetă.

Samantha

Este femeie de afaceri realizată, a cărei prioritate este acum viaţa personală; dornică să trăiască orice fel de experienţă, este total lipsită de inhibiţii şi prejudecăţi în special când e vorba de sex. Inepuizabilă din acest punct de vedere, şochează prin apetitul de a intra în aventuri de o noapte sau maximum de câteva zile. Sentimentele nu au ce căuta în „experienţele sexuale", ea fiind în căutarea unui mascul apt să-i satisfacă plăcerile erotice, nu a unui iubit de suflet. Nu e însă cu adevărat invulnerabilă, armura ei de devoratoare de bărbaţi şi nimic altceva mai are uneori fisuri, repede înăbuşite de puterea minţii.

Este o adeptă a vestimentaţiei haute couture, întotdeauna impecabilă, gata oricând pentru orice propunere... „indecentă". Are aerul femeii fatale prin excelenţă, care emană dorinţă sexuală.

Carrie

Ziaristă, ţine o rubrică săptămânală mondenă la New York Observer, în care nu se sfieşte să-şi povestească fără ocolişuri propriile experienţe sentimentale şi sexuale, ca şi pe cele ale prietenelor sale, femei lipsite de prejudecăţi ca şi ea. Deşi vrea să creadă că îşi conduce destinul amoros după bunul ei plac, viaţa sa se învârte în jurul apariţiei sau dispariţiei singurului bărbat pentru care inima ei vibrează, aşa-numitul Arătosul. El nu e chiar bărbatul perfect – e imprevizibil, foarte pretenţios, cu hachiţe... –, dar din punctul de vedere al lui Carrie nu e foarte departe de prinţul din poveste. Nu reuşeşte totuşi să-l păstreze. Într-o bună zi, Arătosul cel cu limuzină şi şofer fuge la Paris, unde se căsătoreşte cu femeia perfectă la care visa la rândul lui: de o frumuseţe care tăia oricui respiraţia (Bridget Moynaham), cu gusturi şi maniere ireproşabile... Ce-i rămâne lui Carrie de făcut? Să-şi caute vindecarea în braţele altui bărbat. Şi ca un făcut îl găseşte pe Aidan (John Corbett) care cu adevărat este ireproşabil: calm, tandru, atent, statornic, fără fiţe, cu adevărat îndrăgostit de ea. Adică perfect, ceea ce, paradoxal, pentru Carrie nu e bine. „Absolut nimic nu era în neregulă", evidenţiază ea într-una din cronicile pe care le scrie, şi asta o descurajează. Ca să fie fericită avea nevoie de furtună şi asta se întâmplă o dată cu întoarcerea Arătosului în viaţa ei....

Ca imagine, Carrie e total deosebită de prietenele ei. În materie de modă, e extravagantă, avangardistă, cameleonică, nimic n-o sperie, are curajul să amestece stilurile şi chiar să fie scandaloasă prin felul cum combină culorile, imprimeurile, hainele de mare eleganţă cu cele de stradă. De fapt, imaginea ei e adesea mult mai stridentă decât aventurile erotice în care se lansează.

Charlotte

Proprietară a unei galerii de artă, visează la viaţa idealizată de operele maeştrilor. Uneori, pare o domnişoară de pension în comparaţie cu prietenele ei. Are naivităţi, uimiri, reţineri, e singura care visează la căsătorie, dar cu un Făt-Frumos, bogat, stilat, de familie bună, cu palat, piscină şi servitori. Ca în basmele... moderne. Acest bărbat pare să existe iar ea să-l găsească. E vorba de Trey, cu care chiar se mărită. Din poveştile copilăriei, un singur lucru nu aflase Charlotte: cum se comportă Făt-Frumos în viaţa de familie şi mai ales în dormitor, cât este el de pasional, de imaginativ, de dinamic. Află din propria-i experienţă şi e total dezamăgită.

Charlotte este cea care aduce romantismul în heterogenul grup al celor patru prietene. Chiar şi ca apariţie face notă distinctă: poartă rochii cu volane, pieptănături de adolescentă, danteluri, culori pastel, foarte suave, care îi pun în valoare feminitatea, aproape anacronică în oraşul agresiv în care trăieşte.

Miranda

Este avocată de succes, apreciată, bine plătită, dar care niciodată nu a pus cariera pe primul loc. Femeie practică, stăpână pe sine, alege să parcurgă cursa vieţii de una singură, bărbaţii fiind pentru ea simple întâmplări. Face un copil fără să dorească pentru acesta şi un tată permanent, conviеţuieşte un timp cu un bărbat ale cărui defecte le analizează cu microscopul, încearcă să guste din... deliciile relaţiei de tip matrimonial, dar foarte repede dezgustată, revine la obiceiurile de femeie total independentă. Este cea mai autocritică dintre toate cele patru eroine, mereu înarmată cu replici tăioase la adresa ei sau a prietenelor sale. E conştientă că uneori are nevoie de o mână întinsă, dar asta nu o determină să accepte viaţa statornică în doi. Ştie că nu este nici o mare frumuseţe, nici o fiinţă extrem de simpatică, nici o mamă perfectă, nici o femeie fără cusur. Însă se acceptă aşa cum este. Nu este genul care să facă lumea să întoarcă capul după ea când trece pe stradă. Se îmbracă sobru, cu haine practice, dar elegante. Doar când pleacă în escapade cu prietenele ei sau la cafeaua de sâmbătă dimineaţa se dedă frivolităţilor vestimentare.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

ASTROLOGIE MEDICALĂ

Inaugurăm în acest număr o rubrică – sperăm – de interes major pentru oricare dintre cititorii noştri. Astrologia medicală este un domeniu cu vechime multimilenară, marginalizat însă în mod nejustificat în ultimele veacuri, sub presiunea ştiinţelor exacte. Totuşi, de câţiva ani, şi în ţara noastră a început să se acorde mai multă atenţie relaţiei directe dintre starea de sănătate şi poziţia (mai exact influenţa energiei) planetelor. Prin bunăvoinţa terapeutului Dumitru Botezat, vă oferim consideraţiile generale asupra perioadei traversate, valabile aşadar pentru orice persoană, indiferent că este sau nu suferindă şi indiferent de data naşterii. Aspectele strict individuale se pot extrage din analiza ulterioară a personalităţii fiecăruia.

Intervalul 08-14.01.2004

08.01. – *Recomandări* (R): alimentaţie bogată în proteine, carne, peşte, smântână, brânză, soia, nuci; proceduri de călire a organismului, băi calde cu extracte de plante, duşuri contrastante cald/rece, comprese locale, frecţii cu unguente. *Interdicţii* (I): transfuzii de sânge.

09.01. – *R:* aplicarea măştilor cu efect de întinerire; tratamentele stomatologice; relaţiile sexuale au efecte pozitive deosebite în această zi.

10.01. – *R:* extracţii dentare şi lucrări stomatologice; exerciţii pentru flexibilitatea genunchilor; activitatea sexuală. *I:* suprasolicitarea ochilor; intervenţiile chirurgicale în zona abdominală.

11.01. – *R:* alimentaţia persoanelor subponderale, pentru sporirea greutăţii, alimentaţie bogată în proteine, zarzavaturi şi legume; aplicarea procedurilor de călire a organismului; masajul tonifiant şi procedurile fitoterapeutice pentru regiunea lombară. *I:* intervenţiile chirurgicale asupra cavităţilor.

12.01. – *R:* procedurile de întinerire a corpului; tunderea părului. *I:* folosirea de somnifere.

13.01. – *R:* procedurile de fizioterapie; tratamentele ce presupun gargarele cu diferite ceaiuri şi soluţii. *I:* intervenţiile chirurgicale asupra cavităţilor.

14.01. – *R:* sauna, băile fierbinţi, masajele ce folosesc creme cu efect de întinerire; procedurile specifice lucrărilor de cosmetică, bărbierit, coafură. *I:* suprasolicitarea corzilor vocale.

Adăugăm alte câteva informaţii succinte, dar interesante. Asupra organismului uman – afirmă D. Botezat – se exercită o acţiune determinată de ritmurile cosmice, şi, în primul rând, de ciclurile lunare şi solare. De asemenea, ne influenţează şi poziţia Terrei în raport cu planetele şi cu stelele, ca şi perioadele când ea trece prin „roiuri" de meteoriţi. Se mai ştie că la Luna Nouă şi la Luna Plină apar perioade critice pentru sănătate, când trebuie să fim mult mai prudenţi, începând cu două zile înaintea momentului de vârf şi până cu două zile după acesta.

ÎMPOTRIVA OBEZITĂŢII
fără reţete miraculoase

Obezitatea reprezintă o problemă de sănătate publică dintre cele mai vizibile, care însă, până nu demult, a fost şi destul de neglijată. Incidenţa ridicată în prezent şi continua sa creştere pe parcursul ultimelor două decenii au dus la apariţia unei veritabile epidemii: obezitatea a devenit problemă mondială, afectând toate grupele de vârstă şi toate categoriile sociale.

Privită la modul general, această afecţiune înseamnă acumularea anormală, excesivă, de grăsime, în ţesutul adipos, fapt ce dăunează sănătăţii. La adulţi, ea se defineşte prin existenţa unui indice al masei corporale (IMC) mai mare de 30 kg/m². Ca problemă de sănătate publică la nivel mondial, obezitatea reflectă o multitudine de schimbări profunde pe plan social, economic şi cultural. În Anglia, de exemplu, 21% dintre femei şi 17% dintre bărbaţi aveau IMC peste 30 kg/m² (anul 1998). Printre cauzele majore ale afecţiunii, se menţionează: ◆ comportamentul alimentar greşit (consum excesiv de mâncăruri bogate în grăsimi) ◆ stil de viaţă sedentar ◆ amplificarea factorilor de stres cotidian etc.

Majoritatea adulţilor „câştigă" în greutate circa 10-20 kg, dar în calcul este mult mai important să se aibă în vedere şi vârsta la care se ating pragurile de normoponderalitate. Un IMC de 25 kg/m² are o semnificaţie mult mai alarmantă la 20 de ani, decât la 60 de ani, pentru că la sfârşitul adolescenţei se stabileşte traiectoria curbei ponderale.

Obezitatea este, de asemenea, consecinţa unui bilanţ energetic în mod constant pozitiv, influenţat de factori genetici şi de mediu. Factorii genetici poartă responsabilitatea apariţiei acestor probleme în 25% din cazuri, restul fiind cauzate de factorii de mediu, de alimentaţie şi de sedentarism. Obezitatea reprezintă şi un factor de risc pentru infarctul miocardic, accidentul vascular cerebral şi cancer. Ea determină simptome specifice abia în jurul vârstei de 40 de ani, când pacientul începe să aibă unele probleme: oboseşte repede, respiră greu, are dureri de spate şi articulare. Mai târziu, apar tulburări metabolice, diabet, hiperlipidemie şi tensiune arterială.

La nivelul anului 1995, numărul adulţilor obezi se estima la peste 200 milioane şi cel al copiilor sub 5 ani supraponderali, la 18 milioane. În anul 2000, cifrele au crescut la peste 300 milioane pentru adulţi, dintre care 132 milioane în ţările dezvoltate şi 170 milioane în celelalte ţări, lucru ce spune destul de multe despre stilul de viaţă modern. Date furnizate de studii naţionale evidenţiază că, în ţările europene, 10-20% dintre bărbaţi şi 10-25% dintre femei suferă de obezitate.

Specialiştii în probleme de nutriţie fac numeroase recomandări în privinţa tratării acestei afecţiuni de amploare globală. Prima strategie pentru scăderea în greutate ar fi o combinaţie de măsuri constând în *regim alimentar* sub supraveghere medicală, *exerciţii fizice* şi *modificări comportamentale* (firească, pozitive). Medicaţiile anti-obezitate se pot justifica la adulţii cu IMC peste 30 kg/m², dacă măsurile dietetice nu au dus la scăderea cu 10% a greutăţii, după 3 luni de la începerea aplicării lor. În al treilea rând, pacienţii obezi nu se pot angaja în programe de exerciţii fizice intense, din cauza riscurilor asupra sistemului osteo-articular, ceea ce nu înseamnă totuşi că trebuie să ducă o viaţă sedentară. Aşa că, recomandăm în final un remediu străvechi, la îndemâna oricui, care ar trebui scris ca o deviză, cu litere de-o şchioapă, în toate locurile publice: *mersul pe jos este ideal*, el fiind sinonimul sănătăţii.

Ing. MARIANA DUŞE,
cercetător principal

Terapii insolite

CĂLDURA, INAMICUL CANCERULUI

Un studiu efectuat cu participarea mai multor sute de pacienţi a dus la un rezultat deosebit de promiţător, în ce priveşte tratarea diverselor forme de cancer. S-a stabilit astfel că mărirea temperaturii pe o zonă anume, afectată (hipertermia), sporeşte considerabil şansele de reuşită ale radioterapiei, în tratamentele tumorilor cervicale ajunse într-un stadiu avansat. Deşi, deocamdată, s-a dovedit mai puţin eficace în cancerul de col uterin sau de vezică, metoda amintită, sută la sută blândă, ameliorează considerabil şansele de supravieţuire.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Consultaţii parapsihologice

EU SUNT AICI?

Universuri paralele. Viaţă după moarte. Nemurirea sufletului (dar ce este sufletul?). Iată numai câteva sintagme care ne fascinează, ne atrag ca un magnet şi totodată generează nelinişte şi fiori. Pentru că nu ştim, de fapt, ce se întâmplă cu noi – cu partea nevăzută a fiinţei noastre – după ce trupul material se întoarce în circuitul natural al elementelor din care a fost alcătuit. Avem teorii, presupuneri, ipoteze, credinţe necondiţionate, dar nu certitudini, adică dovezi adresate exclusiv raţiunii şi celor cinci simţuri cunoscute. E o întreagă filosofie aici, care nu are neapărat şi capacitatea de a oferi răspunsuri la asemenea întrebări. Dar nu ne vom aventura pe acest tărâm extrem de profund, ci vom puncta numai câteva idei formulate dintr-o perspectivă aparte, ghidaţi fiind de colaboratoarea noastră *Emilia VLĂDESCU* – psiholog, parapsiholog, bioterapeut şi medium.

Copiii ştiu mai multe

Nu e nici o exagerare: până în jurul vârstei de 7 ani, individul uman are o percepţie specială asupra universului înconjurător. Copilul (fiinţa spirituală, de fapt, întrupată într-un anume individ) vine în această lume cu cele cinci simţuri elementare mai puţin dezvoltate, având în schimb un al şaselea simţ „în dotare", legat de percepţiile extrasenzoriale, pe care educaţia, regulile societăţii, programele mentale impuse cu extremă rigoare în fiecare clipă a existenţei noastre, le distrug o dată cu ancorarea tot mai profundă în lumea fizică. Datorită acestei înzestrări elementare, copilul are posibilitatea de a comunica efectiv cu entităţile aflate permanent în jurul nostru, dar pe care privirea şi auzul adultului nu le (mai) percep. Aşa se face că, nu de puţine ori, vedem copii jucându-se ore în şir, vorbind cu diverse personaje (imaginare, zicem noi), fără să se plictisească. De fapt, ei se află, fizic, în perimetrul nostru spaţio-temporal, însă, simultan, şi în ceea ce am fi tentaţi să considerăm a fi o *lume paralelă* (în fond, o lume simultană, având însă alte dimensiuni).

Dialoguri cu invizibilul

Divinitatea îşi face simţită prezenţa în preajma noastră şi în noi înşine. Entităţile denumite *îngeri păzitori* reprezintă o realitate absolut firească a universurilor simultane, de multe ori chiar ele fiind cele ce aduc vindecarea corpului fizic. Rămânem în lumea celor mici, relatând un caz de vindecare „miraculoasă" – altfel, inexplicabilă din punct de vedere ştiinţific – având drept protagonist un băieţel bolnav de leucemie. Acesta a jucat în realitate un rol deloc obişnuit, într-un proces terapeutic pe care medicina l-ar respinge necondiţionat, deoarece este un fel de... joc. Pe scurt, copilul şi-a imaginat că în corpul său se petrece acţiunea unui film SF, cu invadatori extratereştri (boala) şi cu navetele pământenilor care apărau planeta, distrugând, unul câte unul, vehiculele spaţiale venite din alte galaxii. Finalul „războiului stelelor" i-a stupefiat pe medici: imediat ce pământenii au învins, boala copilului a dispărut. Motivaţia – după cum „citeşte" colaboratoarea noastră cazul respectiv – constă în prezenţa mentală a micului bolnav într-o lume paralelă (sau simultană), unde entităţile divine l-au ajutat să elimine din trupul fizic elementele distructive.

Comunicarea metalingvistică

O altă dovadă că omul aflat la vârsta copilăriei trăieşte şi se manifestă în cel puţin două universuri este capacitatea celor mici de a comunica simplu, cu oricine şi în orice condiţii, depăşindu-i de departe pe adulţii la care, întotdeauna în comunicare, intervine cenzura drastică a raţiunii. Iată un alt caz interesant. O familie având un copil de 5 ani a mers în SUA, pentru câteva săptămâni. Băieţelul nu cunoştea limba engleză, dar a reuşit ca, mergând zilnic într-un parc, să se împrietenească cu un copil localnic. Într-o zi, şi-a surprins mama, spunându-i că prietenul său *i-a povestit* nişte lucruri interesante, şi a relatat ce „îi povestise" acesta. Firește, mama a privit cu suspiciune situaţia, dar a considerat că totul era o fantezie a copilului. Totuşi, în cealaltă lume a sa, acesta chiar comunicase cu colegul de joacă, şi el tot copil. Aşadar, să nu ne lăsăm amăgiţi de informaţiile limitate furnizate de cele cinci simţuri ale noastre, adresate strict lumii materiale. Dincolo de aparenţe, se află infinitul universului creat de Divinitatea unică, în care suntem cu toţii integraţi dintotdeauna, fie că acceptăm sau nu această idee.

Vom continua să vă prezentăm asemenea cazuri, lansându-vă în acelaşi timp o provocare; şi anume, să vă adresaţi colaboratoarelor noastre în condiţiile precizate mai jos, dar şi făcând în aşa fel încât experienţa dumneavoastră s-o putem face cunoscută şi celorlalţi cititori ai revistei „Magazin". Aceasta, numai cu acordul dumneavoastră scris, care va însemna, firesc, şi o lecţie de viaţă în plus pentru oricine ne va citi. În acest sens, vă invităm pe toţi cei ce simţiţi nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresaţi *Emiliei Vlădescu* – psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, care vă stă la dispoziţie prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare (însoţită de o fotografie cât mai recentă), în care să precizaţi exact numele şi datele personale, precum şi solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeaşi adresă *(Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701)* trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

GERAR

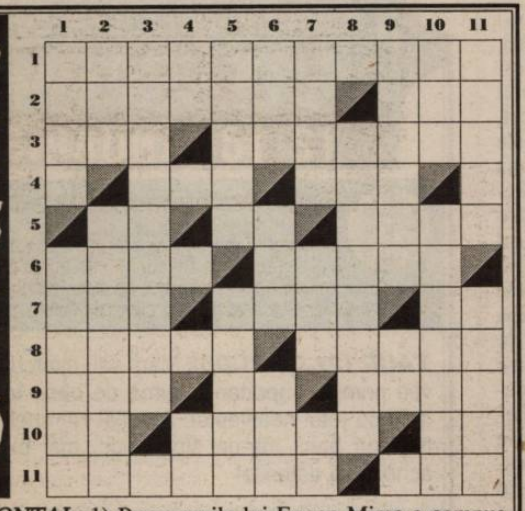

ORIZONTAL: 1) Pe versurile lui Eugen Mirea a compus cântecul „E primăvară în ianuarie" (Gelu). 2) Poet şi publicist român, autorul cărţii „O pagină a vieţii mele sau 22, 23, 24 ianuarie 1859" (Nicolae) – Îşi serbează ziua pe 7 ianuarie. 3) Antren la masa de revelion – Îi aparţine poezia „24 ianuarie" (George). 4) Domnule (abr. uz.) – Temut... în felul lui! 5) Sandu Sticlaru – Degerată la spate! – Oraşul unde la 5 ianuarie 1859 a fost ales ca domnitor Alexandru Ioan Cuza. 6) A prevesti ceva rău – Domeniu în care la 14 ianuarie 1900, la Roma, când a avut loc premiera operei „Tosca" de Puccini, soprana noastră Haricleea Darclée a obţinut un succes de răsunet. 7) Ceasuri – Frig – 31 Gerar! 8) A nota – Unealtă de pescuit. 9) Lac în SUA – Începutul lui Gerar! – Limpede. 10) În cuvă! – A scris poezia „Seară de îngheţ" (Adrian) – Sfârşit de iarnă! 11) „...rozelor", operă de Richard Strauss, a cărei premieră a fost în ziua de 26 ianuarie 1911, la Dresda (neart.) – Nins la tâmple.

VERTICAL: 1) Autorul povestirii „Liliac alb în ianuarie" (George) – Clasic român, care alături de I.L. Caragiale şi I. Slavici, a editat revista „Vatra" (George). 2) Sua – Obicei de 1 ianuarie. 3) La 10 ianuarie 1890 s-a născut acest fizician rus, specialist în domeniul opticii (Grigori Samuilovici). 4) Limita îngheţului – Mesia! 5) Grandios – Ca masa de revelion (masc.). 6) Localitate în Norvegia – Cristale de gheaţă - Moşul din troiene! 7) Vin la fini de revelion (fem.) – În sacou! – Face faţă. 8) Autorul povestirii „Toma Nour în gheţurile siberiene" (Mihai). 9) Bogat – Ţel! 10) Meandru – Biolog şi filozof român, născut la 14 ianuarie 1931 (Vlad). 11) Act istoric înfăptuit la 24 ianuarie 1859 prin alegerea ca domnitor al Principatelor Române a lui Alexandru Iona Cuza – Numele popular al lunii ianuarie.

DICŢIONAR: BOG, ONA.

GHEORGHE NISTOROAIA

SOLUŢIA CAREULUI („Gerar"): SOLOMONESCU - ORASANU - ION - VIN - RANETTI - U - DLE - EMU - R - SS - TA - IASI - COBI - CANTO - ORE - RECE - RG - SCRIE - OSTIE - BOG - GE - CLAR - UV - MANIU - NA - CAVALER - SUR.

Fotografii de la cititori

ALEXANDRU PANAITESCU – Chitila

Verificaţi-vă cunoştinţele

PODURI

Cele mai multe dintre aceste întrebări ne-au fost trimise de prietenul revistei şi al rubricii Inginer Ion Ciocşan din Pucioasa.

1. Care este cel mai lung pod din lume şi unde se află?
2. Unde se află în ţara noastră „Podul Oprişului"?
3. Ce pod de piatră din Italia, construit în antichitate, este folosit şi în zilele noastre?
4. Ce prozator şi eseist iugoslav a scris romanul „E un pod pe Drina"?
5. Când a construit inginerul Anghel Saligny podul peste Dunăre de la Cernavoda?
6. Ce pictor francez a pictat între 1893-95 tabloul „Pod pe Marna, la Créteil?
7. Cine a regizat, în 1977, filmul „Un pod prea îndepărtat"?

Răspunsurile din numărul 51/2003

1) De 25 decembrie, adică de Crăciun, sărbătorim Naşterea Domnului. 2) „Oratoriul de Crăciun" este opera compozitorului german Johann Sebastian Bach (1685-1750). 3) Schiţa „Darul magilor" aparţine prozatorului realist american O'Henry (1862-1910). 4) Tabloul pe lemn „Adoraţia păstorilor", afat la „Muzeul de Artă" al României este opera pictorului flamand Peter Paul Rubens (1577-1640). 5) Fructele plantei decorative numite în popor „Crăciunică" sunt în diferite nuanţe de roşu. 6) Cetatea Crăciuna a fost localizată de istorici pe Măgura Odobeştilor. 7) Filmul „Crăciun în familie" a fost realizat în 1990 de regizorul american Peter McCubin.

Poşta cititorilor

Începem prin a mulţumi tuturor prietenilor revistei şi ai rubricii pentru frumoasele urări de sărbători dorindu-le la rândul nostru tot ce e mai bun şi mai frumos în noul an.

Pentru întrebările din numărul 48 al revistei, având tema „Somnul" am primit: ◆ 7 răspunsuri corecte: *Angela Toma – Bucureşti; Prof. Maria Iova – Constanţa; Gorea Florentina – Topliţa; Elena Ispas – Piatra Neamţ; Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei; Ion Ciocşan – Pucioasa şi Mihai Waspusch – Bucureşti.* ◆ 6 răspunsuri corecte: *Monica Vlad – Timişoara.* ◆ 5 răspunsuri corecte: *Ion Petrescu – Bucureşti.*

Pentru întrebările din numărul 49 cu tema „Sânge" am primit: ◆ 7 răspunsuri corecte: *Angela Toma – Bucureşti; Elena Ispas – Piatra Neamţ; Gorea Florentina – Topliţa; Prof. Maria Iova – Constanţa, Ion Ciocşan – Pucioasa; Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei şi Mihai Waspusch – Bucureşti.* ◆ 6 răspunsuri corecte: *Rus Vid Ioan – Craiva, jud. Arad,* căruia îi mulţumim pentru seriozitatea cu care tratează rubrica.

Aşteptăm în continuare scrisorile dumneavoastră.

(Irina Stoica)

ŞAH

Gilg - Noll, 1964

PROBLEMA DE AZI:
Negrul mută şi câştigă

DEZLEGARE:
1... Tc1!! 2. Dc1 (2. Tc1 Dd2 +-) 2... Ta3 3. Rb1 (3. ba3 Da2 x) 3... Ta1 4. Ra1 Da8 5. Rb1 Da2 mat.

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

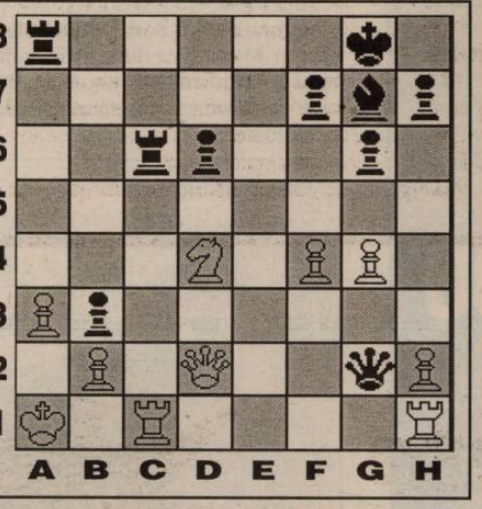

SPORT FLASH

Barthez s-a făcut OM

Portarul formaţiei Manchester United, Fabien Barthez, este, începând de vineri, în mod oficial, jucătorul clubului Olympique Marseille, după ce Liga Profesionistă Franceză (LFP) a validat împrumutul fotbalistului. Barthez a evoluat sâmbătă în meciul din Cupa Franţei, contra formaţiei Strasbourg. Partida din 32-imi de finală s-a terminat indecis, 1-1, după care au urmat prelungiri şi apoi penaltiuri. Aceasta a fost şi cea mai interesantă parte a jocului, şi asta pentru că Barthez s-a dat în stambă parând două lovituri de la 11 m şi executând-o pe cea decisivă pentru OM. Barthez a reintrat în echipă (după evoluţia din perioada 92-95) pe uşa din faţă şi conducerea clubului marseillez speră că celebrul portar, pe care toată lumea îl pupă pe chelie, va contribui la relansarea clubului.

Horoscopul fotbalului italian

În fotbalul nostru nu e nevoie de horoscop pentru că-l avem pe Mitică Dragomir. În schimb, în Italia îşi dă cu părerea astrologul Lamberto Gherpelli, care deşi nu câştigă la pronosport, a apreciat că jucătorul echipei AS Roma, Cristian Chivu, va avea un an excelent, pentru că se află în zodia Scorpionului, iar aspectele planetare pentru cei născuţi în acest semn sunt foarte bune, cel puţin aşa scrie cotidianul „Il Tempo". „Chivu, născut în zodia Scorpionului (n.r. – pe 26 octombrie 1980), are aspectele planetare foarte bune, astfel ca anul său va fi excelent", apreciază astrologul italian, în vârsta de 44 de ani. Sursa citată menţionează ca AS Roma este principala candidată la câştigarea titlului în Italia, însa nu va reuşi să se impună în mod foarte clar". „Francesco Totti, născut în Balanţă, ar putea câştiga «Balonul de Aur» anul viitor, însa în perioada ianuarie – martie va trece printr-o perioadă mai dificilă. Carew, aflat în zodia Fecioarei, semn de Pământ, va trebui utilizat tot timpul, la fel ca şi Mancini, aflat în Capricorn, care este tot un semn de Pământ. La Roma cele 4 elemente, Pământ, Aer, Foc şi Apă sunt distribuite în mod egal, iar linia defensivă este formată din jucători aflaţi numai sub semnul Focului: Emerson, Lima, Samuel şi Panucci", a declarat astrologul. Referindu-se şi la alţi jucători din Serie A, Gherpelli a spus că Pavel Nedved va evolua foarte bine şi în 2004, în timp ce coechipierul său de la Juventus, Trezeguet , nu va avea un sezon prea bun. De asemenea, antrenorul echipei Lazio, Roberto Mancini, va avea un sezon de tranziţie, în care rezultatele nu vor fi cele aşteptate. Potrivit lui Gherpelli, antrenorul echipei AC Milan, Carlo Ancelotti, va avea o perioada dificilă între lunile ianuarie-martie, singurul jucător care urmează să aibă evoluţii constant bune urmând să fie Kaka, care este semn de Pământ. „Internazionale Milano va avea un parcurs bun, însă nu va fi destul pentru a câştiga titlul. Alberto Zaccheroni este în zodia Berbecului şi nu va avea un an foarte bun. Este necesar ca Van der Meyde şi Cruz, din zodia Balanţei, să joace tot timpul. La această echipă predomină semnele de Foc, cu şapte jucători. Doar Cannavaro şi Emre sunt în semne de Pământ, iar faptul că fotbalistul turc este în zodia Fecioarei îl face să devină un jucător fundamental. Vieri este din zodia Racului şi din păcate anul său nu va fi excelent", a spus Gherpelli. Acum, ştiţi cum e cu horoscopul: nu se potriveşte el la fetele de la apaca, darămite la fotbalişti, un sport aflat sub semnul autoritar al hazardului şi nicidecum al armoniei planetare.

GEORGE CUŞNARENCU

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Aparţine familiei *Gesneriaceae* şi este originară din America de sud. Face parte din grupul de plante cu înflorire în iarnă, în care mai intră şi: *Senecio, Saintpaulia, Cyclamen, Sinningia,* toate aducând un aer exotic în încăperea în care sunt amplasate.

Streptocarpus înfloreşte iarna

În ultimul timp s-a reuşit realizarea unui hibrid intergenic, prin încrucişarea dintre *Streptocarpus* şi *Sinningia,* rezistent la condiţiile de apartament. Planta îşi etalează frumuseţea având frunze lungi, lanceolate, puţin gofrate, aşezate sub formă de rozetă. Florile sunt de vis: grupate în ciorchine lax, colorate fie în alb, fie în roşu sau albastru.

Streptocarpus creşte şi se dezvoltă bine la temperaturi de 16-18 grade C, este o plantă care iubeşte mult lumina, fără să suporte insolaţia directă. Este pretenţioasă faţă de umiditate: trebuie udat numai pământul (nu şi frunzele) cu apă călduţă, dedurizată. Picăturile de apă care ajung întâmplător pe frunze le pot produce necroze, deoarece apa stagnează între perişori. Planta are nevoie de pământ acid, permeabil. *(A. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU

SURPRIZE

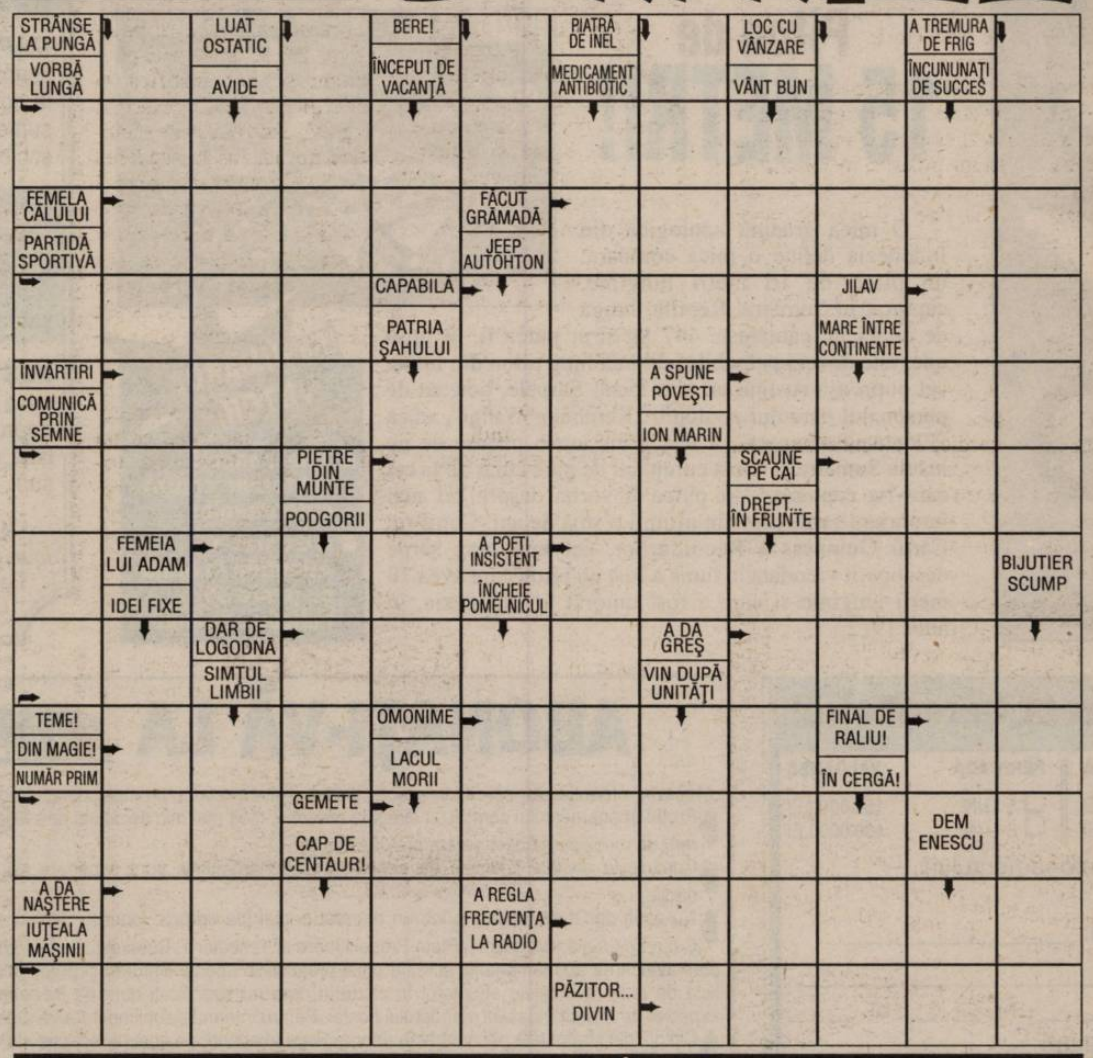

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „LA ÎNCEPUT DE AN"

Orizontal: D - T - V - V - D - T - BIBLIOTECARI - BO - NINSA - AR - HALATE - MISCA - CICO - MASE - N - SI - ECRAN - RAI - O - LA MULTI ANI - LUA - AIA - RIT - RUGINITE - IB - MATE - AURAR - L - TATA - RELAXA - GARANTII - POT.

„Dinner for one” BATE TOATE RECORDURILE!

De 40 de ani, de fiecare 1 ianuarie, milioane de germani participă la un ritual teve ciudat: se uită la un film vorbit în limba engleză, netitrat, înregistrarea televizată a unei piese de cabaret englezești, necunoscută în Marea Britanie. De la turnarea sa, în 1963, „Dinner for one” sau „Aniversarea de 90 de ani” bate toate recordurile de audiență teve. În 1988, Cartea Guinness a Recordurilor i-a acordat titlul de cea mai difuzată emisiune teve din lume (de 230 de ori în Germania la acea dată și să nu uităm că filmul a fost difuzat pe 1 ianuarie în acel an și în țara noastră). Anul trecut, 13 milioane de germani s-au uitat la acest filmuleț alb-negru de 18 minute, realizat în studiourile televiziunii publice regionale NDR din Hamburg, chiar și cancelarul Gerhard Schroeder recunoscând recent că se uită în fiecare an la „Dinner for one”. Subiectul schiței e simplu: Miss Sophie, o aristocrată britanică, împlinește 90 de ani în noaptea de anul nou, dar cei patru invitați sunt morți de mult. E singură cu valetul ei, James, care e obligat să-i interpreteze pe cei patru lipsă, ridicând paharul și dându-l peste cap în cinstea gazdei. Una din cheile succesului acestei bijuterii comice stă în faptul că James, care se îmbată încet, dar sigur, trebuie să sară peste capul unui tigru a cărui blană este întinsă pe podea, de fiecare dată când se duce după o nouă sticlă de vin. Și lucrul acesta se întâmplă de 11 ori. În final, valetul James, care repetă mereu în film sintagma „după aceeași procedură”, o duce în dormitor pe lady, promițându-i ca totul va fi conform „aceleeași proceduri” ca în anii trecuți. Autorul scenetei este un necunoscut, un oarecare Laurie Wylie, actorii, la fel. Freddie Frinton a fost descoperit prin anii 60 la Blackpool, dar a murit în 1968 fără să știe că filmul a devenit un succes monstru în Germania. May Warden, alias Miss Sophie, a murit în 1978. Filmul are drepturi de difuzare în mai multe țări, mai puțin Marea Britanie!

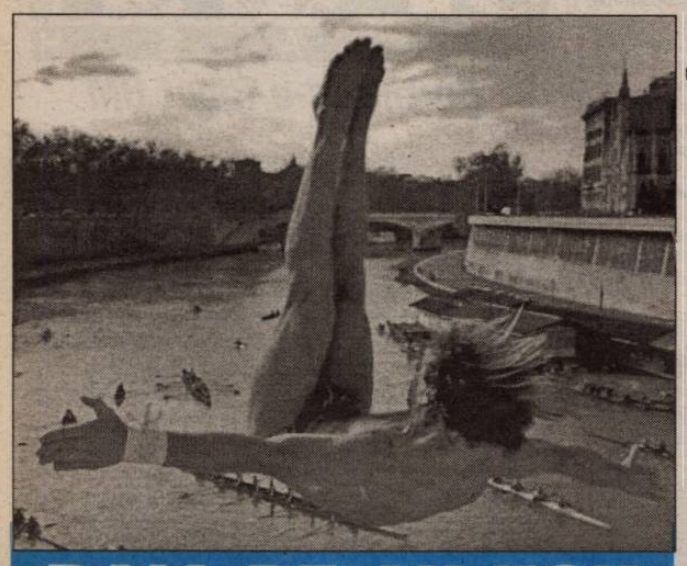

BAIA DE AN NOU

La Roma, tradiția a fost respectată și cu ocazia acestui nou an: patru temerari au înfruntat frigul și s-au aruncat de pe podul Cavour, înalt de 17 metri, în apele murdare ale Tibrului. Săritorul din imagine are 40 de ani și a declarat că a sărit pentru pacea lumii, în vreme ce unul dintre cei patru, care va împlini în curând 70 de ani, și care practică acest „sport” de 16 ani, a declarat că nu este sigur că va mai sări anul viitor.

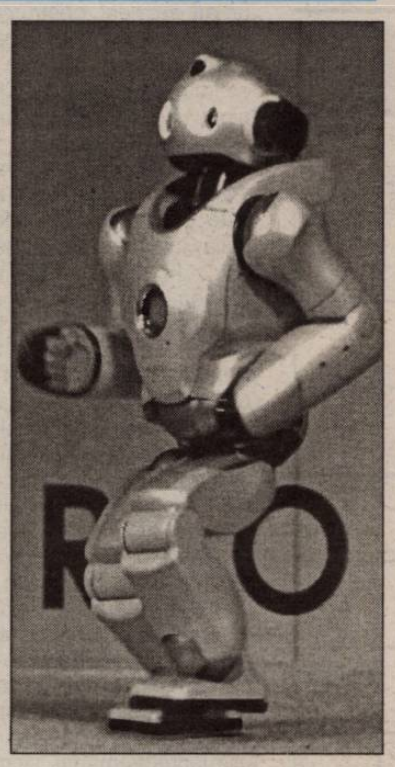

Sony, primul constructor mondial de roboți, a arătat lumii la sfârșitul anului trecut primul robot din lume care poate alerga. El se numește QRIO și poate parcurge 14 metri pe minut „într-un stil foarte asemănător cu cel al omului, chiar dacă viteza este încă inferioară”, după cum a declarat un purtător de cuvânt al companiei. Au fost necesari trei ani de muncă pentru a-l fabrica și acum, că e gata, QRIO cântărește 7 kg, măsoară 58 cm înălțime și are ochii albaștri. Sony nu are de gând deocamdată să comercializeze acest roboțel humanoid, deși recunoaște că a vândut în peste 130.000 exemplare faimosul robot-câine, AIBO, realizat în 1999, la prețul de 1.462 euro bucata.

Pentru britanici, 2004 începe bine

QUEEN MARY 2, LA APĂ!

Deși în noiembrie trecut 15 oameni au murit după ce o pasarelă din docul unde se afla pachebotul Queen Mary 2 s-a prăbușit, anul 2004 se anunță de bun augur pentru cel mai mare vas de croazieră din lume: Queen Mary 2 a ajuns cu bine în portul Southampton din sudul Angliei, după ce a traversat canalul Mânecii venind din portul francez Saint Nazaire unde a fost construit. Impresionanta superstructură este înaltă cât un bloc cu 23 de etaje, are 150.000 tone și este botezată de regina Elisabeta a II-a chiar azi, patru zile mai târziu urmând să plece în călătoria inaugurală către Fort Lauderdale, Florida, SUA. Lungă cât trei terenuri de fotbal, Queen Mary 2 va duce în Florida 3.000 de pasageri, biletul de croazieră la clasa întâi costând ceva în jur de 50.000 dolari. Pachebotul are 1.300 de cabine, dintre care patru sunt apartamente „regale”, alte șase apartamente fiind cu terasă, evident către mare.

Piton de 15 METRI!

O mică grădină zoologică din Indonezia deține o mică comoară: un piton de 15 metri lungime, capturat în Sumatra. Reptila, lungă de 14,85 m, cântărește 447 kg și ar putea fi, în lipsa unei alte dovezi palpabile, cel mai lung piton din lume, cel puțin așa susține un ziar local. Șarpele, botezat de personalul parcului zoologic „Kembang Wangi”, adică „Floarea Parfumată”, a fost prins într-o pădure de pe insula Sumatra și a fost cumpărat de parc chiar de la cel care l-a capturat. Ar putea fi vorba despre cel mai important șarpe prins în ultimii o sută de ani. Conform Cărții Guinness a Recordurilor, cel mai lung șarpe descoperit vreodată în lume a fost un piton care avea 10 metri lungime și care a fost omorât în Indonezia, în anul 1912.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

- Telescoapele subterane contra cutremurelor
- A existat o Atlantidă în urmă cu peste 55 milioane de ani?

HOROSCOP 12-18 IANUARIE

BERBEC (21.03-20.04): Curba financiară tinde să scadă până sub normal în primele zile, apoi crește spectaculos și chiar are un maxim – joi sau vineri. În weekend vă așteaptă o surpriză plăcută.

TAUR (21.04-21.05): Marți sau miercuri veți primi o importantă sumă de bani, în mod cu totul neașteptat. Atenție! Nu cheltuiți toți banii într-un singur loc, mai bine achitați-vă datoriile!

GEMENI (22.05-21.06): Liniște și pace în constelația dv. Astrele nu vă supără cu nimic, dar nici nu vă favorizează. Va fi o săptămână monotonă și veți avea prilejul să reanalizați unele probleme.

RAC (22.06-22.07): Două vești bune vă vor pândi în această perioadă. Prima provine din sfera financiară, iar cea de-a doua din sânul familiei, unde un membru își îndeplinește o dorință mai veche.

LEU (23.07-22.08): Curba psihicului are un maxim (miercuri sau joi), fapt care demonstrează că sunteți optimist și plin de inițiative profitabile. Relațiile cu un Scorpion sau Berbec se ameliorează.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Un ghinion financiar vrea să vă umbrească săptămâna, dar îl puteți contracara cu mai multă chibzuială când duceți mâna la buzunar sau când faceți investiții importante.

BALANȚĂ (22.09-22.10): Curba financiară este în continuă creștere însă poziția lui Mercur față de Soare este nefavorabilă. Greu de spus cine are dreptate din această contradicție, deci nu vă faceți iluzii.

SCORPION (23.10-21.11): Una caldă, una rece. Așa s-ar putea caracteriza acest interval plin de stres. „Caldă” este de natură financiară, iar cea „rece” ține de mediul profesional.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Parcă vă urmărește un vis neplăcut și buna dispoziție v-a pierit cu totul! Nu este cazul să vă alarmați inutil, căci acum vă merg toate din plin, inclusiv finanțele.

CAPRICORN (21.12-19.01): Curba financiară și cea profesională staționează la cote înalte, semn că în aceste domenii sunteți stăpân pe situație. În sfera sentimentală ceva șchioapătă.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Primele zile ale perioadei decurg fără nici un nor, însă de miercri sau joi parcă se instalează infernul la serviciu. Cu foarte mult tact și cu detașare veți ocoli furtunile.

PEȘTI (19.02-20.03): Vremea capricioasă vă induce o stare de melancolie total neproductivă. Randamentul profesional lasă de dorit, iar relațiile din cuplu nu mai sunt, deocamdată, trandafirii.

Personalitățile săptămânii: *Mihai Eminescu, Ioan Slavici, F.Brunea-Fox, Traian Șelmaru, Ioan Georgescu (sculptor); A.P. Cehov, Molière, Jack London, Charles Perrault, Benjamin Franklin.*

Abonamente la „Magazin” direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	30.000 LEI	❑ 3 LUNI	90.000 LEI	❑ 5 LUNI	150.000 LEI
❑ 2 LUNI	60.000 LEI	❑ 4 LUNI	120.000 LEI	❑ 6 LUNI	180.000 LEI

(Marcați cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, județul _____.

ABONAȚI-VĂ LA magazin

„Magazin” oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Prețul abonamentului contractat direct la redacție, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a prețului revistei.
- Cheltuielile poștale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacție.
- Nu aveți decât să trimiteți printr-un mandat poștal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 013701] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi prețurile în talonul alăturat) și puteți beneficia de toate avantajele enunțate. În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal. Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la tel. 021/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimițând, pe adresa redacției (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (110 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 55 $ sau 50 euro, un abonament pe șase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN”!

Doritorii se pot adresa redacției la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Județeană MUREȘ TARGU-MUREȘ

SERIE NOUĂ - 659 • ANUL XLVII • 15 IANUARIE 2004 • 16 PAGINI • 8000 LEI Nr. 2 (2409)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Ce ţie nu-ţi place, altuia nu-i face. Că nu toată lumea are aceleaşi gusturi.*
(George Bernard Shaw)

■ *Câinele respectă omul, pisica îl escrochează şi doar porcul îl consideră egal.*
(Winston Churchill)

■ *Prima datorie a omului nu este să cadă în păcat, ci să se ridice de fiecare dată.*
(Confucius)

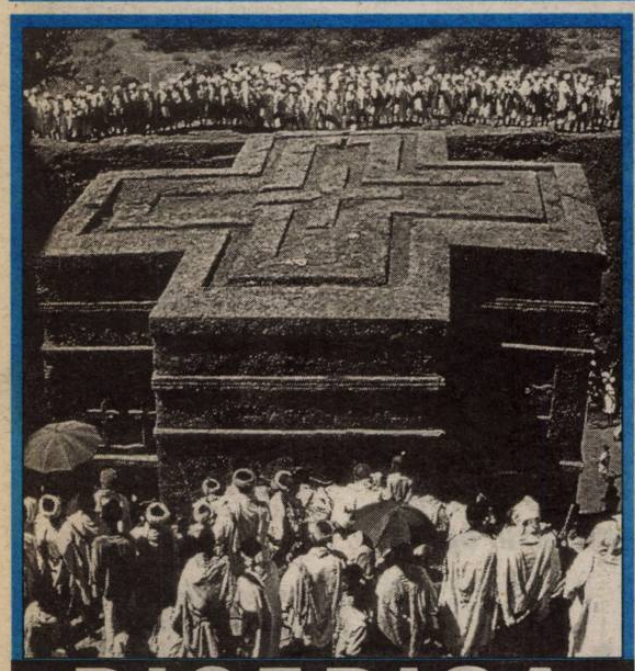

BISERICA SĂPATĂ ÎN GRANIT

Femina club

Dosarele frumuseţii
Lecţie de gimnastică

Pentru părinţi
Vârsta fragilităţii

Jennifer Lopez s-a pregătit pentru iarna grea care vine: şi-a cumpărat cizme!!!

TV
■ Pro TV
■ România 1
■ TVR 2 ■ Acasă
■ Antena 1
■ Prima TV ■ Tele 7 abc

De la zborul fraţilor Wright, a trecut un secol încheiat

PIONIERII ZBORULUI CU MOTOR

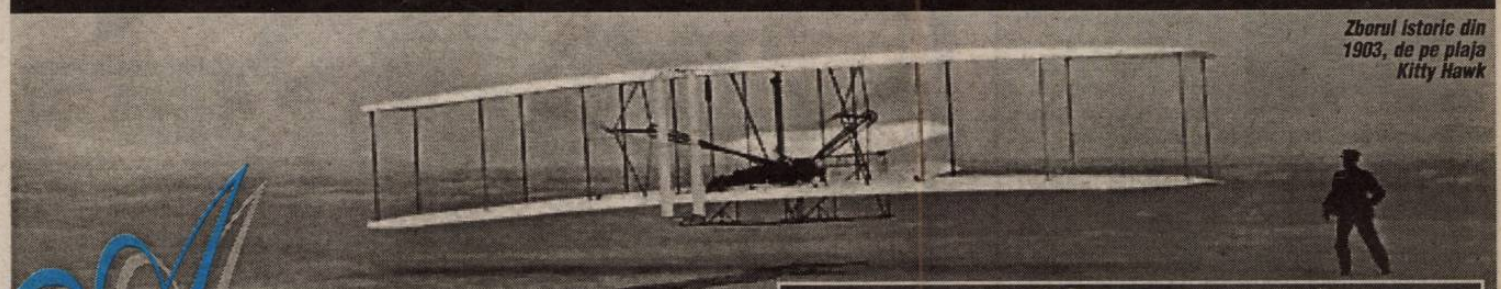

Zborul istoric din 1903, de pe plaja Kitty Hawk

Anul trecut, în preajma sărbătorilor de iarnă, în SUA a fost celebrată istorica ispravă a fraţilor Wright, cei care, pe 17 decembrie 1903, au reuşit să se ridice în aer la bordul unui avion de lemn echipat cu motor şi să zboare câteva zeci de metri, suficienţi pentru a semna actul de naştere a aviaţiei. Pe 17 decembrie 2003 aniversarea centenarului aviaţiei trebuia să culmineze cu reeditarea celebrului zbor de pe plaja Kitty Hawk, sub privirile preşedintelui SUA, George W. Bush, şi ale altor persoane importante ale aviaţiei şi astronauticii, cosmonauţii Neil Armstrong şi Buzz Aldrin, Chuck Yeager, pilotul de încercări care a depăşit pentru prima oară viteza sunetului şi John Glenn, unul dintre primii astronauţi americani. În acest loc de pe insula Kill Devil Hills, în condiţii meteo similare cu cele de atunci, un as al aviaţiei, Kevin Kochersberger, 42 ani, profesor de inginerie mecanică, a fost cel care a încercat să reediteze zborul istoric la bordul unei copii perfecte a „Flyer"-ului fraţilor Wright, zbor petrecut pe plaja acestei mici insule care acum 100 de ani avea 5.000 de locuitori, azi numărând 40.000 rezidenţi permanenţi şi 200.000 de vizitatori pe zi în timpul verii. Zborul din 2003 era programat pentru ora 10,35 dimineaţa, ora la care, acum 100 de ani, fraţii Wright s-au ridicat în aer, parcurgând 36 de metri în 12 secunde. „Când ne-am trezit, vântul bătea cu o viteză de 37-46 km/h dinspre nord. Am scos totuşi aparatul... După ce am învârtit elicea de câteva ori şi am pornit motorul, m-am suit în maşină" – scrie în jurnalul său Orville, pe data de 17 decembrie 1903. La câteva minute după zborul fratelui său, Wilbur Wright a reuşit un zbor de 59 de secunde timp în care a parcurs 260 metri. În acea zi, fraţii Wright au reuşit patru zboruri, al cincilea terminându-se cu o prăbuşire. Copia perfectă a aparatului fraţilor Wright a fost adusă de la Muzeul aerului şi spaţiului de la Washington şi pregătită de zbor, Kevin Kochersberger urmând a efectua exact aceleaşi comenzi pe care în urmă cu un secol

Decembrie 2003, o reeditare care s-a terminat cu un eşec

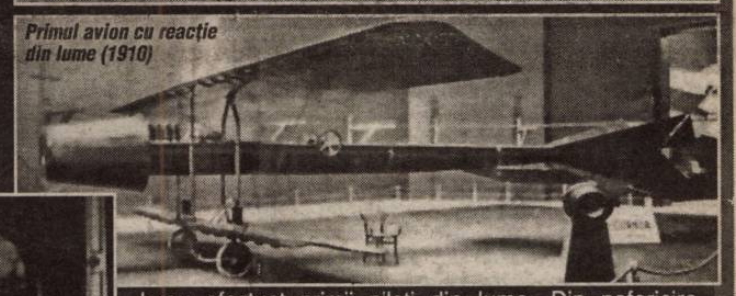

Primul avion cu reacţie din lume (1910)

Henri Coandă

le-au efectuat primii piloţi din lume. Din nefericire, reeditarea s-a terminat cu un eşec. Copia „Flyer"-ului a făcut un salt în aer şi s-a prăbuşit într-o baltă formată de ploile căzute pe această insulă din arhipelagul Outer Banks (Carolina de Nord). În ciuda eşecului reeditării zborului istoric, centenarul aviaţiei a reuşit să fie un omagiu adus nu doar fraţilor Wright, ci şi pionierilor aviaţiei, şi aici pot fi amintiţi şi Traian Vuia, dar şi Henri Coandă, cel care, la doar şapte ani după zborul fraţilor Wright, în 1910, a reuşit să zboare, pe aeroportul Issy-les-Moulineaux de lângă Paris, la bordul primului avion din lume echipat cu un motor cu reacţie, de construcţie proprie.

O problemă care-i lasă pe cercetători perplecşi

PĂMÂNTUL SE ROTEŞTE MAI ÎNCET?

După ce mai multă vreme lumea a fost convinsă că Pământul e plat ca o farfurie, în ultimul secol cercetătorii au crezut că planeta noastră, rotundă cum o ştim, îşi încetineşte viteza de rotaţie în jurul propriei axe. Anul 1972 a fost crucial. Pentru al cincilea an consecutiv, Terra îşi efectuează rotaţiile cu o regularitate care lasă perplexă comunitatea ştiinţifică. Până nu de mult, experţii căzuseră de acord că rotaţia Terrei s-a încetinit de-a lungul mileniilor. Pentru a face ca timpul universal să concorde cu timpul orologiului terestru, oamenii de ştiinţă au decis în 1972 să adauge o secundă la timpul universal, atunci când acest lucru e necesar. Timp de aproape trei decenii, mai exact 28 de ani, procedura s-a repetat, fiind adăugată secunda în plus. Dar în anul 1999 experţii au făcut o constatare care le-a dat teoriile peste cap: de fapt, Pământul nu încetineşte! Fred McGehan, purtător de cuvânt de la Institutul naţional de tehnologie şi standarde (NIST) de la Boulder (Colorado), a recunoscut, în cadrul unei conferinţe de presă, că cercetătorii sunt oarecum daţi peste cap de punctualitatea subită a Pământului. Când vine vremea explicaţiei acestui fenomen, care aruncă în suspensie secundele adăugate la timpul

universal, sunt aduse în discuţie mareele, climatul, modificările din interiorul planetei. Saltul secundei este consecinţa neaşteptată a inventării în 1955 a ceasului atomic, care utilizează radiaţiile electromagnetice emise de atomii de cesiu pentru a măsura timpul. Timpul universal definit de ceasul atomic a fost inaugurat în 1972, suplinind ora GMT, fondată pe astronomie. Salturile de o secundă sunt programate fie pe 1 ianuarie, fie pe 1 iulie, de către biroul central al Serviciului internaţional al rotaţiei terestre (SIRT). Acest salt de o secundă, deşi poate pare nevinovat, afectează sistemele de comunicaţie, navigaţia, controlul aerian şi chiar pieţele financiare. Până la urmă, Pământul încetineşte sau nu? Dincolo de perplexitate, experţii nu s-au pus de acord, deocamdată.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

Labirint sentimental

divanul galben

SATANISM ŞI LITURGHII NEGRE

Editura Polirom s-a impus cu cea mai serioasă colecţie de cărţi de literatură din ţară, colecţia „Biblioteca Polirom" îngrijită de poeta şi editoarea Denisa Comănescu. Peste 150 de volume, semnate de cei mai importanţi scriitori din lume, au văzut lumina tiparului în ultimii ani în colecţia „Biblioteca Polirom". Ultima apariţie a anului 2003 a fost romanul lui J.-K. Huysmans, *Liturghia neagră (Là-bas,* în original). Scriitor francez unic şi rebel, Joris Karl Huysmans (1848-1907) a simţit nevoia să abandoneze Naturalismul şi pe maestrul acestui curent, Emile Zola, după ce a demolat Romantismul, pe care-l detesta. Ruptura de Naturalism s-a produs în anul 1884, când îi apare romanul *À rebours* (tradus la noi sub titlul *În răspăr),* având în centrul epic un personaj de un rafinament aproape delirant, care întruchipa aproape perfect spiritul decadent al sfârşitului de secol al XIX-lea. Concepţia lui va fi expusă pe larg în romanul *Liturghia neagră,* care amestecă „veridicitatea documentului, precizia detaliului, limba bogată şi nervoasă a naturalismului" cu sondarea „adâncimilor sufleteşti, fără a încerca să explice misterul prin bolile de nervi". Huysmans ajunge la o formulă originală pe care o numeşte „naturalism spiritualist sau supranaturalism". Sigur, nu formulele sunt cele care uimesc la Huysmans, ci bogăţia romanescă, fantezia debordantă şi amănuntul excesiv. Iată câteva observaţii prin care Huysmans se dovedeşte contemporanul nostru: *„Banul trage la ban, vrea să se adune într-un loc, merge de preferinţă la mediocri şi la mişei; iar când printr-o inexplicabilă excepţie ajunge la un bogat al cărui suflet nu e nici criminal şi nici mârşav, atunci rămâne sterp, incapabil să se transforme în bunuri inteligente, inapt – chiar şi în mâini milostive – să atingă un ţel înalt... şi mai ciudat e atunci când banul, în mod excepţional, se rătăceşte în casa unui sărac; pe acela, dacă e neântinat, îl murdăreşte de îndată; din sărmanul cel mai neprihănit face un desfrânat, loveşte deopotrivă trupul şi sufletul, îi inspiră posesorului un egoism josnic, îi şopteşte să cheltuiască doar pentru el; din insul cel mai umil face un slugoi obraznic, din cel mai generos, un zgârie-brânză. Într-o clipită, schimbă toate deprinderile, răstoarnă toate ideile şi metamorfozează pasiunile cele mai înrădăcinate".* Aceeaşi luciditate, şi atunci când vorbeşte despre lumea literară a Parisului de la 1884, atât de asemănătoare chiar şi cu situaţia de azi de la noi: *„ştia din experienţă că literaţii se împart la ora actuală în două grupuri, primul compus din burjui hrăpăreţi, al doilea din râtani odioşi. Într-adevăr, unii erau răsfăţaţi de public, aşadar corupţi dar ajunşi; lacomi de onoruri, maimuţăreau lumea marilor afaceri, se gargariseau la dineuri selecte, dădeau serate în ţinută de gală, nu vorbeau decât despre drepturi de autor şi edituri, discutau despre teatru, îşi zornăiau arginţii. Ceilalţi lipăiau în cârduri prin cartierele mizere. Erau căzăturile bodegilor, drojdia speluncilor. Detestându-se reciproc, îşi zbierau creaţiile, îşi trâmbiţau geniul, se lăbărţau pe banchete în tractire, apoi, umflaţi de bere, îşi împroşcau veninul... Într-un cuvânt, în lumea literelor dispăruse orice aristocraţie a sufletului; numai concepţii plate, gândire greoaie şi comună".*

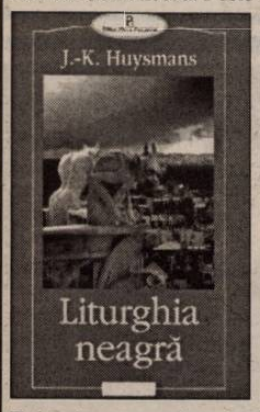

Dezamăgit de mediocritatea veacului pe care-l trăieşte, personajul principal al „Liturghiei negre" *(alter ego*-ul autorului) plonjează în istoria evului mediu, prilej pentru Huysmans de a trece în revistă ştiinţele şi practicile oculte, de la alchimie la astrologie, magie neagră şi necromanţie, până la satanism şi ritualuri sacrilege. „Arta este singurul lucru curat pe lume, după sfinţenie", a spus la un moment dat rebelul J.-K. Huysmans.

GEORGE CUŞNARENCU

DAMIAN CEACANICA, Bucureşti: *„...Aş dori să vă urez un an nou fericit, dumneavoastră şi întregii redacţii a revistei «Magazin cultural-ştiinţific»! (...) V-am scris pentru că am citit în anii trecuţi despre faptul că în China nu se foloseşte acelaşi calendar, deci 31 decembrie este o zi obişnuită acolo. De ce acolo există un alt calendar şi care sunt criteriile lor pentru stabilirea datei Anului Nou, pentru că am observat că se schimbă în fiecare an? Ce semnificaţie au animalele din calendarul chinezesc şi dacă au influenţă şi asupra altor popoare, cu calendare diferite? Când va fi Anul Nou chinezesc în 2004? Vă pun toate aceste întrebări pentru că mă simt mult mai atras de spiritul astrologic asiatic, decât de cel cu planete, pe care oricum nu-l înţelege nimeni, doar cei «aleşi» pe la diverse posturi tv să facă preziceri, după ce faptele s-au consumat. Vă mulţumesc anticipat pentru bunăvoinţa dumneavoastră!"*

GEORGIANA T., Ploieşti: *„...Este bine să treci peste pragul Anului Nou cu o supărare în suflet? Eu am considerat că nu este bine, şi de aceea m-am împăcat chiar de Crăciun cu prietenul meu, care mă supărase foarte mult (...) A fost mai mult o împăcare de dragul împăcării, căci firea lui de Taur (eu fiind Capricorn) îl va face să greşească iar faţă de mine. Cu cine aş putea să mă înţeleg, fără astfel de momente delicate?"*

Dialog astrologic

În China, anul Maimuţei bate la uşă

Anul chinezesc este unul lunar, care ţine seama de ciclul astrului nopţii, şi nu de Soare. Prima zi a unui nou an este a doua Lună Nouă de după solstiţiul de iarnă.

– Stimate domnule *Ceacanica,* vă mulţumim pentru urări şi vă dorim toate cele bune pentru 2004! Anul Nou ***tradiţional*** chinezesc 2004 începe la 22 ianuarie şi se va sfârşi la 8 februarie 2005, căci din 9 februarie 2005 începe Anul Nou tradiţional chinezesc al Cocoşului. Cum au ajuns înţelepţii chinezi (acum 4600-4630 de ani, pe vremea împăratului Huang Hi) la aceste date ciudate? Dar pe un chinez nu-l lămureşti doar dacă-i spui că este anul Maimuţei; astfel, vă precizăm că va fi un an de Apă. Toate cele 12 necuvântătoare ale calendarului şi ale zodiacului lunar chinezeşti capătă pe rând puterile celor 5 semne fundamentale ale lumii: Pământ (ţărână), Metal, Lemn, Foc şi Apă. Astfel, precedentul an al Maimuţei de Apă a fost 1992. Se spune că Maimuţa are o fire aventuroasă şi altruistă. Semnul Apei este unul al prosperităţii, al bunăvoinţei şi al docilităţii (apa ia forma vasului în care este păstrată). Dar Apa poate însemna şi ogor bine umezit (forţa pozitivă masculină Yang), şi inundaţii (forţa negativă feminină Yin). În esenţă, un an al Maimuţei de Apă este unul greu previzibil. Ce este sigur, este că cei născuţi într-un astfel de an (1992, 1980, 1968, 1956, 1944 etc.) se înţeleg excelent cu cei născuţi în ani ai Maimuţei, ai Dragonului (1940, 1952, 1964, 1976, 1988 etc.) şi ai Şobolanului (1936, 1948, 1950, 1962, 1974, 1986 etc.), pentru că aceste trei necuvântătoare se află într-unul din cele 4 triunghiuri ale armoniei de pe cercul zodiacal chinezesc – prezent în figura alăturată. Un criteriu de prosperitate este prezenţa datelor de 4 şi 5 februarie (începutul primăverii chineze şti) în interiorul anului, ceea ce este şi cazul Anului Nou chinezesc 2004.

Corida Taurilor cu sexul opus

– Dragă *Georgiana,* Taurii au o fire complicată, aşa cum arată şi statisticile astrologiei inimii, ei având afinitate sentimentală numai pentru femei din aceeaşi zodie. Sunt pătimaşi şi răzbunători cu cei ce-i provoacă şi asta nu prea se potriveşte cu femeile din Capricorn, care doresc devotament necondiţionat. Pentru acestea, teoria spune că Peştii şi Scorpionii sunt ideali (metaforic vorbind, aceste zodii de Apă dau viaţă zodiilor de Pământ, cum este şi Capricornul). Unii autori afirmă că agresiva zodie a Taurilor – deşi este una de Pământ, şi nu de Foc – se află într-o coridă permanentizată cu celelalte zodii, purtătoare sau nu de veşminte roşii...

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

Iubirea de azi e diferită de cea de altădată?

Modul de a-ţi manifesta iubirea faţă de partenerul tău – dar şi sentimentul iubirii – diferă de la un individ la altul, de la o clipă la alta. Dar de la o epocă la alta? O întrebare la care ar putea să răspundă, probabil, doar antropologii, istoricii sau psihologii. O prejudecată? Se pare că da, din moment ce câţiva adolescenţi, elevi ai Liceului „Nichita Stănescu" din Ploieşti, au reuşit, fără să epuizeze subiectul, să răspundă cu maturitate la această întrebare.

Cred că da. Dacă azi un băiat leagă o prietenie cu o fată, contează în primul rând dorinţa şi nu sentimentele, aşa cum se întâmpla altădată. Cel puţin asta e concluzia mea, pe care am desprins-o din ceea ce am auzit şi ceea ce văd în filmele mai vechi sau care tratează subiecte din urmă cu mai mulţi ani. *(Cristi, 17 ani)*

Cu siguranţă. Adolescenţii de azi sunt mult mai rapizi şi mai îndrăzneţi în deciziile pe care le iau în dragoste. Azi lipseşte poezia şi dacă n-ar lipsi, ar fi ridiculizată. *(Valentina Gogonea-Panait, 19 ani)*

Iubirea este aceeaşi întotdeauna, doar că modul de gândire al persoanelor este diferit. El se schimbă de la o generaţie la alta. *(Elena Tatiana Moraru, 17 ani)*

Înainte, relaţiile erau mai stabile şi mai plicticoase. Azi sunt efemere şi mai pline de savoare. *(Puiu Sorescu, 18 ani)*

Da, în sensul că metodele de a convinge o persoană de sex opus că o placi sunt diferite. Azi se pune accent prea mare pe viaţa sexuală. Vocabularul folosit e unul inadecvat. Iar sentimentele adevărate nu mai există. *(Alex R., 17 ani)*

Da. În ziua de azi, tinerii nu se mai ghidează după vechile concepţii. Vă dau un exemplu. Dacă altădată o fată nu era cea care făcea primul pas, ei, bine, azi, dacă băiatul respectiv nu schiţează nici un gest, probabil din timiditate sau din nevoia de a face pe durul, fata face primul pas. *(Mihaela Cina, 16 ani)*

Iubirea, care e una, se manifestă în moduri diferite. Pe vremea bunicilor mei, cine se iubea nu arăta asta în public. Erau mult mai rezervaţi şi ţineau mult la etichetă. Azi nu se mai ţine cont de cei din jur. Tineretul se manifestă deseori într-un mod libertin în locuri publice, în metrou, pe unde apucă. *(Alina, 17 ani)*

Iubirea nu poate fi definită. E un sentiment care scapă cuvintelor, în afara cazului în care faci poezie. Nu avem de unde să ştim dacă ieri iubirea era altfel decât azi. Pot să vă spun însă că ieri existau căsătorii aranjate, azi nu. *(Iuliana Dragomir, 18 ani)*

Părul şi caracterul

Potrivit unui studiu efectuat de cercetători de la Universitatea din Florida, gusturile bărbaţilor americani se îndreaptă cu predilecţie spre femeile cu părul lung, lins, dens, negru sau castaniu. Distincţii care sugerează imaginea unor femei tinere, sănătoase, puternice şi, de cele mai multe ori, foarte frumoase. În schimb, femeile preferă bărbaţii tunşi scurt şi foarte scurt, care au păr dens şi închis la culoare. Aceştia ar fi înzestraţi cu o mare stăpânire de sine, cu o mare capacitate de a se descurca în orice situaţie şi de a lua viaţa de la început cu stoicism, dacă ar fi nevoie. Iar bărbaţii atinşi de calviţie, care se tund foarte scurt sau se rad pe cap ar fi, în opinia lor, indivizi fără personalitate, complexaţi şi cosmopoliţi, care încearcă să se alinieze în rândurile bărbaţilor puternici. Cel puţin în cazul femeilor, este hazardat să le dăm crezare în totalitate, ştiut fiind faptul că femeilor moderne le place să se joace cu vorbele în momentul în care li se cere părerea despre bărbatul ideal.

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Margărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România Fax: 224.39.96

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

TELESCOAPELE SUBTERANE CONTRA CUTREMURELOR

Statele Unite demarează unul dintre cele mai ambiţioase proiecte, posibilitatea predicţiei cutremurelor.

Autoritatea pentru supraveghere geologică şi celebra Universitate Stanford au hotărât să facă pasul decisiv şi să monteze un complicat echipament de monitorizare seismică... direct în falia San Andreas, la o adâncime de 4 km. Speranţa lor este că în felul acesta se va putea urmări tot timpul ce se petrece „acolo" şi, în final, se vor putea prevede cutremurele care se aşteaptă să provoace la un moment dat chiar şi ruperea în două a continentului nord-american. Inaugurarea acestui adevărat laborator subteran, ale cărui lucrări încep în curând, este prevăzută pentru anul 2008. Totul porneşte de la convingerea cercetătorilor că ştim prea puţin la ora actuală despre cutremure şi, ca să le putem înţelege mai bine, „trebuie să studiem de aproape procese care nu pot fi observate de la suprafaţa Terrei".

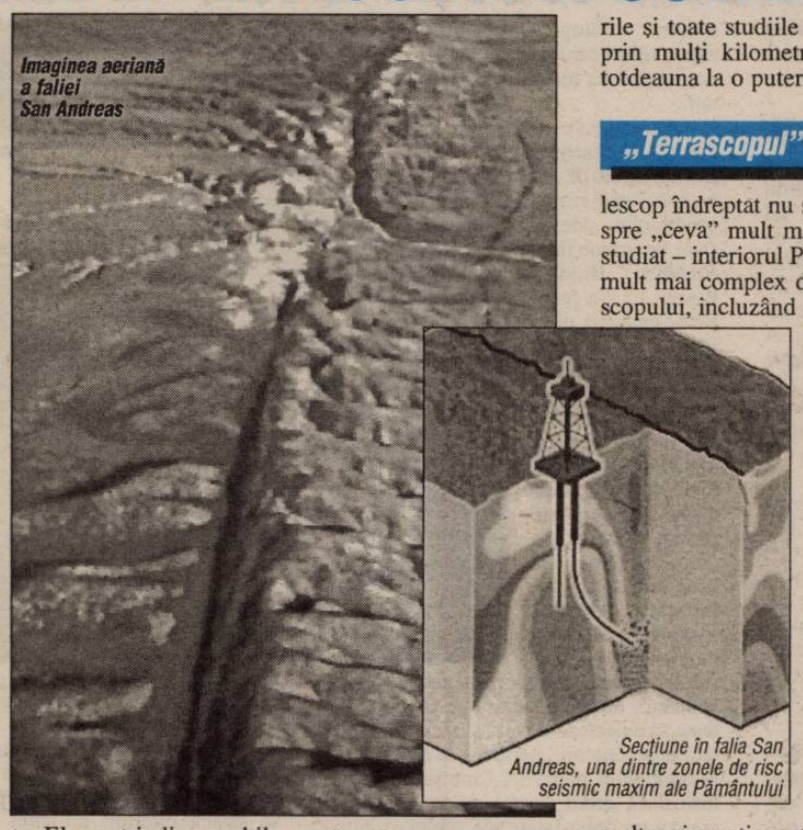

Imaginea aeriană a faliei San Andreas

Secţiune în falia San Andreas, una dintre zonele de risc seismic maxim ale Pământului

Primele imagini

au fost obţinute încă din anul 2002, când la Parkfield a fost forată o fosă-pilot de 2,2 km, plasându-se la această adâncime un echipament ştiinţific complex. Dar forările finale prevăzute în acest experiment unic, denumit „experimentul Safod", vor ajunge la adâncimi mult mai mari, în chiar „inima" zonei de unde pornesc microcutremurele care se repetă cu o frecvenţă atât de mare. Parkfield însuşi este un oraş în care seismele de gradul 6 sunt ceva obişnuit, ceea ce i-a adus „renumele" de „capitală mondială a cutremurelor". Să nu uităm că un asemenea seism ajunge să „rupă" din falie porţiuni de teren de mărimea unui stadion de fotbal!

Forările sunt planificate pentru începutul lui 2005, urmate imediat de cimentarea tunelului care va rezulta. Ele sunt indispensabile, pentru că, aşa cum spune Bill Ellsworth, conducătorul echipei de cercetare de la Stanford, „cutremurele pornesc de fapt de la kilometri sub pământ". Acolo unde se nasc ele este şi destinaţia finală, şi marea ambiţie a proiectului Safod. O... transmisie în direct. Până acum, toate monitorizările şi toate studiile s-au făcut încercând „să vedem" prin mulţi kilometri de rocă dură, ceea ce a dus totdeauna la o puternică distorsionare a semnalelor.

„Terrascopul"

De fapt, ceea ce face Safod este să construiască un adevărat „Terrascop", un telescop îndreptat nu spre nemărginirea Cosmosului, ci spre „ceva" mult mai apropiat, dar la fel de greu de studiat – interiorul Pământului. Proiectul este, evident, mult mai complex decât „simpla" construire a Terrascopului, incluzând şi o reţea de 400 de seismometre, o adevărată reţea mobilă de senzori care va acoperi suprafaţa a 48 de state americane, plus Alaska. Bazat şi pe o intensă colaborare cu NASA, Terrascopul „va revoluţiona ştiinţele Pământului", după părerea NSF, ceea ce justifică din plin bugetul alocat de această importantă instituţie americană pentru lucrările de la Parkfield. În fond, este vorba despre liniştea populaţiei viitoare şi chiar mai mult, despre asigurarea securităţii investiţiilor în toate domeniile industriale, ceea ce pentru oamenii de afaceri reprezintă un argument şi mai convingător. Pentru oamenii de ştiinţă, care îşi vor face încă o dată datoria, este vorba însă despre ceva mult mai emoţionant: posibilitatea de a asista în direct la modul în care se declanşează şi funcţionează „motorul" Terrei. Un scop pentru care 20 de milioane de dolari nici nu este o sumă chiar atât de mare...

MIHAELA DOROBANŢU

În căutarea celui de-al treilea Buddha

O misiune arheologică franco-afgană a descoperit vestigiile unei mănăstiri budiste din valea afgană. Miticul Buddha culcat, aflat în atenţia arheologilor de câţiva ani, s-ar putea afla undeva, prin apropiere.

Cel de-al treilea Buddha, descris de pelerinul chinez Xuanzang (602-664) în timpul unei şederi în „Valea liniştită" din Hazaradjat, în anul 632, se află din nou în atenţia arheologilor. De curând a fost localizat amplasamentul cetăţii regale din Bamiyan, căutată de multă vreme, şi au fost identificate vestigiile unei mănăstiri budiste descrise de cronicile chineze. În secolul VII, un călugăr a raportat existenţa a zece mănăstiri în „Valea liniştită" şi a două spectaculare statui uriaşe, distruse de explozibilele talibanilor în martie 2001. Acest călugăr menţiona şi faptul că una din mănăstiri adăpostea un Buddha culcat, numit „al celor 1.000 de picioare". Până în prezent se cunosc doar mănăstiri – cavităţi rupestre – săpate în aceeaşi faleză. În fundaţiile mănăstirii recent descoperite – la sud-est de vechiul „Micul Buddha" de 38 de metri – au fost găsite, printre altele, şapte capete de divinităţi budiste, din argilă crudă, de aproximativ 20 cm înălţime fiecare, realizate în secolele IV-VII, deci contemporane cu uriaşii Buddha distruşi. Dacă prima campanie arheologică a fost întreruptă de comandanţii locali, de astă dată, misiunea a fost primită cu căldură. Chiar şi de reprezentanţii moscheelor, care i-au sfătuit pe locuitorii din Bamiyan să vină în ajutorul arheologilor (Misiunea franco-afgană foloseşte 150 de muncitori pe zi). După terminarea săpăturilor, în oraş se va construi un muzeu în care vor fi expuse toate obiectele descoperite. În paralel, o echipă de arheologi niponi, finanţată de Unesco şi Universitatea din Wako, va face investigaţii în căutarea miticului Buddha culcat, cu ajutorul unor instrumente ultraperformante de detectare radar. După distrugerea tragică a statuilor din Bemiyan, naţiunile budiste au hotărât să se implice cât mai mult în prezervarea patrimoniului religios al Asiei.

DORIN MĂRAN

BĂTĂLIA PENTRU COSMOS

AMERICA VREA SĂ REVINĂ ÎN SPAŢIU

Tragedia navetei *Columbia* – dezintegrată la întoarcerea pe Pământ, pe 1 februarie 2003 – soldată cu moartea întregului echipaj, a pus programele spaţiale americane sub un mare semn de întrebare. Între timp însă s-au mai petrecut unele evenimente în domeniu, cel mai important fiind accesul chinezilor în lumea bună a cuceritorilor Cosmosului, prin trimiterea în spaţiu a primului taikonaut. Un motiv în plus pentru ca NASA şi alte agenţii americane să anunţe revenirea în forţă, sub semnul unei întrebări mai mult decât provocatoare: Luna sau Marte? Ar fi cel mai ambiţios program de explorări spaţiale, după mai bine de trei decenii, adică de la încheierea programului Apollo, în 1972.

Actorii principali ai noii iniţiative – am numit NASA şi Casa Albă – au intrat deja în scenă, în iulie 2003, dar... fără să ridice cortina. Până una-alta, s-au conturat două tabere. În prima se situează partizanii unei strategii în etape. Mai exact, întoarcerea omului pe Lună, satelitul nostru servind drept „teren de antrenament" pentru o mult mai amplă misiune ulterioară pe Planeta Roşie. Este punctul de vedere susţinut de Everett Gibson, om de ştiinţă de la NASA, care a studiat o serie de roci lunare şi un fragment de meteorit marţian ce ar putea să conţină urme de viaţă. De pe o poziţie diferită, alte voci susţin focalizarea acţiunilor pe Lună – aflată doar la trei zile de zbor de Pământ (faţă de cele şase luni ce ne despart de Marte) – unde s-ar putea construi observatoare şi ar putea demara exploatarea de heliu 3, transformat ulterior în carburant pentru rachete. Nu este un scenariu SF, ci perspectiva întrezărită de parlamentarul Bart Gordon, care argumentează şi prin posibilitatea atingerii unui asemenea obiectiv într-un timp rezonabil. Dar cum să-i motivezi pe tineri în cucerirea Cosmosului, propunându-le o ţintă pe care părinţii lor au atins-o deja acum treizeci de ani? – vine iarăşi contrareplica. În fine, un cuvânt greu ar avea de spus actualul preşedinte al SUA, care va trebui să se gândească totuşi că, la a 20-a aniversare a primilor paşi ai omului pe Lună, tatăl său – pe atunci, titular la Casa Albă – pleda pentru instalarea de colonii pe satelitul Terrei şi pentru o expediţie pe Marte. Proiect rămas, fatalmente, pe hârtie!

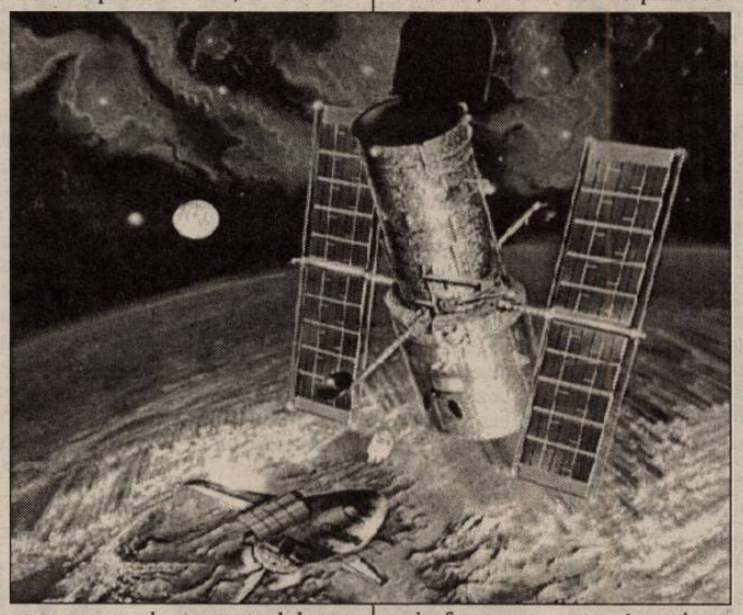

SISTEMUL PLANETAR VEGA

Rămânem în domeniul cunoaşterii spaţiului cosmic, semnalând o descoperire de excepţie a astronomilor britanici de la Observatorul Edimbourg: un sistem planetar asemănător sistemului nostru solar ar exista în jurul stelei Vega, cea mai strălucitoare din constelaţia Lirei. Vega se află la „numai" 25 de ani-lumină de Soare, este de trei ori mai mare decât acesta şi emite o lumină de 58 de ori mai puternică, ceea ce o clasează pe locul 5 între cele mai strălucitoare stele. Potrivit cercetătorilor, vastul disc de praf cosmic foarte rece, care înconjoară această stea, ar putea contribui la formarea unor planete telurice asemănătoare Terrei.

Observarea planetelor respective nu a putut fi făcută direct, ci existenţa lor a fost dedusă prin procedee specifice de analiză a imaginilor luate prin telescopul din Mauna Kea (Hawai). Modelizarea sistemului Vega sugerează o planetă gazoasă tânără uriaşă, comparabilă cu Neptun şi situată faţă de stea la fel ca Neptun faţă de Soare. Pasul următor, la nivelul ipotezelor, a fost să se presupună prezenţa unei „perechi" a lui Jupiter, evoluând în interiorul sistemului. Se va ajunge, oare, şi la o planetă-soră a Pământului?

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Buretele cu fibre optice

Indice de refracţie ridicat, diametrul de 40-70 micrometri şi structura de trei straturi – iată caracteristici uimitoare, specifice, nu unei realizări nanotehnologice, ci buretelui *Euplectella aspergillum*. Există o asemănare uluitoare între filamentele prinse de scheletul de siliciu al buretelui şi fibrele optice. Pe de altă parte, cele dintâi prezintă marele avantaj că nu necesită un proces de fabricaţie sofisticat, deoarece... se fabrică singure, la temperatura mediului ambiant. Ele pot servi drept sursă de inspiraţie pentru producătorii de fibre optice, dar cercetările întreprinse până acum în domeniu nu au condus încă la rezultatele scontate.

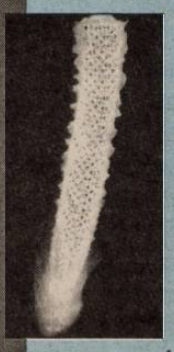

Cel mai mic motor din lume

Se pare că nanotehnologiile actuale au reuşit deja să depăşească acea latură a închipuirii noastre care rămâne totuşi ancorată în terenul raţiunii. Astfel, fizicianul Alex Zettl, de la Universitatea Berkeley (California), a reuşit să fabrice o lamă de rotor, din aur, cu lungimea de 300 nanometri (un nanometru înseamnă o miliardime de metru), capabilă să se învârtească în jurul unui ax de 40 nanometri în diametru, adică de 2000 de ori mai subţire decât un fir de păr. Acţionat de un microcurent, acest tip de aparat va putea fi utilizat în domeniul captatorilor sau în nanomecanică. Iar ca să ne exprimăm în termeni mai „vizibili", putem spune că motoraşul microscopic nu e mai mare decât un virus.

Trebuie să dormim la serviciu!

Recunoscută ca atare în ţări din Asia şi în SUA, siesta la locul de muncă nu este deloc o glumă, cum pare; iar motivele revizuirii acestui element vital (am numit odihna) sunt numeroase şi complexe. Oamenii de ştiinţă care cercetează minuţios fenomenul afirmă că organismul uman este construit pentru a dormi după un ritm bi-circadian, adică de două ori în 24 de ore, şi noaptea, dar şi ziua. Siesta la serviciu stimulează concentrarea angajaţilor, sporind implicit

productivitatea întreprinderilor. De aceea, se studiază chiar eventualitatea ridicării siestei la rang de metodă de management. Şi nu numai pentru persoanele care lucrează noaptea, ci pentru toţi angajaţii, în scopul reducerii tulburărilor legate de oboseala psihică şi al măririi performanţelor profesionale. *(A.N.P.)*

Răpiți de OZN-uri

Controversatul caz Reed

Întâlnirile OZN sunt, în general, dificil de acceptat. Lucrurile se complică și mai mult atunci când și specialiștii suspectează că ne aflăm în fața unei întâmplări fabricate. Un astfel de caz este și cel al lui Jonathan Reed, viu dezbătut la conferința IUFOC de la Laughlin (Nevada), din 2002.

O întâlnire în pădure

Pe 15 octombrie 1996, dr. Jonathan Reed, care pretinde că la vremea respectivă era psiholog cercetător la Universitatea statului Washington, a făcut o plimbare, împreună cu câinele său, Suzy, în Cascade Mountains, la răsărit de Seattle. La un moment dat, Suzy a fugit înainte, după care s-a auzit de parcă s-ar fi luptat pe viață și pe moarte cu o fiară sălbatică. Ajuns la fața locului, Reed a văzut agresorul care-i sfâșiase câinele. Era un hominid înalt de 1,30-1,40 metri, care purta un soi de combinezon negru. Furios, Reed l-a lovit cu o creangă groasă în cap, până acesta a rămas nemișcat. S-a întors apoi în locul unde își lăsase mașina de teren, revenind peste o oră cu un aparat de fotografiat de 35 milimetri și cu cameră video de 8 milimetri, fotografiind și filmând scena. Auzind un zumzăit, s-a îndreptat într-acolo, descoperind un straniu obiect negru (el îl numește „obelisc") plutind deasupra solului. Aerul era încărcat electrostatic, ceea ce nu l-a împiedicat pe Reed să atingă obiectul. În acel moment zumzetul a încetat.

Întâmplări și mai stranii

În primul moment, Reed s-a gândit să ascundă undeva creatura, în așa fel încât să nu fie devorată de animalele de pradă. Negăsind un astfel de loc, a învelit-o într-o pătură și, deși avea 20-25 kilograme, a dus-o până la mașina sa, iar acasă a băgat-o în frigiderul din garaj. A doua zi a constatat că ființa înviase. Rana de la cap, îngrijită, i s-a vindecat, dar după nouă zile creatura a dispărut. Urmele de pași duceau până la perete, unde se opreau. Reed mai spunea că s-a întâlnit și ulterior cu humanoidul.

Eroul nostru găsise în pădure, lângă omuleț, și o brățară. Există o listă cu numele martorilor care jură că l-au văzut pe Reed cu acest obiect la mână, iar când a apăsat pe un buton a dispărut pentru câteva secunde, ca și când ar fi fost teleportat. Reed spunea că în acest timp el însuși s-a văzut într-o încăpere în formă de ou.

Farsor sau victimă?

Istoria i-a fost prezentată președintelui societății OZN din San Diego, în 21 octombrie 1996, iar la televizor în 11 noiembrie același an, apoi în 1998 și 1999. Din păcate, Reed nu a pus la dispoziția investigatorilor negativele, caseta video, brățara sau alte dovezi, pentru a fi verificate. Mai neplăcut – nu au putut fi găsite nici documentele care să ateste pregătirea sa profesională, între altele titlul de doctor. S-a aflat că și persoane citate ca martore sau care se spunea că au analizat unele mostre biologice aveau titluri care nu corespundeau realității.

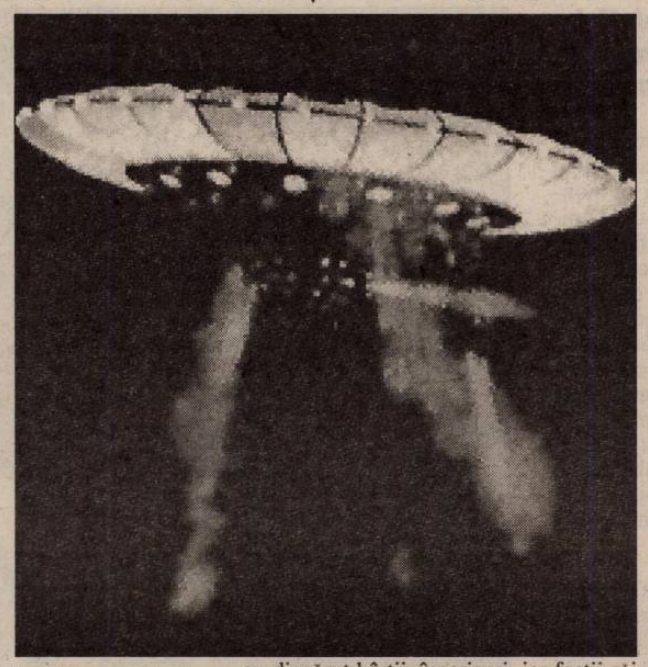

Apoi, investigatorii au descoperit că numele de Jonathan Reed era un pseudonim, adevăratul său nume fiind Jonathan Bradley Rutter. El s-a justificat spunând că a fost urmărit și chiar amenințat cu moartea, așadar a decis să apară în public sub un pseudonim. Casa lui fusese scotocită de niște indivizi misterioși, care căutau aparent să confiște eventuale dovezi. Un alt grup, intitulat „Alianța" (despre care nimeni nu mai auzise înainte) se declara gata să-l protejeze pe Reed, spunând, de data aceasta pe față, că dorește să colecteze dovezi ale unor întâlniri cu nepământenii „pentru a le arăta lumii la momentul potrivit". Cine poate spune însă dacă omul nostru nu se confrunta cumva cu două fațete ale aceleiași autorități din umbră. Există și investigatori care au adus dovezi că Reed/Rutter este chiar ceea ce pretinde a fi, dar că a existat o campanie de ștergere a trecutului său – au dispărut hârtii, înscrisuri, iar foștii săi colegi au fost sfătuiți să declare că nu l-au cunoscut niciodată.

Reed însuși, în ciuda tuturor contestărilor, insistă și azi că istoria s-a petrecut întocmai, dar dacă ar fi știut prin ce urma să treacă ulterior, probabil s-ar mai fi gândit dacă să dea publicității sau nu întâmplarea.

DAN D. FARCAȘ

DOSARUL VIITORULUI POSIBIL

Magii Tibetului

Greu de imaginat un loc mai fascinant pe Terra decât Tibetul. Iar filmele și cărțile care vorbesc despre el, documentare sau de ficțiune, nu ne dau probabil decât o palidă imagine a realității.

Se știe că încă înainte de pătrunderea budismului dincolo de zona înălțimilor himalayene, aici au existat numeroase tehnici de divinație. Ele nu sunt însă privite de budism drept o rămășiță străină, care să fie invocată din când în când, atunci când „dă bine"! Aceste tehnici au fost înglobate în budismul tibetan și „funcționează" și astăzi, cu singura diferență că sunt puse în acord cu principiile fundamentale ale noii religii, în special cu noțiunea de karma.

Scopul lor? „Pătrunderea" de către interpret sau de către medium în viitorul persoanei respective și „extragerea" de acolo a informațiilor, datelor, care să permită sfaturi și recomandări privind modul în care trebuie să se procedeze în continuare. Această acțiune de vindecare, de corectare, sub forma diverselor ritualuri, evocă forțe pozitive și poate duce la o schimbare majoră și binefăcătoare a viitorului celui venit să ceară ajutor și sfat. Încă și mai interesant (și poate aici este una din marile diferențe față de recurgerea la asemenea tehnici în lumea occidentală), nici cel care întreabă, nici cel care interpretează nu consideră că pot schimba karma, soarta, destinul individului. Tot ce se intenționează și tot ceea ce se crede că se poate face este doar să se inducă un potențial pozitiv, care să fie impus ca un factor a cărui putere să o depășească, eventual, pe cea a potențialului previzibil că va duce la o nenorocire.

Pentru ca ritualul să fie eficient, cel care vine la oracol trebuie să aducă jertfe în hrană și bani călugărilor, menite unui singur scop: declanșarea și accentuarea potențialului pozitiv latent al celui care cere sfat, precum și al celorlalți. Divinația tibetană nu-și propune deci să iasă din cadrul legii cauzei și efectului, ci doar să trezească și să elibereze forțele pozitive ale propriei karme și ale celorlalți!

Dacă de exemplu cineva, o rudă a sa, cade bolnavă, sau afacerile sale se deteriorează, atunci trebuie căutat un interpret calificat care să poată identifica ritualul cel mai potrivit pentru a readuce situația la normal. Iar succesul acestui ritual va depinde de propria karmă. Dacă aceasta, sau predispoziția la boală, sunt prea puternice, ritualul nu va avea efect și boala nu va fi depășită. De altfel, divinația bolii este deseori considerată extrem de dificilă. Khamtrul Rinpoche, un lama Tibetan, declară: „Dacă trebuie să-i spun unui pacient să ia medicamente tibetane sau occidentale, simt că orice aș face, decizia trebuie să o iau singur, pentru a avea mai târziu cât mai puține motive de regret. Dacă nu pot face acest lucru și am nevoie de sfatul cuiva, pasul următor este efectuarea unei divinații în acest sens."

Și... încă ceva: invazia Tibetului de către chinezi a fost prezisă prin diferite mijloace, stabilindu-se și aplicându-se ritualurile adecvate. Dar: poporul tibetan a fost cel care a avut o karma negativă! Și în acest caz, toate ritualurile au rămas ineficiente...

EUGEN CELAN

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și cu arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 225.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 013701. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. ____, bl. ____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____

cod _____, județul _____.

M/2

NOTA REDACȚIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!*

Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.*

Invazia lumilor paralele

OAMENI CARE TRĂIESC... FĂRĂ CREIER

Specialiștii afirmă că moartea trebuie să fie înregistrată oficial atunci când creierul încetează să mai funcționeze. Mai precis, cum se spune în termeni tehnici, „când el înregistrează traume incompatibile cu viața". Lucru de o mare importanță, mai ales în contextul deciziei de prelevare a unor organe pentru transplant. Și totuși: oricât ar părea de surprinzător, sunt voci care susțin că această concluzie s-ar putea să fie greșită! Altfel cum să explici o afirmație publicată într-un cotidian rusesc, aparținând... unui călău profesionist: „Nu trebuie să execuți pe cineva împușcându-l în cap. Aceasta nu garantează moartea instantanee dar poate produce torturi teribile condamnatului. Împușcarea trebuie făcută în organele importante pentru viață." Și deși nu s-a menționat care ar fi aceste organe vitale, creierul nu era evident considerat ca făcând parte dintre ele. Există, de altfel, exemple când unii oameni nu au murit în urma unor „traume cerebrale incompatibile cu viața". Un caz unic a fost descris într-un buletin medical din New York. Este vorba de un șlep care transporta niște cutii uriașe, așezate pe două rânduri. Unul dintre marinari a ținut să se asigure că nivelul superior de cutii este bine fixat și s-a ridicat deasupra. Nu a observat însă că se apropiau de un pod metalic. Marginea inferioară a podului era ascuțită ca o lamă de cuțit și i-a tăiat o parte din craniu, la aproximativ 5-6 cm deasupra ochiului drept. Și atunci s-a petrecut minunea: omul trăia încă și a fost dus de urgență la spital. Medicii au declarat că nu există nici o speranță când, brusc, omul a deschis ochii, apoi a întrebat ce s-a întâmplat cu el. După ce medicii au terminat să-i bandajeze capul, el a coborât singur de pe masa de operație și a cerut să plece imediat acasă. Evident că nu i s-a permis. Dar după doar trei luni era înapoi pe vas! Trauma suferită nu părea să-i influențeze cu nimic capacitatea profesională și performanțele: era perfect sănătos, cu excepția poate a unor pasagere stări de amețeală. A trebuit să treacă 26 de ani (!) pentru ca o paralizie parțială să-i afecteze piciorul și brațul drept... Și un alt caz: în 1935, la spitalul St Vincent, tot la New York, s-a născut un copil fără creier. A trăit și a plâns normal, ca orice alt copil timp, de 27 de zile. Nici măcar nu s-a știut că nu are creier, lucru constatat doar la autopsie.

Apoi, în 1957, doctorii Yan Bryuel și George Olbi au prezentat un raport senzațional în fața Asociației Americane a Psihologilor, privind o intervenție de succes asupra unui individ de 39 de ani căruia i s-a înlăturat emisfera cerebrală dreaptă. Surprinzător, acesta și-a revenit și capacitățile sale mentale nu au fost cu nimic diminuate, rămânând sensibil peste medie. În 1940, la spitalul Dr. Ortiz a fost adus un băiat de 14 ani care acuza dureri de cap cumplite: la autopsie, s-a constatat, că avea o tumoră malignă care îi înlocuise practic total țesuturile cerebrale. Deși cu două săptămâni înainte de moarte capacitățile sale mentale păreau neafectate, băiatul trăise timp îndelungat practic fără creier. Iar în cazul unui muncitor din New England, lângă care a explodat o încărcătură de dinamită, aruncând în el o bară metalică lungă de 109 cm și groasă de 3 cm, care i-a rupt un dinte, i-a scos un ochi, a trecut prin cap și a căzut alături, din nou nici una din calitățile sale profesionale nu a fost afectată. Doar că și-a pierdut dintele și ochiul! În toate aceste cazuri, „comandantul suprem" al corpului nostru a fost scos complet din funcțiune. Lipsit de „centrul de comandă" și de „aparatul gândirii", organismul nu ar mai fi trebuit să existe. Și totuși a existat. Mai mult, cum vom vedea, au existat cazuri, perfect documentate, de oameni care au trăit... fără cap. Ceea ce, din punct de vedere medical, este imposibil!

MIHAELA DOROBANȚU

Halucinații sau legende?

BOALA NE AMPLIFICĂ AURA?

Radiațiile electromagnetice ale corpului omenesc și, în general, ale tuturor entităților vii, pot fi înregistrate și chiar vizualizate de multă vreme. Ceea ce au adus nou studiile științifice (începând cu secolul XIX) sunt certitudinea că nu numai anumiți oameni prezintă aură (de exemplu sfinții – vezi reprezentările iconografice), pe de o parte, și, pe de al parte, faptul că receptarea „nimbului de lumină" (cu irizații sau nu) este posibilă doar în cazul hipersenzitivilor. Astfel, persoanele cu capacități parapsihologice excepționale pot observa (nu permanent) aura unor oameni și pot emite opinii despre starea de sănătate a acestora pe baza culorilor deslușite în interiorul conturului luminos. Foarte rar întâlnit este cazul hipersenzitivilor care își observă propria aură în oglindă. Unii dintre aceștia, cum este și cazul lui Claus Petersen (Germania), au reușit să-i convingă și pe cei mai sceptici analiști ai fenomenului că nu se ocupă cu șarlatanii. Mai multe reviste de profil din întreaga lume au publicat o fotografie extraordinară a lui Petersen; imaginea, cu siguranță netrucată, a fost realizată de el însuși în perioada când avea temperatură foarte mare, fiind gripat. Aura se prezintă ca un snop circular de irizații în jurul întregului cap. În nici o altă împrejurare aura sa nu a fost atât de amplă și bogat colorată. Se pare că boala i-a accentuat emisiile electromagnetice într-un mod spectaculos și unic în peisajul fenomenului.

PAUL IOAN

Omul în oglindă

CONFLICTUL ÎNTRE GENERAȚII, nestins, precum flacăra olimpică

Mai este nevoie de războiul de opinii şi atitudini între generaţii? Aproape trei sferturi din numărul celor care au participat la un astfel de sondaj, la nivel european, au răspuns afirmativ.

Cât de benefic (productiv) este acest duel dintre concepţiile bine înrădăcinate şi cele proaspete? Majoritatea persoanelor de toate vârstele recunoaşte faptul că, în limitele fair-play-ului, conflictul este pozitiv.

Se poate ascunde lupta pentru privilegii în culisele conflictului între generaţii? Istoria demonstrează că aceste două „bătălii" sunt, de cele mai multe ori, inseparabile.

Entuziasm, reumatism şi, totuşi, dialog fructuos

Părinţi şi odrasle Tinerii cu vârste cuprinse între 28 şi 35 de ani (limita la care s-au oprit pentru această categorie sociologii europeni realizatori ai analizei) au dat un răspuns surprinzător pentru care credeau că „războiul" între generaţii nu poate fi fructuos. Astfel, mai mult de 80 la sută dintre aceştia au recunoscut că părinţii i-au influenţat decisiv în alegerea *carierei profesionale*. Şi mai interesantă a fost nuanţarea modului cum aceste odrasle ajunse la maturitate au ascultat de îndemnurile şi sfaturile „bătrânilor". Aproape 60 la sută au ascultat în mod direct de părinţi (conformându-se iniţiativei lor fără tărăgănări şi discuţii aprinse în contradictoriu), iar restul le-au urmat sfaturile în mod indirect, adică la început au refuzat să le împărtăşească opiniile, dar după o perioadă variabilă de timp în care şi-au dat seama că părinţii au dreptate, au revenit asupra propriilor decizii şi s-au conformat. Multora chiar le-a părut rău că nu au ascultat de la bun început de „linia" trasată de cei cu experienţă.

Un alt capitol al dialogului părinţi-copii a fost privitor la *viaţa civilă*. Aici se impune un foarte succint istoric; astfel, dacă în 1990 aproape o treime dintre tineri se foloseau de acceptul părinţilor cu privire la persoana cu care urmau să se căsătorească şi la vârsta la care să facă acest pas, în anul 2003 acest număr s-a redus la 10-15 la sută. Cu alte cuvinte, opţiunea asupra viitorului conjugal a trecut în mod drastic de partea tinerilor, părinţii mulţumindu-se din ce în ce mai mult cu rolul de simpli martori. Aceeaşi tendinţă se manifestă şi în cazul momentului venirii pe lume a primului copil. Spiritul de independenţă al tinerilor se materializează şi aici din ce în ce mai pregnant. Marea majoritate a cuplurilor oficializate amână venirea pe lume a primului copil, ignorând dorinţa părinţilor (pensionari sau nu) de a deveni bunici. Aceeaşi detaşare de opiniile „bătrânilor" se manifestă şi în ceea ce priveşte cuplul oficializat şi cuplul fără acte sau concubinajul. De aici provine şi marele număr de copii cu un singur părinte. În aceeaşi zonă de interes s-a aflat şi problema consultării părinţilor cu privire la divorţ. Un număr neglijabil de tineri se mai sfătuiesc cu părinţii pe respectiva temă, tendinţa generalizată fiind neamestecul acestora în viaţa tânărului cuplu.

Şefi şi subalterni Ancheta socială la nivel european privitoare la conflictele profesionale tineri-vârstnici a scos la iveală două categorii importante de atitudini ale tinerilor (până la 35 de ani), cu o vechime de la angajare variind între 2 şi 7 ani. Aproximativ jumătate se abţin să aibă reacţii ostile faţă de unele decizii ale şefilor, de teama concedierii sau a amânării sine die a promovării; cealaltă jumătate adoptă o atitudine critică numai după ce s-au remarcat în mediul profesional şi consideră că, datorită meritelor lor incontestabile, pot să-şi asume riscul concedierii. Statisticile arată că 40 la sută din tineri au avut până la 35 de ani cel puţin trei locuri de muncă, iar dintre aceştia peste 80 la sută „au făcut naveta", din cauza conflictelor de principiu şi profesionale cu cei mai vechi de la firma respectivă. Dar ne oprim aici cu comentariul nostru, având în vedere marea doză de subiectivitate care există şi va exista întotdeauna în relaţiile dintre „experimentaţi" şi „experimentatori".

PAUL IOAN

Întrebări pline de candoare

CUM SE EXPLICĂ SOMNAMBULISMUL?

Această tulburare a somnului reprezintă cea mai spectaculoasă dintre aşa-numitele *parasomnii* – categorie ce include, de exemplu, coşmarurile sau somnilocvia (vorbitul în timpul somnului). Somnambulismul apare relativ frecvent la copii: circa 15% din cei cu vârste între 1 şi 15 ani; totuşi, fenomenul rămâne foarte puţin cunoscut.

Prima necunoscută: somnambulul chiar doarme (de fapt, el pare a se situa într-o stare de veghe parţială, asemănătoare hipnozei)? Mişcările subiectului sunt destul de elaborate (merge, deschide uşi etc.) şi uneori chiar răspunde la întrebări, însă în general el este indiferent la ceea ce se petrece în jurul său. De altfel, nici nu păstrează amintiri din plimbările nocturne.

Fenomenul în discuţie se petrece de obicei în prima parte a nopţii, pe durata somnului profund. Activitatea cerebrală a subiectului înregistrează unele anomalii. Înaintea acceselor, apar unde de mare amplitudine, indicând activitatea electronică sincronizată, a unui mare număr de neuroni. De asemenea, apar scurte manifestări ce evocă epilepsia, dar nici o legătură cu această patologie nu a putut fi demonstrată. Rămân ipotezele. Somnambulii au, ca şi sugarii, treziri repetate în timpul somnului profund, ceea ce sugerează o imaturitate persistentă a sistemelor neuronale implicate în reglarea somnului. Această particularitate, ca şi altele, asupra-cărora nu mai planează îndoieli, trimit către ideea că asemenea anomalii ar putea fi de origine genetică, antecedentele familiale ale somnambulismului apărând în 60-80% din cazuri.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Vechile probleme ale unui secol nou

TOXICOMANII

mutanţii unui zbor frânt!

Istoria drogurilor este una foarte veche. Dar o dată cu evoluţia civilizaţiei, care a adus cu ea şi separări fără precedent ale diferitelor segmente sociale, adânciri ale conflictelor, nemulţumiri de toate felurile, inadaptări, stări de stres uneori insuportabile, consumul de droguri, dependenţa de ele au devenit probleme majore ale societăţii. Şi iată că, din păcate, o nouă barieră psihologică a fost depăşită. S-a născut o nouă problemă...

Droguri şi mutaţii

Conform unor studii recente ale specialiştilor italieni, cocaina şi ecstasy nu duc doar la dependenţă şi la un risc crescut de cancer, ci ajung să provoace chiar... mutaţii genetice!

„Cocaina şi ecstasy se dovedesc mai periculoase decât ne imaginaserăm", a spus Giorgio Bronzetti, şeful echipei de cercetare de la departamentul de biotehnologie al Centrului Naţional de Cercetare (CNC), care a adăugat: *„Dincolo de efectele lor toxice, aceste droguri atacă ADN-ul provocând mutaţii şi alterând materialul ereditar. Efectele pe care ele le pot avea asupra generaţiilor viitoare devin foarte îngrijorătoare"*. Recurgerea la ecstasy, un drog popular la petrecerile dansante ale tinerilor, a crescut cu 70% între 1995-2000, conform unui raport recent al ONU. Acesta şi amfetaminele au depăşit cocaina şi heroina. Studiile CNC au durat trei ani, iar testele pe animale au demonstrat o legătură directă între consumul prelungit de droguri şi efectele din ce în ce mai puternice asupra materialului genetic.

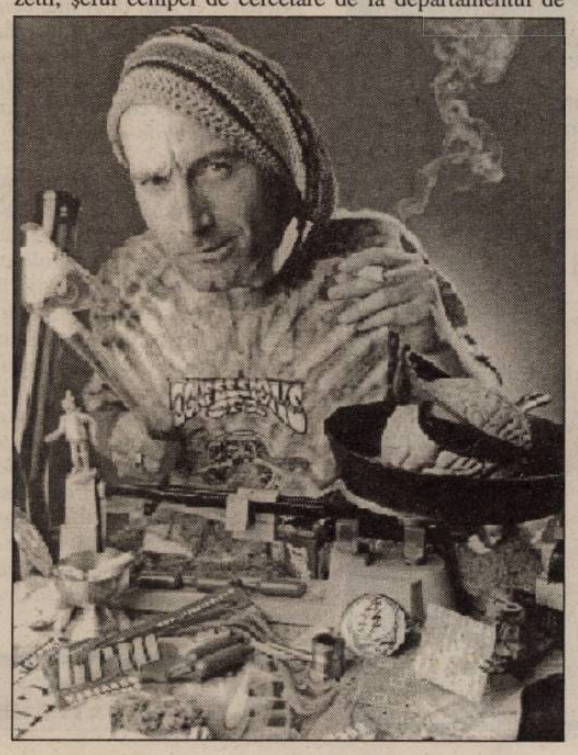

Extazul dansului

Popularitatea ecstasy-ului pare să fi ajuns la un maximum şi chiar să-l fi depăşit, printre tinerii britanici (care îl numesc „drogul dansurilor de ieri"). În această ţară, unde se înregistrează unul din cele mai înalte consumuri de droguri (12% din populaţie, adică aproximativ 4 milioane de oameni între 16-59 de ani), consumul s-a stabilizat în ceea ce priveşte abuzul de droguri (inclusiv cocaina) la sfârşitul anilor 1990. A scăzut recurgerea la ecstasy şi la amfetamine.

Boala marilor oraşe

Statisticile efectuate în Marea Britanie arată două lucruri interesante. În primul rând, abuzul cel mai mare de droguri se înregistrează în zonele urbane de afluenţă (22%). De asemenea, marii consumatori nu mai sunt copiii de şcoală (16-19 ani), ci fraţii şi surorile lor de 20-24 de ani, care deseori utilizează drogurile ca parte din „atmosfera de weekend" aproape imediat ce încep să muncească, după terminarea studiilor.

Caroline Flint, ministru pentru problema drogurilor în Ministerul de Interne britanic, consideră că politica dusă a început să dea rezultate, inclusiv măsurile de legalizare a unor droguri uşoare. Aceasta a permis transmiterea către tineri a unui mesaj foarte clar: *„drogurile fac foarte mult rău şi unele dintre ele pot ucide şi chiar o fac."*

Marea Britanie alocă anual un buget de 503 milioane de lire sterline, din care peste o treime este folosită pentru tratamente în efortul de identificare a clasei A de droguri (printre care cocaina, LSD, ecstasy, heroina etc.), cea care provoacă cele mai mari daune sociale. Marile convulsii ale anilor 1989-1990 au deschis drogurilor şi barierele estului. Doar banii necesari nu sunt pe măsură. Aici încă mai există prea mulţi tineri care sunt în stare de orice pentru a se pregăti de un zbor care, totuşi, nu va începe niciodată!

MIHAELA DOROBANŢU

Anatomia secundei

W, la început de an

Cu această literă, W, se notează în fizică mărimea numită energie (la fel cum F se foloseşte pentru forţă, v, pentru viteză, a, pentru acceleraţie ş.a.m.d.). Iar energia pentru civilizaţia umană de astăzi înseamnă, înainte de orice, energia electrică, sângele care curge prin infrastructura lumii noastre.

O instituţie americană numită Energy Information Administration (EIA) lansează, în ultimele zile ale lui 2003, ultima modelare privind foamea de energie şi nevoile implicite ale cetăţeanului planetar – orăşean, în mare majoritate – pentru anii care urmează. Modelul a pornit de la consumul de energie pe 2001, care a fost de 13.934 kwh (kilowattoră) şi a luat în calcul atât creşterea demografică, cât şi înaintarea spre civilizarea tehnologică a marii majorităţi a statelor lumii. Stabilind o rată de creştere de aproximativ 13% pe fiecare cincinal, energeticienii americani au descoperit o curbă exponenţială, care se poate citi aşa: în 2005 Terra va avea nevoie de 14.960 kwh, în 2010 se vor consuma 17.144 kwh, peste alţi cinci ani se vor „arde" – pentru industrii, transport, locuinţe, nevoile oraşelor – 19.482 kwh, iar în anul de orizont 2020 se va trece de 22.000 kwh (se dă chiar şi cifra exactă: 22009 kwh).

Numai că, spun prognoziştii, nu doar din hidrocarburi se va ajunge la asemenea rată de consum – pentru că, nu-i aşa, petrolul şi gazele naturale se scumpesc pe zi ce trece şi, în plus, facem economia lumii să depindă prea mult de zone geopolitice instabile, vezi Orientul Apropiat (cu Irakul, mare problemă, pentru mulţi ani dar şi cu necunoscuta numită Arabia Saudită) sau Venezuela sau alte ţări care vor încerca să devină stăpâne peste barilii pe care îi are în subsoluri, luându-i de la gura gigantelor transnaţionale şi tulburând echilibrul economic al planetei.

Aşa că EIA se apleacă în primul rând asupra celei mai rapid utilizabile resurse pe care o are Homo sapiens şi anume, inteligenţa tehnică: a reduce consumurile maşinăriilor folosite de omul deceniilor I şi II ale veacului este strategia cea mai repede câştigătoare. Revista TIME dă şi un exemplu: bateriile Power Pack, recent ieşite din laboratoare spre pieţe, vor costa între 25 şi 40 de dolari bucata, fără a fi încărcate, deci consumându-şi doar energia pe care o dezvoltă – atenţie – o mică celulă de combustibil funcţionând pe bază de hidrogen! De mărimea unui pachet de ţigări, acumulatorul-minune „Power Pack" are în faţă o piaţă de enorm potenţial, cea a telefoanelor celulare, estimată la două miliarde de unităţi pentru anul 2007! Dar pentru că va fi acceptat de toată aparatura mobilă cu care Homo faber se dotează, furibund, piaţa acestor celule de combustie va atinge, spun specialiştii de la EIA, 3 miliarde dolari în 2011 şi, alături de unităţile mai mari, care vor fi prinse şi ele în maşinăriile mari ale omenirii (centralele termo-energetice, de pildă) va depăşi 35.000.000.000 dolari, în 2013! Evident, la acea dată desuetul automobil cu motor Otto, pe bază de motorină sau benzină, va fi atacat tot mai puternic de vehiculele cu motoare utilizând hidrogenul. Hibridul pe care îl dezvoltă **General Motors**, **John Deer** (maşini agricole) şi canadienii de la **Hydrogenics**, japonezii, cu **Toyota Prius**, europenii, prin **BMW**, vor duce, la începutul deceniului următor, la un consum de combustibil mondial cu 20% mai mic decât astăzi.

Cu ceea ce mai fac specialiştii în celule fotovoltaice (la Universitatea „Valahia" din Târgovişte funcţionează o „casă solară", autonomă energetic, adică „suge" curent electric din razele soarelui – profesorul Nicolae Olariu este conducătorul proiectului) – care speră să atingă, curând, 4 cenţi per kwh –, în eoliene, în biogaz sau tehnologii mareomotrice, se pare că, într-adevăr, revoluţia energetică a pornit – şi, o dată cu ea, şi bătălia pentru o planetă mai curată.

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

Este de mult un adevăr bine stabilit acela că viaţa unui accidentat depinde foarte mult de cunoştinţele de prim ajutor pe care le au şi le aplică cei aflaţi la locul accidentului.

Circulaţia rutieră, sportul, turismul, activitatea casnică, gheaţa şi zăpada sunt implicate în producerea celor mai multe accidente. Cel mai des afectate sunt membrele inferioare. Persoana care acordă primul ajutor, trebuie să ţină seama de unele elemente fundamentale, a căror ignorare ar putea cauza mai mult rău decât bine. Aşadar, primul ajutor trebuie asigurat în zona leziunilor celor mai importante şi nu a celor mai vizibile.

Primul ajutor în FRACTURI

Deformarea unui antebraţ al accidentatului semnifică ce-i drept o fractură la acest nivel, dar dincolo de ea poate fi mascată fracturi de coloană ori de bazin, care sunt mult mai importante pentru viaţa accidentatului.

Ridicarea în picioare a victimei, pentru a-i imobiliza antebraţul, se poate solda cu consecinţe dintre cele mai grave. Aşadar, în caz de fractură de bazin (mascată) se poate produce ori agrava o hemoragie internă şi viaţa este pusă în pericol.

La fel, dacă o fractură de coloană este asociată cu o fractură de membre, poate cauza pe loc o paralizie. Acesta este motivul pentru care specialiştii în ortopedie insistă că, mai înainte de a lua orice măsură de prim ajutor, este foarte important să se aprecieze: starea victimei, aspectul leziunilor, ca şi repercusiunile acestora asupra principalelor funcţii vitale: respiratorii, circulatorii şi nervoase.

În accidentele grave se va avea în vedere mai întâi resuscitarea funcţiilor vitale (respiratorii şi circulatorii).

Acestea sunt manevrele care se fac la locul accidentului. După ce victima a fost degajată, fiind aşezată în poziţia culcat pe spate, cu capul, trunchiul şi membrele inferioare aşezate pe acelaşi ax, abia atunci se va acorda primul ajutor.

În minutele transportului către cea mai apropiată unitate de asistenţă medicală calificată, se va avea grijă ca sincopa cardio-respiratorie să nu recidiveze. În astfel de situaţii, prin pansamente compresive, se opresc hemoragiile.

Victima aflându-se pe targă, membrul superior accidentat, se va imobiliza cu cotul în unghi drept, cu braţul lipit de torace şi cu antebraţul şi palma pe abdomen. Dacă este rănit unul dintre membrele inferioare, acesta se va fixa de cel care este neatins de accident.

Dacă se presupun unele fracturi de bazin, acestea fiind de mare urgenţă, victima va fi transportată imediat la cea mai apropiată unitate spitalicească. Dar nu uitaţi niciodată: „viaţa unui accidentat este în mâinile celui ce-i acordă primul ajutor".

Dr. VALERIU MANTA

Versiune reactualizată

Privind multe dintre modelele sugerate de creatorii de modă, ai senzaţia că „au tras cu ochiul" la moda anilor '40. Trecutul este recompus, iar versiunea reactualizată acordă importanţă accesoriilor. Coliere mari, inele cu pietre voluminoase, brăţări masive, poşete din satin brodat, dar şi din piele combinată cu blană, toate sunt „en vogue".

VÂRSTA FRAGILITĂŢII

Pentru părinţi

Mai mult de jumătate dintre adolescenţi interpretează orice remarcă sau compliment drept o agresiune. Această susceptibilitate exagerată trădează faptul că adolescenţii nu se simt bine în pielea lor. Şi cum s-ar putea simţi, de vreme ce statutul de copil este în urmă iar pe cel de adult îl vor dobândi abia în câţiva ani. În această perioadă, „carapacea" sa nu s-a solidificat încă.

Acum, corpul i se schimbă. Pe de-o parte, adolescentul este fascinat şi petrece incredibil de mult timp privindu-se în oglindă. Dar se află încă departe de idealul său şi orice remarcă este răstălmăcită. O privire admirativă însoţită de o remarcă de genul „ce mult te-ai schimbat" sunt suficiente pentru a pune paie peste foc.

Adolescenţii au opinii proprii despre orice. La această vârstă le place să discute toate evenimentele planetei. Numai că opiniile altora le creează, gratuit, un complex de inferioritate. Faţă de părinţi, susceptibilitata adolescenţilor este exacerbată. Cu voi, un fleac îi enervează, fără să aibă aceeaşi reacţie faţă de prieteni. Nu sunt mai puţin susceptibili cu prietenii, ci sunt doar mai cenzuraţi. Pentru că pe prieteni îi pot pierde, în schimb părinţii îi iubesc necondiţionat, mereu. Ei ştiu aceste lucruri.

Care ar fi cea mai recomandabilă atitudine faţă de reacţiile adolescenţilor?

Psihanalista Anne Débarède îndeamnă părinţii la răbdare. Această susceptibilitate exacerbată este provizorie. Pe măsură ce adolescentul creşte, el se simte mai puţin fragil. Supărat, se închide în camera sa? Lăsaţi să treacă furtuna. Puţin mai târziu oferiţi-i o cafea, o prăjitură. Evitaţi criticile. Chiar dacă nu sunteţi încântaţi de ţinuta sau de tunsoarea adoptate, spuneţi-o cu delicateţe, fără să-l jigniţi pentru opiniile sale. Chiar şi cu complimentele trebuie să fiţi prudenţi. Evitaţi-le pe cele interpretabile. Este de dorit mai bine să aşteptaţi ca adolescentul să vă solicite părerea. Şi nu uitaţi, vârsta fragilităţii trece repede.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

LECŢIE DE GIMNASTICĂ

O dată sau de două ori pe săptămână, rezervaţi-vă între 20 şi 30 de minute pentru acest program de gimnastică. Fiind vorba despre exerciţii atent studiate, efectele benefice vor apărea rapid. Toate exerciţiile se execută în ritmul muzicii.

1 Iată un exerciţiu excelent pentru fortificarea gambelor. Pentru început, ţinuta dreaptă, picioarele apropiate, mâinile pe lângă corp. Întindeţi braţele înainte, flexaţi piciorul drept, apoi puneţi glezna stângă deasupra genunchiului drept (prin exteriorul piciorului drept). Menţineţi această poziţie timp de 4 secunde. Puneţi piciorul stâng la sol şi braţele pe lângă corp. Reluaţi exerciţiul cu flexarea celuilalt picior. Repetaţi de 20 de ori.

2 Pentru a avea spatele drept şi, implicit, o ţinută frumoasă, repetaţi de 10 ori exerciţiul următor: întindeţi lent braţele înainte şi ridicaţi spre spate piciorul stâng, înclinând bustul şi păstrând spatele drept. Schimbaţi piciorul.

3 Pentru început, picioarele apropiate şi semiîndoite, braţele uşor îndoite pe lângă corp. În doi timpi, aplecaţi uşor bustul înainte, duceţi înapoi piciorul stâng, balansând braţul stâng înainte şi pe cel drept în spate. Reveniţi în poziţia iniţială şi reluaţi exerciţiul cu piciorul drept.

4 Mâinile pe şolduri, picioarele depărtate. Îndoiţi picioarele, ţinând genunchii în poziţie verticală; întindeţi lateral braţul drept, ridicaţi-vă pe vârfurile picioarelor; reveniţi în poziţia iniţială, apoi repetaţi, întinzând lateral braţul stâng.

5 Pentru început, picioarele apropiate, mâinile la piept. Îndoiţi piciorul drept, întindeţi lateral braţul stâng, apoi lăsaţi-l să alunece pe piciorul stâng întins. Reveniţi în poziţia iniţială şi schimbaţi partea. Repetaţi de 10 ori.

6 În final, un exerciţiu din care întregul corp are de câştigat. Picioarele apropiate, mâinile pe lângă corp. Îndoiţi piciorul drept, ridicaţi lateral braţul drept şi piciorul stâng, lateral, la 90 de grade. Rămâneţi câteva secunde în această poziţie, apoi schimbaţi partea. Repetaţi de 8 ori.

Gastronomice

Cititoarea noastră fidelă, doamna Matilda Schuster Tudoriu, din Cluj Napoca, ne sugerează câteva reţete apetisante.

Friptură ardelenească

4 felii cotlet de porc sau pulpă, cu slănina lor, sare, untură multă pentru friptul cărnii.

Şoriciul împreună cu slănina se crestează, fără a se atinge carnea. Sărate, se păstrează la gheaţă 24 de ore. În untura foarte încinsă se frige pe ambele părţi într-o culoare aurie şi cu grijă, ca şoriciul să rămână cu un gust crocant. Se serveşte cu soteuri, la alegere, sau simplu, cu cartofi natur sau piure, cu salată de castraveţi, sfeclă, murături etc.

Găină umplută cu ciuperci

1 găină mică, mărunţaiele de la găină, 150 g ciuperci, 100 g unt sau margarină, 0,125 ml vin alb, 1 ceapă, 3 cartofi, 2 ardei graşi, piper, sare.

Găina curăţată şi spălată se freacă cu sare şi piper. Ceapa tocată mărunt se călesţe bine în untul încins, apoi se adaugă ciupercile curăţate, spălate şi tăiate feliuţe. Se fierb înăbuşit cu puţină sare. Cu această compoziţie se umple găina şi se coase, apoi se rumeneşte pe toate părţile în unt. După 15 minute se adaugă cartofii curăţaţi şi tăiaţi felii, mărunţaiele tăiate mărunt şi ardeii graşi tăiaţi cercuri. Se adaugă vinul şi se fierbe înăbuşit, stropind găina mereu cu sos. Sosul se potriveşte de sare şi piper. La servit, se toarnă sosul peste găină. Se serveşte cu salată verde.

Tort bezea cu rahat sau foi napolitane

Blatul: 5 albuşuri, 8 linguri cu zahăr, 8 linguri cu făină, 1 praf de copt, 8 linguri cu ulei. Aluatul, ca la chec.

Crema: 1/2 kg rahat dat prin maşina de tocat cu 2 lămâi întregi, 200 g zahăr, 200 g unt, 100 g alune sau nuci rumenite în cuptor.

Salată de ciuperci

600 g ciuperci proaspete, ulei, mărar, sare de lămâie, piper, sare.

Ciupercile mici se curăţă, se spală şi se pun la fiert în apă clocotită, cu puţină sare de lămâie. Fierte, se strecoară şi se lasă să se răcească. Se taie feliuţe şi se amestecă cu mărarul tocat mărunt, ulei, piper şi sare. Cine doreşte serveşte cu maioneză.

Sos de hrean

100 g hrean, 1/4 l zeamă de carne sau de oase, 200 g smântână acră, 50 g unt, 40 g făină, 2 gălbenuşuri, oţet, zahăr, sare.

Hreanul curăţat se rade sau se dă prin maşina de tocat, apoi se stropeşte cu oţet. Din unt şi făină se face un rântaş deschis, se stinge cu zeamă de carne şi se fierbe. Hreanul se pune în smântână, apoi se amestecă cu rântaşul şi se potriveşte după gust cu zahăr, oţet şi sare. Se adaugă gălbenuşurile crude şi se freacă bine. Sosul se serveşte cu orice carne sau cu peşte rasol.

Salată de sfeclă

1kg sfeclă roşie, 60 g smântână, 1 lămâie, 2 ouă, muştar, puţin hrean, sare, piper.

Sfecla se fierbe în coajă, se taie ca tăiţei sau se rade pe răzătoarea cu găuri mari şi se amestecă cu sare, piper şi un sos preparat din muştar, smântână şi suc de lămâie sau cu oţet de vin diluat. Deasupra, se presară hreanul ras şi ouăle răscoapte şi tocate mărunt sau rase pe răzătoare. Sfecla se mai amestecă cu puţin chimen.

Remedii naturale...

Inflamaţia mucoasei cavităţii bucale

Inflamaţia mucoasei cavităţii bucale poate fi o boală de sine stătătoare, dar poate fi şi un simptom al unei boli generale. Există însă şi alte cauze care pot afecta mucoasa bucală: rănirea prin muşcarea accidentală, eroziuni provocate de marginile tăioase ale dinţilor sau de proteze dentare, consumul unor substanţe iritante cum ar fi alcoolul sau a mâncărurilor prea fierbinţi sau prea condimentate etc. Se poate manifesta şi ca o reacţie de hipersensibilitate la pasta de dinţi, apa de gură, coloranţii alimentari sau la materialul sintetic din care e confecţionată proteza dentară. Carenţele în vitamine (mai ales B şi C) pot provoca de asemenea astfel de suferinţe.

Medicina modernă dispune de o paletă destul de largă de produse farmaceutice destinate rezolvării inflamaţiilor mucoasei bucale, dar există şi varianta folosirii remediilor naturale, a căror eficienţă a fost probată de-a lungul timpului. Dintre acestea, vă propunem două reţete:

◆ Planta ce pare de-a dreptul miraculoasă în tratarea acestei suferinţe este *rădăcina de sclipeţi*. Se fierbe o linguriţă de rădăcină cu o cană de apă, timp de 5-10 minute. Se strecoară şi, cu ceaiul obţinut se clăteşte gura şi se face gargară din două în două ore. E de preferat să se folosească ceai călduţ.

◆ În situaţiile în care inflamaţia mucoasei cavităţii bucale este însoţită şi de sângerări ale gingiilor, se poate folosi un amestec de plante: *seminţe de fenicul*

(5g), *rădăcină de sclipeţi* (15g), *scoarţă de stejar* (15g), *frunze de salvie* (15g). Plantele se amestecă în cantităţile indicate. Se fierbe o linguriţă de amestec cu o cană cu apă timp de 5-10 minute, se strecoară şi, din două în două ore se face gargară cu ceai călduţ.

Frumoşi, dar mai ales sănătoşi

ATENŢIE LA BRONZUL ARTIFICIAL!

Pielea bronzată e la modă, în special iarna. Şi, cum nu oricine poate să facă naveta săptămânal în ţările calde sau să-şi petreacă vacanţa de iarnă în cine ştie ce loc exotic, centrele de bronzare sunt soluţia la îndemână. Cercetătorii atrag însă atenţia că pericolul dezvoltării unui melanom sau a altei forme de cancer de piele nu e de neglijat.

Rezultatele unui studiu ştiinţific, publicate în „Journal of the National Cancer Institute", susţin că femeile care frecventează centrele de bronzare artificială o dată pe lună sau mai des îşi cresc cu 55% riscul de a face un cancer de piele. Pericolul este şi mai mare când obiceiul de a folosi lămpile de bronzare începe încă din adolescenţă sau din primii ani de viaţă adultă. Şi încă o precizare: persoanele cu pielea foarte deschisă la culoare sunt cele mai expuse la risc. Nu întâmplător, cercetarea s-a realizat pe un grup de 100.000 de femei scandinave. S-a pornit tocmai de la constatarea că riscul cel mai important de a dezvolta melanom malign îl prezintă persoanele cu pielea foarte albă, indiferent că trăiesc în Europa, America de Nord, Australia sau Noua Zeelandă... În Norvegia şi Suedia, de exemplu, numărul cazurilor de cancer de piele s-a triplat din anii 50 până în prezent.

Cercetătorii – care alcătuiesc un grup internaţional de studiu al acestei probleme – şi-au focalizat atenţia pe rezultatele unei anchete privind sănătatea şi calitatea vieţii femeilor din Norvegia şi Suedia, efectuată în perioada 1991-1992, şi la care au participat 106.379 subiecţi de sex femeiesc. Fiecărei femei din grupul de studiu i s-a cerut atunci să completeze un chestionar referitor la expunerea la soare şi la raze de bronzare artificială. În 1999, cercetătorii au analizat evoluţia stării lor de sănătate, folosind registrele de sănătate naţională din cele două ţări.

Potrivit rezultatelor, 187 de cazuri de melanom fuseseră diagnosticate pe parcursul celor opt ani care trecuseră. 55% dintre femeile cu melanom declaraseră în chestionar că frecventează centrele de bronzare artificială cel puţin o dată pe lună, indiferent de gradul de pigment al pielii. De asemenea, s-a constatat că un număr important dintre tinerele de 20 de ani la vremea completării chestionarului se aflau printre cazurile nefericite, atinse de boală. Comparativ cu femeile care nu au apelat niciodată la serviciile unui solar, cele cu vârste cuprinse între 20-29 de ani îşi sporesc riscul de a dezvolta un melanom cu 150%.

KILOGRAME SUPLIMENTARE

„tăiate" cu cuţitul

Una dintre cele mai radicale, dar în acelaşi timp şi foarte populare modalităţi practicate în America pentru a scăpa de obezitate constă într-o intervenţie chirurgicală, prin care o parte din stomac (din zona superioară) se racordează direct la intestin. Rezultatul ţintit – pierderea drastică a kilogramelor suplimentare – este incontestabil.

Şi totuşi... există voci ale oamenilor de ştiinţă care susţin că tehnica nu este lipsită de pericole pentru sănătatea pacientului. Un studiu realizat de Societatea americană de radiologie, pe 335 de persoane care au apelat în perioada 1998-2002 la intervenţia chirurgicală de tip ansă (în Y), menită să limiteze capacitatea stomacului, arată că doi pacienţi au decedat după 30 de zile de la operaţie, iar alte 57 persoane s-au confruntat cu diverse complicaţii post-operatorii (embolii pulmonare, pneumonii, infecţii, cicatrizare defectuoasă etc.). „Această intervenţie chirurgicală n-ar trebui considerată o procedură cosmetică", a comentat conducătorul grupului de cercetare. „Aceasta ar trebui să fie prezentată drept ultima soluţie pentru rezolvarea obezităţii severe, după ce au fost încercate metode mai puţin agresive, cum ar fi regimul alimentar şi exerciţiile fizice. În general, acest tip de intervenţie se recomandă persoanelor care au un exces ponderal de peste 45 kg sau care sunt supraponderale şi aflate sub risc de diabet de tip 2 ori în obezitatea mai mică, dar asociată cu o maladie cardiacă. În realitate, multe persoane solicită să fie operate pentru a-şi păstra mai uşor silueta. În Statele Unite, numai în 2003 au fost efectuate peste 100.000 de asemenea intervenţii chirurgicale.

O MUTAŢIE GENETICĂ

explică longevitatea

Uimitoarea longevitate a unora dintre semenii noştri a fost în general pusă pe seama eredităţii (fapt constatat statistic), a stilului de viaţă şi a zonei geografice în care aceştia îşi duc viaţa. Iată însă că un grup de cercetători americani de la Albert Einstein College of Medicine din New York a lansat o nouă ipoteză, potrivit căreia longevitatea ar fi consecinţa unei mutaţii genetice care se petrece la nivelul unei enzime cu rol în reglarea lipoproteinelor. Centenarii, au constatat oamenii de ştiinţă, prezintă o probabilitate de trei ori mai mare decât populaţia generală de a fi „afectaţi" de această mutaţie genetică iar descendenţii lor au de două ori mai multe şanse de a moşteni... darul unei vieţi îndelungate, în comparaţie cu majoritatea oamenilor.

Potrivit concluziilor cercetătorilor, mutaţia afectează talia lipoproteinelor care constituie atât colesterolul „bun", cât şi pe cel „rău" din organism, ceea ce face ca la centenari dimensiunea lipoproteinelor să fie mult mai mare decât în mod obişnuit. Acest lucru ar face ca lipoproteinele supradimensionate să pătrundă mult mai greu în artere, fapt care ar diminua posibilitatea dezvoltării aterosclerozei, una dintre cele mai importante cauze ale bolilor cardiace şi ale atacurilor cerebrale. Studiul s-a desfăşurat pe durata a patru ani (1998-2002) şi a avut în vedere 213 persoane, dintre care 48% erau în vârstă de peste 100 de ani, în timp ce media de vârstă a descendenţilor lor (216 persoane) era de 68 de ani.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Marin Panait din Brăila. Despre insomnie, se vorbeşte mult, se scrie mult (revista noastră a abordat de nenumărate ori acest subiect), dar problema este departe de a fi rezolvată. Insomnia poate avea multe cauze, unele pur organice, altele legate de factori psihici sau sociali. Sau poate fi generată de motive care fac parte din toate cele trei cauze, la un loc. Din câte

INSOMNIA

ne scrieţi, este cazul dv. Vârsta, durerile articulare, problemele de familie, nemulţumirile cotidiene explică insomnia de care vă plângeţi. Nu uitaţi totuşi că persoanele trecute de vârsta de 70 de ani, chiar dacă duc încă o viaţă activă, au nevoie de mai puţine ore de somn (în multe cazuri 6-7 ore sunt suficiente). După cum aţi constatat şi dv. alcoolul şi somniferele nu sunt o soluţie, ca să nu mai vorbim că această combinaţie e de-a dreptul „mortală", adică foarte periculoasă. În ceea ce priveşte tratamentul insomniei, mai ales la vârste mai avansate, nu e întotdeauna uşor. Ar trebui să poată fi vindecate toate durerile (articulare, cele provocate de rudele apropiate care vă supără etc.). Unele, cu siguranţă pot fi rezolvate fără ajutorul medicului, altele... Un singur sfat vă putem da: renunţaţi la alcool şi la somnifere şi înlocuiţi-le cu ceaiuri de plante.

SIDA

invadează şi Europa

Cea de-a 16-a ediţie a Zilei Mondiale contra SIDA (1 decembrie 2003) a constituit un prilej pentru OMS de a-şi exprima la cote înalte îngrijorarea privind extinderea dramatică a virusului HIV în lume şi nu în ultimul rând în Europa.

◆ O adevărată explozie de cazuri noi se înregistrează în Europa Orientală, îndeosebi în statele fostului URSS.

◆ Se estimează că în Europa Orientală şi în Asia Centrală există 80.000 de seropozitivi care, deşi ar trebui îngrijiţi, în majoritate nu beneficiază de nici un tratament. Numai 9% dintre ei sunt trataţi cu medicamente.

◆ Potrivit ultimelor estimări ale OMS şi Onusida, între 1,72 şi 2,48 de milioane de persoane sunt infectate cu virusul HIV, două treimi din acestea reprezentând Federaţia Rusă şi Ucraina.

◆ În Europa de Est şi Asia Centrală, rata prevalenţei virusului la populaţia adultă este estimată la nivelul de 0,9%, ceea ce înseamnă locul 2 după regiunile Africii Subsahariene şi Caraibe.

◆ În Europa de Vest, numărul anual de noi cazuri înregistrate a crescut continuu în ultimii cinci ani (cu 47%), tendinţă care s-a menţinut şi în 2003.

◆ Numărul toxicomanilor seropozitivi a crescut cu 9% din 1997 până în 2002, iar cel al heterosexualilor cu 116%. Această ultimă cifră poate fi totuşi expresia unui mare număr de cazuri nou diagnosticate, provenind din ţări din afara Europei, în care epidemia de HIV este generalizată, precizează OMS.

◆ Există în jur de 100.000 de persoane în 22 de ţări din cele 52 europene, care au nevoie urgentă de tratament antiretroviral, susţine biroul european al OMS. Cifra ar putea creşte până la jumătate de milion de persoane, în următorii ani.

◆ Majoritatea persoanelor infectate sunt originare din ţări cu acces limitat sau foarte limitat la tratamentele anti-HIV care se folosesc în prezent.

Complicaţii care pot fi evitate!

– Prima scrisoare ne parvine de la un domn de 30 de ani din judeţul Timiş care, citind rubrica noastră, a regăsit acolo şi problema sa: o gonoree rebelă care îi face viaţa amară de mult timp. După analize şi tratament (inclusiv naturist – precizează el), nu observă o îmbunătăţire a stării sale şi de aceea ne cere ajutorul.

– „O clipă de plăcere urmată de o viaţă de fiere", acesta este dictonul care vi se potriveşte dumneavoastră, stimate domn! Ceea ce vă trebuie în momentul de faţă este o reevaluare la un specialist urolog şi dermatolog, pentru a stabili în ce etapă sunteţi şi ce tratamente se mai pot aplica. Vorbiţi în scrisoare şi de o problemă de erecţie, dar aceasta poate fi şi urmarea uretroprostatitei postgonoreice.

– În cea de a doua scrisoare se revine (şi nu este prima oară!) la o mai veche problemă: infecţiile genitale, cu scurgeri foarte neplăcute, din toate punctele de vedere şi care, pe deasupra, mai şi persistă, de obicei, vreme îndelungată. D-ra Doina dintr-un sat din apropierea Vasluiului, ne spune că s-a prezentat la consult la un medic ginecolog, care i-a sugerat că ar fi vorba de o simplă răceală. I s-a prescris un tratament, l-a urmat, dar nu a observat nici o ameliorare.

– Stimată domnişoară, este clar disconfortul unei infecţii genitale atât de neplăcute şi de persistente. Din păcate nu ne daţi prea multe detalii despre consult, ce examene vi s-au recomandat şi dacă le-aţi făcut, cu ce rezultate, ce tratament aţi urmat... Publicaţia noastră nu înlocuieşte consultul medical sau prezervativul şi mai ales săpunul...

Şi, ca să mai adăugăm doar câteva vorbe, aşa cum spune şi titlul rubricii de astăzi, nu trebuie uitat că aceste complicaţii, ca şi multe altele, ar fi putut fi uşor evitate, dacă ar fi fost respectate cele câteva, nu foarte multe, dar esenţiale, reguli fundamentale de higienă şi protecţie...

MIHAELA DOROBANŢU

CASETA CU UNICATE

MAIMUȚE-PIGMEU „DALTONISTE”

În toată lumea există – în captivitate – mai puțin de o sută de maimuțe liliputane numite mamosete-pigmeu – nici cel mai dezvoltat mascul nu atinge înălțimea unui pachet de țigări, fără coadă, evident. Această bijuterie, rudă oarecum cu omul (?), este atât de fragilă și de bolnăvicioasă, încât abia după doi ani de studiu le-a fost descoperită o ciudățenie unică în lumea mamiferelor.

Marmoseta-pigmeu are mari probleme de vedere, la ea manifestându-se un fel aparte de tulburări cromatice. Astfel, femela adultă distinge doar trei culori (roșu, verde și albastru), iar masculul adult numai două (galben și verde). Numai că în anumite împrejurări – datorate, probabil, unei boli neidentificate –, masculul confundă verdele cu roșul, similar daltoniștilor. Mai mult decât atât, puii de ambe sexe nu disting până la „adolescență” decât albul și negrul. Consecința acestor anomalii este diversitatea alimentației. Puii nu se pot hrăni singuri mult timp, iar femelele se hrănesc cel mai bine (adaptare pentru maternitate). Daltonismul masculilor adulți conduce la consumul unor fructe verzi, mai puțin hrănitoare, pentru că le văd... rumene. Însă, în mod compensatoriu, această tulburare cromatică îi ajută să se ferească ei înșiși mai bine de prădători și să-și avertizeze în mod oportun familia.

„Adolescent” care vede lumea în alb și negru

Femelă de marmosetă-pigmeu

ATELIER DE DEZLEGAT ENIGME

NOAPTEA AMIRALILOR – COLUMB ȘI PIRI IBN MEHMET

◆ *În anul 1484 sau 1485, Cristofor Columb a făcut o vizită secretă la Istanbul, unde l-a întâlnit pe Piri Ibn Hadji Mehmet (care încă nu ajunsese „Reis”, adică amiral sau conducător al flotei otomane). De ce nici unul dintre ei nu menționează acest eveniment?*

◆ *Atât Columb, cât și Piri Reis au avut hărți și informații maritime și geografice uluitoare, unele parvenindu-le pe căi oculte. Cine pe cine „a tras de limbă”?*

◆ *I-a întărit Piri Reis lui Columb convingerea că, pornind spre vestul Atlanticului, va descoperi țărmurile unui nou continent, probabil Asia?*

Harta Pământului, depozit de mistere

Refuzat la Curțile Angliei și Portugaliei – unde ceruse „sponsorizare” pentru a pleca pe drumul cel mai scurt spre Indii –, Columb face aceeași tentativă la Curtea sultanului Baiazid II, care se pregătea de război contra lui Ștefan cel Mare. Era anul 1484 sau 1485 și nimeni nu poate confirma cu certitudine că la Instanbul a avut o întâlnire secretă cu Piri Ibn Mehmet, viitor Reis. La vremea respectivă, Columb avea (probabil) 35 de ani, iar Piri numai (aproximativ) 20. Cu toate acestea, viitorul mare cunoscător al flotei otomane avea acces la hărți și la însemnări extraordinar de prețioase, unde figurau, se pare, aproape toate continentele Terrei – cu excepția Australiei și Arcticii.

De unde proveneau hărțile pe baza cărora Piri Reis a trasat, în 1513 și ulterior, în 1527, conturul insulelor Mării Caraibilor (inclusiv Cuba și Haiti de astăzi), al coastelor estice ale Americii de Sud și – atenție! – al zonei nordice a Antarcticii (oficial descoperită în 1818-1820)? Ipoteza cea mai spectaculoasă și cel mai greu de destrămat este existența unei fabuloase filiere între unele manuscrise ale Bibliotecii din Alexandria (furate după căderea lui Alexandru Macedon, în timpul Ptolemeilor) și „mințile strălucite ale celor care au trăit cândva pe tărâmul dispărut al Atlantidei”. Dar cum despre această ipoteză fabuloasă vom vorbi altă dată, acum ne vom rezuma la interesul lui Columb pentru una dintre aceste informații, și anume existența pământului în vestul nordic al Atlanticului, Cuba și Haiti (numită de el Hispaniola).

Incredibila hartă din 1513, în care se observă coasta vestică a Americii de Sud și cea nordică a Antarcticii

În 1513 – anul precizat de Piri Reis pentru prima sa incredibilă hartă –, Cuba și Hispaniola fuseseră „călcate” de mai multe expediții post-columbiene (genovezul a murit în 1506). Se pare că amiralul turc a așteptat acele călătorii de pionierat, inclusiv ale controversatului Vespucci, pentru ca hărțile sale că capete credibilitate. Pe de altă parte, Columb, știind despre existența pământului la vest de Atlantic din hărțile studiate în 1484-1485 la Istanbul, a ajuns în prima sa expediție (1492-1493) în acea regiune și a considerat-o, conform intereselor sale, o parte a Asiei, și anume extremitatea vestică a Japoniei. De ce a insistat atât de mult Columb să convingă pe toată lumea că ajunsese în Asia (de Indii nu putea fi vorba, căci Cuba nu avea elementele specifice)? Nu cumva pe baza hărților deținute încă din 1484 de Piri Ibn Hadji Mehmet? Ipoteza este cea logică, nu se știe dacă și cea istorică. Dar, pentru a nu-și atenua meritele, Columb n-a pomenit niciodată de vizita (probabilă) la Istanbul.

BISERICA SĂPATĂ ÎN GRANIT

În localitatea etiopiană Lalibela ființează o biserică ortodoxă unică în lumea creștinătății. Săpat în granit acum opt sute de ani, acest edificiu sacru are forma Crucii și o înălțime de aproape 18 metri. Biserica este dedicată Sfântului Gheorghe, considerat patron al armatei etiopiene. Ea a fost durată în perioada domniei regelui creștin Lalibela, care a dat numele său acestei localități devenite loc de pelerinaj pentru creștinii ortodocși și nu numai.

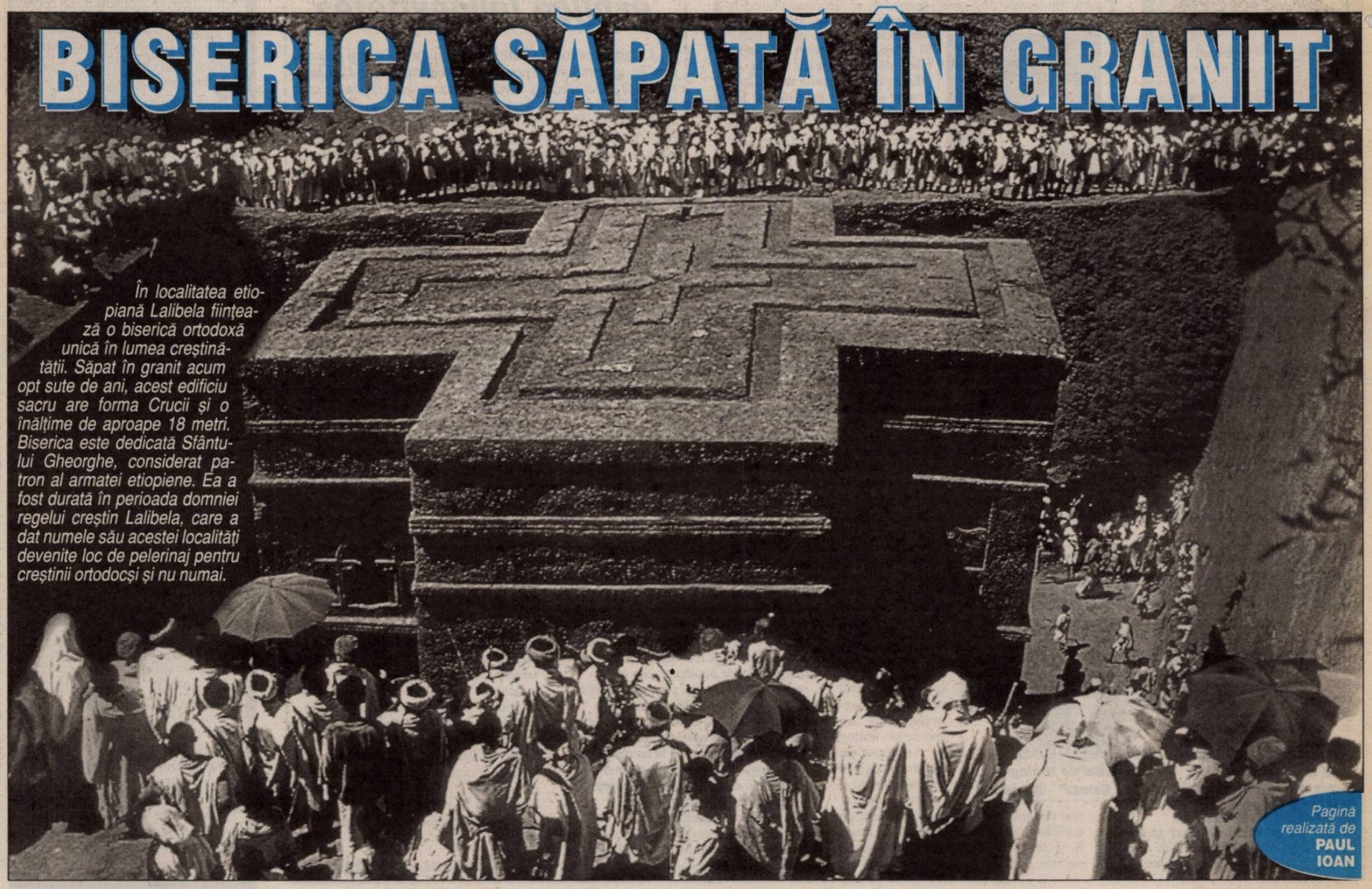

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

◆...roțile pneumatice au fost inventate de veterinarul scoțian James B. Dunlop? Evenimentul s-a petrecut în 1890.

◆...mohorul este un gen de plantă erbacee din familia gramineelor, cu frunze liniare, ascuțite și cu spic cilindric? La noi trăiesc mai multe specii răspândite prin câmpii.

◆...zeul chinez primordial al cerului se numea Tian-sheng? Mai târziu a devenit o simplă personificare alegorică cerească.

◆...numele real al prozatorului rus Maxim Gorki (1868-1936) a fost Alexei Peșkov? Scriitor realist, este autorul unei trilogii autobiografice de mare notorietate, trilogie compusă din romanele: „Copilăria mea", „La stăpân", „Universitățile mele".

◆...monocordul este un instrument cu o singură coardă, construit în Grecia antică? Era folosit la studierea proprietăților sunetului.

◆...păstruga este un pește cu carne gustoasă, cu icre negre și moi, care trăiește în Marea Neagră, Marea de Azov și Marea Caspică? Primăvara migrează în fluvii pentru reproducere și în țara noastră se pescuiește la gurile Dunării. (I.S.)

Cartierul latin

o gazdă pentru Eminescu

În mijlocul Parisului, oraș al luminilor și al culturii, se află un cartier mai luminos decât multe altele ale lumii. Este vorba despre Cartierul Latin, cunoscut și sub numele celebrei universități de aici: „Sorbona". Foarte vechi, acesta a devenit cartierul studiilor și al studenților din secolul al XIII-lea, când Universitatea a fost mutată din L'Île de la Cité pe malul stâng al Senei. Locul a devenit repede cunoscut și îndrăgit mai ales datorită personalităților care predau aici, amintindu-i, în acest sens, pe Thoma d'Aquino și Albert cel Mare. Fântâna Saint-Michel străjuiește piața cu același nume, care reprezintă practic poarta de intrare în vestitul cartier. Monumentul de bronz, reprezentându-l pe Sfântul Mihail omorând balaurul și împrăștiind în jurul său apa dătătoare de viață, operă din 1860 a sculptorului Davioud, a fost martorul unor evenimente dramatice. În august 1944 aici s-au derulat lupte grele între armata germană și rezistența franceză și tot aici, în 1968, în noaptea de 10 spre 11 mai, studenții expulzați de la Sorbona au ridicat baricade înfruntându-se violent cu poliția.

Bulevardul Saint Michel, numit familiar de parizieni Boul Mich, inaugurat în timpul Celui de al Doilea Imperiu, urcă alături de Sena spre colina Sainte Geneviève, animată, plină de librării mai noi sau mai vechi, cinematografe, pentru că aici este inima cartierului.

De jur împrejur se înalță monumente ilustre. Biserica Saint-Séverin, construită

din secolul al XIII-lea până în cel de al XV-lea. Ridicată în stilul flamboyant, cu arcade largi, contrastează cu dimensiunile reduse ale bisericii Saint-Julien-Le-Pauvre, una dintre cele mai vechi din Paris, datând din jurul anilor 1165-1220.

Una dintre mândriile cartierului este așezământul Cluny cu parcul cochet, ruinele termelor romane și Muzeul Evului Mediu, etalând celebrele tapiserii cu licorne.

Cu toată frumusețea acestor monumente, cartierul rămâne unul al școlilor. Școala de Medicină, construită între 1769-1786, lărgită un secol mai târziu și înălțând înaintea ei statuia lui Danton, Colége de France, independent, fondat în 1830 și devenit faimos prin cursurile de literatură și științe, având în față statuia lui Dante și un monument închinat Pleiadei, sunt tovarăși de nădejde ai vechii univerități, Sorbona. Aceasta a fost fondată în 1253 de Robert de Sorbone, confesorul lui Ludovic al IX-lea. Rezervată inițial studiilor teologice pentru studenții săraci, s-a dezvoltat de-a lungul anilor, astfel încât a devenit una dintre cele mai cunoscute și mai bogat diversificate din lume.

Biserica Sorbonei, împodobită cu statui de Girardon, impresionează prin cupolă și eleganță iar biserica Saint-Etienne-Du-Mont, unică prin concepția arhitecturală, este o revărsare de marmură, adăpostind mormintele lui Pascal și Racine. În stricta apropiere se află Pantheonul cu Pendulul lui Foucault, frescele lui Puvis de Chavannes și mormintele unor oameni iluștri ca Rousseau, Zola, Voltaire, Mirabeau, Victor Hugo, Malraux iar alături de acest templu dedicat acum oamenilor vestiți se înalță Biblioteca Sainte Geneviève pe al cărei frontispiciu, printre alte nume de răsunet, se află și cel al lui Dimitrie Cantemir.

Coborând înapoi spre *Sena*, pe strada largă a școlilor, pe partea dreaptă, umbra deasă a pomilor ocrotește un monument drag sufletelor noastre. Este vorba de statuia lui Eminescu, realizată de un artist român în 1950.

În această zi de pioasă amintire nu putem să nu ne gândim cu mândrie că personalitatea marelui poet s-a impus și în această zonă a luminii și a culturii adevărate.

IRINA STOICA

IPOTEZĂ

A existat o ATLANTIDĂ în urmă cu peste 55 MILIOANE de ani?

Pe parcursul miliardelor de ani ai Terrei, viața a înregistrat numeroase distrugeri, dar, de fiecare dată a revenit, reluându-și dezvoltarea. Profesorul Norman Sleep de la Universitatea Stanford din California susține ipoteza reapariției vieții pe Pământ după o distrugere totală.

În anii '70, specialiștii de pe nava americană de cercetări „Challenger" au descoperit în cursul cartografierii lanțului de munți vulcanici submarini o uriașă insulă scufundată acum circa 60 de milioane de ani, ce se întinde de la 350 de km de Cape-Cod (în estul Americii de Nord) până la Dorsala Medie Atlantică. Cu toate că în cercurile științifice se susține că scufundarea insulei a avut loc lent, pe parcursul a circa 65 de milioane de ani, nu poate fi exclus ca cel puțin ultima fază în care marea insulă a fost acoperită de apele Oceanului Atlantic să fi fost mult mai accelerată, fiind provocată de marele cataclism din zona peninsulei Yucatan înregistrat în aceeași perioadă. Astfel, este pe deplin posibil ca acea insulă să se fi scufundat în două etape: una lentă, pe parcursul multor milioane de ani și alta rapidă (de ordinul zilelor sau orelor) când a fost înghițită complet de ocean, ca efect al marelui impact din urmă cu 60 de milioane de ani. Această Atlantidă din Paleogen avea, potrivit cercetărilor efectuate cu nava Challenger, o climă blândă, era înconjurată de un ocean cald, în care trăiau corali. Sunt de presupus o faună și o floră bogate și poate chiar o civilizație, distruse ulterior, în urma impactului cu Pământul al asteroidului căzut pe platoul continental al continentului nord-american. În sprijinul acestei ipoteze pot servi numeroase descoperiri de vestigii ce par să confirme posibilitatea existenței umane pe Terra în urmă cu multe milioane de ani. În zona albiei râului Paluxy, în apropiere de Glen Rose (Texas-SUA) într-o formațiune geologică din Cretacic (circa 60-70 milioane de ani), s-au găsit în 1939 sute de urme pietrificate de dinozauri și la câțiva metri de ele în solul din acea eră, era imprimată amprenta unui picior uman cu lungimea de 45 de cm. În anii 1964 și 1965, prin cercetările efectuate în aceeași zonă, dr. Clifford L. Burdick, expert în geologie, a descoperit numeroase alte amprente umane alături de cele de dinozauri. Cercetările au fost reluate în 1981 de o echipă a Universității din California. Până prin 1985 au fost găsite aproape 1.000 de urme de dinozauri și peste 24 de amprente umane cu lungimi cuprinse între 13 cm și 45 de cm. Analizele efectuate cu mijloace moderne dovedesc, fără putință de tăgadă, că respectivele amprente nu sunt falsuri și că au aceeași vechime cu stratul din cretacic în care s-au găsit. Luând în calcul caracteristicile lor, acele urme aparțineau unor hominizi cu o înălțime de 3-4 m. Dar astfel de urme s-au mai găsit și în alte multe locuri de pe Terra: pe un podiș calcaros din sud-estul Turkmeniei, precum și în alte formațiuni cretacice din Arizona, California și New Mexico; pe pereții unei văi din Marele Canion (SUA) sunt pictate sute de imagini de dinozauri care au trăit cu peste 60 de milioane de ani înainte; în Australia s-a descoperit într-o mină, în stratul de cărbune format cu peste 30 de milioane de ani în urmă, un obiect din fier meteoritic cu urme evidente de prelucrare umană; obiecte metalice s-au găsit și pe teritoriul SUA, în interiorul unor fragmente de rocă extrase din straturi geologice cu vechimi de zeci de milioane de ani. Printre aceste obiecte se află și un șurub cu o lungime de 5 cm care a fost găsit în interiorul unei bucăți de feldspat într-o mină din statul Nevada, în 1865. Metalul era complet oxidat, dar, în piatra ce-l înconjura de multe milioane de ani, imaginea șurubului a rămas perfect conservată cu șanțurile sale elicoidale și crestătura din capul său; pe platoul celebru Marcahuasi din Peru, cercetătorul Daniel Ruzo a descoperit în 1952 construcții realizate din blocuri mari de piatră și stânci sculptate cu imagini de dimensiuni uriașe, ale unor animale printre care și gliptodoni, dispăruți de peste 40 de milioane de ani.

Marcahuasi – Peru

Desigur, posibilitatea existenței unei civilizații umane cu peste 55 de milioane de ani în urmă pe marea insulă scufundată descoperită de nava Challenger este deocamdată doar o ipoteză cu o anumită susținere științifică. Dar, numeroasele vestigii ce indică prezența lui Homo Sapiens cu multe milioane de ani înaintea erei noastre, ne pot sugera că generația noastră, cu vechimea sa de circa 200.000 de ani, nu este singura care a populat Terra, fiind precedată de altele, cu mult mai vechi, căci, ce sunt 200.000 de ani față de cei 4-5 miliarde ai planetei?

AUGUSTIN MARIUS ABUȘEANU

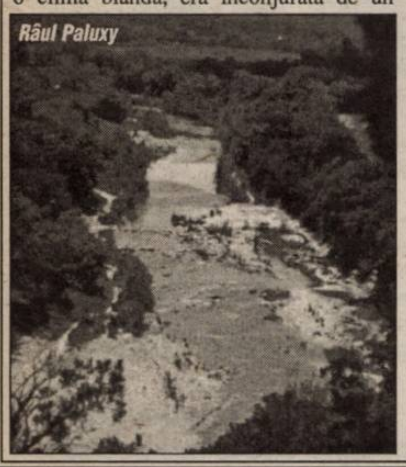

Râul Paluxy

Viitorul aparține spațiului

„PULBEREA STELELOR" A AJUNS LA ȚINTĂ!

Lansată la 7 februarie 1999 de pe astrodromul de la Cape Canaveral, sonda interplanetară STARDUST (Pulberea stelelor) a fost programată să survoleze cometa Wild-2 (citește Vilt-2) denumită astfel în cinstea descoperitorului ei, astronomul elvețian Paul Wild, pe data de 2 ianuarie a.c. Misiunea sondei STARDUST a fost determinată de constatarea astronomilor că aceste obiecte cosmice ascund deosebit de numeroase secrete legate de formarea și evoluția sistemului nostru solar.

Deja în luna decembrie 2003 sonda STARDUST a monitorizat și fotografiat cometa Wild-2 cu aproape două săptămâni anterior perioadei preliminate de echipa de specialiști condusă de Tom Duxbury, cel care a declarat că aceste imagini au redus semnificativ complexele manevre de navigație ale sondei, ajunsă în vecinătatea cometei. Camera de luat vederi a sondei STARDUST este capabilă să înregistreze imaginile unor stele a căror strălucire este de 1500 de ori mai mică decât acea care poate fi distinsă cu ochiul liber pe bolta cerească în cazul unei nopți fără nori și fără Lună plină. De asemenea, acest instrument poate fotografia o cometă începând de la distanța de 25 de milioane de kilometri!

De fapt, fotografiile care vor fi luate și transmise de sonda STARDUST în următoarele patru săptămâni vor amplifica succesul rendez-vous-ului acestui robot spațial cu cometa Wild-2.

În afara fotografiilor, sonda STARDUST este primul robot spațial dotat cu posibilitatea de a preleva mostre din praful cometar situat în coada cometei-țintă și să le introducă automat într-o capsulă etanșeizată, denumită Sample Return Capsule (SRC – Capsula de readucere a mostrelor), al cărei sistem de propulsie și comandă-control îi permite să intre pe o traiectorie de revenire în câmpul gravitațional al Pământului. SRC este capabilă să se plaseze pe o orbită circumterestră joasă și apoi să revină pe Terra, parcurgând un traseu fără pericole, în interiorul „coridorului zborului aerodinamic stabil", după care o parașută specială va asigura ajungerea lină în Baza USAF din statul american Utah... Pentru detalii vizitați site-ul http: //stardust.jpl.nasa.gov.

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

„Eminescu în împărăția tăcerii"

Dacă alături de Pantheon, cimitirul Per Lachaise constituie un adevărat sanctuar al poporului francez, capitala țării are și ea o fărâmă de eternitate glorioasă, ocrotită de zidurile cimitirului Bellu. Cu nimic mai prejos de confratele său parizian, cimitirul din Calea Șerban Vodă este o etalare de frumusețe solemnă.

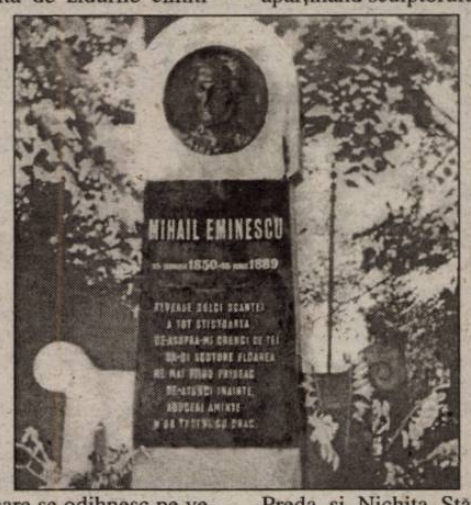

Mulțimea mausoleelor și a pietrelor tombale, semnate de artiști de seamă, opere perfect adaptate moralei creștine, nu poate fi depășită decât de numele strălucite ale celor care se odihnesc pe vecie aici.

Dintre acestea, poate cel mai de seamă este cel al lui Mihai Eminescu.

Mormântul, aflat în partea dreaptă a cimitirului, este unul modest, așa cum și-a dorit marele poet. De altfel, soclul de piatră este împodobit cu o placă de bronz pe care sunt reproduse două strofe din cunoscuta elegie „Mai am un singur dor". Medalionul în bronz, aparținând sculptorului Ion Georgescu, ni-l înfățișează pe marele poet așa cum arăta el în ultimii ani ai vieții.

În această împărăție a umbrelor, poetul se bucură de o bună tovărășie, având-i alături pe George Coșbuc, Ion Luca Caragiale, George Călinescu, Mihail Sadoveanu și pe mult mai tinerii confrați în ale scrisului, Marin Preda și Nichita Stănescu. Deasupra soclului de piatră se înalță un tei, așa cum și-a dorit poetul, iar pe mormânt sunt întotdeauna flori și lumânări, pentru că Eminescu este mai mult decât un nume, este simbolul credinței și al iubirii adevărate. *(I.S.)*

ENIGMA CALMARILOR URIAŞI

Istorisirile marinarilor sunt pline de relatări legate de calmari uriaşi. Credibile, întrucât astfel de exemplare au fost capturate în zilele noastre. Cum e posibil ca aceste animale marine să depăşească o lungime de 10 metri în mai puţin de un an de viaţă? Iată o întrebare care îi înfierbântă pe cercetători.

În bestiare şi în cărţile de biologie, Architeuthis (sau „calmarul uriaş") figurează drept cel mai mare nevertebrat repertoriat, cu o lungime maximă de 13 metri. Iată că această specie uriaşă a fost detronată de o alta, denumită Mesonychoteuthis, supranumit şi „calmarul colosal". Animalul e cunoscut din 1925, datorită unor resturi din corpul său (tentacule, gură...) găsite în stomacul unor caşaloţi, fără să se poată însă verifica dimensiunile reale ale corpului respectiv. Până când o navă de pescuit neozeelandeză a capturat, în apele Antarcticii, la sfârşitul lui martie 2003, un „calmar colosal" (o femelă adultă) al cărui corp, fără cap, braţe şi tentacule, măsura 2,5 m, cu 25 cm mai mult decât corpul (fără braţe, tentacule şi cap) celui mai mare Architeuthis măsurat ştiinţific. Un exemplar care nu a ajuns însă la dimensiunile maxime! De reţinut că exemplarele Mesonychoteuthis excelează prin greutate şi nu prin lungime, în raport cu Architeuthis. Pot ajunge însă la puţin peste 13 m lungime, cu o greutate maximă de 350 kg, faţă de 250 kg în cazul Architeuthis. În timpul unei explorări cinematografice a submarinului Alvin, s-a filmat un calmar de 6 m lungime, cu braţele şi tentaculele întinse, corpul său (fără braţe, tentacule şi cap) având o lungime de 60 cm. Este vorba de cel mai mare exemplar filmat în habitatul său. Aceste enigme vii, impresionante prin mărimea lor, constituie un mare semn de întrebare pentru cercetători, care nu au reuşit să înţeleagă procesul lor de creştere rapidă. În urma metodelor de calcul a vârstei, bazate pe numărul de striuri ale statolitelor (organe calcifiate, legate de echilibru) s-a ajuns la concluzia că exemplarul cel mai bătrân de „calmar uriaş" descoperit nu depăşea 460 de zile, timp în care a ajuns de la 2 mm la o lungime de 13 metri. Această metodă nu poate fi însă validată în cazul uriaşilor din adâncuri, unde, în lipsa luminii, nu e sigur că ritmul de creştere a statolitelor e acelaşi cu al celor aparţinând exemplarelor de suprafaţă. În general, speciile care trăiesc la o adâncime de peste 1.000 de metri au un ritm de viaţă şi de creştere lent. Calmarii sunt consideraţi adevărate maşini de creştere, organismul lor acţionând extrem de eficace în acest sens. Şi asta, pe de-o parte, pentru că acest animal este un prădător care are nevoie de un arsenal de vânătoare de dimensiuni mari, decisive pentru a captura prada: tentacule, braţe, ventuze. Şi de un important organ de detectare, ochiul, care poate ajunge la un diametru de 25 cm. Calmarul de mari dimensiuni foarte lacom, hrănindu-se cu aproape orice specie de peşte şi chiar cu semeni ai săi. Prăzile sunt tăiate în bucăţi mici cu ajutorul gurii, părţile dure fiind aruncate. Astfel, digestia e rapidă, cu mică cheltuială de energie. Proteinele nu sunt stocate sub formă de grăsimi, ci metabolizate. În tot timpul vieţii, organismul lor produce fibre musculare, spre deosebire de vertebrate, care le produc doar în tinereţe. Aceste argumente nu sunt însă suficiente pentru a înţelege mecanismul creşterii calmarilor. Motiv pentru care s-a recurs la creşterea lor în captivitate în acvariul din Auckland. Un experiment problematic, întrucât s-a dovedit că şansele puilor de calmar de a supravieţui într-un acvariu sunt, deocamdată, minime. În momentul în care se vor găsi soluţii pentru ameliorarea acestui mediu acvatic, biologii vor putea afla şi secretul creşterii lor.

DORIN MĂRAN

Un exemplar tânăr din specia Mesonychoteuthis, lung de 8 metri şi cântărind 150 kg. În stadiu adult, animalul ar fi depăşit 13 metri şi 300 kg.

Un exemplar din specia Architeuthis măsurând 13 m lungime şi având o greutate de 275 kg.

Pagini secrete ale omenirii

FANTOMELE TRECUTULUI

Ţară puternic afectată de furia nazistă, Cehia de astăzi este în mod evident extrem de sensibilă mai ales la secretele vizând pretinsele comori. Începutul „nebuniei" a avut loc la sfârşitul anilor 1960, când Helmut Gaensel, un agent dublu, german din munţii Sudeţi, a iniţiat o explorare sistematică a tuturor construcţiilor naziste din Cehoslovacia. Stabilit în Statele Unite, Gaensel revine în „patrie", mai precis în Boemia natală, imediat după revoluţia din 1989, anunţând că este „înarmat" cu documente secrete la care avusese acces în timpul activităţii sale în slujba dublă, a naziştilor şi a organelor Ministerului de Interne al Cehoslovaciei. Principala sa sursă de informaţii era un oarecare Emil Klein, om de linia întâi în realizarea forturilor naziste, capturat de poliţia secretă cehă, torturat timp de 17 ani şi eliberat doar după ce a dezvăluit unde se aflau 15 dintre cele mai importante seturi de documente naziste. Ele au fost într-adevăr recuperate din... adâncurile „Lacului Negru", aflat pe graniţa ceho-germană şi s-au dovedit realmente importante, deoarece conţineau detalii ale unor operaţiuni de asasinat naziste. Interesant este de asemenea faptul că spre sfârşitul detenţiei sale, Klein i-a scandalizat pe temniceri, recitând din... „Faust" de Goethe. Deşi după unele păreri versurile conţineau cheia localizării documentelor, s-a recurs totuşi la introducerea în aceeaşi celulă a lui... Gaensel, în ideea că îl va face pe Klein să vorbească. Acesta a descoperit trucul, dar până la urmă i s-a confesat lui Gaensel, care, evident, nu a mai mărturisit nimic „partenerilor" săi cehi. Acestea erau informaţiile lui Gaensel, pe care a avut grijă să le depună în cel mai mare secret într-o bancă.

Aşa s-a făcut că într-o zi, în unul din oraşelele Boemiei, a apărut un pitoresc personaj cu un detector de metale, Josef Mužík. Totul semăna izbitor cu pregătirile pentru filmarea unui scenariu hollywoodian! Mužík nu a negat niciodată vechile lui „colaborări" cu securitatea cehă şi era evident pentru toată lumea că avea efectiv acces la mari secrete, aşa că atunci când declara presei că se află doar la câteva zile de o descoperire istorică, nimeni nu a avut motive să se îndoiască.

Cei doi au înţesat astfel una din micile staţiuni de vacanţă din Cehia cu tabere paramilitare şi au creat un adevărat circ mediatic în jurul evenimentelor... aşteptate. Au venit apoi inundaţiile, drumurile de acces au rămas distruse aproape în totalitate, s-a dat foc la copacii căzuţi care nu puteau fi altfel înlăturaţi – un fum gros şi un strat de cenuşă la fel de gros au acoperit marile secrete îngropate în pământul sau în adâncurile apelor Cehiei. Poate chiar ale celor deversate din spatele marilor baraje ridicate de nazişti, tocmai pentru a fi la un moment dat transformate în încă o armă ucigătoare. Localnicii privesc strâmb la toată această combinaţie de strălucire de film american şi birocraţie tipic est-europeană. Ştiu ceva despre comorile naziste? Un bătrân dă din cap, cu un zâmbet enigmatic în colţul buzelor. Şi face un semn spre apele întunecate ale lacului din vecinătate. Acolo, pare să spună el, vă puteţi găsi faima mondială. Chiar dacă pe nicăieri nu se vede vreo cruce care să marcheze clar locul unde se află comorile...

MIHAELA DOROBANŢU

Splendorile naturii

MOLIDUL-CANDELABRU de la Tihuţa

Nu departe de pasul Tihuţa, una dintre cele mai înalte trecători din munţii noştri – 1.227 m – între localităţile Tiha Bârgăului şi Mureşenii Bârgăului, dăinuieşte de peste secole, *Molidul-candelabru de la Tihuţa*. Răsărit pe marginea şoselei naţionale Bistriţa-Vatra Dornei, pe Valea Străii, acest „Rege al brazilor" sau „Regele pădurii" cum este supranumit, rămâne unanim apreciat pentru frumuseţea portului său larg, conic, cu ramificaţia ramurilor foarte înghesuită. Chiar dacă pare a fi o imensă tufă ce-a crescut într-o impresionantă încâlceală de crengi, dispuse care încotro, molidul are un aspect de candelabru, lăsând imaginaţia trecătorului să se înfrupte din măreţia lui.

Acest conifer secular este bine îngrijit şi respectat de populaţia din jur, dar şi de turişti, aspectul şi frumuseţea, neobişnuite, constituind o curiozitate a naturii.

Singuratic, la margine de drum, *Molidul-candelabru de la Tihuţa* stă de veghe, ca un oştean dârz şi neînfricat, chiar dacă fraţii lui au urcat sus, în munţi.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

ATANASIE şi CHIRIL

Peste numai câteva zile, pe 18 ianuarie, biserica ortodoxă prăznuieşte doi arhiepiscopi ai Alexandriei, „cei între sfinţi părinţii noştri", după cum îi numeşte preotul Nicolae Barbu.

Sfântul Atanasie s-a născut în anul 296 în Alexandria, din părinţi creştini. Învaţă la cele mai bune şcoli ale vremii, Alexandria fiind un adevărat focar cultural şi teologic. Este hirotonit diacon în 319 şi devine secretarul arhiepiscopului Alexandru. În 325 participă la Sinodul I ecumenic de la Niceea, unde combate erezia lui Arie, demonstrând cu argumente solide că Fiul, Iisus Hristos, este aceeaşi fiinţă cu Tatăl. În 328, după moartea lui Alexandru, devine arhiepiscop al Alexandriei, atacând cu mult curaj pe toţi cei care încercau mistificarea adevărului teologic. Datorită acestui curaj îşi atrage o mulţime de duşmani cu influenţă la curtea împăratului Constantin şi, mai târziu, în preajma fiilor acestuia. În urma intrigilor, Sfântul Atanasie este exilat de cinci ori, trăind un timp în Galia, apoi la Roma şi, în sfârşit, în jurul Alexandriei.

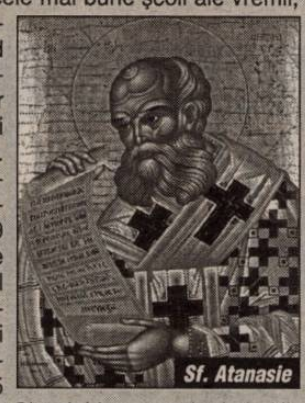

Sf. Atanasie

Moare în anul 375, după ce recâştigase scaunul episcopal din cetatea de unde fusese de atâtea ori alungat. În urma sa au rămas o serie de lucrări teologice, adevărate cărţi de referinţă în literatura de specialitate.

Sfântul Chiril s-a născut tot în Alexandria, în jurul anului 370. Făcea parte dintr-o familie aleasă, fiind nepot al patriarhului Teofil. A trăit pe vremea împăratului Teodosie I (408-450) şi a urmat cursurile vestitei şcoli catihetice alexandrine. S-a retras o vreme în pustiu, iar după această perioadă de asceză, întors în cetate, este hirotonit preot de unchiul său, Teofil. Alături de acesta ia parte la sinodul de la Stejar în 403, iar după moartea unchiului, în 412, este ales patriarh al Alexandriei. Se arată susţinător activ al bisericii, combătând toate dogmele, fiind adversar neînduplecat al nestorianismului care susţinea că Fecioara Maria nu este „Născătoare de Dumnezeu". Participă la Sinodul al III-lea ecumenic de la Efes, condamnându-l definitiv pe Nestorie, iniţiatorul ereziei amintite. A fost un ierarh energic, sever şi neînduplecat faţă de cei care nu îmbrăţişaseră credinţa creştină. Autor a numeroase lucrări teologice, cu caracter dogmatic şi polemic împotriva ereziilor, se stinge în anul 444, fiind trecut în rândul sfinţilor.

Sf. Chiril

Aceşti doi sfinţi arhiepiscopi constituie o pildă, atât pentru credincioşi, cât şi pentru slujitorii bisericii, prin eforturile depuse în slujba adevăratei credinţe.

IRINA STOICA

Ce le trece unora prin minte?

◆ *Ce-ar fi să vedem ce face bebeluşul nostru singur în baie!, şi-au spus doi părinţi excentrici din Leeds (Anglia). Şi, cu ajutorul unei camere digitale, l-au spionat pe micuţul Patrick, după ce l-au părăsit în baiţă, împreună cu câteva jucării. John şi Marta D. se aşteptau ca bebeluşul lor să adoarmă, căci era după masa de seară. Dar Patrick parcă atât a aşteptat. S-a jucat în cadă, uitând complet de oboseală şi de părinţi şi dovedind că apetitul pentru bălăceală, de unul singur, este mai puternic decât somnul. De remarcat că experimentul a durat 20 de minute, iar faptul că apa s-a răcit nu l-a deranjat deloc pe adorabilul jucăuş.*

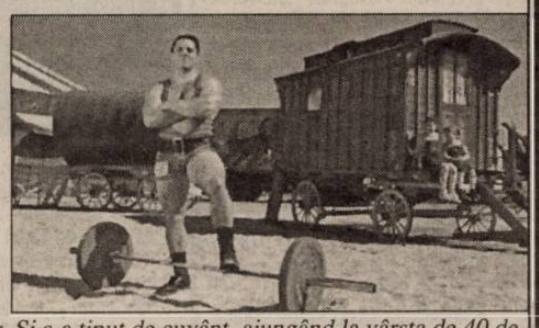

◆ *Louis Demario (SUA) s-a născut în familia unor circari ambulanţi şi a învăţat aproape toate meseriile specifice de la părinţi. Ca adolescent, după ce a rămas orfan (părinţii decedând în urma unor exerciţii la trapez), Louis a jurat că nu va trăi niciodată „ca oamenii", ci numai pe roţile vagoanelor circului călător. Şi s-a ţinut de cuvânt, ajungând la vârsta de 40 de ani fără să aibă o adresă stabilă. Copiii săi urmează acelaşi destin, ei reprezentând a treia generaţie de nomazi moderni.*

◆ *Bred Byers este un fachir occidental în cel mai autentic sens al termenului. Lui Bred nu-i trebuie o stare de transă pentru a suporta suferinţe care pe spectatori îi lasă fără respiraţie. În fotografia alăturată, Bred „îşi bate" un cui lung de 5 centimetri în nas. Poate unii vor spune că este un trucaj, dar nici vorbă de aşa ceva. Performanţele lui au fost înregistrate de un juriu intransigent şi prezentate în cadrul unor show-uri incredibile.* (P.I.)

PROCESUL SECOLULUI

Un cadru universitar din Egipt s-a decis să intenteze un proces împotriva evreilor şi să le ceară despăgubiri în valoare de... câteva sute de miliarde dolari, acuzându-i că ar fi furat comorile egiptene în timpul Exodului lui Moise. Reclamantul, care se numeşte Nabil Helmi şi este decanul Facultăţii de Drept din oraşul Zaqazid, aflat la est de Cairo, a afirmat că a luat această decizie după ce s-a consultat cu o pleiadă de specialişti în drept internaţional, religie şi arheologie şi după ce a strâns documentaţia necesară unui astfel de proces neobişnuit, care se va desfăşura într-un tribunal internaţional. Cele câteva sute de miliarde de dolari ar putea compensa valoarea comorilor furate, constând în obiecte de aur, argint şi aramă, pe care evreii le-ar fi scos din Egipt în timpul Exodului, adică cu peste 3000 de ani în urmă. (D.M.)

COMBATANŢI PE FRONTURI INSOLITE

„Tanchistul" emigrant. Conflictele armate din zona Golfului au înregistrat întotdeauna şi multe aspecte asupra cărora încă planează un văl de suspiciune şi de mister. În cazul de faţă, cel puţin o întrebare a rămas fără răspuns. Din arsenalul de luptă al armatei britanice, un număr de tancuri

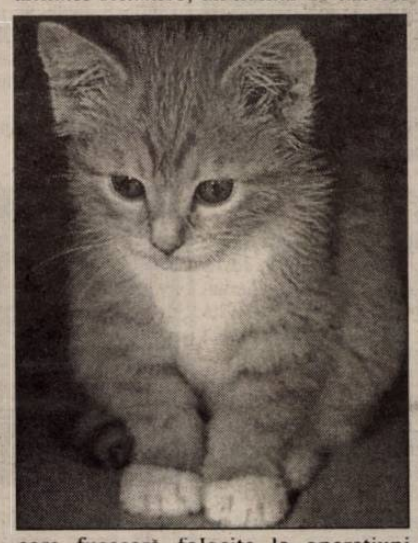

care fuseseră folosite la operaţiuni specifice în zona Bagdadului a ajuns, după încheierea oficială a ultimului război, la docurile din Southampton. Şi nu mică le-a fost mirarea militarilor, când au descoperit într-un asemenea vehicul un „tanchist" irakian clandestin, care, după toate aparenţele, dorise cu ardoare să scape de atmosfera terorizantă din zona conflictului. Astfel că împricinatul profitase de câteva clipe de neatenţie ale insularilor şi se furişase în tanc, înainte ca acesta să fie îmbarcat pentru întoarcerea acasă, în regat. Nu mai puţin de şase săptămâni a durat croaziera, miracolul întâmplării constând în faptul că, izolat astfel, emigrantul ad-hoc a supravieţuit – presupun cei ce au studiat cazul – mâncând insectele închise şi ele sub turelă şi bând condensul format pe pereţii metalici interiori. Amănuntul esenţial este că eroul imprevizibilei misiuni de supravieţuire a fost... un pui de pisică, mai degrabă un ghem de blăniţă, şi oase, în momentul eliberării sale pe pământ „aliat". Cert este că lui Grace (cum a fost botezată pisicuţa, în spirit anglofon) i s-a acordat în mod necondiţionat azil în Anglia. Nu s-a precizat încă dacă, după refacere, curajosul fugar va opta pentru revenirea în ţara natală, sub noul regim de la Bagdad.

Vecina antitero. Rămânem cumva în domeniul luptei împotriva terorismului, vorbind despre Zino motanul. Nu este – cum v-aţi putea închipui – un pseudonim, precum Carlos „Şacalul", deşi apucăturile celui dintâi se apropie (la scara speciei sale) de cele ale mentorului uman. Pentru că, aţi ghicit, Zino e chiar un motan, crescut de un locuitor paşnic din orăşelul olandez Mijdrecht. Pornirile atavice ale teroristului cu coadă au fost semnalate cu mare îngrijorare de vecinii stăpânului lui Zino, după mai multe acţiuni sângeroase împotriva altor necuvântătoare ce trăiau în bună înţelegere. Atmosfera de teroare a culminat cu incursiunea respectivului pe teritoriul privat şi inalienabil al unei vecine, căreia i-a agresat perechea de papagali aflată – din fericire, pentru zburătoare – închisă în colivia conjugală. A urmat demascarea atacatorului în faţa autorităţilor şi hotărârea definitivă a tribunalului local: arestat la domiciliul stăpânului său, teroristul Zino poate fi scos din casă numai în lesă sau, lăsat în grădină, numai în cuşcă. Se-nţelege că, spre liniştea vecinei cu papagalul (ne referim la pasăre!), ideal ar fi ca inculpatul să fie încarcerat. Ehei, dar ce bine-ar fi, dacă li s-ar pune lesă şi tuturor infractorilor bipezi!... *(A.N.P.)*

O lume nebună

O femeie aborigenă din Australia şi-a salvat viaţa într-un mod incredibil: atacată fiind de un crocodil, ea a folosit drept armă de apărare sacoşa cu scoici pe care tocmai le adunase. A zdrobit capul fiorosului animal lovindu-l cu disperare.

Femeia, în vârstă de 40 de ani, plecase la cules de pietre împreună cu alte câteva persoane. Nu şi-a dat seama când s-a rupt de grup, preocupată să repereze scoici cât mai mari din apele australiene ale coastei de nord. Neatentă, s-a trezit atacată din spate de un crocodil care a muşcat-o. Instinctiv, s-a răsucit pe călcâie ca muşcată de... şarpe şi a început să lovească agresorul cu o rapiditate şi cu o forţă de parcă ar fi fost conectată la un sistem sofisticat de apărare, dotat însă cu „arme" neconvenţionale. Abia după ce l-a anihilat a simţit durerea fizică provocată de rana cu care se alesese. Cu ultimele puteri s-a căţărat într-un arbore şi a aşteptat ajutoare. Aşa a trecut o noapte, după care a fost găsită chiar de membrii grupului alături de care plecase... în expediţie. Transportată la spital, medicii au constatat că, în ciuda celor întâmplate, a rănilor provocate de atacul crocodilului, viaţa femeii era în afara oricărui pericol iar starea ei psihică era perfect normală.

O precizare: crocodilii de mare pot atinge o lungime de 7 metri, trăiesc la fel de bine în apă dulce ori sărată şi sunt foarte răspândiţi în apele coastei de nord a Australiei. Din 1982 până în prezent au făcut 10 victime, printre care s-a numărat şi un turist german, atacat de un crocodil ucigaş în timp ce înota cu prietenii într-un râu al... parcului naţional.

Gina, un câine labrador din Melbourne, a salvat viaţa stăpânei sale aproape oarbă şi a trei adolescenţi, atunci când apartamentul în care locuiau a luat foc. Era ora 2 noaptea, toţi din casă dormeau, când Gina a început să latre cu furie şi să tragă cu dinţii de perdelele de la un geam cuprins de flăcări înspre tavan. Incendiul, care pornise din podul casei, se întindea cu repeziciune. Jackie Saunders, stăpâna câinelui antrenat să-i fie însoţitor şi să o păzească de tot felul de pericole, ea fiind parţial oarbă, s-a trezit, a încercat să aprindă lumina ca să vadă ce se întâmplă cu Gina, a constatat că era oprit curentul şi, bâjbâind prin întuneric, a simţit mirosul fumului. A început să-i strige cât a putut de tare pe copiii ei, o fetiţă de 13 ani, un băiat de 17 şi pe prietenul lor, care dormeau în camerele alăturate. Împreună au ieşit în grabă din casă şi au cerut ajutorul vecinilor care au alertat pompierii. Sănătatea lor nu a avut de suferit în nici un fel şi asta graţie labradorului Gina. (A.P.)

MAMA... VITEZOMANĂ

...S-a petrecut la Ravenna. Nu acea Ravenna din Italia, unde a murit Dante, ci Ravenna, Ohio, Statele Unite! Poliţia a primit un telefon oarecum ciudat de la cineva care a spus că este şofer de camion, că efectua un transport obişnuit şi că a fost depăşit în destul de mare viteză de o maşină. Dar nu excesul de viteză îl anunţa el la Poliţie şi nici faptul că şoferul era o femeie, ci că această femeie ţinea în braţe, în timp ce conducea, un copil mic! Mai mult: îi dădea să sugă!

Alertată, Poliţia a plecat imediat în urmărire şi, cu destulă dificultate, a reuşit să ajungă din urmă mama vitezomană. 120 kilometri pe oră. Au oprit-o şi chiar au mai aşteptat puţin până când a terminat de hrănit copilul.

Catherine Nicole Donkers, aşa se numeşte mama, are 29 de ani şi a declarat senină că primise telefon de la soţul său, care îi atrăsese atenţia că a venit ora de hrănit copilul. Ceea ce a şi făcut. A fost amendată pe loc cu 300 de dolari şi s-a discutat şi o sentinţă de arestare, dar judecătorul a amânat sentinţa, pentru a-i da posibilitatea să facă apel. Prima acuzaţie care i s-a adus a fost de punere în pericol a vieţii copilului, dar în final Catherine a fost iertată. Au rămas alte trei încălcări ale regulilor de circulaţie. Pentru acestea şi pentru violarea drepturilor la siguranţă ale copilului, ea a fost în final condamnată la trei luni de arest la domiciliu.

Problema cea mai interesantă a fost însă alta: ce o determinase pe mamă să facă aşa ceva? Cu un copil (o fetiţă, în cazul de faţă) de numai şapte luni. Când a fost interogată, Catherine Donkers a răspuns cu seninătate că nu a făcut nimic rău, pentru că religia sa şi a soţului său o obligă să asculte necondiţionat de ceea ce acesta din urmă îi cere. Cei doi fac parte dintr-o sectă denumită „Prima frăţie creştină pentru suveranitate eternă", care are deja o lungă istorie de nesupunere la tot ce ţine de hotărârile autorităţilor... *(M.D.)*

Meniu în valoare de 40.000 de dolari

Un meniu care figura în inventarul pachebotului Titanic a fost recent vândut la licitaţie pentru suma de 28.800 lire sterline, (peste 40.000 de dolari). Ofiţerul secund al Titanicului i-a lăsat soţiei sale acest meniu de mărimea unei cărţi poştale, înainte de a părăsi portul Southampton la bordul navei care se pregătea de călătoria sa inaugurală în 1912. Lista cuprinde o gamă de produse culinare din somon, pui, miel, etc. Un meniu pe care pasagerii vasului l-au savurat cu câteva zile înainte ca acesta să se izbească de un aisberg şi să dispară pentru totdeauna în apele Atlanticului. Meniul şi alte amintiri de pe Titanic, printre care un manuscris al ofiţerului secund în care descria ultimele ore ale navei, care au făcut obiectul licitaţiei, au fost cumpărate de un muzeu privat din Belfast, portul în care a fost construit Titanicul.

Iată câteva din notele manuscrisului: „S-a auzit un bubuit cumplit care venea din interiorul navei, asemănător trăsnetului"; „Era ora două când nava a luat o poziţie absolut perpendiculară, rămânând atârnată în aer aproximativ două minute, cu pupa îndreptată spre cer. Un spectacol care nu se poate descrie în cuvinte. În primele momente, vasul a alunecat în apă încet, apoi din ce în ce mai repede, dispărând apoi cu totul." Un spectacol care a putut fi descris în toată amploarea sa dramatică, în filmul lui James Cameron. *(D.M.)*

HOŢUL distrat

Poliţia din Modesto (SUA) a fost alertată de cei care asistaseră neputincioşi la jefuirea unei bănci din oraş. Hoţul, care îi ţinuse pe toţi sub ameninţarea armei, era învăluit din cap până în picioare într-o pânză închisă la culoare şi purta mănuşi albe ca să nu fie recunoscut. Din nefericire – pentru el – uitase să decupeze pânza respectivă în dreptul ochilor. Prin ţesătură el a putut vedea atât încât să obţină banii pe care-i dorea, dar întorcându-se ca să iasă din incinta băncii şi-a dat seama că e în pericol să calce pe marginea pânzei şi să cadă. De aceea a ridicat-o uşor, să vadă pe unde poate păşi, apoi s-a îndreptat spre maşina furată care-l aştepta la intrare şi a dispărut. Momentul în care a ridicat pânza a fost totuşi suficient pentru ochii atenţi ai câtorva persoane din jur. Ei au putut declara că omul purta o cămaşă roz şi pantaloni foarte strâmţi de culoare albă, mărturii care au uşurat considerabil munca poliţiştilor, care l-au prins înainte să aibă timp să se schimbe. *(I.S.)*

VINERI - 16 ianuarie

România 1

7.00 Jurnalul de dimineață 7.30 Bună dimineața, România! 9.15 Desene animate 10.00 Jocul planetelor (r) 13.00 Serial: „Destine secrete" 16.00 Sănătate pentru toți 16.30 Interes general 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Vulcanul" (SUA, 1997). Cu: Tommy Lee Jones 21.50 Fantomele Dunării 22.10 Serial: „CSI – Investigații" 23.30 Taverna 5.40 Serial: „Băieții de la sport".

PRO TV

7.00 Știrile ProTV 9.05 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.30 Serial: „Diagnostic: crimă!" 12.00 Serial: „Seinfeld" (r) 13.30 Film: „Repli-Kate" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Teo 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Lumea apelor" (SUA, 1995). Cu: Kevin Costner, Dennis Hopper 22.45 Noaptea campionilor - Turneul K1 de la Osaka 0.15 Serial: „Alias".

Antena 1

7.00 Observator 8.00 România mea 10.00 Serial: „Soledad" 11.00 Serial: „Isabella" 12.00 Serial: „Îngerul păzitor" 13.15 Tonul câștigător 14.15 Serial: „Ellen" 14.40 Serial: „Îngerii lui Charlie" 15.30 Serial: „Calea misterelor" 16.30 Serial: „Păcatul" 18.00 Serial: „Împotriva destinului" 19.00 Observator 20.00 Film: „Karate Kid II" (SUA, 1986) 22.00 Film: „Crime la comandă" (SUA, 1998) 23.30 Reality show 0.15 Film: „Dorință fatală" (SUA, 1995).

Prima TV

8.00 Videostar 10.00 Serial (r) 11.45 Desen animat: „Fiica oceanului" 12.30 Serial: „Prietene și rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Roseanne" 17.30 Serial: „Pitici și tătici" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Păcatele tatălui" (SUA, 1994) 22.00 Focus Plus 22.45 Mircea și Oreste Show 23.45 Serial: „Largo Winch" 0.45 Câștigul nopții.

Acasa

5.00-12.30 Reluări 13.00 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.45 Serial: „Între iubire și ură" 15.00 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveștiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Îngerul nopții" 20.00 „Valentina, grăsuța mea frumoasă" 21.00 Serial: „Legături de familie" 23.00 Serial: „Iubire cu două fețe" 23.50 Serial: „Profu'".

TV 2

8.00 Telejurnal 10.20 Tonomatul DP2 12.30 Insolit (r) 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Împreună, în Europa 16.00 Autostrada Banilor 16.30 Doc.: „Femei celebre" 17.10 Serial: „Rebelii" 18.00 Via Sacra 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Semne 21.00 Doc.: „Marile cărți ale omenirii" 22.00 D'ale lu' Mitică 23.00 Film: „Prizonieri în paradis" (SUA, 1994). Cu: Nicolas Cage.

Tele 7 ABC

8.30 Lumea lui Jonathan Singh 9.00 Videoclipuri 12.30 Documentar 15.00 Videoclipuri 17.30 Documentar 18.15 Serial: „În căutarea «Cenușăresei»" 19.20 Șapte știri 20.00 Prin lume călător - Bruxelles 21.00 Serial: „Stația Spațială 1" 22.00 Cutia muzicală.

SÂMBĂTĂ - 17 ianuarie

7.00 Ceasul deșteptător 8.10 Desene animate 9.00 Întâlnire de basm 10.15 Debut 50 Plus 11.30 O vedetă populară 13.00 Spectacolul lumii... 13.30 Caravana premierelor 14.15 Cartea TvRecordurilor 15.30 Lumi ascunse 16.00 Euro Police - R.R. 16.30 Gala Cristian Topescu 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Indestructibilul" (SUA, 2000). Cu: Bruce Willis, Samuel L. Jackson 22.15 Film: „Legea junglei" (SUA, 2002) 0.00 Doc.: „Moulin Rouge".

8.30 Desene animate 9.00 Serial: „Marea bătălie" 9.30 Ski Magazin 11.00 Promotor 11.30 Doc.: „Generația Internet" 13.00 Serial: „Norm încurcă lume" 14.00 Serial: „Jack și Jill" 15.00 Film: „Aventurile tânărului Indiana Jones – Față în față cu Dracula" 17.00 Film: „Ce se întâmplă doctore?" (SUA, 1972) 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Gemenii" (SUA, 1988). Cu: Arnold Schwarzenegger 22.15 Film: „Colega de cameră" (SUA, 1992). Cu: Bridget Fonda 0.15 Serial: „Pentru o cauză dreaptă".

9.00 Tonul câștigător 10.00 Desene animate 11.30 Film: „Legenda Regelui Maimuță" (ultima parte) 13.30 Serial: „Benny Hill" 14.00 Serial: „Aventuri extreme" 15.00 Serial: „Îngerul păzitor" 16.00 Serial: „MacGyver" 17.00 Film: „Comoara pierdută" (SUA, 1998) 19.00 Observator 20.00 Film: „Fălci" (SUA, 1975). Cu: Roy Scheider 22.15 Film: „Parcul Gorky" (SUA, 1983).

7.00 Om bun 8.00 Minute de milioane 9.00 Ora nouă a României 11.00 Sport Magazin 13.00 Viteză maximă 13.30 Motor 15.00 Poliția în acțiune 16.00 Ce vor fetele? 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Spune orice..." (SUA, 1989). Cu: John Cusack 22.00 Film: „A noua poartă" (Franța, 1999). Cu: Johnny Depp 0.00 Weekend.

9.15 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 12.30 Căsătorie de probă (r) 13.00 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.45 Serial: „Între iubire și ură" 14.30 Serial: „Clona" 15.30 Serial: „Hoțul de inimi" 17.30 Poveștiri adevărate 18.00 Serial: „Inimă sălbatică" 20.00 Serial: „Sărmana Maria" 22.00 Serial: „Fetele Gilmore" 23.00 Serial: „Iubire cu două fețe" 23.50 Serial: „Profu'".

8.00 Conjugând verbul „A ști" 10.20 Top sport 11.00 Ora fără catalog 12.00 Casa mea 12.30 Spune-mi ce te doare 13.30 Atenție, se cântă! 15.00 Film Puzzle 15.45 Doc.: „Călător prin lume" 17.10 Serial: „Rebelii" 18.00 Ruleta rusească 18.30 Serial: „Jocurile vieții" 19.00 Serial: „Farmece" 20.00 Telejurnal 20.15 Doc.: „Specii în primejdie" (ep.1) 22.15 Serial: „Identitate greșită" 23.15 Film: „Proces de conștiință" (Italia, 2003).

9.00 Aventurile științei 12.30 Auto Run 13.30 Folclorul la români 15.00 Femei cu idealuri 18.00 Abecedarul părinților 19.20 Șapte știri 20.00 Paradisul vacanțelor 21.00 Serial: „Stația Spațială 1" 22.00 Film: „Poftim?" (coprod., 1972). Cu: Marcello Mastroianni 0.00 Videoclipuri.

DUMINICĂ - 18 ianuarie

7.00 Universul credinței 8.30 Desene animate 9.30 Jocul planetelor 10.00 Dincolo de hartă 10.30 Viața satului 12.00 Tezaur folcloric 13.00 Lumea-n care trăim 14.15 Film: „Îmi acordați un dans?" (Japonia, 1995) 16.15 Serial: „Felicity" 17.05 Bravissimo! 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Comici triști" (M. Britanie, 1995). Cu: Jerry Lewis 22.30 Film: „Războinicul șoim" (SUA, 1994) 0.20 Serial: „Șapte zile".

8.30 Desene animate 9.30 Serial: „Lassie" 10.00 Serial: „Noile aventuri ale lui Robin Hood" 11.00 Parte de carte 12.00 Profeții despre trecut 13.00 Serial: „Norm încurcă lume" (ultimul ep.) 13.30 Seria: „Nikki" 14.30 Bucătăria lui Radu 15.00 Film: „Gemenii" (r) 17.00 Film: „Bătălia stelelor" (SUA, 1987) 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Evadatul" (SUA, 1993). Cu: Harrison Ford, Tommy Lee Jones 22.30 Film: „Misiune pe tărâmul morții" (SUA, 2002).

8.00 Serial: „Pe cont propriu" 9.00 Tonul câștigător 10.00 Desene animate 11.30 Serial: „Dinozaurii" 12.00 Serial: „Seaquest" 13.00 Serial: „Benny Hill" 13.20 Serial: „Aventuri extreme" 14.20 Serial: „MacGyver" 15.20 Film: „Revolta de pe Caine" (SUA, 1954). Cu: Humphrey Bogart 19.00 Observator 20.00 Serial: „Expertul" 21.00 Film: „În armată" (SUA, 1994) 22.45 Film: „Pericol în adâncuri" (SUA, 1997).

7.00 Agromania 8.00 Minute de milioane 10.00 Oglinda poveștilor 11.30 Evenimentul săptămânii 13.00 Academia mămicilor 14.30 Niște boieri 15.00 Levintza prezintă 16.00 Film: „9 ninja și jumătate" (SUA, 1991) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Extreme" (SUA, 1992) 22.00 Film: „Camera cu vedere" (M. Britanie, 1986) 2.30 Chat Tv.

9.15 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 13.00 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.45 Serial: „Între iubire și ură" 14.30 Serial: „Clona" 15.30 Serial: „Hoțul de inimi" 17.30 Poveștiri adevărate 18.00 Serial: „Inimă sălbatică" 20.00 Film: „Dincolo de prerie" (SUA, 2000) 22.00 Serial: „Fetele Gilmore" 23.00 Serial: „Iubire cu două fețe" 23.50 Serial: „Profu'".

8.00 Ferma 9.00 Doc.: „Natura" (r) 10.20 Desene animate 11.30 Serial: „Steaua oceanului" 12.30 Serial: „Viață de câine" 13.00 Serial: „Sabrina" 15.00 Piersic show 17.10 Serial: „Rebelii" 18.00 Ruleta rusească 18.30 Serial: „Jocurile vieții" 19.00 Serial: „Aventurile lui Sindbad" 20.00 Telejurnal 20.15 Vacanță la Roma 21.15 Televiziunea, dragostea mea 22.15 Serial: „Cracker - psihologia crimei" 23.15 Film: „Proces de conștiință" (Italia, 2003).

9.00 Mapamond creștin 12.30 Folclorul la români (r) 13.30 Jurnal european 14.00 Pastorul cel bun 15.30 Auto Motor Sport 17.30 Caleidoscopul artelor 19.20 Șapte știri 21.00 Serial: „Stația Spațială 1" 22.15 Film: „Protagoniștii" (Italia, 1999).

LUNI - 19 ianuarie

7.00 Jurnalul de dimineață 7.30 Bună dimineața, România! 9.15 Desene animate 11.00 Serial: „În mintea lui Herman" 15.30 Pro Patria 16.00 Kronika 16.55 TVR în direct 18.05 Serial: „Sânge de țigan" 19.00 Jurnal 20.00 Iartă-mă! 21.00 Serial: „Adio, Europa!" 22.00 Serial: „Agenția" 22.50 România 1... și strada 23.30 Profesioniștii 0.30 Film: „Acea iubire" (Franța, 2001). Cu: Jeanne Moreau 3.45 Film: „Centrul de control" (SUA, 1998).

7.00 Știrile ProTV 9.05 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 11.45 Învățați engleza cu Victor 12.00 Serial: „Norm încurcă lume" (r) 12.30 Serial: „Nikki" (r) 13.30 Film: „Evadatul" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Teo 19.00 Știrile PRO TV 20.10 Film: „Ambulanța" (SUA, 1990). Cu: Eric Roberts 22.00 Vacanța Mare 23.45 Serial: „Seinfeld" 0.45 Icstrim tivi.

7.00 Observator 8.00 România mea 10.00 Serial: „Soledad" 11.00 Serial: „Isabella" 12.00 Serial: „Îngerul păzitor" 13.15 Tonul câștigător 14.15 Serial: „Ellen" 14.40 Serial: „Îngerii lui Charlie" 15.30 Serial: „Calea misterelor" 16.30 Serial: „Păcatul" 18.00 Serial: „Împotriva destinului" 19.00 Observator 20.00 Film: „American Kickboxer" (SUA, 1990) 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Gheorghe.

7.00 Videostar 10.00 Serial (r) 11.45 Desen animat: „Fiica oceanului" 12.30 Serial: „Prietene și rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Roseanne" 17.30 Serial: „Trăsniți în NATO" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Balanța puterii" (SUA, 1996) 22.00 Focus Plus 22.45 Film: „Hotelul din New Hampshire" (coprod., 1984).

5.00-12.30 Reluări 12.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.40 Serial: „Între iubire și ură" 15.00 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveștiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Îngerul nopții" 20.00 Serial: „Valentina, grăsuța mea frumoasă" 21.00 Serial: „Legături de familie" 23.00 Serial: „Iubire cu două fețe".

8.00 Telejurnal 9.00 Casa mea (r) 11.45 Film Puzzle (r) 12.30 Doc.: „În vizită la noi acasă" 13.15 Piersic show (r) 15.00 Primul pas 16.30 Eco-Magazin 17.10 Serial: „Rebelii" 18.00 Doc.: „Istorie și fizică în secolul XX" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 21.00 Serial: „Rauzan" 22.00 Tenis - Australian Open (rezumat) 23.00 Serial: „Niciodată nu e prea târziu 23.50 Serial: „Mafia din Sankt Petersburg".

8.30 Lumea lui Jonathan Singh 9.00 Videoclipuri 11.30 Auto Motor Sport (r) 12.30 Jurnal european 15.00 Mapamond creștin (r) 16.00 Videoclipuri 18.00 Serial: „Pe strada felinarelor sparte" 19.20 Șapte știri 20.00 Film: „Lumina în întuneric" 22.00 Vacanțe de pomină.

MARȚI - 20 ianuarie

7.00 Jurnalul de dimineață 7.30 Bună dimineața, România! 9.15 Desene animate 11.00 Serial: „În mintea lui Herman" 13.00 Serial: „Destine secrete" 15.00 Alege viața! 15.30 Kronika 16.55 TVR în direct 18.05 Serial: „Sânge de țigan" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Titanii" (SUA, 2000). Cu: Denzel Washington 22.00 Serial: „Agenția" 23.30 Poveste fără de sfârșit 0.30 Film: „Rockwell" (SUA, 1994).

7.00 Știrile ProTV 9.05 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.30 Parte de carte (r) 12.00 Serial: „Seinfeld" (r) 13.30 Film: „Prințul și dansatoarea" (SUA, 1957). Cu: Marilyn Monroe, Laurence Olivier 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Teo 19.00 Știrile PRO TV 20.15 Film: „Asteroidul" (partea a II-a) 22.00 Vacanța Mare 23.45 Serial: „Seinfeld" 0.45 Serial: „Mission Hill - Cartierul trăsniților".

7.00 Observator 8.00 România mea 10.00 Serial: „Soledad" 11.00 Serial: „Isabella" 12.00 Serial: „Îngerul păzitor" 13.15 Tonul câștigător 14.15 Serial: „Ellen" (ultimul ep.) 14.40 Serial: „Îngerii lui Charlie" 15.30 Serial: „Calea misterelor" 16.30 Serial: „Păcatul" 18.00 Serial: „Împotriva destinului" 19.00 Observator 20.00 Film: „Excepția de la regulă" (SUA, 1996) 22.30 Mariu Tucă Show 23.30 Gheorghe.

7.00 Videostar 10.00 Serial (r) 11.45 Desen animat: „Fiica oceanului" 12.30 Serial: „Prietene și rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Roseanne" 17.30 Serial: „Trăsniți în NATO" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Rusmore" (SUA, 1998) 22.00 Focus Plus 22.45 Mircea și Oreste Show 23.45 Serial: „Largo Winch" 0.45 Câștigul nopții.

5.00-12.30 Reluări 12.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.40 Serial: „Între iubire și ură" 15.00 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveștiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Îngerul nopții" 20.00 Serial: „Valentina, grăsuța mea frumoasă" 21.00 Serial: „Legături de familie" 23.00 Serial: „Iubire cu două fețe".

8.00 Telejurnal 10.20 Tonomatul DP2 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Emisiune în limba germană 16.30 Răscruci 17.10 Serial: „Rebelii" 18.00 Doc.: „Iulius Cezar" 19.30 Inaugurarea festivă a Institutului Cultural Român 20.00 Telejurnal 20.30 Puls 2003 21.00 Serial: „Rauzan" 22.00 Tenis - Australian Open (rezumat) 23.00 Serial: „Niciodată nu e prea târziu" 23.50 Serial: „Familia și legea".

8.30 Lumea lui Jonathan Singh 9.30 Videoclipuri 11.30 Viitorul azi (r) 14.35 Videoclipuri 17.30 Documentar (r) 18.00 Serial: „Pe strada felinarelor sparte" 18.45 Vacanțe de pomină 19.20 Șapte știri 20.00 Film: „Nu e acesta numele meu" 22.00 Euro Maxx.

MIERCURI - 21 ianuarie

7.00 Jurnalul de dimineață 7.30 Bună dimineața, România! 9.15 Desene animate 11.00 Serial: „În mintea lui Herman" 12.00 Inaugurarea festivă a Institutului Cultural Român 15.00 Conviețuiri 16.55 TVR în direct 18.05 Serial: „Sânge de țigan" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Nürenberg" (ultima parte) 21.40 Înainte de potop 22.00 Serial: „Agenția" 22.50 România 1... și strada 23.30 Nocturne 0.30 Film: „Autostrada 60" (SUA, 2002). Cu: Gary Oldman 5.45 Serial: „Vorba lu' Jim".

7.00 Știrile ProTV 9.05 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.30 Profeții despre trecut 12.00 Serial: „Seinfeld" (r) 13.30 Film: „Coroana de foc" (România, 1990) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Teo 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Stargate" (SUA, 1994). Cu: Kurt Russell 22.00 Vacanța Mare 23.45 Serial: „Seinfeld" 0.45 Serial: „Mission Hill - Cartierul trăsniților".

7.00 Observator 8.00 România mea 10.00 Serial: „Soledad" 11.00 Serial: „Isabella" 12.00 Serial: „Îngerul păzitor" 13.15 Tonul câștigător 14.15 Serial: „Benny Hill" 14.40 Serial: „Îngerii lui Charlie" 15.30 Serial: „Calea misterelor" 16.30 Serial: „Păcatul" 18.00 Serial: „Împotriva destinului" 19.00 Observator 20.00 Film: „În voia sorții" (SUA, 2000) 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Gheorghe.

7.00 Videostar 11.45 Desen animat: „Fiica oceanului" 12.30 Serial: „Prietene și rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Roseanne" 17.30 Serial: „Trăsniți în NATO" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Noroc chior" (SUA, 1989) 22.45 Mircea și Oreste Show 23.45 Serial: „Largo Winch" (ultimul ep.) 0.45 Câștigul nopții.

5.00-12.30 Reluări 12.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.40 Serial: „Între iubire și ură" 15.00 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveștiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Îngerul nopții" 20.00 Serial: „Valentina, grăsuța mea frumoasă" 21.00 Serial: „Legături de familie" 23.00 Serial: „Iubire cu două fețe".

8.00 Telejurnal 10.20 Tonomatul DP2 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Parnasul 16.00 Conferința de presă 17.10 Volei 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Acces la succes 21.00 Serial: „Rauzan" 22.00 Tenis - Australian Open (rezumat) 23.00 Serial: „Niciodată nu e prea târziu" 23.50 Eurofotbal 3.20 Film: „Râul speranței" (r).

8.30 Lumea lui Jonathan Singh 9.00 Videoclipuri 12.30 Dosarele Terrei 13.00 Film (r) 14.40 Videoclipuri 17.30 Dosarele Terrei (r) 18.45 Vacanțe de pomină 19.20 Șapte știri 20.00 Film: „De dragul lui Pete" 22.00 Euro Maxx 23.30 Videoclipuri.

JOI - 22 ianuarie

7.00 Jurnalul de dimineață 7.30 Bună dimineața, România! 9.15 Desene animate 11.00 Serial: „În mintea lui Herman" 13.00 Serial: „Destine secrete" 14.30 Aventura sunetelor 15.00 Akzente 16.55 TVR în direct 18.05 Serial: „Sânge de țigan" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Inocentul" (coprod., 1976) 22.15 Concert Compact 23.30 Garantat 100% 0.45 Film: „Curajul de a iubi" (coprod., 2000) 5.50 Serial: „Vorba lu' Jim".

7.00 Știrile ProTV 9.05 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.30 Serial: „Diagnostic: crimă!" 12.00 Serial: „Seinfeld" (r) 13.30 Serial: „Stargate" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Teo 19.00 Știrile PRO TV 20.15 Film: „Șase minuni" (SUA, 1999) 22.00 Vacanța Mare 23.45 Serial: „Seinfeld" 0.45 Marcă înregistrată 2.15 Serial: „Diagnostic: crimă!" (r) 3.15 Vacanța mare (r).

7.00 Observator 8.00 România mea 10.00 Serial: „Soledad" 11.00 Serial: „Isabella" 12.00 Serial: „Îngerul păzitor" 13.15 Tonul câștigător 14.15 Serial: „Benny Hill" 14.40 Serial: „Îngerii lui Charlie" 15.30 Serial: „Calea misterelor" 16.30 Serial: „Păcatul" 18.00 Serial: „Împotriva destinului" 19.00 Observator 20.00 Film: „Ultima șansă" (SUA, 1997) 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Gheorghe.

7.00 Videostar 11.45 Desen animat: „Fiica oceanului" 12.30 Serial: „Prietene și rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Roseanne" 17.30 Serial: „Trăsniți în NATO" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Al șaselea simț 21.00 Poliția în acțiune 21.30 Reporter incognito 22.45 Mircea și Oreste Show 23.45 Serial: „Mutant X" (ep.1) 0.45 Câștigul nopții.

5.00-12.30 Reluări 12.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.40 Serial: „Între iubire și ură" 15.00 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveștiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Îngerul nopții" 20.00 Serial: „Valentina, grăsuța mea frumoasă" 21.00 Serial: „Legături de familie" 23.00 Serial: „Iubire cu două fețe".

8.00 Telejurnal 8.30 Serial (r) 10.25 Tonomatul DP2 12.30 Acces la succes (r) 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Siesta 16.30 Doc.: „File de credință" 17.10 Serial: „Rebelii" 18.00 Doc.: „O lume a misterelor" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Insolit 21.00 Serial: „Rauzan" 22.00 Tenis Australian Open (rezumat) 23.00 Serial: „Niciodată nu e prea târziu" 23.50 Serial: „Familia și legea".

8.30 Lumea lui Jonathan Singh 9.00 Videoclipuri 12.30 Cocktail japonez 13.00 Film (r) 15.00 Videoclipuri 18.00 Serial: „În căutarea «Cenușăresei»" 18.50 Vacanțe de pomină 19.20 Șapte știri 20.00 Film: „Confruntarea" 22.15 Euro Maxx.

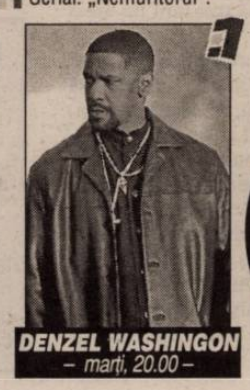

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

LUC BESSON PRINDE VITEZĂ

Regizor francez de renume internaţional, Luc Besson este cineastul european care nu s-a sfiit să tragă uneori cu coada ochiului la industria filmului de peste ocean *(Marele Albastru, Nikita, Léon, Ioana D'Arc, Al cincilea element* etc.). Ultimul său demers pare din nou inspirat de americani: el a ecranizat povestea unui personaj al benzilor desenate, născut însă în Franţa, e vorba de Michel Vaillant. „Toţi copiii şi adolescenţii francezi din generaţia mea l-au îndrăgit pe Michel Vaillant, unul dintre cele trei-patru personaje de benzi desenate care fac parte din originea noastră", declara regizorul cu prilejul prezentării la Tokyo, în avanpremieră mondială, a filmului *Michel Vaillant*. „Deşi caracterul eroului nu s-a schimbat de la începuturi şi până în zilele noastre, de-a lungul timpului aventurile lui au evoluat mult, în viaţa lui au apărut de exemplu maşini din ce în ce mai sofisticate şi mai moderne."

Actorii, piloţi în cursa de la le Mans

Proiectul filmului s-a născut în 1999, pe vremea când „EuropaCorp", societatea de producţie a lui Luc Besson, lua fiinţă. Exact atunci Philippe Graton, fiul lui Jean Graton, părintele lui „Michel Vaillant", l-a contactat pe Luc Besson, pentru a-i propune adaptarea cinematografică a benzii desenate create de tatăl său. Producătorul Pierre Ange Le Pogam îşi aminteşte: „Acest subiect se încadra perfect în planurile noastre, doar că era uşor diferit de ceea ce voiam noi să abordăm în legătură cu cursele de maşini. Pentru noi nu era interesant să filmăm pur şi simplu o competiţie, ci să oferim publicului aventura umană autentică din interiorul cursei. Ne doream o abordare originală a acestui subiect iar universul lui Vaillant ne oferea acest prilej". Producătorul a ales drept cadru pentru ideea pe care voia să o transpună pe ecran cursa de la Mans. Apoi a trebuit să convingă societatea Automobile Club de l'Ouest să-i permită echipei de filmare să participe la campionat. I s-a pus o singură condiţie: să se înscrie în cursă cu două echipe capabile să meargă până la capăt...

Turnat în mare parte anul trecut, în timpul cursei de automobile de la Mans, *Michel Vaillant* povesteşte aventurile unui tânăr pilot, care reprezintă echipa tatălui său, intitulată „Les Vaillants" sau „Albaştrii" – de la bolizii albaştri pe care piloţii îi conduc, în competiţie acerbă cu echipa rivală, „Liderii" – cu maşini şi echipament roşu, de unde şi denumirea suplimentară „Roşii". „Pentru că ne-am propus să facem un film cât se poate de realist şi de spectaculos în acelaşi timp, am participat la cursa de la Mans, cu piloţi, maşini şi mecanici adevăraţi", mărturisea Perre-Ange Le Pogam. „Acest lucru ne-a ajutat să-i facem pe membrii echipei de filmare să înţeleagă ceea ce înseamnă o cursă adevărată de automobile, în toată complexitatea ei."

La Festivalul internaţional al filmului de la Tokyo, unde a avut loc lansarea, Luc Besson a fost însoţit de o parte a echipei de filmare, dar şi de Philippe Graton. Acesta s-a declarat „stupefiat de rezultat", ceea ce pentru regizor a însemnat mai mult decât orice alt elogiu al criticilor de film, care, oricum, l-au încununat cu aprecieri favorabile.

Un film pentru toată lumea

În ceea ce priveşte scenariul filmului lui Luc Besson, regia fiind semnată de Louis-Pascal Couvelaire, criticii spun însă că nu e lipsit de maniheism. În timpul celei de-a 70-a ediţii a curselor de la Mans, Michel Vaillant, campionul de necontestat al raliurilor şi al circuitelor mondiale, pilot care stârneşte deopotrivă admiraţie, dar şi invidie în rândul celor care îşi măsoară talentul cu el – personaj interpretat de tânărul Sagamore Stévenin, – este ţinta maşinaţiilor diabolice ale căpeteniei echipei adverse, Ruth Wang, eternul duşman al celebrului erou din benzile desenate. „Dincolo de povestea sabotajelor puse la cale de «Liderii», filmul recreează magistral ambianţa de la Mans", comenta Louis-Pascal Couvelaire, expert în spoturile publicitare de automobile şi, totodată, regizor al filmului de acţiune *Sueurs*, realizat în 2002. „Viteza ameţitoare, zgomotul motoarelor în forţă, ca şi unele imagini reale de la Mans au fost ingrediente special introduse în film, pe de-o parte pentru a satisface gustul amatorilor de senzaţii tari iar pe de alta pentru a arăta spectatorilor ceea ce înseamnă cu adevărat o cursă de automobile". Prezenţa câtorva femei frumoase, printre care se numără şi mama lui Michel Vaillant, îngrijorată pentru viaţa fiului ei, dar şi o tânără văduvă, fostă soţie de pilot, fac parte din reţeta care s-a gândit că filmul trebuie să atragă în sălile de cinema nu numai iubitorii de competiţii de automobile, ci şi admiratorii maşinilor şi ai femeilor frumoase. În ceea ce priveşte publicul feminin, chiar dacă unele dintre reprezentantele sale nu au nici o idee despre cursele de maşini, au ce vedea în film: o poveste de dragoste stropită cu apă de trandafiri... După proiecţia filmului la Tokyo, la care au asistat peste 2.000 de spectatori niponi, gazetarii au cules impresii şi, în marea lor majoritate, au fost laudative: „Am fost atât de impresionată, încât am plâns. Totul mi-a plăcut: cursa de maşini, poveştile de familie, relaţiile dintre piloţi, zgomotul motoarelor şi, îndeosebi, actorul principal, care e atât de frumos...", declara o funcţionară bancară de 34 de ani.

Aşadar, regizorul francez a deprins uşor trucurile comerciale. În plus, se pare că filmul va avea şi un impact turistic demn de luat în seamă de francezi. Existenţa competiţiei numite „24 Heures du Mans" este pentru multă lume necunoscută dincolo de graniţele Franţei şi mai ales ale Europei. Sau, mai bine zis, a fost necunoscută până la acest film.

Fişă biografică

- *Michel Vaillant*, ca erou de benzi desenate, a fost creat de Jean Graton (în prezent în vârstă de 80 de ani) în urmă cu 46 de ani şi a apărut pentru prima oară în public în paginile publicaţiei pentru copii „Tintin".
- Scenariile ultimelor albume de benzi desenate i-au aparţinut fiului lui Jean Graton, Philippe.
- Albumele, având-l drept erou pe Michel Vaillant, s-au vândut de-a lungul timpului în 20 de milioane de exemplare.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

100.000 de oameni au ovaţionat „ÎNTOARCEREA REGELUI"

Ultima parte a trilogiei *Stăpânul inelelor* (*Întoarcerea regelui*) a fost lansată pe piaţă la sfârşitul anului trecut în capitala neo-zeelandeză Wellington, unde peste 100.000 de oameni au ieşit pe străzi pentru a celebra această nouă... aventură. „Această neaşteptată sărbătoare populară este pentru mine o veritabilă lecţie de umilinţă", spunea cu acel prilej regizorul Peter Jackson, păşind pe un covor roşu lung de 470 de metri, derulat în faţa şi pe treptele teatrului unde a fost proiectat filmul. „Ai impresia că te numeri printre primii care au pus piciorul pe Lună sau cam aşa ceva..." Străzile din Wellington au fost decorate cu acel prilej cu postere reprezentând personaje din film, unele de dimensiuni uriaşe, înalte cât opt etaje. *Întoarcerea regelui* a fost aşteptată de oameni de toate vârstele, de la bunicuţe instalate în şezlonguri, la copii costumaţi în eroii lor preferaţi sau la miile de fani ţinând în mâini tomurile lui J.R.R. Tolkien, opera literară care a stat la baza trilogiei. Au aplaudat, au ovaţionat şi s-au înghesuit la autografe când a apărut o parte din starurile filmului, printre care Elijah Wood şi Liv Tyler.

Potrivit asigurărilor date de regizorul Peter Jackson, *Întoarcerea regelui* este cea mai bună parte a trilogiei şi totodată cea mai lungă (3 ore şi 11 minute). În ceea ce-i priveşte pe neo-zeelandezi, aceştia trăiesc de doi ani încoace o veritabilă poveste de iubire cu producătorii, regizorul şi întreaga echipă a filmului. Peisajele montane, pădurile magnifice, râurile maiestuoase prezentate în cele trei opusuri ale trilogiei nu numai că au atras atenţia cinefililor, dar au sporit semnificativ numărul turiştilor veniţi de pretutindeni în această zonă paradisiacă. Nu întâmplător, Peter Jackson mărturisea că „fără incredibilele peisaje din această ţară, filmul nu ar fi putut vedea niciodată lumina zilei".

INTERZIS ÎN EGIPT

Bruce Atotputernicul, cel mai nou film american de comedie, care îi aduce pe ecran pe Jim Carrey şi Morgan Freeman, a fost interzis în Egipt, reproşându-i-se că aduce atingere sacralităţii lui Dumnezeu. Egiptenii nu sunt la prima măsură de acest fel; în iunie 2003 spuseseră NU în privinţa lui *Matrix Reloaded* pe motiv că acest al doilea opus al fraţilor Wachowski puneau în mod explicit la îndoială principiile creaţiei lumii şi ale existenţei. Revenind la *Bruce Atotputernicul*, acesta nu va avea ce căuta în sălile de cinema din Egipt, pentru că „pune actori să joace rolul lui Dumnezeu", după cum argumenta Mădkour Thabit, şeful instanţei audiovizuale egiptene. „Chiar titlul filmului indică faptul că există un cineva care poate face orice. Or, acest dar nu-i aparţine decât lui Dumnezeu". A mai spus cenzorul audiovizualului. În film, Dumnezeu, întruchipat de actorul de culoare Morgan Freeman, îi oferă unui simplu muritor de rând, lui Jim Carrey, care nu încetează să se plângă de soarta sa, puteri totale timp de o săptămână.

SFATURI PENTRU O VIAŢĂ MAI SĂNĂTOASĂ

Cea mai importantă componentă a existenţei noastre, sănătatea, este condiţionată de nenumăraţi factori, cu atât mai importanţi, cu cât nu trebuie decât să intervină o mică piedică, pentru a dezechilibra starea normală şi a declanşa mecanismul bolilor. Iar viaţa cotidiană este plină de asemenea factori adverşi. Terapeuta Mihaela Opran, colaboratoare a revistei „Magazin", vine din nou alături de cititorii noştri, cu sfaturi cât se poate de practice, pentru o viaţă mai sănătoasă.

Şobolani, gândaci, cari

Mai frecvent decât ne-am aştepta, în imediata noastră vecinătate trăiesc vietăţi mai mari sau mai mici, capabile să dea naştere multor boli grave. Şoarecii şi şobolanii îşi găsesc adăpost, de obicei, în găurile din ziduri, în subsoluri, la ghene şi în tomberoanele de gunoi, în coloanele tehnice, în pereţii dubli ş.a.m.d. Gândacii (speciile de gândac de bucătărie, „şvabul nemţesc") şi alte insecte se mulţumesc să trăiască în spatele panourilor din bucătăriile amenajate. Toate aceste insecte indezirabile sunt periculoase pentru sănătate, din cauza germenilor pe care îi generează şi îi transportă. De aceea, nu trebuie lăsate nici farfurii murdare, nici alimente pe masă, la întâmplare, ci se recomandă să fie închise în recipiente ermetice sau în folie specială.

Pasionaţii de lucruri de ocazie ar trebui să examineze minuţios mobilele, înainte să le instaleze în locuinţa proprie; lemnul vechi conţine insecte xilofage, cum ar fi carii. Aceştia îşi depun ouăle în crăpăturile lemnului iar larvele se hrănesc săpând galerii. Prezenţa lor declanşează la om crize de alergie şi situaţia rămâne cu atât mai periculoasă, cu cât micile bestii nu numai că degradează mobila, acolo unde se localizează, dar pot şi să migreze către mobilele învecinate. În aceeaşi ordine de idei, cel ce cumpără o casă veche trebuie să fie foarte vigilent, făcând un examen profesional: şarpantele, parchetul, lambriurile, lemnăria pot ascunde redutabilul Capricorn (coleopteră) sau chiar termite. Alergiile pe care le cauzează sunt foarte periculoase.

Profilaxia înseamnă sănătate

În camera unui copil, este de preferat un parchet vitrificat (laminat) sau material plastic lavabil, în locul mochetei. Perdelele trebuie să fie spălate în mod regulat, cel mai bine o dată pe lună, deoarece, pe lângă particulele de praf aşezate pe ele, conţin şi particule de nicotină din fumul de ţigară, în încăperile unde se fumează. De asemenea, se recomandă ca îmbrăcămintea copilului să fie confecţionată din lână de oaie, şi nu din mohair, care este un material cu acţiune nefastă asupra bronhiilor micuţilor.

Referindu-ne tot la măsurile profilactice casnice, la îndemâna oricui şi chiar obligatorii pentru toţi cei ce-şi doresc să trăiască feriţi de ameninţarea bolilor, mai spunem că legumele seci (ceapa, usturoiul etc.) nu trebuie să fie păstrate în borcane de sticlă, deoarece astfel ar fi expuse la lumină, factor care distruge vitaminele conţinute de respectivele produse. Prin urmare, în viaţa noastră de zi cu zi, trebuie să adoptăm o conduită preventivă – firească, fără a cădea în ipohondrie – protejându-ne în mod absolut natural, atât împotriva factorilor foarte cunoscuţi drept generatori de boli, cât şi faţă de contexte aparent nesemnificative, însă capabile să ne producă mari neplăceri.

Remedii insolite

Hipnotizaţi-vă... epiderma!

Poate să pară o glumă bună şi totuşi – spun specialiştii – acesta e adevărul adevărat: pielea umană este sensibilă la hipnoză. Evaluarea riguroasă a hipnozei e dificilă şi interesul său clinic devine mai mereu obiectul unor dezbateri aprinse. Potrivit unor studii temeinice, ar fi vorba despre un tratament de vârf al mai multor afecţiuni dermatologice, dintre care se citează în mod special pruritul rebel, urticaria cronică, negii şi psoriazisul. Există în acest sens şi cazuri de vindecări „miraculoase", mai greu (sau imposibil) de explicat folosindu-se argumente ştiinţifice, însă edificatoare pentru ceea ce reprezintă forţa uriaşă a minţii umane.

Cancerul, la testul salivar

Metode de investigaţie mai mult sau mai puţin dificile sau traumatizante pentru pacient se folosesc în toată lumea, atunci când apare cea mai mică suspiciune de cancer. Procesul canceros se traduce prin mutaţii ale ADN-ului mitocondrial, prezent în cantitate mare în celulele corpului. De aici, s-a născut şi ideea de a depista boala prin studierea acestor mutaţii în celule cât mai uşor accesibile. Rezultate promiţătoare (care trebuie să primească şi confirmarea, pe un lot de subiecţi suficient de mare) s-au obţinut pentru cancerul pulmonar şi pentru cel al vezicii, pornindu-se de la probe simple prelevate de pe bronhii sau urinare.

Dieta astmaticilor obezi

Reducerea ponderală este deosebit de importantă în cazul persoanelor obeze care suferă şi de astm. După un an de regim, graţie pierderii a 15% din greutatea anterioară, starea clinică şi funcţională a organismului bolnav este puternic ameliorată. Dovada acestui fapt constă în reducerea dispneei, ca şi a recursului la tratamentele medicale, concomitent cu mărirea volumului respirator (capacitate vitală şi volum maxim de expirare, pe secundă).

ASTROLOGIE MEDICALĂ

Continuăm prezentarea principalelor repere asupra sănătăţii noastre, în relaţie cu poziţia Terrei raportată la planete şi la stele, ca şi la ciclurile lunare şi solare. Terapeutul Dumitru Botezat se referă la intervalul 15-21 ianuarie 2001, remarcând din nou că aceste consideraţii generale sunt valabile pentru orice persoană, indiferent de data naşterii şi indiferent că este sau nu suferindă. Aspectele strict individuale se pot extrage din analiza ulterioară a personalităţii fiecăruia.

15.01 – *Recomandări* (R): Nu este bine să se consume mâncăruri cu grăsimi, cu carne şi condimentate. De asemenea, mai mult decât oricând se recomandă prudenţă, întrucât apare pericolul producerii unor traumatisme sau conflicte, ca şi a unor incidente în contextul conducerii automobilului. Ceaiurile calmante sunt binevenite. *Interdicţii* (I): În mod special, astăzi trebuie să lipsească din „meniul" dumneavoastră alcoolul şi cafeaua.

16.01. – *R:* Moment favorabil unui control stomatologic riguros, dar şi pericol crescut de traumatisme. Între limitele raţionale, se recomandă

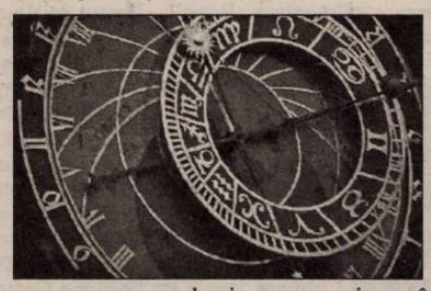

consumarea de vin roşu sec şi, în altă ordine de idei, folosirea balsamurilor. *I:* Nu trebuie solicitat prea mult ficatul, întrucât pot apărea complicaţii.

17.01 – *R:* O zi când e bine să abordaţi dieta fără sare şi puteţi merge la saună. A se evita în mod special certurile şi conflictele de orice fel.

18.01 – *R:* Este un moment ideal pentru începerea postului negru, care trebuie să dureze de obicei 24-36 ore. De asemenea, e binevenit şi eficient masajul calmant, ca şi aromaterapia. *I:* Evitaţi emoţiile negative, conflictele, traumele şi traumatismele.

19.01 – R: Folosirea remediilor vasodilatatoare se bucură de un context favorabil; *I:* Statul în frig şi suprasolicitarea inimii reprezintă principalele aspecte sensibile ale zilei, pe care e bine să le evitaţi.

20.01 – *R:* Alimentaţia cea mai potrivită astăzi este cea care include multe legume, produse lactate de tip sana şi iaurt, masă suplimentară cu sucuri proaspete. De asemenea, este moment favorabil pentru tratarea încheieturilor iar gimnastica respiratorie cunoaşte o eficacitate sporită. *I:* Evitaţi astăzi eventualele tratamente extrasenzoriale.

21.01 – *R:* Şedinţele de acupunctură sunt foarte eficiente, astăzi. *I:* Evitaţi, în schimb, intervenţiile chirurgicale asupra labelor picioarelor, a tendoanelor şi a ligamentelor.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Consultaţii parapsihologice

RĂUL DE LÂNGĂ NOI

Satanismul reprezintă un domeniu aparent situat într-un teritoriu extracotidian, ascuns cumva prin subteranele societăţii. Din nefericire, el este inimaginabil de puternic ancorât în realitatatea înconjurătoare şi în ultimii 10-15 ani a luat o amploare deosebită la noi. Tratarea cu suspiciune şi cu ignoranţă a fenomenului derivă şi din faptul că el se manifestă sub forme dintre cele mai diverse şi în domenii diverse. Pe de altă parte, impresia că ar fi vorba despre ceva ce nu merită prea mare atenţie are la origine disimularea sa în acţiuni care duc foarte greu la fenomenul real şi de aceea este şi foarte greu de observat, de ţinut sub control. În cele ce urmează, vă vom prezenta câteva aspecte legate de satanism, capabile să producă nemijlocit nu doar grave alterări ale mentalului individual, ci şi disfuncţionalităţi pe corpul fizic. În acest sens, ne-a împărtăşit din experienţa sa terapeutică Emilia VLĂDESCU – psiholog, parapsiholog, bioterapeut şi medium, colaboratoarea revistei noastre.

Magia neagră sau „răul" se pot manifesta în două registre importante. Primul este mai grosier, mai primitiv, foloseşte entităţi negative, malefice, neevoluate şi are drept exponenţi posedaţii, persoanele care se hrănesc efectiv din violenţă, din răul generat celor din jur. Al doilea şi cel mai periculos nivel este reprezentat de sataniştii „profesionişti", care au o orientare, urmăresc interese subtile, superioare. Cei dintâi nu se revendică propriu-zis dintr-un curent satanist, pentru că uneori nici măcar nu conştientizează această apartenenţă, dar acţiunile lor sunt îndreptate către a face rău, a produce suferinţă, a induce un haos în victimă. În al doilea context, se folosesc instrumente de manipulare, pentru atragerea de foloase materiale şi energetice. Mentorul grupării se foloseşte de discipoli, se hrăneşte cu energia lor, în timp ce ei îl divinizează şi acceptă necondiţionat să i se supună. Asemenea lideri sunt foarte inteligenţi, vicleni, ştiu să se ascundă, folosesc instrumente ştiinţifice – psihologice şi parapsihologice – care ţin de cult, de mantre ş.a.m.d.

Victimele principale ale sataniştilor se recrutează din anumite medii ale tinerîlor. „Cei care se ocupă de arte – pictură, muzică, poezie etc. – sunt mult mai vulnerabili decât alte categorii, deoarece aici partea raţională se manifestă mai puţin, la ei fantezia, imaginarul au libertate de desfăşurare maximă, întrucât din asemenea zone vine inspiraţia creatoare. Or, raţiunea educă, orientează mentalul, ne obligă să nu acceptăm automat anumite sugestii venite din afară. De aceea sataniştii folosesc, drept mijloace de atragere a potenţialelor victime, elemente ce disimulează valorile negative sub hainele frumosului, ale unor lucruri plăcute, pozitive, benefice. Când cineva intră pe mâna unei persoane malefice şi are raţiunea amorţită, foarte uşor devine victimă, mai ales dacă e vorba despre un tânăr" – afirmă Emilia Vlădescu.

În România spune colaboratoarea noastră, sunt foarte mulţi satanişti evoluaţi, circa 80% din sectele ce au găsit teren fertil aici având o asemenea orientare, cum am mai arătat şi într-un articol anterior. La aceşti reprezentanţi, invocarea Divinităţii reprezintă doar o mască, menită să inducă în eroare potenţialii adepţi. Dar ce este mult mai grav vine, nu din afară, ci din noi înşine. Aceasta e ameninţarea cea mai mare, pe care se bazează şi exponenţii răului. În numărul următor al „Magazinului", prin amabilitatea colaboratoarei noastre, vă vom prezenta şi alte amănunte menite să ne ţină conştiinţa trează, pornind de la un caz terifiant, şocant.

Vom continua să vă prezentăm asemenea cazuri, lansându-vă în acelaşi timp o provocare; şi anume, să vă adresaţi colaboratoarelor noastre în condiţiile precizate mai jos, dar şi făcând în aşa fel încât experienţa dumneavoastră s-o putem face cunoscută şi celorlalţi cititori ai revistei „Magazin". Aceasta, numai cu acordul dumneavoastră scris, care va însemna, firesc, şi o lecţie de viaţă în plus pentru oricine ne va citi. În acest sens, vă invităm pe toţi cei ce simţiţi nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresaţi *Emiliei Vlădescu* – psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, care vă stă la dispoziţie prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare (însoţită de o fotografie cât mai recentă), în care să precizaţi exact numele şi datele personale, precum şi solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeaşi adresă *(Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701)* trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

LIMBA NOASTRĂ

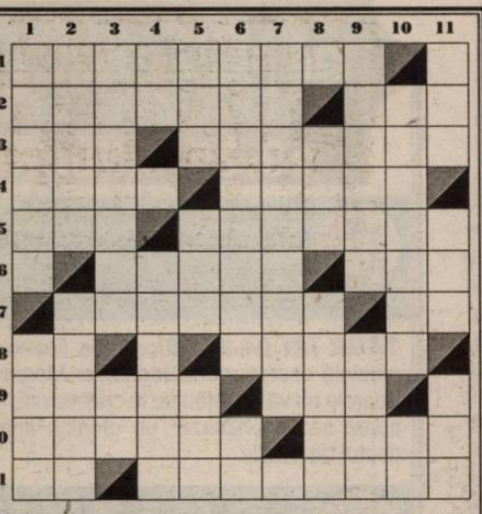

ORIZONTAL: 1) Om politic, scriitor şi filolog român, care a militat pentru unificarea limbii române literare (I.H.; 1802-1872). 2) Vorbe de asemenea – Localitate în Rusia. 3) Un cuvânt de frunte – Pronunţat foarte rar. 4) Înţeapă la limbă – O vorbă spusă la supărare. 5) Pitic (reg.) – Timp de zece ani. 6) Cuvântul său suprem este numele Domnului – Epitet pentru frumuseţea limbii române. 7) Intră în vocabularul limbii noastre – Cununi! 8) Mijloceşte literatura! – Cuvinte folositoare. 9) A vorbi răstit – Emilia alintată. 10) Cuvinte amabile – Sprijin (fig.). 11) Complement de loc – O parte dintr-o propoziţie sau frază.

VERTICAL: 1) „Mult e dulce şi frumoasă/ Limba ce-o vorbim" (V. Alecsandri) – Dominaţi de snobism. 2) O altă limbă de gintă latină (fig.) – Originea limbii române (masc.). 3) Interesul de a învăţa şi alte limbi (pl.) – Socotit în vârstă. 4) Articol nehotărât – Care se exprimă foarte clar. 5) Neted (înv.) – Îndemn cabalin – A apărea pe furiş. 6) Întruchipează tot ce limba românească zice mai frumos – Ene! 7) Cuvinte alese cu grijă. 8) Înţepături de limbă – Mijloc principal de comunicare între oameni. 9) O exprimare civilizată (fig.) – Pronunţat în amănunt. 10) Opinie exprimată public – Dispun. 11) Mă pronunţ! – A vorbi de rău – Legătură de limbă.

DICŢIONAR: RVI, NAN, LIS, DII.

CÂMPEANU GHEORGHE – *Focşani*

SOLUŢIA CAREULUI („Limba noastră"): RADULESCU - Z - OMONIME - RVI - MIR - SILABIC - ACID - NEOAZ - NAN - DECENIU - A - TEIST - AUR - LEXICAL - NI - RA - P - UTILE - OTARI - EMA - A - BINETE - BRAT - IN - SINTAGMA.

Fotografii de la cititori

OCTAVIAN, MIHAI şi CĂTĂLIN – Bucureşti

«De Crăciun, am petrecut straşnic!»

Verificaţi-vă cunoştinţele

MIHAI EMINESCU

1. Cine au fost părinţii lui Mihai Eminescu?
2. Al câtelea copil a fost Mihai Eminescu în casa părinţilor săi?
3. Cine şi cu ce prilej i-a schimbat numele poetului din Eminovici în Eminescu?
4. Când a apărut volumul „Poezii" de Mihai Eminescu, îngrijit de Titu Maiorescu, singurul volum publicat în timpul vieţii poetului?
5. Cine a sculptat statuia lui Mihai Eminescu din grădina Ateneului Român din Bucureşti?
6. Cine a compus în 1884 piesa corală „Somnoroase păsărele" interpretată de corul „Armonia"?
7. Cui îi aparţine piesa de teatru „Eminescu", scrisă (publicată) în 1964?

Răspunsurile din numărul 51/2003

1) Cel mai lung pod din lume este Pontchartrain, cu o lungime de circa 38,6 kilometri, aflat în statul Louisiana (SUA) în oraşul New Orleans. 2) „Podul Oprişului" se află în Munţii Bucegi pe traseul Bran – Cabana Mălăeşti. 3) Pons Fabritius, construit din piatră peste Tibru, în antichitate, este folosit şi în zilele noastre. 4) Romanul „E un pod pe Drina" a fost scris de prozatorul şi eseistul iugoslav Ivo Andrič (1892-1975 – Premiul Nobel 1961). 5) Podul de la Cernavoda a fost construit de inginerul Anghel Saligny între 1893-1895. 6) Tabloul „Pod pe Marna, la Créteil" îi aparţine pictorului francez Paul Cézanne (1839-1906). 7) Filmul „Un pod prea îndepărtat" a fost realizat în 1977 de regizorul american Richard Attenborough.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Iarna", publicate în numărul 50 al revistei, am primit: ◆ 7 răspunsuri corecte: *Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei* şi *Mihai Waspusch - Bucureşti.* ◆ 6 răspunsuri corecte: *Ion Ciocşan - Pucioasa* şi *Ion Petrescu - Bucureşti.* ◆ 5 răspunsuri corecte: *Elena Ispas - Piatra Neamţ* şi *Monica Vlad - Timişoara.*

Kolea Kureliuk - Mărieţei. Vă răspundem abia acum pentru că scrisoarea dv. a sosit cu mare întârziere. Felicităm toate cadrele didactice din Pârhăuţi, în frunte cu directorul şcolii, pentru reînfiinţarea cercului „Enigma" şi îi invităm pe elevii respectivi să răspundă la întrebările noastre, chiar dacă dv. vi se par foarte grele. Este adevărat că ne scriu mereu aproape aceiaşi cititori, dar întotdeauna fiecare rubrică a avut prietenii ei constanţi. Ne pare rău că nu vă număraţi printre ei. *(Irina Stoica)*

ŞAH

Mikenas - Aronin, 1950

PROBLEMA DE AZI:
Negrul mută şi câştigă

DEZLEGARE:
1... Db1 2. Tc1 Dc1 ! 3. Cc1 Tc6 4. Cd3 (mutare unică) Tc1 5. Cc1 Na8 cu final câştigător.

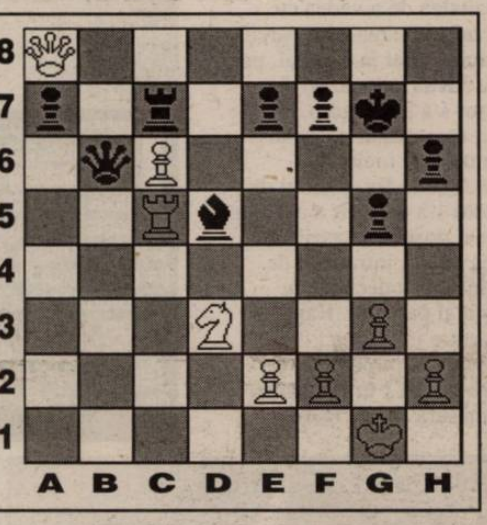

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Azaleea în 9 „timpi"

1. Este originară din China şi Japonia, unde creşte în flora spontană.
2. Aparţine familiei Ericaceae şi i se mai spune şi rododendron sau trandafirul munţilor.
3. În ultimii ani, în Europa, Japonia şi America au fost creaţi mii de hibrizi, producătorul cel mai important de azalee fiind Belgia, care produce în jur de 50.000.000 de plante pe an.
4. Este o specie arbustivă lemnoasă, care creşte fie sub formă de tufă bogat ramificată, fie ca arbust cu trunchi de 15-20 cm.
5. Există soiuri cu frunze persistente şi soiuri cu frunze care cad, motiv pentru care se pretează mai bine la repaus în timpul iernii.
6. Faţă de temperatură au cerinţe moderate. Pe timp de iarnă se pot păstra şi la 6-7 grade C. Pentru înflorire necesită 15-18 grade C.
7. Este sensibilă la curenţii de aer.
8. Pe timp de vară, pretinde umiditate mare în sol şi în aer.
9. Pulverizarea apei pe frunze se opreşte în timpul înfloririi, pentru a se evita pătarea petalelor. *(A. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU

PALAVRE

JOC DE COPII / CUVI-INCIOASĂ		ZEMOŞI / ASTA NU MAI ARDE		DIN COCĂ! / A TRĂI INTENS		DARUL NAŞILOR LA BOTEZ / ÎN ATAC!		IZOLARE MEDICALĂ / VAS DE CIORBĂ		TRADIŢII / MICUŢE... PE DERDELUŞ
PARTICULĂ NUCLEARĂ / PARTE DIN SERIAL					HĂHNIT / ÎNCEPUT DE DECEMBRIE!					
						CERBI LA POL / CÂNTĂ LA NUNŢI				
FRIPTURĂ CU PESMET / MARTOR LA CUNUNIE							ARBORE RIVERAN / RELE			
			ZBURĂTOR DIN MITOLOGIE / ÎN ARIE!					VATUITĂ LA MIJLOC! / NE IAU PIUITUL		
	JEEP ROMÂNESC / MARILE FAMILII				TARE SURPRINS / MIORIŢE					LE CALCĂ TRENUL
		SPORT ÎN BAZIN / LUMINIŢĂ PE CER					VERI-GHETĂ / AŞEZĂRI RUSTICE			
ÎN INEL! / TOM SOLO / PREFIX „ÎMPOTRIVĂ"			APĂ SFINŢITĂ / ÎN LISTĂ!						E... ÎN ATLAS	
				A-ŞI DUCE VIAŢA / ÎN ALAI!				DIN LENE! / ANCA ALBU		
JGHEAB CU FÂN ÎN GRAJD / TRAI						SUPŢI LA FAŢĂ				
					PANTALONI CU DUNGULIŢE					

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „SURPRIZE"

Orizontal: B - R - B - A - V - D - PALAVRAGEALA - IAPA - MALDAR - MECI - APTA - UD - ROTIRI - NARA - MIM - ROCI - SEI - U - EVA - IMBIA - TM - INEL - RATA - AGI - TIZE - IU - UNU - ICNETE - R - ISCA - ACORDA - VITEZA - INGER.

SPORT FLASH

Mutu, „şarpele din pantaloni". Cotidianul „The Sun" prezintă, în ediţia sa electronică de vinerea trecută, o discuţie imaginară între patronul Roman Abramovici şi antrenorul Claudio Ranieri, purtată după meciul cu Liverpool, din care reproduc câteva fragmente preluate de pe situl *onlinesport.ro*: «Este frig în Siberia în acest anotimp. Foarte, foarte frig», spune Abramovici. «Normal» răspunde Ranieri. «Dar nu este normal ca ruşii să cheltuiască cinci miliarde de ruble pentru o nouă investiţie care să se ducă pe apa sâmbetei», zice Abramovici, surprins şi el de engleza pe care a folosit-o. «Ce se întâmplă? De ce avem o echipă cu jucători care au nume ciudate ca William, Claude, Adrian şi Edgar...». «Eidur», îl întrerupe Ranieri. «Irelevant, aş spune. Eu vorbesc despre lucruri exacte. Mutu a marcat 17 goluri în Italia şi nici unul aici. A costat 800 de milioane de ruble. Ce se întâmplă cu micuţul român?» Ranieri: «Este foarte obosit» Abramovici: «Ştiu, citesc şi eu ziarele de duminică. Incidente într-o toaletă de femei cu un model Playboy. Nu este de mirare că nu are energie» Ranieri: «Dar el este şarpele meu...» Abramovici: «Şarpele din pantaloni!» Ranieri: «Şi Terry este leul meu, Jeremmy, taurul meu, iar Joe Cole...»Abramovici: «Hamsterul» Ranieri: «Makelele bivolul meu, Seba...» Abramovici: «...curcanul. Alte 750 de milioane din rublele mele şi el joacă mai prost decât Winston Bogarde» Ranieri: «Are un spate prost» Abramovici: «Deja la club sunt prea mulţi din aceştia.» Ranieri: «Ha, ha!» Abramovici: «Nu râde! De ce am început bine şi acum totul ne merge prost?» Ranieri: «Pentru că Sven cumpără toţi jucătorii» (...) Abramovici: «Nu ar fi trebuit să vin aici. Mi s-a părut a fi o soluţie bună pentru a scoate rublele din Rusia. Acum rublele dispar, la fel ca şi campionatul. Dacă aş fi vrut să investesc într-o echipă fără perspective aş fi ales pe Tottenham. Mare greşeală am făcut. Mereu am probleme cu limba». «Ce păţesc în Rusia oamenii ca mine?», întreabă italianul. Abramovici scoate din buzunarul jachetei sale un revolver vechi. «Ai de ales. Siberia sau faimoasa ruletă rusească. Dar este vorba despre versiunea Abramovici a ruletei, nu cea cu un glonţ şi cinci locuri libere în butoiaş, ci aceea cu şase gloanţe şi nici un loc liber». «Să încep eu?», întreabă Ranieri. «Văd că ai înţeles bine regulamentul», Abramovici se ridică de pe bancă şi iese pe coridor. În timp ce Abramovici se îndreptă, cu limuzina sa, spre Fulham Road, pe coridor se aude împuşcătura, urmată de un sunet de sticlă spartă. Pe coridor, Claudio Ranieri a rămas holbându-se atât la glonţul înfipt în perete cât şi la rămăşitele fotografiei sale, împrăştiate pe jos. Apoi se îndreaptă spre sala de conferinţe şi deschide uşa. O mulţime uimită îi salută intrarea. Ranieri zâmbeşte: «Nu vă îngrijoraţi, sunt încă aici». *P.S.-ul meu: „Şarpele" a înscris, în fine, un gol, spre uluirea debordantă a miliardarului Abramovici.*

În drum spre Atena. Săptămâna trecută a fost dominată de turneul european de volei, contând pentru calificarea la Jocurile Olimpice de la Atena. La Baku, în Azerbaidjan, s-a desfăşurat turneul feminin, unde favoritele, Polonia şi Turcia, au ajuns din nou în faţa fileului, într-o revanşă a finalei europene de anul trecut. Pline de ambiţie şi în faţa prim-ministrului turc, jucătoarele turce au câştigat partida destul de lejer, cu 3-1, lăsând impresia că vor câştiga şi finala şi vor fi prezente pentru prima oară la Olimpiadă. Şi aşa s-ar fi întâmplat, dacă n-ar fi fost surpriza numită Germania. Deşi părea că în finală, turcoaicele, cu blonda de 20 de ani, Demir Neslihan, în mare formă, vor întrerupe ascensiunea poticnită a nemţoaicelor, lucrurile n-au stat deloc aşa. Echipa Germaniei a spulberat iluziile adversarelor, administrând un 3-0 fără speranţe şi, până la urmă, învingând campioana şi vicecampioana Europei şi campioana mondială, Italia, care merita să meargă la Atena. În turneul masculin de la Leipzig, Rusia era favorita pentru Olimpiadă şi n-a dezamăgit; în finală ruşii au dezmembrat şi iluziile olandezilor, care n-au fost în stare să se impună la nici un capitol. Serviciul Rusiei a fost devastator, blocajul la fileu, un zid peste care olandezii au trecut doar din întâmplare, iar atacul Rusiei a trecut ca prin brânza olandeză.

GEORGE CUŞNARENCU

FRUMUSEŢI BINE FĂCUTE

Un calendar ornat cu fotografiile pline de şarm ale reginelor unui recent concurs de „frumuseţi seducătoare" face furori în Africa de Sud, oferta făcând faţă cu greu cererii. „Am vândut 1.000 de exemplare în două săptămâni" a declarat Elize Kotzee, organizatoarea concursului „Groot Gat Godin" („Frumuseţi bine făcute", în limba afrikaans), care s-a desfăşurat în noiembrie anul trecut în mica localitate minieră Cullinan (la nord-est de Pretoria). La concurs s-au prezentat douăzeci de participante, femei bine făcute, cu vârste între 33 şi 48 de ani, care poartă haine începând de la măsura 48 în sus. Calendarul a fost realizat la cererea publicului, care a vrut să vadă participantele după ce concursul a făcut vâlvă la nivel naţional. „Lumea nu prea bagă în seamă femeile voinice. Ele sunt frumoase, dar de obicei sunt luate în râs de oameni", spune doamna. Kotzee, a cărei fotografie apare şi ea în calendar.

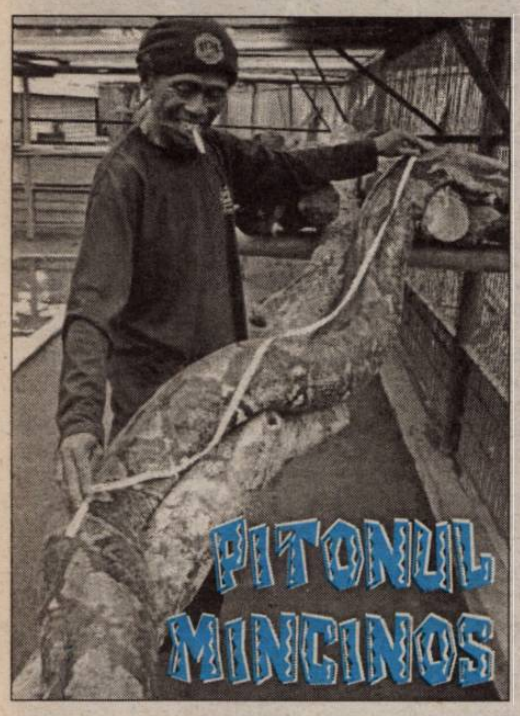

PITONUL MINCINOS

Săptămâna trecută scriam despre un piton uriaş, de 15 m lungime, aflat pe punctul de a intra în Cartea Guinness a Recordurilor. Câteva zile mai târziu, un fotoreporter al agenţiei Reuters a avut curiozitatea de a vedea cu ochii lui „arătarea" din parcul cu pricina aflat în Kendal, pe insula Java (Indonezia) şi dacă tot s-a aflat acolo, s-a gândit că o măsurătoare în plus nu strică niciodată. Astfel, luat la fix, pitonul de 15 metri s-a dovedit a avea în realitate doar 6,5 metri! „Nu înţeleg cum a intrat atât de mult la apă" a declarat un gardian al parcului. Rămâne în picioare în Cartea Recordurilor pitonul descoperit în 1912 în Sulawesi, care măsura fix 10 metri.

CU AVIONUL ÎN JURUL LUMII

Împreună cu alt aventurier notoriu, omul de afaceri Richard Branson, Steve Fossett a pus la cale un proiect care vizează turul planetei la bordul unui avion, fără alimentare şi fără escală. Cei doi au prezentat săptămâna trecută în California, macheta avionului cu care speră ca unul din ei să ducă la bun sfârşit aventura. Avionul nu e unul obişnuit, dimpotrivă, este creaţia celebrului Burt Rutan, cel care a construit avionul „Voyager" la bordul căruia în 1986, fratele său, Dick, împreună cu Jeana Yeager au făcut înconjurul lumii fără escală şi fără realimentare. Atunci au fost doi, acum va fi vorba de un tur al lumii solo. „GlobalFlyer", cum se numeşte noul avion al lui Rutan, îl va purta pe Steve Fossett în temerara expediţie, sau în caz de incapacitate fizică a acestuia pe Richard Branson, zburând la o altitudine de 15.760 metri şi cu o viteză de 485 km/h. În acest an, Fosset speră să acopere cei 37.000 kilometri ai călătoriei în 80 de ore, spre deosebire de Voyager care a avut nevoie de nouă zile pentru reuşita lui.

BIJUTERII CU MOTOR

Salonul automobilistic de la Detroit, care-şi va închide porţile pe 19 ianuarie, a intrat în al 16-lea an de activitate internaţională şi se dovedeşte a avea, şi la această ediţie, un succes incontestabil. Nu doar prin prezenţa expozanţilor şi a noilor modele expuse, dar şi prin fondurile de caritate strânse în beneficiul copiilor, care au atins în acest an suma de 7 milioane dolari. Iată câteva bijuterii cu motor de ultimă generaţie expuse la „North American International Auto show" din Detroit.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

- Odiseea „ginsengului românesc"
- Minciuna, stâlp al adevărului?
- Atac la dama de inimă roşie
- Festivalul chinezesc al primăverii
- Primii graficieni ai lumii
- Broscuţele franţuzeşti se luptă cu Nemo
- Astrologie medicală

HOROSCOP 19-25 IANUARIE

BERBEC (21.03-20.04): Marţi sau miercuri veţi primi o veste interesantă despre viitorul dv. profesional. Nu vă faceţi griji, totul e de bine. Din punct de vedere financiar, nimic nou.

TAUR (21.04-21.05): Curba financiară prezintă oscilaţii periculoase, iar Mercur şi Soarele nu vă protejează. În consecinţă, s-ar putea să vă „viziteze" un ghinion financiar destul de parşiv.

GEMENI (22.05-21.06): Curba psihicului are o scădere alarmantă, semn că ceva nu este în regulă şi gândurile cenuşii v-au acaparat. Nu este cazul să vă faceţi griji inutile, totul este OK.

RAC (22.06-22.07): În primele zile ale săptămânii sunteţi agitat şi aveţi tendinţa să vă certaţi cu toată lumea. Se pare că o veste financiară nefavorabilă v-a deprimat, dar nu a fost decât un zvon.

LEU (23.07-22.08): Luna şi Soarele au o poziţie reciprocă dezavantajoasă, astfel încât sunt de aşteptat relaţii tensionate în cuplu. Deveniţi prea intransigent cu partenerul de viaţă.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Sub influenţa benefică a lui Jupiter, în acest interval veţi lua două decizii înţelepte. Una se referă la situaţia din mediul profesional, iar cea de-a doua la o investiţie.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Unul dintre cei mai buni prieteni vă dezamăgeşte şi vă veţi simţi trădat. Din fericire, primirea unei sume importante de bani vă descreţeşte fruntea, iar weekend-ul este minunat.

SCORPION (23.10-21.11): Cel mai interesant eveniment al acestui interval va fi vizita unui vechi prieten, la ceas de seară. Surpriza va fi cu atât mai plăcută şi cât se poate de profitabilă.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Curba financiară se dezlănţuie şi, joi sau vineri, are un maxim dolofan. Probabil că veţi primi un teanc foşnitor suficient pentru a vă plăti toate datoriile restante.

CAPRICORN (21.12-19.01): Cu suişuri şi coborâşuri, curba psihicului demonstrează că aveţi probleme emoţionale în cuplu sau în mediul profesional. Cenzuraţi-vă mai drastic ieşirile temperamentale.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Luni sau marţi primiţi bani, însă nu suma la care v-aţi fi aşteptat. Joi sau vineri soseşte o veste excelentă din familie, iar în weekend plecaţi din localitate.

PEŞTI (19.02-20.03): Două veşti bune vor sosi luni şi marţi, ambele din sfera financiară. Dar, în viaţa sentimentală, „gheţarii" încep să se formeze miercuri şi se topesc în weekend.

Personalităţile săptămânii: *Grigore Alexandrescu, Mircea Horia Simionescu, Victor Eftimiu, Grigore Vasiliu-Birlic; Edouard Manet, Francis Bacon, Paul Cézanne, Virginia Wolf, James Watt, Federico Fellini, Humphrey Bogart, Jeanne Moreau.*

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	30.000 LEI	❑ 3 LUNI	90.000 LEI	❑ 5 LUNI	150.000 LEI
❑ 2 LUNI	60.000 LEI	❑ 4 LUNI	120.000 LEI	❑ 6 LUNI	180.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (110 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 55 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ – 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TARGU-MURES

SERIE NOUĂ - 660 • ANUL XLVII • 22 IANUARIE 2004 • 16 PAGINI • 8000 LEI Nr. 3 (2410)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Înţeleptul care se înfurie încetează să fie înţelept.*
(Sun Tzu)

■ *Nu-ţi da demisia! Există 10.000 de moduri în care poţi sta degeaba fără să observe nimeni.*
(Bisanne de Soleil)

■ *Norocul poate fi şi un om care te obligă să-ţi schimbi soarta.*
(Eric Tabarly)

CULEGÂND SEMINŢELE FERICIRII...

Femina club

Dosarele frumuseţii
Reflexe misterioase

Pentru dumneavoastră, doamnă
Fericirea stă în...
farfurie

TV

■ Pro TV
■ România 1
■ TVR 2 ■ Acasă
■ Antena 1
■ Prima TV
■ Tele 7 abc

Ca într-un veritabil cor, americanii şi ruşii anunţă că vor să cucerească Universul

CĂLĂTORII LA CAPĂTUL LUMII

Au trecut mai bine de patru decenii de la prezentarea, în 1961, de către fostul preşedinte al SUA, J. F. Kennedy, a primului mare vis spaţial american, cunoscut sub numele de „Programul Apollo". În cărţile de istorie, Omul este acreditat cu performanţa de a fi ajuns pe Lună în 1969, dar, s-o spunem, nu toată lumea e convinsă că pământenii au pus efectiv piciorul pe Lună. Iată că azi, după programe spaţiale ambiţioase americane sau ruseşti, desfăşurate într-o atmosferă tensionată (până în 1989) sau într-un spirit de cooperare (după 1990), cucerirea spaţiului intră într-o nouă fază. Analiştii nu ezită să pună această nouă „escaladare", această „reîncălzire a supei", pe seama intrării Chinei în jocul spaţial, ştiut fiind faptul că, recent, primul „taikonaut", chinez a făcut câteva ture pe o orbită circumterestră.

Oameni pe Lună

Tonul a fost dat de actualul preşedinte american, George W. Bush, care a făcut cunoscută săptămâna trecută, la sediul NASA, dorinţa SUA de a relua cursa cosmică printr-un nou program spaţial de recucerire a Lunii şi de pregătire a unui program de explorare a altor planete din Sistemul nostru solar, începând cu Marte. Programul lunar, în viziunea şefului administraţiei americane, prevede o „revenire" (sau doar o „venire", spun cei sceptici în privinţa „aselenizării" din 1969) pe solul lunar până în anul 2020. Până în anul 2008, cel târziu, vor fi trimise o serie de misiuni robotizate pe suprafaţa Lunii care vor avea sarcina de a cerceta şi a pregăti o viitoare explorare umană. Apoi, cu ajutorul „noilor vehicule de explorare, vom întreprinde misiuni pe Lună, începând cu 2015, cu scopul ca de a trăi şi lucra pe Lună perioade din ce în ce mai lungi de timp".

„Aceste misiuni lunare – a spus preşedintele SUA – vor fi un pas important în programul nostru spaţial", ele urmând a pregăti „misiuni şi mai ambiţioase: misiuni umane pe Marte" şi chiar dincolo de Planeta Roşie. Nu e mai puţin adevărat că, dincolo de aceste planuri de viitor, pe care mulţi le privesc cu scepticism datorită costurilor exorbitante şi care sunt numite deja „planuri politice" foarte bune pentru campania electorală din acest an, se întrevede în aceste noi ambiţii şi o restructurare a NASA, a ţintelor-cheie. Astfel, preşedintele SUA a pus cruce programului navetelor spaţiale, aflat în criză după ce din fosta flotilă de patru navete au mai rămas doar două, şi acestea într-o stare incertă. Data limită a retragerii programului a fost stabilită pentru anul 2010 („după 30 de ani de serviciu"). Cât despre Staţia Spaţială Internaţională, s-a amintit că ea trebuie terminată. Şi cum pentru aceste planuri grandioase, mai era nevoie de ceva, s-a pomenit şi despre realizarea unei noi nave spaţiale, până în 2008, în stare să poarte, începând din 2014, primele misiuni umane în Cosmos. Cât despre vehiculul care va înlocui actualele navete spaţiale, acesta „va transporta cercetătorii şi astronauţii pe Staţia Spaţială Internaţională". S-a mai amintit şi despre o idee mai veche a unor „vizionari s.f.", şi anume că de pe bazele lunare va fi mai ieftină lansarea unor rachete în Univers, având în vedere că acolo gravitaţia este de cinci ori mai mică decât pe Pământ şi, deci, va fi nevoie de mai puţin combustibil.

NASA spune că robotul Spirit a făcut primul metru pe Planeta Roşie, dar urmele şenilelor par a fi de pe Pământ

Grupaj de GEORGE CUŞNARENCU

Continuare în pag. 9

Rover-ul lunar cu care s-au plimbat cosmonauţii americani în 1970

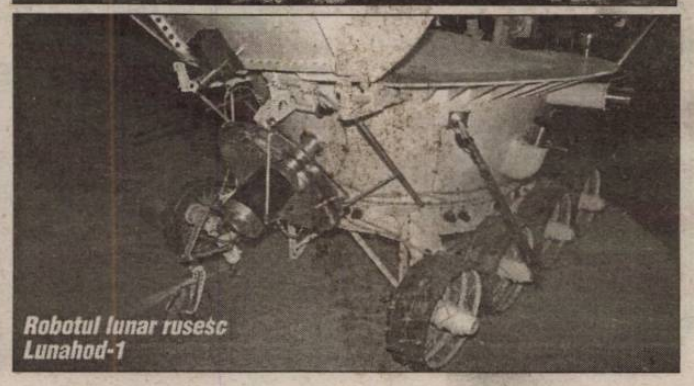

Robotul lunar rusesc Lunahod-1

Biblioteca Judeţeană
MUREŞ
TARGU-MUREŞ

divanul galben

PRECUM ÎN CER, AŞA ŞI LA HAVANA

Scriam acum două săptămâni despre muzicienii cubanezi strânşi, după aproape o jumătate de secol de tăcere, în grupul Buena Vista Social Club. Absolut întâmplător mi-a căzut în mâini, şi am citit pe nerăsuflate, romanul lui J.J. Armas Marcelo, intitulat *Precum în Cer, aşa şi la Havana*, într-o foarte bună traducere realizată de Mariana Sipoş şi apărut la editura Allfa, la sfârşitul anului trecut.

J.J. Armas Marcelo (născut în 1946) este licenţiat în filologie clasică al Universităţii Complutense din Madrid. Este autorul a unsprezece cărţi, unele reeditate în colecţii prestigioase ale marilor edituri spaniole, laureat al câtorva premii literare. Scriitorul susţine şi o rubrică săptămânală în suplimentul cultural al ziarului madrilen *ABC* şi este un foarte cunoscut realizator de televiziune.

Romanul *Precum în Cer, aşa şi la Havana* face parte dintr-o trilogie pe care scriitorul o dedică realităţii, prea puţin cunoscute la noi, a Cubei contemporane. Descris cu amănunte revelatoare, regimul lui Castro, care ni se dezvăluie ca o surprinzătoare imagine în oglindă a regimului lui Ceauşescu, este fundalul pe care evoluează personajele cărţii. Romanul este compus din insolite poveşti de iubire, de aventuri pe mare, de *mojito*, băutura preferată a lui Papá Hemingway, din personaje ale serviciilor secrete care anchetează la Villa Marista, despre Malecón, faleza lungă de 8 kilometri şi zidul pe care cubanezii stau doar cu spatele la mare pentru a nu fi taxaţi drept antisociali sau trădători de ţară, despre *Patria o muerte*, despre generalul asasinat Ochoa, despre cubanezii care vor să fugă cu barca până în insula americană Key West aflată la doar 90 de mile şi despre cei care vor să rămână, visând la sfârşitul regimului castrist. Şi peste toate acestea, în roman pluteşte umbra „nefastă" a lui Castro, cel care a zis la procesul din 1953 *La Historia me absolverá*, cel cu zecile lui de porecle cu care lumea îl gratulează în secret, de la *Barbătristă* la *Omul*. Sigur, este romanul care încearcă să zugrăvească, din afară, de pe poziţia exilatului, realitatea unei dictaturi, a unei Cube aflată sub embargou economic, care se scufundă, şi a unui oraş, Havana, care e lăsat în paragină doar pentru că *omul din Birán* îl urăşte, cum spune Marcelo. Lăsând la o parte citatele „ideologice", iată un scurt fragment în care J.J. Armas Marcelo vorbeşte despre muzicienii cubanezi: „Instrumentişti ai celor mai populare melodii din Cuba, de la bolero la rumbă, de la *son* la *danzon*, de la samba la mambo, de la *guaracha* la *guaguanco;* muzicieni capabili să interpreteze magistral la pian, aşa cum o făceau pe scenele lumii întregi Frank Fernández şi Vitier, orice piesă de Beethoven, orice compoziţie de Paul Dukas sau piesele de un lirism tragic ale lui George Enescu; muzicieni capabili să scoată din mâneca inspiraţiei şi a inteligenţei lor muzicale, chiar dacă le era foame, amintirea lui Tona la Negra, Boia de Nieve sau Beny Moré; artişti capabili să compună, plecând de la schemele clasice, muzica cea mai bună de pe întreg cuprinsul Caraibilor la acest sfârşit de secol, pentru a demonstra ceea ce era clar de la începutul poveştii lor: că fiecare cubanez avea muzica în sânge şi că nimeni nu va putea ucide inteligenţa muzicală a Cubei, nimeni n-o va putea învinge, pentru că nu are egal în toată America; muzicieni geniali capabili să schimbe ritmurile clasice şi să le contamineze cu altele din ambianţe îndepărtate pentru a crea o muzică nouă, diferită, muzica unei Cube care se cufunda în trecut cu o amintire vie şi pătrundea în viitor dinspre un prezent continuu, searbăd, opresiv şi monoton până la plictiseală".

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

DIANA CONDREA, Braşov: *„...După părerea mea, cele mai interesante relaţii ale omului cu natura sunt cele ale japonezilor. Aţi prezentat într-un număr anterior zodiile arboricole japoneze pentru luna decembrie şi aş dori să-mi spuneţi care sunt pentru luna februarie (...) Eu sunt născută pe 15 februarie, deci sunt Vărsător, şi nu ştiu exact cine este bărbatul ideal pentru femeile energice din această zodie – după cum aţi afirmat chiar dumneavoastră. Fiica mea este tot Vărsător şi a avut o experienţă neplăcută cu un bărbat din Peşti, dar în Turcia. Trebuie să spun că acel bărbat era musulman şi nu ştiu dacă se respectă regulile din astrologia creştină (...) Care este cel mai de încredere bărbat din întreg zodiacul nostru? Se fac multe glume pe această temă, dar probabil că există şi ceva serios în astfel de aprecieri. Vă mulţumesc anticipat."*

Zodiile arboricole japoneze ale lui februarie

– Stimată doamnă, vă precizez de la bun început că astrologia nu are nici un caracter particular confesional; ea se bazează, în mare parte, pe astronomie, care este o ştiinţă fără frontiere religioase. De altfel, zorii astrologiei şi consolidarea ei (sumeriană, apoi egipteană) aparţin unor epoci care au devansat cu milenii creştinismul... ***Zodiile arboricole japoneze ale lunii februarie sunt: 25.01-3.02 este Chiparosul (credincios); 4.02-8.02 este Plopul (pesimist); 9.02-18.02 este Curmalul (optimist); 19.02-28.02 este Pinul (rafinat; ziua de 29.02 este inclusă aici).*** Am înţeles din scrisoarea dumneavoastră că nu aţi fost căsătorită niciodată. Fără nici o aluzie, vă precizez că, teoretic, femeia-Vărsător este considerată una dintre cele mai adaptabile din întreg zodiacul, ea având afinitate maximă faţă de Lei, Scorpioni şi Vărsători, afinitatea minimă manifestându-se numai faţă de cei din Fecioară.

Sunt Berbecii predispuşi la divorţ?

– Stimată doamnă, dumneavoastră aparţineţi zodiei Leului şi, conform teoriei, ar fi trebuit să aveţi relaţii excelente cu Berbecul (care include şi data de 20 aprilie); de asemenea, aveţi afinitate maximă faţă de Lei şi Scorpioni. Femeia din Fecioară are afinitate minimă faţă de Berbeci... Dar statistica astrologică este umbrită de complexitatea relaţiilor sentimentale şi de meandrele vieţii. În ceea ce priveşte superstiţiile de la căsătorie, nu sunt în măsură să confirm sau să infirm cele spuse de dumneavoastră, dar dacă ar fi să ne luăm după ele, ar trebui să trăim sub un clopot de sticlă... Nu am întâlnit în nici o referinţă astrologică predispoziţia faţă de divorţuri la o zodie anume, dar vă pot spune că cel mai capricios bărbat este cel din Fecioară – teoretic, desigur.

Zig-zag-uri la umbra pietrei de topaz

– Stimată doamnă, mi-aţi scris un „roman" dureros, însă vă rog să mă credeţi că nevinovata piatră de topaz nu are nici o legătură cu zig-zag-urile destinelor. Nu daţi vina pe ea, ar fi prea simplist. Dacă doriţi neapărat o precizare, atunci aflaţi că topazul este protectorul celor din Berbec, dar astfel de legături între geme şi oameni sunt mai mult o modă aparţinătoare de superstiţii. Pentru cei (cele) din Gemeni, „protector" este berilul, dar nu-l scoateţi ţap ispăşitor, pentru că este inocent...

RADU IANIERI

MARILENA D., Bucureşti: *„...Vă scriu numai din curiozitate, pentru că eşecurile mele în dragoste le pun pe seama relaţiilor dintre parteneri şi nu pe seama planetelor. Cu toate acestea, aşa cum există numeroase prejudecăţi înaintea şi în timpul căsătoriei, aşa cred că este şi astrologia inimii. Vă dau un singur exemplu: naşa de cununie a mea era gravidă atunci când am fost la biserică şi am auzit pe unele femei spunând că acest lucru este nefavorabil. Nu ştiu dacă este o lege, dar în cazul meu acest aspect mi-a purtat ghinion. Desigur, poate fi o simplă coincidenţă (...) Eu sunt născută la 15 august, iar fostul meu soţ este din Berbec sau Taur, fiindcă s-a născut pe 20 aprilie. Ce spune teoria despre un astfel de cuplu? V-aş mai preciza că el s-a recăsătorit cu o femeie din Fecioară şi am auzit că a divorţat din nou. Oare Berbecii sunt predispuşi la divorţuri? În cazul nostru, vina aparţine amândurora..."*

ECATERINA S.N., Bacău: *„...De la bunica mea ştiu că este bine să ţin în casă o piatră de topaz, pentru că aceasta ţine bărbatul lângă femeia lui şi-i ia ochii de la alta (...) Nu vreau să vă spun prea multe poveşti, dar acum 14 ani, când am făcut curat, nu am mai găsit acea piatră pe care o păstram într-o cutiuţă sfântă de la bunica, pusă la un inel de aur de 18 carate (...) După doi ani, am aflat că fostul meu soţ mă înşală cu o colegă de-a lui de serviciu şi ne-am separat, divorţul pronunţându-se după un an. Am aflat ulterior că fiica mea luase inelul cu piatră de topaz fără să mă anunţe, atunci când s-a dus la o nuntă, şi nu l-a mai pus la loc, căci nu ştiu cum l-a pierdut la petrecere şi i-a fost frică să-mi spună imediat (...) Viaţa a arătat că şi prima ei căsnicie a fost un dezastru, poate tot din cauza topazului pierdut sau furat, cine ştie? Cum se explică asta? Există vreo legătură cu zodia mea şi a ei, care este Gemeni?"*

ANCHETA săptămânii

Cuplul, victima infidelităţii?

„Mi-e teamă de dragoste pentru că aduce multă nefericire", spune un personaj dintr-un film mai vechi. O replică paradoxală, nu lipsită însă de adevăr. Pentru că, pe de-a parte, cu cât te implici mai mult, cu atât eşti mai vulnerabil. Iar pe de altă parte, stabilitatea unei relaţii de dragoste poate fi oricând ameninţată de pericole. Unul dintre ele îl constituie apariţia celui (celei) de-al treilea. Sau, cu alte cuvinte, ispita unei alte iubiri. De-o clipă sau de-o viaţă.

◆ La vârsta noastră, când apare altcineva, mai bun decât cel pe care îl ai alături, îl accepţi. Aşa cum poţi trece uşor de o decepţie, aşa poţi trece de la o iubire la alta. *(Gina Brusban, 17 ani)*

◆ Niciodată nu poţi şti de cine te îndrăgosteşti sau când se va întâmpla asta. Dar se întâmplă des. Pur şi simplu aşa îţi cere inima şi trebuie s-o asculţi. *(Al Bundy, 18 ani)*

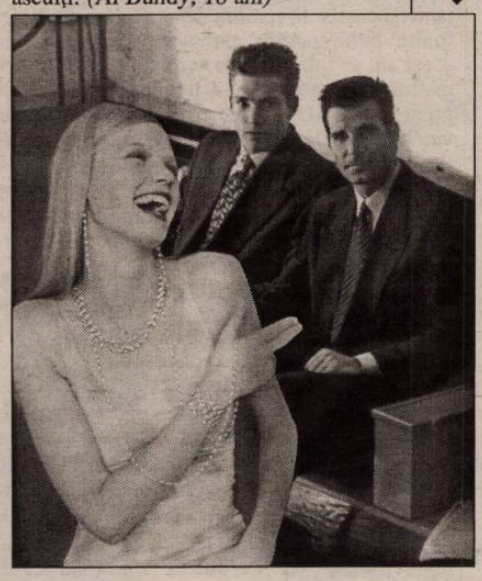

◆ Nu chiar. Dacă iubeşti cu adevărat şi simţi că eşti iubit este exclus să existe pericolul unui intrus. *(Ionela, 18 ani)*

◆ Uneori îţi încerci sentimentele, capacitatea de a asigura stabilitate cuplului, încercând, clandestin sau pe faţă, şi altceva, pentru a avea un termen de comparaţie. *(Sorina Nanca, 18 ani)*

◆ Aşa cum Columb a navigat pentru a descoperi noi orizonturi, aşa navigăm şi noi pe valurile iubirii pentru a descoperi „America" inimii noastre. Numai că, ori de câte ori cunoşti o fată super ţi-e teamă că e cuplată, „şi chiar aşa e", dar viaţa demonstrează că minunea nu poate ţine nici măcar o vară. Ataci din umbră, elimini adversarul şi te instalezi confortabil într-o iubire care ţine... mai puţin de-o vară. Ştiţi cum e, cine sapă groapa altuia... *(Alvin Viziru, 16 ani)*

◆ Întotdeauna va exista altcineva cât timp omul are tendinţa de a explora necunoscutul. *(Dumitru Vlad, 18 ani)*

◆ Mereu intervine cineva dar în dragoste nu e loc decât pentru el şi ea. Eu cred în perechea perfectă şi nu în trunghiul „perfect". *(Alexandra J., 17 ani)*

◆ Dacă nu eşti topit după o fată, normal că te mai uiţi şi tu după alta mai arătoasă, mai tragi şi tu o gură de aer proaspăt. *(Eugen Voiculescu, 18 ani)*

◆ Nimeni nu poate iubi o singură persoană. *(Aida Orsan, 16 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Protecţie ideală?

E un mic fir de plastic ce se fixează în uter care face „minuni" în materie de protecţie şi pentru care au optat aproape 200 de milioane de femei din lume. E la fel de eficace precum contracepţia orală, având însă avantajul că nu trebuie să te gândeşti la el, nici măcar în momentul raportului sexual. Unele sterilete, cum ar fi cele care conţin progesteron, sunt active timp de cinci ani. Cinci ani lipsiţi de griji legate de contracepţie, exceptând un control anual la ginecolog. Steriletul este util şi după un avort, spontan sau provocat. Poate fi introdus imediat, (în afara cazurilor în care există o infecţie a uterului, o hemoragie sau un traumatism grav al aparatului genital) contracepţia fiind din nou garantată.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Aurora Popescu
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Nataşa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 224.39.96

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Inventatori români «uitați»

ODISEEA „GINSENGULUI ROMÂNESC"

În septembrie trecut, a avut loc la Berlin al treilea Congres al Societății Internaționale „Cătina Albă" (ISA), la care au participat 27 de țări din întreaga lume. Și din România au fost prezenți la lucrări câțiva cercetători, dar – din motive greu de precizat – nici măcar nu a fost invitat cel care ar fi reprezentat poate cea mai înaltă autoritate științifică și morală în domeniu, prof. univ. dr. ION BRAD.

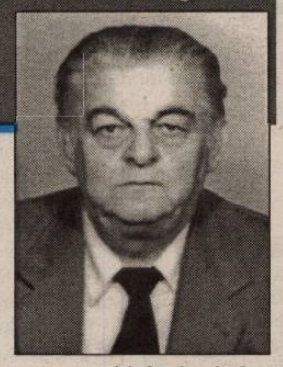

Nimic din Cătina albă nu trebuie distrus

După o jumătate de veac de lucru într-un domeniu în care puțini s-au încumetat să pătrundă, profesorul Brad nu ezită să numească această plantă – *Hippophae rhamnoides L.* – „ginsengul românesc". Din păcate, deși o parte dintre virtuțile ei se cunosc de mii de ani, ignoranța face ca în unele zone să fie distrusă, pentru a se obține teren de pășunat, ori – în cazuri mai fericite, să se vândă pe sume derizorii. Totuși, avem încă marele avantaj că aria sa de răspândire în România este largă, începând din Delta Dunării, până în zona Ceahlăului. De-a lungul anilor, profesorul Ion Brad a cercetat minuțios toate aceste arealuri, rezultatele afându-se catalogate în fișe comparative, cu indici calitativi și cantitativi (referitori la compoziție) greu de egalat astăzi, ca valoare științifică.

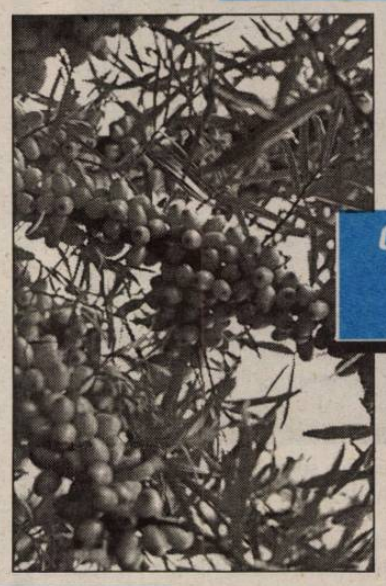

Fără a intra în detalii specifice, vom spune doar că, potrivit biochimistului român, atributele vitale pentru om, ale Cătinei albe, doar apa le depășește. Domnia sa a folosit absolut toate părțile plantei (rădăcină, frunze, tulpină, fructe), recoltate în momente diferite ale anului și prelucrate sub diverse forme: pulberi, uleiuri, sucuri, chiar și cenușă. În fiecare dintre produsele obținute, a identificat elemente foarte importante pentru echilibrul organismului uman, dar și pentru animale, pentru plante de cultură, pentru diverse alte domenii.

Orice boală se poate vindeca

Principala utilizare a produselor pe bază de *Hippophae rhamnoides L.*, în fază de testare sau ca invenții brevetate și omologate, a fost și a rămas pe sfera medicinii umane. Înainte de '89, au existat câteva cazuri ce au făcut mare vâlvă, când metoda prof. Brad, de tratare a arsurilor de piele foarte grave cu ajutorul uleiului de cătină, a scos din moarte oameni considerați deja pierduți. Patologiile oculare, plăgi diverse, diabetul zaharat, alcoolismul, boli nevrotice, afecțiuni ORL, leziuni în zona genitală – iată doar câteva categorii de maladii în care invențiile aplicate de prof. Brad și colaboratorii săi au dus la vindecare. Domnia sa ne-a mai oferit însă o serie de informații, în acest sens, deosebit de importante. Astfel, Cătina albă stimulează sistemul de apărare al organismului, alături de alte plante și de medicația adecvată dând efecte uimitoare (inclusiv în HIV-SIDA, Alzheimer, epilepsie, tumori benigne sau maligne, stări depresive și anxioase, Zona Zoster și multe altele). Efectul imunoinductor al plantei o face utilizabilă în orice boală – cu un tratament „personalizat" de biochimistul inventator – singurele patologii în care eficiența nu a fost de 100%, ci de 50-60% rămânând psoriazisul și calvitia.

Spuneam că realizările acestui om de știință autentic acoperă mai multe domenii și nu doar pornind de la cătină. În cosmetică, „ginsengul românesc" face adevărate minuni; la fel, în medicina veterinară, zootehnie, horticultură, microbiologie, industria alimentară, unde prof. Brad și-a testat produsele chiar și pe propria persoană, când a fost cazul, rezultatele pozitive demonstrate, palpabile, spun totul. Remarcăm din nou că realizările domniei sale nu sunt preluate din alte lucrări (invers, adică să i se fure idei, s-a întâmplat, și nu o dată), înseamnă o muncă asiduă, plină de dăruire, în unele perioade neavându-i alături decât pe cei din familie și câțiva prieteni adevărați. Ce-i drept, astăzi se găsesc pe piață produse pe bază de *Hippophae*, „undeva" ele înglobând și contribuția substanțială a cercetătorului Ion Brad. Cu „scăparea" că nici măcar nu-i este menționat numele, așa că despre o recompensă, fie ea doar morală, nu poate fi vorba. Căci, de fapt, acest om deosebit nu este un inventator uitat, ci evitat de unii dintre cei ce se folosesc de munca sa, direct sau indirect. Și încă ceva: România, care ar merita cu prisosință – și datorită prof. Brad – un loc de cinste în cadrul ISA, nici măcar nu se află în Comitetul internațional al societății.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Cea mai veche

FOSILĂ DE SEX MASCULIN

O echipă de cercetători britanici a descoperit resturile unei creaturi marine considerată a fi cea mai veche fosilă cunoscută a unui animal de sex masculin identificat fără ambiguitate. Animalul, un nou membru al familiei ostrocodelor (măsura aproximativ o jumătate de centimetru), a fost găsit într-o formațiune geologică veche de 425 milioane de ani, în Herefordshire, Anglia, sub un strat de cenușă vulcanică. Starea excepțională de conservare a resturilor fosilei a permis cercetătorilor să realizeze o imagine detaliată în trei dimensiuni a animalului, în care sunt redate branhiile, ochii, membrele, cu ajutorul cărora înota, și organul sexual, masculin, cel mai vechi observat vreodată la o fosilă. Acest detaliu i-a determinat (inspirat!) pe cercetători să numească creatura „Colymbosathon ecplecticos" ceea ce în greacă înseamnă „uimitor înotător cu un mare organ sexual". Cercetătorii de la Institutul american Geological Survey au subliniat faptul că niciodată nu a fost observat acest detaliu la o fosilă aparținând epocii siluriene (în urmă cu 430-400 milioane de ani) și că această descoperire e cu totul remarcabilă. Cu atât mai mult cu cât cercetătorii englezi au fost capabili să disece fosila și să descrie trăsături morfologice ale acesteia, cu totul necunoscute până acum. Au tăiat bucăți extrem de mici din folsilă, le-au fotografiat și au stocat imaginile în calculator. Apoi, printr-un program informatic special, au reconstituit virtual aceste bucăți pentru a crea o imagine în trei dimensiuni. Cercetătorii au subliniat faptul că descendenții moderni ai animalului, care trăiesc în oceane, se apropie mai mult de crabi și homari decât de scoici și stridii, asemănarea membrelor sale cu cele ale rudelor moderne fiind evidentă. Această similitudine demonstrează faptul că grupul ostrocod s-a schimbat foarte puțin de-a lungul sutelor de milioane de ani, în timp ce majoritatea celorlalte specii au cunoscut o evoluție importantă sau au dispărut. Acest specimen mai demonstrează un lucru care nu a fost demonstrat până acum și anume „425 de milioane de ani de stabilitate într-un organism", așa cum s-a exprimat profesorul Thomas Cronin de la Institutul american Geological Survey. Cea mai mare parte dintre animalele care au trăit în silurian au dispărut de-a lungul timpului, fără să lase descendenți.

Crabul, o „rudă" modernă a creaturii marine din Herefordshire.

DORIN MĂRAN

BISTURIUL VIRTUAL

Nu peste mult timp, bisturiul va putea fi înlocuit de scanarea computerizată! Recurgând la întreaga gamă a supertehnologiilor, dr. Michael Thali și colegii săi de la Universitatea din Berna oferă posibilitatea unei „autopsii virtuale", un procedeu practic non-invaziv care, fără să afecteze în vreun fel probele legale, permite aceleași rezultate ca și metodele clasice. Cu o diferență importantă: atât judecătorii cât și cei prezenți la un proces vor fi scutiți de imaginile cumplite de până acum, ce vor fi înlocuite de simulări pe computer...

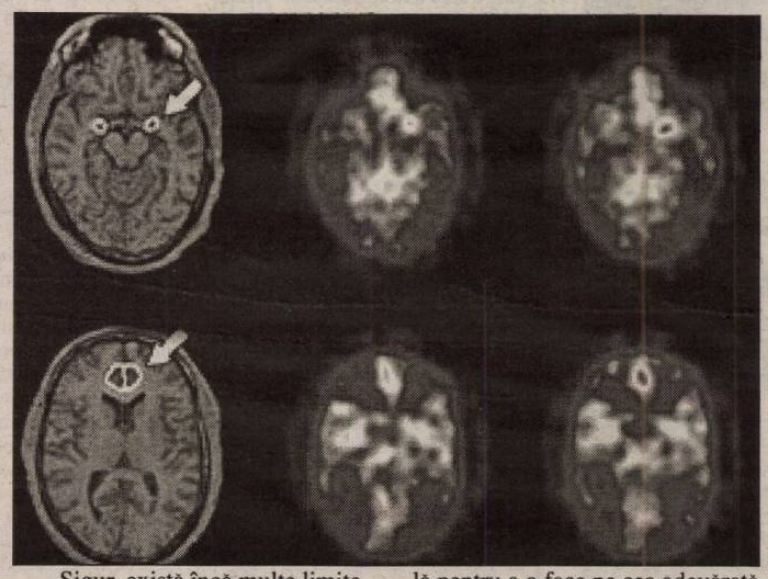

Computerul și corpul uman

Tomografia computerizată este folosită deja pe scară largă pentru obținerea unei imagini generale a corpului uman, urmată apoi de imageria prin rezonanță magnetică pentru a furniza imagini ale tuturor organelor interne, mușchilor și țesuturilor. Imaginile obținute prin scanare tridimensională sunt apoi „contopite" de computer și oferă investigatorilor o imagine fidelă a corpului care, mai mult, poate fi salvată în memoria computerului, se poate reveni la ea, poate fi transmisă prin e-mail și studiată de oricâți specialiști este nevoie. Noua tehnică este deosebit de importantă mai ales în cazuri speciale de autopsie, când familia nu este de acord cu aceasta sau când motive religioase o împiedică.

Sigur, există încă multe limite. Dr. Edmund Donoghue atrage atenția asupra costurilor foarte mari (între 300.000 și 2 milioane de dolari), dar și asupra faptului că o scanare completă durează câteva ore, iar o secție de poliție ca aceea unde lucrează el are aproximativ 17 cazuri în fiecare zi. Thali în schimb spune că și timpul, și costurile vor scădea substanțial.

Proceduri virtuale pentru cei vii

Noua tehnică este deosebit de promițătoare și pentru bolnavii „obișnuiți". Perry J. Pickhardt, Universitatea Wisconsin, a efectuat colonoscopii virtuale cu rezultate remarcabile. Examenele reale și virtuale pe 1.233 de pacienți au scos în evidență diferențe minore între cele două tehnici. Și cum neoplasmul de colon se află pe locul doi printre decesele provocate de cancer, nu rămâne decât să se recurgă la... realitatea virtuală pentru a o face pe cea adevărată ceva mai bună și mai sigură.

„Virtoscopia" va face desigur ca un laborator adevărat al unei secții de poliție să arate și mai impresionant decât la ora actuală, comparat cu ceea ce vedem în seriale și filme polițiste. Știința și tehnologia cele mai înalte se pot pune foarte ușor în slujba oamenilor legii, ajutându-ne în fond pe noi toți. Și astfel exponatele care se pot vedea astăzi în Laboratorul de Medicină legală al Departamentului de Poliție din New York (echivalentul real al laboratorului din serialul „Lege și ordine"), printre care se află, de exemplu, arma cu care Mark David Chapman l-a ucis pe John Lennon în 1980 sau cea cu care David Berkowitz, „Fiul lui Sam", a ucis șase oameni vor rămâne... istorie. Până când însă crimele însele să rămână și ele de domeniul istoriei va trebui să mai treacă foarte multă vreme.

MIHAELA DOROBANȚU

Copiii și zâmbetul planetei

2386 de elevi din 33 de școli ale Bucureștiului sunt cuprinși într-un program-pilot mai mult decât remarcabil, lansat de Asociația Română pentru Ambalaje și Mediu (ARAM), în parteneriat cu Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului și cu Ministerul Pădurilor, Apelor și Mediului. Programul se numește, sugestiv, „E ușor! Zâmbetul planetei stă în puterea ta!" și are drept obiectiv informarea și educarea elevilor în legătură cu colectarea, reciclarea și valorificarea deșeurilor, în general, și a deșeurilor de ambalaje, cu prioritate. Mijloacele de trezire a interesului copiilor mizează pe „provocări" specifice vârstei lor: informații scurte, dar incitante, ilustrație bogată, jocuri, cuvinte încrucișate. Adevărul este că, numai privind imaginea dezolantă a străzilor strivite de gunoaie, și putem înțelege că „zâmbetul Terrei" este inestimabil, însă poate fi câștigat atât de ușor!...

Musca senilă

Până de curând, se cunoștea că senilitatea – degradarea memoriei o dată cu îmbătrânirea – este un fenomen specific mamiferelor. Cercetătorii japonezi

de la Institutul de neuroștiințe din Tokyo au pus însă în evidență aceeași evoluție și la micuța *Drosophila melanogaster* („musculița de oțet"), care trăiește circa 40 de zile și începe să devină senilă după a 20-a zi – echivalentul vârstei de 40 de ani, la om. Un eșantion de peste 1200 de insecte a fost studiat, prin asocierea anumitor mirosuri cu șocuri electrice ușoare. După eliberarea lor, mușteleie tinere aflate în preajma mirosului „agresiv" s-au refugiat în locuri mai sigure, în timp ce suratele lor senile nu au făcut nici o diferență. Descoperirea se speră că-i va ajuta pe cercetători să câștige teren important în tratarea tulburărilor de memorie asociate cu îmbătrânirea.

Universul, o minge de fotbal

Universul nostru nu este nici plat, nici infinit, ci are forma bizară a unui spațiu cu 12 fețe, finit. Ipoteza susținută de cinci astrofizicieni fixează imaginea insolită a 12 pentagoane „lipite" pe o sferă, adăugând încă o (deocamdată) ciudățenie: talia

Universului real conținut în „minge" corespunde doar a 80% din cea a Universului observabil. Restul ar fi imagini-fantomă din interiorul sferei; ceva similar cu o încăpere ai cărei pereți sunt acoperiți cu oglinzi, în care ne vedem pe noi înșine, „multiplicați". Concluzia a apărut în urma analizării celei mai vechi imagini a Cosmosului, 380000 de ani după Big Bang, când fotonii se eliberează de materie. *(A.N.P.)*

Răpiți de OZN-uri

Viziunea lui Scott Mandelker

La Conferința de la Laughlin (Nevada), Scott Mandelker Ph. D. a prezentat un punct de vedere personal privind întâlnirile OZN care ar reprezenta nu atât un contact cu alte civilizații cât un episod al unui proces de evoluție spirituală, la nivelul întregului Univers.

Rătăcitori încarnați pe Pământ

Mandelker s-a instruit, timp de câțiva ani, în psihologie, ca și în practicile din templele budiste din Japonia și Thailanda, obținând un doctorat în psihologia comparată est-vest. El oferă consiliere spirituală la San Francisco, fiind și autorul unor lucrări despre *New Age*, contacte extraterestre și OZN, una dintre cărțile sale fiind tradusă și în românește.

Dacă unii consideră că răpirile OZN ascund experimente genetice în care oamenii sunt pe post de cobai, iar alții că o rasă superioară ne pregătește pentru integrarea cosmică, viziunea lui Mandelker este oarecum diferită, el încercând să împace răpirile cu tradițiile orientale privind reîncarnarea.

După el, un suflet se încarnează când pe o planetă când pe alta, progresând astfel spre niveluri tot mai înalte. Pentru teza sa de doctorat psihologul a intervievat 25 de oameni care se considerau nepământeni. Pe această bază a ajuns la concluzia existenței printre noi a unor *rătăcitori* – suflete „foarte vechi", poate în vârstă de miliarde de ani. Ei se încarnează în nou născuți, pierzându-și astfel, voluntar, memoria identității și a vieților trecute (Mandelker însuși se consideră din această categorie). Încarnarea lor este, de regulă, un voluntariat pentru a ajuta la rezolvarea unor probleme ale societății omenești sau ale planetei Pământ, deși există și „rătăcitori" care se întrupează doar spre propriul lor progres spiritual.

Spirite pozitive și spirite negative

Întâlnirile oamenilor cu ființe nepământene (între care răpirile OZN) ar fi, în viziunea lui Mandelker, „interdimensionale"; cu alte cuvinte vizitatorii vin dintr-o „dimensiune mai înaltă". Dar, spune el, în lumea lor există atât spirite superioare cât și „negative". Putem să le deosebim prin faptul că întâlnirile cu spiritele superioare contribuie la evoluția noastră, în timp ce spiritele negative ne exploatează pe plan fizic, în contacte cum ar fi traumatizantele experiențe de hibridare, de plasare de implanturi etc. Spiritele superioare respectă liberul arbitru al oamenilor și legea neintervenției, în timp ce negativii le încalcă. Spiritele superioare apar uneori sub formă de globuri de lumină, dar și cu înfățișare umanoidă. Nu toți omuleții cenușii ar fi negativi ci doar cei ce își agresează fizic victimele. Deși în Univers nu sunt mai mult de 10% spirite negative, aici pe Pământ contactele cu acestea se manifestă mult mai frecvent, deoarece oamenii sunt – în general – insuficient evoluați și nu au încredere în puterile lor spirituale. Spiritele negative îi „vânează", precum animalele de pradă, pe cei mai slabi dintre noi – emoțional, mental, moral, spiritual – pe cei incapabili să se apere. Uneori o astfel de întâlnire ține și de „karma" individului, ca o experiență de reechilibrare spirituală. În plus, contactele negative sunt și mai frecvent raportate fiind mai senzaționale decât întâlnirile pozitive.

La obiecția că și noi aplicăm uneori proceduri traumatizante (de pildă chirurgicale) animalelor pe care le iubim – în interesul lor – deși animalele nu vor înțelege aceasta, Mandelker răspunde că acest punct de vedere este doar o înșelătorie a nepământenilor negativi, care sunt mai puțin evoluați decât mulți oameni, având în vedere că – din perspectivă metafizică – „ființa umană nu este inferioară lui Dumnezeu". Iar atașamentul pe care unii ajung să-l simtă față de vizitatorii negativi seamănă cu acceptarea sclaviei.

Putem deveni invulnerabili prin iubire

Oamenii se pot apăra de întâlnirile cu entitățile negative învățând „puterea iubirii opusă iubirii puterii". „Pământul este o școală interdimensională pentru sufletele care încă nu au învățat iubirea". Mandelker recomandă în acest sens

anumite tehnici spirituale pentru a deveni invulnerabili față de răpiri. El mai adaugă – „Principalul motiv pentru care ne vizitează atât de mulți extratereștri este că transformarea noastră este cel mai important eveniment din Galaxie".

DAN D. FARCAȘ

DOSARUL VIITORULUI POSIBIL

Ce ne spune aura?

Se pare că mulți oameni văd aurele de când se știu, acele minunate halouri colorate din jurul întregului nostru corp. Pentru aceștia, lumea este o adevărată mare de culori, pe care le înregistrează, le sesizează, deși nu totdeauna sunt conștienți de semnificația lor. Și nu numai: aura reprezintă unul dintre cele mai formidabile și mai fidele instrumente de divinație pentru cei care știu nu doar să o vadă, dar și să o citească.

Se spune de altfel că oricine ar trebui să poată vedea aura celorlalți – mi-a povestit un prieten cum a asistat la o întâlnire între un cercetător și câțiva elevi ai claselor 9-10 dintr-un liceu. El își descoperise destul de târziu și printr-un antrenament la care s-a supus de bunăvoie, o serie de capacități, să le spunem, „speciale". A făcut aceasta în încercarea de a înțelege mai bine unele aspecte ale bolilor în tratamentul cărora îi asista pe medici. Le-a explicat elevilor timp de cel mult 10 minute cum trebuie să procedeze pentru a observa aura celor din jur. Rezultatul a fost aproape incredibil: majoritatea elevilor au descris aurele pe care le vedeau și descrierile, verificate de ceilalți, erau absolut corecte.

Dar accentul se pune pe descifrarea informațiilor pe care aura le poate oferi. În primul rând trebuie să nu uităm că ea nu este un înveliș simplu al corpului nostru. Este formată de fapt din șapte aure principale, care se extind până la o distanță de peste un metru de corp. Fiecare din aceste aure se extinde mai mult decât cea precedentă și toate sunt interconectate, bazându-se pe celelalte într-o funcționare normală a organismului.

Printre acestea se află aura eterică, cea emoțională și cea mentală, cea astrală, dar și așa-numita aură Ketherică, Kether, sau Coroana, fiind primul din cei zece Sefiroți care alcătuiesc Arborele Vieții în Cabală.

Fiecare culoare a aurei „spune ceva" interpretului avizat, celui care se servește de ea pentru divinație. Negrul este de multe ori caracteristic copiilor abuzați, dependenților de droguri sau victimelor unor torturi. Albastrul deschis este culoarea sensibilității, în timp ce albastrul de cobalt este cel al intuiției venind din dimensiunile superioare ale aurei. Indigoul exprimă o capacitate psihică puternică. Oamenii care trec prin schimbări pozitive de carieră au o aură de culoare caramel iar auriul este propriu cuiva care a atins un nivel superior de conștiință. Verdele palid este al progresului spiritual în timp ce culoarea lămâii verzi îi individualizează pe escroci și mincinoși. Verdele mărului crud este culoarea aurei vindecătorilor iar albastrul turcoaz este al indivizilor care s-au luptat pentru a scăpa de sărăcie și au realizat succese în viață. După cum se observă, un interpret poate citi nu doar starea și nivelul de sănătate al unui individ, ci și amănunte importante privind viața și activitatea sa de zi cu zi. O aură cu cenușiul cărbunelui îi va indica depresia, liliachiul – echilibrul spiritual. Și dacă în fața purpuriului imperial va ști că are de-a face cu o puternică activitate onirică, iar galbenul mustar îi va vorbi de oameni care îi manipulează pe alții, va fi șocat de un amestec de brun murdar, cenușiu și roz pal care colorează aurele persoanelor suferinde de o boală în stadiu terminal. Dar va și putea transforma acest șoc într-un îndemn la găsirea unei terapii dacă nu de vindecare, cel puțin de alinare.

EUGEN CELAN

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și cu arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 225.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 013701. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___,
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____,
cod _____, județul _____.

M/3

NOTA REDACȚIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!*
Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.*

Invazia lumilor paralele

VIU DUPĂ CE A MURIT

Printre relatările de cazuri incredibile, unele dintre cele mai spectaculoase ajung la noi prin ceea ce putem numi „filiera rusă", mai liberă acum decât odinioară de restricții imposibile. Una din acestea se referă la anii 1950, când un student al Institutului Militar de Limbi Străine a povestit cazul locotenentului Boris Luchkin. Era în teritoriu ocupat de nemți, când locotenentul care mergea în fața sa a călcat pe o mină „broască", numită așa pentru că „sărea" și exploda în aer. Explozia i-a retezat capul. Dar paradoxal Luchkin scapă cu viață. Uluit studentul vede nu doar că acesta nu se prăbușește, dar mai are și puterea de a-și descheia tunica și a scoate harta cu planul de luptă. De-abia după aceea a căzut mort. Când operațiunea de recunoaștere a fost încheiată, detașamentul a revenit la cazarmă purtând corpul locotenentului. Nimeni nu a crezut însă povestea despre Luchkin.

„Atunci", cazul a părut desigur incredibil, dar astăzi se cunosc din istorie și altele asemănătoare. În cronicile medievale se povestește că în 1636, regele Ludvig Bavarski l-a condamnat la moarte pe cavalerul Dits von Schaunburg și patru camarazi ai săi pentru încercare de complot împotriva sa. Duși la locul execuției, regele îl întreabă totuși dacă are o ultimă dorință: „da, să ne așezați în rând, să mă executați pe mine primul, tăindu-mi capul, eu mă voi ridica, voi începe să alerg și cei prin fața cărora voi reuși să trec să fie iertați de pedeapsa cu moartea!" Râzând, regele a acceptat. Și lucrurile s-au petrecut exact așa. Dits și-a așezat prietenii în rând, a pus capul pe butuc și exact în clipa în care securea călăului i l-a retezat, el s-a ridicat și, în fața privirilor terifiate ale celor prezenți, a început să fugă. A trecut prin fața celor patru și doar apoi s-a prăbușit mort. Regele a fost convins că diavolul făcuse aceasta, dar și-a ținut cuvântul!

Întâmplări uluitoare se găsesc și în alte arhive, cum ar fi cea a Ministerului Britanic al Apărării. Există un raport al Caporalului Robert Crickshow asupra ciudatei morți a Căpitanului Terence Malveni în timpul cuceririi Indiei de către englezi în secolul 19. În timpul unei lupte corp la corp, acesta i-a tăiat cu sabia capul unui soldat indian. Dar și de data aceasta corpul nu a căzut la pământ. Mai mult, indianul fără cap a reușit să ridice pușca, să țintească și să-l împuște mortal în piept pe căpitan.

Un alt caz uluitor se află într-un reportaj al lui Igor Kaufman despre un om care, plecând să culeagă ciuperci în pădure, găsește un dispozitiv exploziv; vrea să-l examineze mai îndeaproape, acesta însă explodează și îi retează capul. El reușește totuși să mai meargă... 200 de metri, inclusiv să treacă pe o potecă strâmtă și periculoasă de pe marginea unei prăpăstii. Cazul se află în arhiva poliției criminale, așa că este greu de contestat. Se pare deci că distrugerea bruscă, pierderea creierului nu provoacă moartea instantanee a respectivului individ. Și atunci se pune întrebarea: în absența creierului, cine este cel care comandă corpul, făcându-l să execute acțiuni atât de complexe și de complicate?!

MIHAELA DOROBANȚU

Halucinații sau legende?

Coada de mătură vă aspiră dorințele...

La vremuri noi, vrăjitori noi. Lyli este pseudonimul unei magiciene din Pasadena, California, care se consideră urmașa vrăjitoarei Margrette Walls, arsă pe rug în secolul XVII (în Anglia) și al cărei fiu a plecat ulterior în Lumea Nouă, declanșând apariția unor generații de vrăjitori și vrăjitoare. Lyli este, de fapt, un om obișnuit care are însă puteri telepatice extraordinare, mai ales în sfera zbuciumului sentimental. „Coada de mătură vă aspiră dorințele și mi le transmite mie!", este explicația publicitară a acestei femei de 32 de ani, care pozează pentru diverse reviste cărora le prezintă cazurile sale reușite și, cu modestie, și eșecurile inevitabile. Faimosul vehicul vrăjitoresc, coada de mătură (corespondentul european al covorașului fermecat al arabilor) este doar un element de decor, pentru că lui Lyli îi place showul. Fete bătrâne, văduve neconsolate, bărbați încornorați sau cu probleme sexuale se prezintă în cabinetul ei din Pasadena. În semiîntuneric, aceștia își pun sufletul pe masă, răspunzându-i vrăjitoarei ca la o ședință de psihanaliză... Aceasta nu le spune nimic esențial, doar că se concentrează asupra personalității clienților și a persoanelor vizate din anturajul lor. Culmea este că Lyli a reușit să rezolve iubiri zdruncinate și să redea pacea sufletească pentru majoritatea celor ce-i calcă pragul. Cum? Scormonind cu discreție telepatică prin inconștientul oamenilor, spune ea parcă vorbind din dicționarul de psihiatrie.

PAUL IOAN

Omul în oglindă

MINCIUNA? stâlp al adevărului

Scornelile sau plăsmuirile, adică minciunile inofensive sau cele cu grad scăzut de nocivitate, ne însoţesc viaţa din copilărie şi până la senectute. De ce sunt acestea inevitabile în cadrul comunicării dintre oameni?

Omul primitiv mințea? De la ce vârstă copilul începe să „toarne gogoşi"? Mint îndrăgostiţii când îşi jură dragoste perpetuă? Jurământul martorilor într-un proces este garanţia scoaterii la lumină a adevărului?

Cercetările complexe asupra creierului au demonstrat că este mai simplu să spui adevărul decât să minţi, solicitările emoţionale fiind mult mai mici

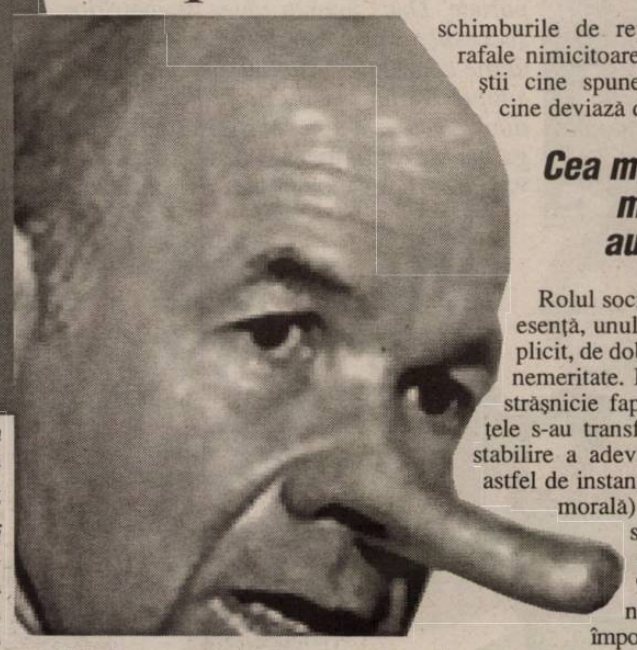

Romantism şi cinism în arta născocirii

Omul preistoric ar fi inventat perfidia (ascunderea adevărului sau denaturarea lui) doar o dată cu apariţia graiului articulat. Conştientizarea avantajelor aduse de acest gen de atitudine a condus treptat la apariţia unei metehne inevitabile în relaţiile interumane şi la apariţia unei adevărate arte a falsificării realităţii – aceasta este, foarte succint, opinia lui Martin Dorman, psiholog al Universităţii Columbia şi autor al cărţii „History of betrayal" (Istoria trădării, Penguin Books, N.Y., 2002). Aspectele istorice extrem de importante atacate de prof. Dorman nu ne interesează în acest text – amintim doar că încălcarea tratatelor şi convenţiilor între state, în secolul XX, este considerată „o minciună oficializată generatoare de război" –, ci apropierea dintre conceptul foarte general de minciună şi cel de trădare. Mai pe şleau spus, falsificarea adevărului reprezintă o trădare a încrederii celor de lângă noi.

De câte feluri sunt neadevărurile? *Minciuna romantică* („eşti cea mai frumoasă", „nu pot trăi decât alături de tine" etc.), *minciuna infantilă* („nu eu am spart borcanul", „azi n-am luat nici o notă" etc.), *minciuna laşităţii* („n-am ştiut nimic despre...", „I-am aspus să nu facă aşa, dar..." etc), *minciuna în afaceri, inclusiv cea din reclame* (folosirea superlativelor relative de superioritate de genul: produsul X este „cel mai bun", „cel mai eficient", „cel mai răspândit" etc., şi a unor afirmaţii fals-exclusiviste: „sunt aici numai pentru tine...") reprezintă doar câteva categorii de „bârbiereli" cu care ne întâlnim la tot pasul. Din păcate, există şi categoria pe care aş numi-o a *gogoşilor sau braşoavelor de imagine*, în care ne înflorim (citeşte exagerăm) însuşirile propriei personalităţi şi/sau ne confecţionăm un trecut mai demn de admirat decât a fost.

Minciuna prin omitere sau adevărul nerostit până la capăt este foarte frecventă la tv, unde despre invitaţii diverselor emisiuni nu se spun decât lucrurile pozitive, că aşa „dă bine, nu?" De aceea, atunci când există şi un adversar de idei în studio, schimburile de replici devin rafale nimicitoare, de nu mai ştii cine spune adevărul şi cine deviază de la realitate.

Cea mai lesnicioasă metodă de autoapărare

Rolul social al minciunii este, în esenţă, unul de autoapărare şi, implicit, de dobândire a unor avantaje nemeritate. Infractorii îşi neagă cu străşnicie faptele, iată de ce instanţele s-au transformat într-o arenă de stabilire a adevărului. Dar nu cumva astfel de instanţe (cu valoare exclusiv morală) există şi acasă, şi la serviciu şi în multe alte împrejurări? Porunca a 9-a a Decalogului: „Să nu mărturiseşti strâmb împotriva aproapelui tău!" nu are în vedere numai sperjurul (minciuna la proces), ci şi nesinceritatea domestică. O altă poruncă biblică – cea privitoare la adulter, a 7-a – nu are la rându-i decât o valoare morală, căci flagrantul prevalează faţă de orice mărturie.

Cu sau fără intenţie, trebuie să admitem că uneori minciuna pare o prăjitură iar adevărul untură de peşte. Mitomanii au deviaţii psihiatrice dar mincinoşii ocazionali ce scuză au? Dacă politicienii ar trebui să facă promisiuni cu mâna pe Biblie, viaţa ar fi mai frumoasă?... Minciuna (privită ca plăsmuire sau „ajustare" a realităţii) este un stâlp al adevărului doar în artă. În orice altă împrejurare este o plantă din plastic căreia unii îi umezesc rădăcina.

PAUL IOAN

Preţul unui an dezastruos

Într-un recent raport al Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii (OMS) se dă o cifră tulburătoare: efectul de seră sau încălzirea globală a Terrei a produs, în anul 2000, 150 de mii de morţi şi numărul se poate dubla în următorii 30 de ani dacă tendinţa de evoluţie nu este schimbată rapid!

Modificările de climă, puse de către cercetători în legătură cu emisiile de gaze cauzate de activităţi umane, provoacă mult mai frecvent decât înainte inundaţii şi secetă şi duc la topirea alarmantă a calotei glaciare polare. Ultimele câteva decenii, se poate spune, au anulat un viitor până atunci sigur de... 5,5 milioane de ani fără probleme care ne aşteptau! Deceniul cel mai fierbinte a fost cel al anilor 1990, dar chiar şi în vara lui 2003 se pare că se poate vorbi de un număr de 20.000 de victime în întreaga lume. Sigur, se poate spune că aceasta nu reprezintă nimic în comparaţie cu cele 56 de milioane de decese anuale estimate de OMS şi nici chiar cu cele 200.000 de victime anuale de pe urma fumatului.

Pentru că, aşa cum spunea cineva, de fumat te poţi lăsa, dar încălzirea globală a Terrei... Singura soluţie de termen lung este oprirea imediată a tuturor activităţilor generatoare de gaze, tratarea bolilor existente şi un sistem superior de acces la serviciile de sănătate. „Este naiv să pretindem că putem prezice efectul încălzirii globale asupra unor boli ca malaria", spune prof. Paul Reiter, de la Institutul Pasteur din Paris, care a ţinut să adauge o întrebare: „De ce nu dedicăm resursele de care dispunem tratării directe a unor asemenea boli, decât să cheltuim milioane tot încercând în zadar să schimbăm vremea?"

Impact fatal

Semnalul de alarmă a fost tras cu ocazia unei recente conferinţe ONU desfăşurată în Italia şi dedicată tocmai modificărilor climatice. Un funcţionar superior, Klaus Toepfer, a spus că modificarea climei este o realitate care va duce din ce în ce mai mult la suferinţă umană şi dificultăţi economice. Dezastrele naturale provocate de condiţii meteo extreme au dus, doar în anul 2003, la pagube totale de peste 60 de miliarde de dolari. Dar se pare că îngrijorarea experţilor nu este unanim împărtăşită, de vreme ce cu aceeaşi ocazie un important politician din SUA a ţinut să afirme că „încălzirea globală este cea mai proastă glumă făcută vreodată poporului american". Şi, asemenea afirmaţii au efect – în fond modificări majore ale legislaţiei ar duce la importante pierderi de profit pentru multe firme mai mari sau mai mici. Aşa că, rând pe rând, America şi Rusia, cele două mari puteri, s-au retras şi nu mai vor să ratifice Acordul de la Kyoto din 1997 privind limitarea emisiei gazelor care provoacă efectul de seră. Degeaba China şi Secretarul General al ONU, Kofi Annan, au vorbit în sprijinul unor măsuri majore şi urgente. Nici măcar cifrele în sine nu au tulburat prea tare: 10 miliarde – pagubele produse de valul de căldură în Europa; 8 miliarde – efectele inundaţiilor în China; 3 miliarde cheltuite de companiile de asigurări în urma tornadei din SUA. Reducerea emisiilor de gaze este privită de unii ca o ameninţare şi ca sinonim pentru... reducerea locurilor de muncă. Dar... nu învăţăm noi nici după ce am fost loviţi de o tragedie, aşa că probabil că este iluzoriu că cineva va reuşi să convingă o majoritate substanţială a ţărilor lumii să voteze pentru un viitor mai curat şi astfel mult mai sigur! Doar dacă...

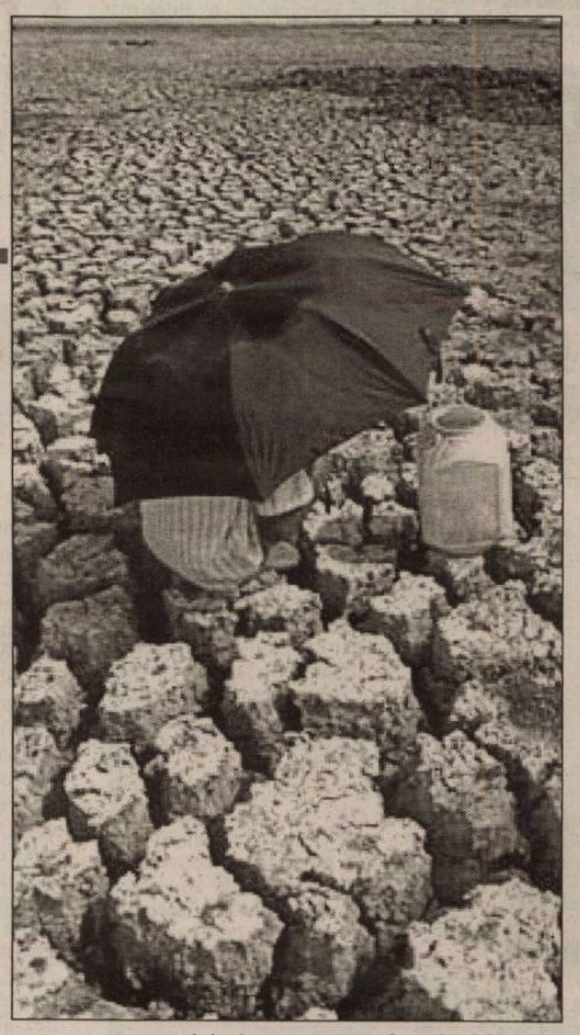

MIHAELA DOROBANŢU

Anatomia secundei

Întrebările medicinei moderne

Ca la orice sfârşit de an, se trag linii şi se fac socotelile: ce a mers, ce nu a mers, de ce nu a mers ce nu a mers, ce avem de făcut pentru ca lucrurile să meargă şi acolo unde nu merg. La sfârşitul lui 2003, cea mai tulburătoare întrebare fără răspuns a medicinei pare a fi una mai degrabă filosofică, de genul celor pe care şi le punea poetul Omar Khayyam (...Am întrebat savantul / şi-am întrebat şi vântul / Sperând să-mi lumineze / Suprema înţelepciune / Dar după toate astea / Atât se poate spune / Că am venit ca ploaia / Şi vom pleca ca vântul...). Ea este: cum Dumnezeu se face că genele şi cromozomii din ADN-ul nostru, din aer, apă şi hrană, ne construiesc pe noi înşine? Ştim că genele fabrică proteine. *Noi* suntem, de fapt, proteinele din noi? Dar să lăsăm filozofia la o parte şi să punem întrebările concrete, aşa cum le redă revista „Discover".

De ce astmul se întinde cu repeziciune în întreaga lume? Boală, altădată, rară, în ultimele două decenii astmul câştigă teren, mai ales în ţările dezvoltate ale lumii. Răspunsul posibil: curăţenia excesivă duce la diminuarea naturală a aşa-numitului factor non alergic Th.2 – ne aruncă în plin paradox.

Să ne temem de colesterol ridicat, aşa cum spun studiile ultimelor 2-3 decenii? După ce Ancel şi Margaret Keys au lansat ipoteza „colesterolului rău", în 1959, condamnând o serie de alimente din nutriţia normală a vremii, iată că studii recente combat demonizarea grăsimililor şi dulciurilor, arătând cu degetul spre rafinarea excesivă a alimentelor moderne şi lipsirea lor, astfel, de proprietăţi utile în stăpânirea bolilor cardio-vasculare.

Se poate lupta împotriva obezităţii, ca boală? Da, dincolo de dieta specială oferită graşilor şi a recomandării exerciţiilor fizice – care însă puţin contribuie la micşorarea numărului de decese din rândurile obezilor: 300.000 pe an – se pare că medicaţia specială, pastile care vor fi luate, curent, de persoana exagerat de corpolentă vor ieşi curând din laboratoare spre spitale şi clinici. Un exemplu: aşa-numitul fen-phen, o combinaţie de fenfluraminol şi phentermine, aplicat pe un lot de obezi, a dus la o scădere cu 18% a masei de grăsime. Genetica va ajuta şi ea – căci 250 de gene din ADN sunt asociate, se pare, cu obezitatea.

De ce ştim atât de puţin despre maladia Alzheimer, boală mai rea decât moartea – mai ales că numărul de bolnavi va creşte, o dată cu ridicarea speranţei de viaţă (un model matematic arată că vor fi în lume cu 300% mai mulţi bolnavi de Alzheimer în 2050)? Doar ipoteze, în ciuda multor cercetători implicaţi în studiul maladiei. Fără mari succese până acum.

Se poate lupta împotriva bătrâneţii? Ba bine că nu, ridicarea calităţii alimentelor – şi a vieţii, în general – plus progresele medicinei au făcut ca speranţa de viaţă să crească, în secolul trecut, de la 40 de ani (în 1900) la 69 de ani (în 2000). Se lucrează la telomere, prelungiri ale moleculei de ADN care marchează, se pare, lungimea vieţii fiecăruia dintre noi (şi se speră că se va întârzia micşorarea lor – care se petrece la fiecare diviziune celulară – folosindu-se o enzimă numită telomerasă). Sau poate că se va reuşi mai mult prin copierea a 13 gene specifice din ADN-ul mitocondrial al celulei şi transplantarea lor în nucleu, pentru a le feri de agresiunea radicalilor liberi, distrugători de masă celulară. Oricum, răspunsul la întrebare este în mâna geneticienilor.

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

În lunile de iarnă, copiii, în special şcolarii mici, suferă adesea de laringită. Dintr-o dată aceştia fac stări gripale, răguşesc, până la afonie, au respiraţie grea însoţită de şuierături şi nu rareori fac febră moderată, cu valori diferite de la o oră la alta.

Sunt de altfel simptome asemănătoare cu cele care se declară şi în caz de inhalare a unui corp străin, difterie ori tuse convulsivă.

Pentru precizarea diagnosticului, aplicarea şi dirijarea celui mai eficace tratament, este imediat necesar consultul medicului pediatru sau în echipă

LARINGITA

cu O.R.L.-istul. În caz de laringită se constată inflamaţia acută a laringelui, aceasta fiind cea mai frecventă cauzată de infecţie gripală sau care poate fi declanşată în principal de virusuri.

Pentru început apare o stare de prurit în gât, răguşeală, tuse uscată, apoi, paralel cu greutatea în faza de inspiraţie, a actului respirator. Febra creşte până la 38,5ºC.

Specialiştii indică tratament care să ducă la retragerea inflamaţiei din zona laringiană. În plus i se recomandă bolnavului să bea lichide calde, emoliente (infuzii din flori de tei, coji de nucă) îndulcite cu puţină miere. Zona gâtului va fi protejată cu fulare moi, calde şi va fi menajată pe cât posibil vocea copilului bolnav de laringită.

Părinţii trebuie să ştie că aceşti micuţi bolnavi nu au voie să ţipe ori să strige şi nici chiar să vorbească prea mult. Repausul la pat nu este strict obligatoriu, nici în cazuri de prezenţă a febrei, dar se vor evita activităţile ce presupun efort fizic crescut.

Peste zi, în camere bine încălzite, aerisite, fără praf, i se vor pune copilului bolnav de laringită comprese la gât. O bucată mai mare de tifon se înmoaie în apă la temperatura camerei. Bine stoarsă, aceasta se rulează în jurul gâtului şi se acoperă cu un fular cald şi moale.

În acelaşi scop sunt indicate şi inhalaţiile. Într-un castron mic, se pune apă clocotită în care se infuzează muşeţel, flori de tei sau coji de nucă. Se acoperă capul copilului cu un prosop mare, pluşat şi bolnavul este lăsat să inhaleze, cu gura larg deschisă, aburii fierbinţi.

Nu vă înşelaţi: laringita este aparent banală dar ea poate deveni gravă pentru că „agresează" căile respiratorii superioare.

Dr. VALERIU MANTA

Seducţia modei

JOCUL ASIMETRIILOR

Gradul de seducţie creşte şi în funcţie de modelul fustelor, rochiilor sau bluzelor purtate. Dacă agreaţi ideea asimetriilor, succesul vă este asigurat. La fel de moderne continuă să fie bluzoanele. Fie că adoptaţi stilul clasic, fie ţinuta dv. predilectă este cea gen sport sau foarte elegantă, bluzonul nu face decât să pună în valoare frumuseţea ţinutei dv. perfecte.

Pentru dumneavoastră, doamnă

FERICIREA stă în... farfurie

Sunteţi tristă şi surmenată? Vă urmăreşte o stare de anxietate? Dr. Jean-Paul Curtay, specialist francez în nutriţie, ne oferă câteva reţete pentru a vedea viaţa în roz. Scăderea procentului de serotonină, o substanţă hormonală, provoacă agitaţie, nelinişte, frică, obsesii şi suspiciuni. Antidotul îl reprezintă zaharurile lente. Prezente în paste făinoase, pâine, orez, cereale, leguminoase, acestea furnizează creierului un acid aminat, care favorizează sinteza serotoninei. Mai mult, glucoza care îl conţine constituie, cu oxigenul, unicul „carburant" al creierului. La fel de importante sunt magneziul, prezent în fructe şi legume uscate, apă minerală, care creşte procentul de serotonină, sau lithiul (lactate, cereale, legume verzi, ouă). Vitaminele B3 (carne albă, peşte gras), B6 (cereale complete), B9 (salate, legume verzi) şi B12 (produse de origine animală) participă la sinteza unor neurotransmiţători ca serotonina.

Pentru a lupta împotriva stresului, ronţăiţi migdale, ne sfătuieşte dr. Jean-Paul Curtay. Faţă de surmenaj, organismul stresat reacţionează printr-o creştere a tensiunii în musculatură şi în organele interne, care generează dureri de spate, tulburări digestive, tahicardie. Antidotul îl reprezintă magneziul, care joacă un rol important asupra ritmului cardiac, contracţiei musculare şi transmiterii informaţiilor neuronale. Cu cât carenţa în magneziu este mai accentuată, cu atât persoana este mai expusă stresului. Conţinutul în magneziu oscilează între 250mg/100g în migdale, de exemplu, 160mg/100g în nuci şi alune, 340mg/100g în cerealele complete sau 50-60mg/100g în fructe şi legume uscate.

Pentru a scăpa de stările depresive, consumaţi ciocolată. Tristeţea, ideile negre, pierderea formei fizice sunt legate de scăderea procentului de noradrenalină, responsabilă de trezirea din somn şi de apetitul sexual, şi a procentului de dopamină, molecula care condiţionează starea de fericire, plăcere, motivaţie, emoţie.

Ciocolata reprezintă antidotul ideal. Şi aceasta pentru că alimentul conţine substanţe stimulente, precum cafeina, theobromina, un cardiotonic şi serotonina. Să nu uităm savoarea sa deosebită.

Tirosina, prezentă în carne şi brânzeturi, reglează producţia de dopamină şi noradrenalină. Vitamina C are şi ea virtuţi dinamizante. Ceaiul şi cafeaua, în doze mici, echilibrează dopamina.

Cu argumente ştiinţifice puternice am demonstrat cum fericirea dv. poate „atârna" de un pumn de migdale sau o tabletă de ciocolată...

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

REFLEXE MISTERIOASE

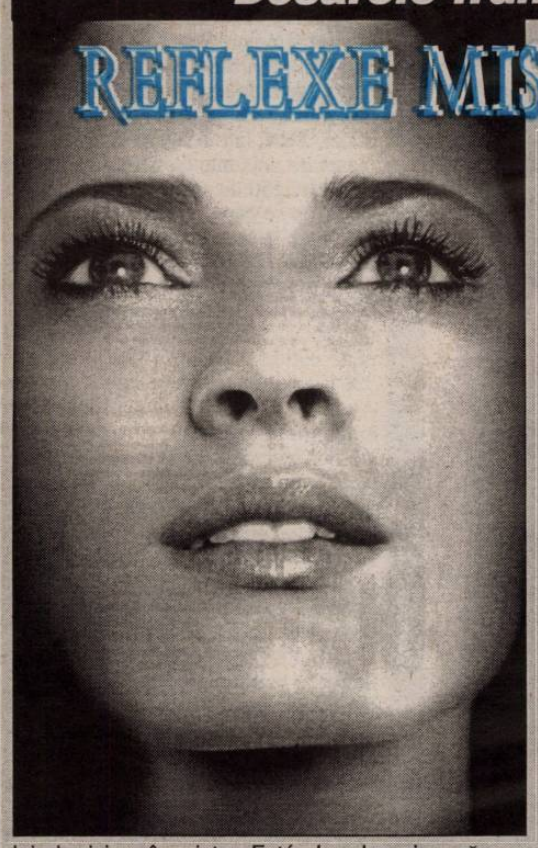

Ochii spun totul dintr-o privire. Prima privire, prima impresie pot conta foarte mult. Oricum, nu ştim dacă aceste truisme au fost în atenţia creatorilor de machiaj atunci când au decis ca în acest an femeile să cucerească prin frumuseţea ochilor. Pleoapele sidefate, genele negre şi lungi ar reprezenta „cheia succesului"...

Pentru Clarins, în această iarnă privirea este pastelată, strălucitoare şi cu reflexe. Din nou, sub influenţă japoneză, pleoapele vor fi fardate cu două culori, bine armonizate, care vor schimba intensitatea privirii în funcţie de mişcările capului şi de lumină. Machiajul de zi, la fel cu cel de noapte, presupune linii strălucitoare, cu reflexe schimbătoare, misterioase. Sunt privilegiate arcada sprâncenelor, unghiul extern al ochiului şi pleoapa inferioară. Dior pledează pentru monocromie, deasupra şi sub pleoapă, redescoperind un „nou look", plin de senzualitate. Recomandă farduri pudră, culori tradiţionale, armonizate în linii întunecate şi luminoase, învăluind privirea în mister. Estée Lauder mizează pe un echilibru perfect între două nuanţe: 70% tente luminoase şi 30% mai întunecate. Albastru cu gri deschis, negru şi alb, maron închis şi bej cald, reprezintă combinaţii ce asigură un contrast plăcut, recomandându-se plasarea întotdeauna a nuanţei deschise în interior şi a celei mai închise, la exterior.

Heidi Morawetz de la Chanel ne propune farduri în nuanţe „atemporale" de albastru.

Gastronomice

De această dată cititoarea noastră fidelă, doamna Matilda Schuster Tudoriu, din Cluj-Napoca, ne propune câteva reţete din bucătăria engleză.

ROSTBIF

2 kg carne de vacă (vrăbioare), 50 g untură, sare.

Carnea de vacă pentru rostbif este o bucată întreagă de vrăbioară, care se scoate de pe oasele respective, se curăţă de pieliţe şi se sărează. Se poate presăra şi cu piper, după gust. După 1-2 ore se pune într-o cratiţă, se toarnă deasupra untură fierbinte şi se dă la cuptor la foc potrivit ca să nu se ardă friptura şi nici să nu se adauge apă. Rostbiful este gata când s-a rumenit bine carnea pe dinafară, iar înăuntru este încă roşie, în sânge. Se taie câteva felii subţiri, după ce s-a răcorit puţin şi restul se serveşte întreg. Sosul îndoit cu zeamă de carne se toarnă deasupra feliilor sau se serveşte în sosieră. Rostbiful poate fi servit în mai multe feluri: cu sos picant când se serveşte cald, cu garnitură de diferite legume înăbuşite, cu sos de muştar şi sos de maioneză când se serveşte rece.

PRĂJITURI USCATE

70 g unt, 40 g zahăr pudră, 1 ou, 100 g zahăr tos, 250 g făină, 1 praf de copt, unt pentru uns.

Untul se freacă cu zahărul pudră până se albeşte. Se adaugă treptat oul bătut, zahărul tos, făina şi praful de copt. Din acest aluat se pune câte puţin în formele de tarte unse cu unt şi se coace la cuptor timp de 15 minute.

PUNCH CU ROM

1/2 kg zahăr, 0,200 l apă rece, 3 lămâi, 1 portocală, 1 pahar cu rom, 0,200 l apă fiartă.

Apa se fierbe cu zahărul până se îngroaşe. Se adaugă sucul de lămâie şi portocală, se amestecă până ce dă din nou în fiert. Se pun romul şi apa fiartă şi se ia de pe foc. Se serveşte foarte fierbinte în pahare rezistente la căldură.

BUDINCĂ DE CIOCOLATĂ

30 g cacao, 40 g smântână, 60 g zahăr, 0,125 l lapte, 125 g pesmet fin alb, 50 g unt, 2 ouă, 0,015 l rom, 60 g migdale măcinate, 60 g făină, 5 g praf de copt.

Pesmetul se amestecă cu cacaua, se toarnă laptele şi smântâna şi se lasă la muiat 10 minute. Untul cu zahărul se freacă spumă, se adaugă gălbenuşurile, făina şi praful de copt, şi se amestecă cu pesmetul, migdalele şi romul. Albuşurile se bat bine cu puţin zahăr şi se adaugă în compoziţie. Se toarnă totul într-o formă de budincă şi se fierbe în baia de apă 1 oră. Se serveşte fierbinte cu sos de vanilie rece.

Remedii naturale...

5 PLANTE care merg la ficat

◆ ***Păpădia*** este un excelent tonifiant al ficatului. Se consumă fie crudă, sub formă de salată (mai ales primăvara, când e foarte fragedă), fie sub formă de infuzie (o linguriţă de plantă mărunţită, la 250 ml apă clocotită). Se beau 2-3 ceaiuri pe zi.

◆ ***Pirul.*** Se prepară infuzie dintr-o lingură de rizomi mărunţiţi, peste care se toarnă 250 ml apă fiartă. Se pot bea zilnic 3-4 ceaiuri călduţe, uşor îndulcite cu miere.

◆ ***Rostopasca*** este renumită pentru acţiunea calmantă, antispastică asemănătoare papaverinei, pentru efectele liniştitoare în durerile de ficat şi în crizele datorate tulburărilor de secreţie biliară. Se administrează sub formă de infuzie (o jumătate de linguriţă de plantă mărunţită peste care se toarnă o ceaşcă de apă clocotită. Se strecoară după 15 minute şi se bea câte o lingură la trei ore, în cursul unei zile. Nu este admisă supradozarea întrucât, în cantitate excesivă planta este toxică.

◆ ***Spanacul,*** având o acţiune diuretică, contribuie în general la ameliorarea bolilor de ficat. Se bea ceai (infuzie) de frunze (sau zeama în care a fost opărit spanacul pentru mâncare).

◆ ***Sunătoarea*** se foloseşte în bolile de ficat deoarece influenţează în bine stările inflamatorii şi stimulează secreţiile. Se prepară sub formă de infuzie din două linguri de plantă mărunţită la 250 ml apă clocotită. Se bea după fiecare masă o lingură (sau două). Dintr-o infuzie mai slabă se pot bea chiar şi 2-3 ceaiuri pe zi.

ATAC LA DAMA DE INIMĂ ROŞIE

Bolile coronariene se pot vindeca? Majoritatea specialiştilor susţin că da. Cum? Consumând alimente foarte sărace în grăsimi şi colesterol. „Degresarea" dietei zilnice, care în medie, se bazează în procent de 40% pe grăsimi, poate nu numai să prevină, ci chiar să... inverseze evoluţia bolii.

Un studiu american publicat cu ani în urmă a făcut la vremea respectivă mare vâlvă în lumea medicală şi a dat aripi noi cercetărilor privind relaţia dintre alimentaţie şi bolile coronariene.

Dr. Dean Ornish a studiat timp de un an 50 de bărbaţi care sufereau de o formă avansată de boală coronariană, mulţi dintre ei fiind candidaţi la intervenţia chirurgicală de bypass. El a împărţit în mod arbitrar acest grup în două loturi egale. Ambelor grupuri li s-a cerut să renunţe la fumat şi să facă zilnic mişcare mergând pe jos. În plus, primul grup a fost supus unui program de diminuare a stresului şi totodată unei diete severe în privinţa conţinutului de grăsimi şi colesterol (doar 10% din totalul caloriilor a fost reprezentat de grăsimi, în timp ce aportul de colesterol a fost menţinut mereu la zero). Celui de-al doilea grup i s-a permis o dietă în care grăsimile să ocupe până la 30% din totalul caloriilor zilnice iar aportul de colesterol să fie la nivel de 300 g pe zi. La sfârşitul cercetării, când rezultatele au fost prezentate la Sesiunea ştiinţifică a Asociaţiei Americane de Cardiologie, lumea ştiinţifică putea să constate că în grupul strict controlat şi foarte sever din punctul de vedere al consumului de grăsimi şi colesterol subiecţii înregistrau o reducere medie cu 40% a colesterolului sangvin şi o „desfundare" semnificativă a arterelor, ceea ce se repercuta pozitiv asupra aprovizionării cu sânge şi oxigen a muşchiului cardiac. Cu alte cuvinte, boala coronariană începuse să regreseze şi, surprinzător, cele mai bune rezultate le înregistrau tocmai pacienţii cu forme mai avansate de boală. La celălalt grup, modificările în bine au fost incomparabil mai modeste, în unele cazuri boala continuând chiar să se agraveze.

Concluzia? Se înţelege de la sine că doar eliminarea „fără milă" a grăsimilor şi alimentelor bogate în colesterol din dieta zilnică poate vindeca – măcar parţial – bolile coronariene.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

4 M. I. din Bucureşti. Presupunem, din ceea ce ne scrieţi, că vă jenaţi că vă confruntaţi cu o asemenea problemă de sănătate. Hemoroizii (dacă despre acest lucru este într-adevăr vorba din punct de vedere pur medical) afectează şi persoane mult mai tinere, deci nu este neapărat un semn al bătrâneţii. Aşadar, nu e justificat să ascundeţi „cât puteţi mai bine", faţă de partenera dv. de viaţă, sângerările şi durerile atroce care vă dau de furcă. Chiar şi aşa, e absolut necesar să consultaţi, dacă vreţi în cea mai mare discreţie, un medic. Cu riscul de a vă alarma într-o oarecare măsură, vă putem spune că unele cancere de rect pot îmbrăca, în diverse faze, şi această formă de manifestare. Aşa că nu e cazul să vă neglijaţi sănătatea, cu atât mai mult cu cât vreţi să vă păstraţi într-o formă fizică şi psihică bună cât mai mult timp posibil. După cum puteţi singur constata, în societatea contemporană se merge pe educaţia generală de a privi cu înţelegere până şi pacienţii cu boli venerice sau SIDA, deci nu e cazul să neglijaţi o boală care vă produce un semnificativ disconfort şi care, în ultimă instanţă, nu e lipsită de riscuri dacă nu e corect diagnosticată şi tratată, din cauza unor temeri şi prejudecăţi... „bătrânicioase" ca mod de abordare.

CRIZA HEMOROIDALĂ

MIC DICŢIONAR PRIVIND COMPLICAŢIILE SARCINII

Sarcina nu este o boală, ci un fenomen fiziologic normal pentru femeia care urmează să aducă pe lume un copil. De aceea tendinţa unor gravide de a se comporta în timpul sarcinii ca şi cum ar duce pe picioare... o suferinţă care durează 9 luni este greşită, mai ales dacă nu există probleme de sănătate care să justifice această atitudine. Din alt punct de vedere însă, orice gravidă trebuie să îşi supravegheze atent evoluţia sarcinii, în colaborare cu medicul ginecolog, pentru a surprinde din timp orice incident cu repercusiuni negative, uneori chiar grave, asupra sănătăţii mamei şi a copilului. Numai examenele medicale periodice sau internarea imediată în situaţii de urgenţă, la primele semne nefireşti ale evoluţiei sarcinii, pot fi salvatoare.

9 luni de aşteptare

◆ ***Avortul septic (infectat)*** este rezultatul întreruperii de sarcină fără asistenţă medicală de specialitate, în condiţii necorespunzătoare, prin manevre empirice sau inabile, de către persoane necalificate. În termen surprinzător de scurt, avortul infectat poate provoca septicemia (infecţie generalizată în organism) şi chiar moartea. În contextul actual, când legea permite întreruperea legală a sarcinii, apelarea la medicul ginecolog dintr-o instituţie medicală este soluţia sigură de evitare a avortului septic.

◆ ***Eclampsia*** este o complicaţie gravă care poate apărea în ultima perioadă a sarcinii şi care are ca principal simptom instalarea convulsiilor. Acestea sunt determinate de creşterea bruscă a tensiunii arteriale, situaţie care poate duce la decesul gravidei. Şansele de supravieţuire sunt minime dacă eclampsia se instalează în timpul naşterii. Dacă însă gravida se prezintă la medic încă de la începutul sarcinii, apoi respectă cu stricteţe examenele periodice recomandate, primele semne ce anunţă eclampsia (tensiunea arterială peste 140/90, umflarea excesivă a picioarelor, cantitatea redusă de urină în timpul micţiunii) sunt descoperite şi tratate la timp. Dintre factorii care favorizează apariţia eclampsiei sunt: consumul exagerat de sare, supraalimentaţia, creşterea în greutate peste 10-12 kg, eforturile fizice excesive.

◆ ***Placenta praevia*** se manifestă prin lipirea placentei de partea inferioară a cavităţii uterine, uneori chiar de orificiul uterului, şi este o stare gravă a perioadei de graviditate. Când în ultimele trei luni de sarcină apar hemoragii vaginale cu sânge proaspăt (roşu), fără ca această hemoragie să fie însoţită de dureri, există riscul placentei praevia. Măsura de urgenţă care se impune este prezentarea la medic înainte ca o hemoragie masivă să se declanşeze. De obicei, se recomandă o internare în spital de câteva zile, timp în care gravida se află sub observaţie şi urmează tratament specific.

◆ ***Sarcina ectopică*** (extrauterină) este acea sarcină în care localizarea ovulului fecundat se face în alt loc decât în uter, de obicei în trompe. Când în primele trei luni de sarcină apare hemoragia vaginală (redusă cantitativ), gravida trebuie să se gândească la posibilitatea unei sarcini extrauterine şi să se interneze în spital. Dacă această perioadă e neglijată, evoluţia sarcinii poate provoca ruperea trompei şi hemoragie internă. În acea situaţie durerea este deosebit de mare, iar starea sănătăţii se înrăutăţeşte brusc, viaţa fiind pusă în pericol. Numai măsurile medicale de mare urgenţă dintr-un spital pot salva viaţa femeii.

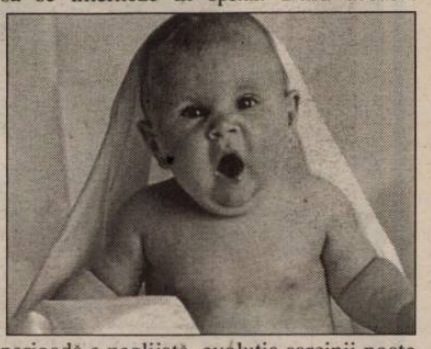

Părinţii pot face greşeli, uneori din dragoste!

– „Părinţii mei (...) sunt nişte oameni deosebiţi (...). Am avut o viaţă destul de plictisitoare şi ciudată, am avut şi doi taţi vitregi, cu ultimul am trăit 15 ani, care mi-a distrus personalitatea (...) Au fost ani de scandaluri şi jigniri cumplite, pe mama chiar o bătea uneori, deşi culmea era că ne ajuta material, aveam strictul necesar (...) pe noi nu ne-a bătut niciodată (eu şi fratele meu). Acum trăiesc cu tatăl meu «original»..."

– Dragă Marius, eram datoare cu partea asta de răspuns referitoare la familia ta. Nu pot să spun că te invidiez, faptul că ai trăit cu un tată vitreg violent ar putea fi suficient pentru problemele tale de relaţionare cu fetele. Ca, de altfel, şi o mamă posesivă, chiar dacă este bine intenţionată.

Adevărul este că părinţii pot face multe greşeli, chiar din dragoste pentru copiii lor. Prea puţini au studii în domeniul creşterii sau a psihologiei copilului, sau au citit câte ceva legat de acest subiect. Iar greşelile se pot transmite din generaţie în generaţie de la părinţii şi bunicii lor. Nu pentru că nu şi-ar iubi destul de mult copiii, ci *tocmai* din această cauză. Dacă o mamă este prea protectoare cu fiul ei, acesta din urmă nu poate deveni un bărbat puternic. Dar ea nu ştie asta de la început, şi poate nu îşi dă seama nici atunci când băiatul ei devine adult. Este mulţumită că el o iubeşte şi că ea are o relaţie bună cu el. Şi nu vede, de multe ori, cât este el, de fapt, de nefericit. La fel şi un tată, care le aduce de mâncare copiilor şi soţiei, vine obosit de la muncă şi, aşa cum a văzut la tatăl lui în copilărie, ţipă, face scandal şi îşi mai bate şi nevasta din când în când, pentru că nu strică. Copiii însă rămân traumatizaţi şi, în funcţie de sensibilitatea lor, repetă acest model în continuare, se revoltă împotriva lui sau se inhibă aşa ca tine. Iar tatăl crede că şi-a făcut datoria, că a adus bani şi mâncare acasă şi că asta ar fi tot.

Nu am înţeles de ce s-au despărţit mama şi tatăl tău natural. Acum, îmi scrii că sunt din nou împreună, dar simt că nu eşti deosebit de încântat. Ai ţinut legătura cu el pe parcursul timpului, când mama ta era căsătorită cu altcineva? Câţi ani aveai când s-au despărţit părinţii tăi?

Mă gândesc că prietena ta ţi s-a părut ca mama la început, foarte protectoare şi poate tocmai din cauza asta te-ai încrezut foarte mult în ea, considerai că e „de încredere". Pe urmă, când te-a abandonat, te-ai simţit părăsit ca un copil pe care-l lasă mama în drum. Doar că ea nu era mama ta şi oricât ar suna de dur, nu avea nici o obligaţie faţă de tine, decât pentru faptul că îţi făcuse promisiuni. Dar câţi dintre noi nu promit doar de dragul vorbelor?... Cumva, tu de-abia acum începi să creşti, să dai piept cu viaţa, şi ai avut parte de câteva lecţii dure. Totul e să nu renunţi; după ce ai să înveţi mai bine regulile jocului, nu ţi se va mai părea aşa de rău...

MIHAELA DOROBANŢU

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

INSTANTANEU

Culegând SEMINȚELE FERICIRII...

Această femeie însărcinată, aparținând tribului congolez Ng'Kamana, poartă însemne simbolice speciale în perioada când sorocul se apropie. Un cercetător francez care a studiat obiceiurile tribale în regiunea fluviului Congo a încercat să afle care sunt semnificațiile desenelor de pe chipul femeii ajunse în această etapă a vieții și de ce ține în gură un fel de farfurie de lemn (în loc de cercei, ea are un fel farfurii mai mici). Omul de știință a aflat atunci că, pentru tribul Ng'Kamana este mai ușor să comunici cu Soarele decât cu bărbații în acea perioadă specială. Punctele de vopsea naturală albă nu reprezintă altceva decât semințele care dau rodul vieții, iar farfuria dintre buzele sale este „locul unde se adună lumina zilei", ca și cerceii de altfel.

Instantaneul a surprins-o pe acestă viitoare mamă pe când se afla la cules de rădăcini și semințe pentru locurile fertile din preajma locuinței ei, numite „semințe ale fericirii". Creșterea viitorului copil se va face o dată cu plantele nou însămânțate. Farfuria rituală folosește și la „culesul de rouă", așa cum se obișnuiește în zonele aride.

TRADIȚII

FESTIVALUL CHINEZESC al primăverii

Revigorarea naturii este asociată în mod tradițional de chinezi cu anul nou și sărbătorirea acestui eveniment s-a transformat, de peste cinci secole, într-un Festival al primăverii. Manifestările pline de optimism se desfășoară pe două planuri, la nivelul întregii societăți și la nivelul familiei. Pregătirile încep cu o lună înainte, iar o dată cu prima zi a anului nou – anul acesta este data de 22 ianuarie, anul Maimuței de Apă – debutează cele două săptămâni de festivități.

Meticulozitatea cu care chinezii se pregătesc pentru acest eveniment este impresionantă. Până în cele mai mici detalii, fiecare element al vieții cotidiene – de la mâncăruri și veșminte și până la felul cum este aranjată casa – trebuie să semnifice cele trei urări ale anului nou și implicit ale noii primăveri: longevitate, sănătate, fericire. Ușile și tocurile ferestrelor sunt vopsite (de obicei în roșu), iar suluri de hârtie cu înscrisuri vesele împodobesc interiorul; cei ai casei au grijă să îndepărteze orice amănunt care ar putea semnifica ghinionul în noul an. Bucatele tradiționale sunt cele provenind din mare – simbol al eternității. Din pește, alge și scoici se pregătesc delicatese sub formă de gogoșele, găluști și salate, fiecare fel de mâncare reprezentând un gând bun al gospodinelor. Noaptea se joacă bine cunoscutele „jocuri de masă" de tip Mah Jongg (plăcuțe multicolore tematice la care trebuie identificate perechile). Se oferă atenții ce pot fi adăpostite de plicuri roșii (felicitări obișnuite și sub formă de evantai) atât membrilor familiei, cât și vecinilor. Atunci când un vecin deschide ușa, cel ce oferă darul rostește o expresie echivalentă cu „Cele rele să se spele!" Chinezul are, mai ales în timpul Festivalului primăverii, obsesia alungării ranchiunii dintre oameni.

Parada cu Dragonul din mătase și corpuri omenești

La nivelul întregii societății, Festivalul este dominat de simbolul atotputernic al Dragonului, indiferent de vietuitoarea căreia îi aparține noul an. Tradiția multimilenară spune că primul împărat chinez ar fi fost un Dragon celest care s-a amestecat cu oamenii și care veghează și acum asupra modului lor de comportare. Dragonul este un semn karmic. În tradiția budismului chinezesc (care a condus și la alcătuirea calendarului celor 12 necuvântătoare chemate la Buddha înainte ca acesta să părărească Pământul), karma reprezintă „ecoul vieților trecute în viața de azi". Faptele rele trebuie plătite, iar cele bune răsplătite. Pe străzi circulă, într-o atmosferă de respect și speranță pentru bunătatea primului împărat, un Dragon din mătase și corpuri omenești, cât mai lungi cu putință. În centrul Beijing-ului există (din secolul XV) „Zidul celor 9 Dragoni", cu o lungime de 21 de metri și o înălțime de 15 m, unde, pe 4.247 de plăcuțe de ceramică colorată, sunt reprezentați 635 de Dragoni.

Dragonii de apă chinezești sunt ocrotiți și acasă, într-un mediu adecvat

În această perioadă fastă, chinezii achiziționează – ca pe un dar cu totul special – dragoni de apă, care sunt niște șopârle aparte, specifice apelor dulci din China. Totul trebuie să amintească, în perioada Festivalului, de trecutul mitologic al acestor meleaguri.

Armonii în „ABANOS" și lumină

Pictorul american de culoare Keith Mallett (va împlini 56 de ani în 2004) este unul dintre cei mai prolifici și mai apreciați artiști „care știu să vadă și cea mai mică strălucire de fericire din ochii afro-americanilor și ai copiilor lor". Anul 2003 a reprezentat cel de-al 20-lea an al carierei sale, fapt care a prilejuit o amplă expoziție personală la Philadelphia, orașul său de naștere.

Originar dintr-o familie săracă, Keith Mallett a avut ambiția de a urma două colegii de artă (New York și Los Angeles). Și-a descoperit singur talentul și, o dată cu trecerea timpului, a devenit un foarte cunoscut „peisagist al sufletului robust și optimist al negrilor americani care nu-și uită originile". Popularitatea acestui artist nu se datorează numai talentului său excepțional în redarea figurii specifice rasei negre și a portului tradițional din țările arse de Soare, ci și pentru că Mallett are drept temă predilectă familia și femeia în momentele de grație ale vieții. „Dorința mea – spune pictorul – este de a prezenta aspectele pozitive ale experienței existențiale a afro-americanilor, pentru că vreau să văd în ochii fiecărui copil de culoare puterea de a se lupta cu viața".

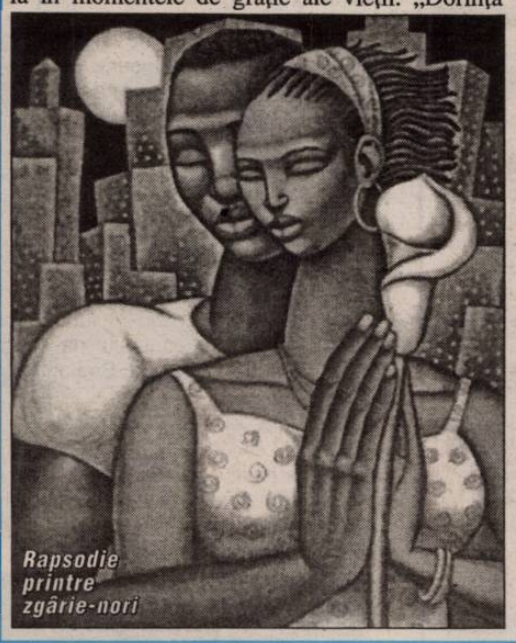

Rapsodie printre zgârie-nori

Tatăl, fiul și Soarele

Fondul picturilor sale (realizate în tehnica culorilor acrilice) este aproape întotdeauna alb, iar oamenii sunt mereu în prim-plan. Deși trăsăturile sunt ale negrilor americani, veșmintele și ambianța sunt deseori preluate din orașele Africii. Este un amestec de atașament față de origine, dar și față de țara unde s-au stabilit strămoșii africanilor aduși ca sclavi în Lumea Nouă. Interesant este și faptul că Mallet nu accentuează – în majoritatea operelor sale – problemele sociale dure cu care se confruntă minoritatea din care face parte. Artistul se explică afirmând că dragostea dă puterea de a învinge, iar familia este sfântă în acest sens, indiferent de rasa căreia îi aparții.

Obsesia optimismului – caracteristică esențială la Keith Mallett – a determinat apariția unui fenomen foarte rar printre artiștii consacrați. Numeroase lucrări ale sale sunt prezente în incintele unor mari spitale și clinici din SUA, pentru că insuflă încredere și tărie sufletească privitorilor. Din același motiv, pictura lui Mallett este căutată de editori pentru ilustrarea cărților de poezie de dragoste. Criticii spun că acest artist aflat în pragul vârstei a treia rămâne un îndrăgostit incurabil, căci tema majoră a operei sale rămâne cuplul în care „doi oameni de abanos își mărturisesc sentimentele în cel mai luminos mod"... Căutat de muzeele de artă modernă din toată lumea și de colecționarii particulari, Keith Mallett își conservă tinerețea spiritului printr-un tratament original cu injecții de optimism, administrate sieși și privitorilor.

Bucuria vieții

Femei la piață

Pagină realizată de PAUL IOAN

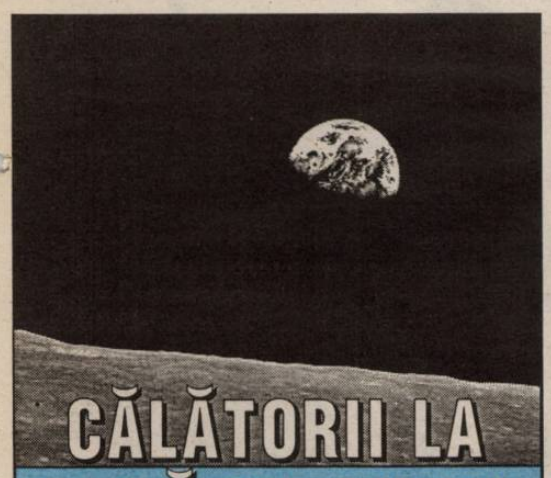

CĂLĂTORII LA CAPĂTUL LUMII

Urmare din pag. 1

Nu s-a pomenit nimic despre cât costă să lansezi de pe Lună o misiune spaţială interplanetară, dar nici despre proiectul „liftului spaţial" nu s-a vorbit nimic. Cât priveşte costul suplimentar al acestui nou program, el este estimat de Casa Albă la peste 12 miliarde dolari în cinci ani, din această sumă o parte revenind şi NASA, al cărei buget pentru următorii cinci ani este de 86 miliarde dolari.

Rusia nu se lasă mai prejos

De cealaltă parte, la un interval de doar o singură zi după prezentarea preşedintelui SUA, Agenţia Aerospaţială Rusă (Rossaviakosmos), prin vice-directorul Nicolai Moiseev, venea cu propria ei versiune spaţială. „Până la sfârşitul anului vom elabora un program federal de dezvoltare a sectorului spaţial până în anul 2015", vorbind despre organizarea unor expediţii lunare şi marţiene. Interesant este faptul că directorul Rossaviakosmos, Iuri Koptev, s-a întreţinut timp de o jumătate de oră cu directorul NASA, Sean O'Keefe, după discursul lui George W. Bush. Subiectul a fost situaţia incertă a Staţiei Spaţiale Internaţionale. „O'Keefe ne-a asigurat că nu se pune problema ca NASA să abandoneze programul SSI". Dacă Rusia va relansa programul ei lunar, spun oficialii Rossaviakosmos, „va fi nevoie de un an ca să proiectăm noul Lunahod şi doi-trei ani ca să-l construim", ceea ce dovedeşte că cercetătorii ruşi au păstrat planurile vechiului lor robot lunar, despre care se spune că ar fi evoluat pe suprafaţa Selenei. De asemenea, Rusia, anunţă Agenţia Itar-Tass, poate trimite un om pe Lună, reanimând proiectul vechii rachete Energhia care a propulsat în spaţiu naveta spaţială rusească „Buran", în 1988. Cât priveşte zborul spre Marte, Rusia este gata să trimită o expediţie umană pe Marte până în 2014, după cum a estimat un responsabil al societăţii ruse de construcţii spaţiale RKK Energhia, un proiect care ar putea costa în jur de 15 miliarde dolari, cam de zece ori mai puţin decât proiectul american. Nava spaţială pentru misiunea pe Marte ar trebui să cântărească 70 de tone şi ar urma să fie asamblată pe orbită unde ar ajunge cu ajutorul puternicei rachete Proton. Şi duelul de la distanţă continuă. Şi Europa? Deocamdată Agenţia Spaţială Europeană păstrează tăcerea în privinţa planurilor ei spaţiale. Dacă ele există.

În loc de concluzii

Dar ce caută americanii pe Marte? s-ar putea întreba unii. Săptămâna trecută, în SUA a şi apărut un banc ca răspuns la această întrebare: „Armele de distrugere în masă ale lui Saddam". Lăsând umorul la o parte, deocamdată, însă, pe Marte nu există decât doi roboţi, *Beagle-2*, robotul european care nu a dat nici un semn de viaţă de la amartizarea sa, şi robotul american *Spirit*, despre care se spune că ar fi făcut primii metri pe suprafaţa Planetei Roşii. În fine, să nu-i uităm pe sceptici. Mulţi se întreabă acum de ce s-a renunţat brusc la explorarea Lunii în anii 70, după ce au fost trimişi pe Lună şi oameni, şi roboţi („Rover"-ul în 1970, „Lunahod-1" şi 2, în 1970 şi 1973) şi de ce a fost nevoie să treacă atâtea decenii pentru ca omul să ajungă acolo unde a mai fost o dată? Dacă a mai fost. Se întrevăd şi posibile aplicaţii militare secrete ale acestor noi proiecte spaţiale. Dar până în 2020 mai este şi în fond nu ducem lipsă de ficţiuni „ştiinţifice". În 1970, cercetătorul Arthur C. Clarke era convins că în 2000 oamenii vor circula cu farfurii zburătoare, abandonând maşinile...

Cordoba
oraşul amintirilor

Dintre oraşele însoritei Spanii, Cordoba pare a avea o istorie şi o semnificaţie aparte. „Depărtată şi singură" cum o numea marele Garcia Lorca, are o vârstă respectabilă, data fondării ei fiind undeva între 169 şi 152 î.Ch. când Claudius Marcellus a instalat aici o colonie romană. Amplasamentul se datora poziţiei privilegiate a locului respectiv care putea reprezenta în egală măsură un port important pe malurile faimosului Guadalquivir sau o poartă de intrare în Andaluzia. Devenită capitala Hispaniei, Cordoba a fost vreme de opt secole cetate romană. Comerţul său înfloritor, dezvoltarea sa ca cetate au fost încununate de faima unor mari poeţi şi filozofi de aici, dintre care trebuie amintiţi Seneea şi Lucan.

Invazia maură din 1711 a avut ca urmare o înţelegere conform căreia viaţa şi credinţele religioase ale locuitorilor erau respectate.

Pentru cetate a început o nouă perioadă de prosperitate în timpul căreia religiile maurilor, evreilor şi creştinilor se derulau alături. După cinci ani de la ocupaţie, maurii au transformat oraşul în capitală a Andaluziei (Al-Andalus) şi, în anul 756, după lupte sângeroase între omeizi şi abasizi, prinţul Abderraman a preluat puterea, creând un emirat independent, care însă recunoştea supremaţia religioasă a Bagdadului. Două secole mai târziu, în 929, Abderraman al III-lea proclamă Califatul de Cordoba, cu o totală independenţă.

Sub guvernarea maură, Cordoba a atins maximum de înflorire, devenind într-un anume fel capitala culturală a lumii de Vest. Aici funcţiona o magnifică universitate, existau biblioteci fabuloase şi se înălţaseră clădiri impunătoare ca Medina Azahara şi cele 1600 de moschei ale oraşului.

Cu toate acestea spre anii 1013 Califatul a început să se dezmembreze devenind în cele din urmă dependent de Sevilla. Decadenţa politică nu a afectat însă dezvoltarea intelectuală a oraşului, printre cei mai de seamă reprezentanţi ai acestuia numărându-se filozoful Averoes medicul şi gânditorul Maimonides.

În 1236 Cordoba a fost recucerită de armata creştină a lui Ferdinand al III-lea cel Sfânt şi a fost încorporată Regatului Castiliei. Întreaga sa splendoare a început să pălească la sfârşitul secolului al XIX-lea când era considerată doar un oraş de tranzit. În secolul al XX-lea şi-a recâştigat însă prestigiul dezvoltându-se ca un punct important de comunicaţie între Spania şi restul Europei.

În jurul centrului său istoric, unul dintre cele mai mari şi mai frumoase ale bătrânului Continent, declarat de UNESCO patrimoniu al umanităţii, se întind bulevarde largi, parcuri şi grădini deasupra cărora pare a pluti o pace nesfârşită, sporindu-le frumuseţea.

Guadalquivirul susură ca şi odinioară pe sub poduri străvechi şi ziduri care au înfrumuseţat istoria, iar soarele, specific regiunii, poleieşte mulţimea turnurilor şi fântânilor, reînviind cu nostalgie o epocă după alta.

IRINA STOICA

Puerta del Puente

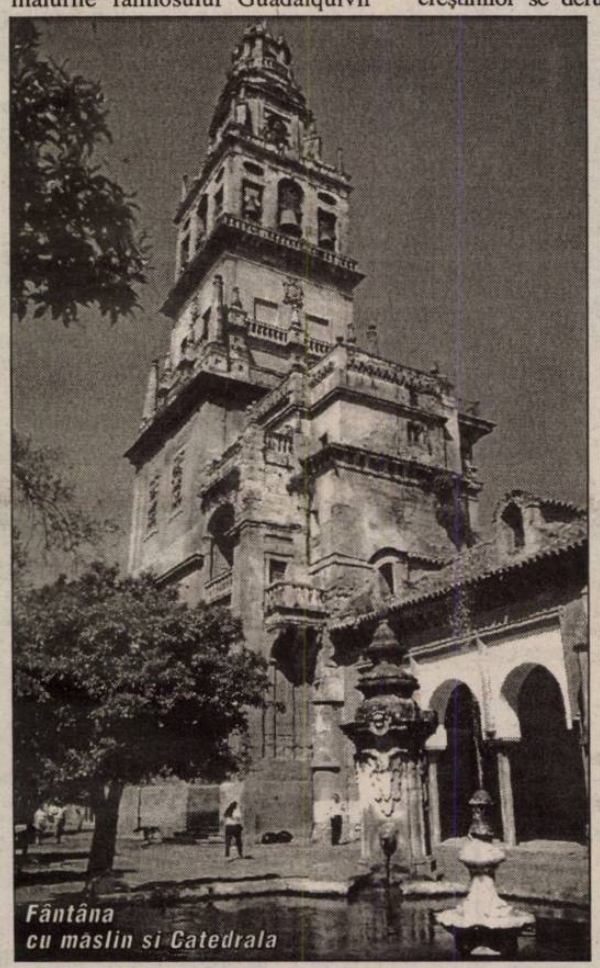

Fântâna cu măslin şi Catedrala

Viitorul aparţine spaţiului

EILEEN COLLINS
REVINE PE ORBITĂ

În anul 1999 Eileen Collins a fost prima femeie astronaut comandant de echipaj pe o navetă spaţială; acum ea a fost nominalizată comandant al echipajului de astronauţi pentru zborul STS-114, care va inaugura reluarea misiunilor orbitale ale navetelor spaţiale americane, după consemnarea lor la sol ca urmare a tragediei navetei Columbia.

Eileen Collins s-a născut la 10 noiembrie 1956 în localitatea Elmira din statul New York; a absolvit colegiul de matematică Corning Community, apoi şi-a luat licenţa în ştiinţe matematice şi economice la Universitatea din Syracusa. Collins are două masterate: primul în cercetare operaţională la Universitatea Stanford, iar al doilea în managementul sistemelor spaţiale la Universitatea Webster.

În timp ce se pregătea ca pilot militar într-o unitate a USAF, Collins şi-a luat ca model profesional pe astronauta Pamela Melroy şi, după promovarea ca pilot-încercător, ea a candidat şi a intrat într-unul din grupurile de astronauţi – candidaţi pentru zborurile navetelor spaţiale.

Eileen a zubrat deja de trei ori în spaţiu: ca pilot pe navetele Discovery (1995, cuplare cu staţia orbitală rusească Mir) şi Atlantis (1997, cuplare şi transfer de sarcină utilă pe staţia Mir); în 1999 Collins a îndeplinit funcţia de comandant al echipajului zborului STS-93 efectuat de naveta Columbia, al cărei echipaj a plasat pe orbită satelitul de astronomie în raze „X" denumit Chandra.

În perioada când navetelor spaţiale li s-au adus o serie de corective şi perfecţionări pentru creşterea securităţii zborurilor, Eileen Collins a participat la unele din aceste activităţi; ea a declarat că are încredere în eficienţa rezultatelor acestor ameliorări şi optimizări şi că echipajul ei va fi pregătit complet atunci când navetele vor fi gata pentru zbor.

Întrucât noua misiune include şi vizitarea de către echipajul navetei condus de Collins a Staţiei Spaţiale Internaţionale ALPHA, ea a declarat că dorea de mult să cunoască staţia ALPHA, căreia îi prevede o perspectivă deosebită pentru efectuarea de cercetări ştiinţifice, medicale etc., inclusiv pentru turism.

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Primii graficieni ai lumii

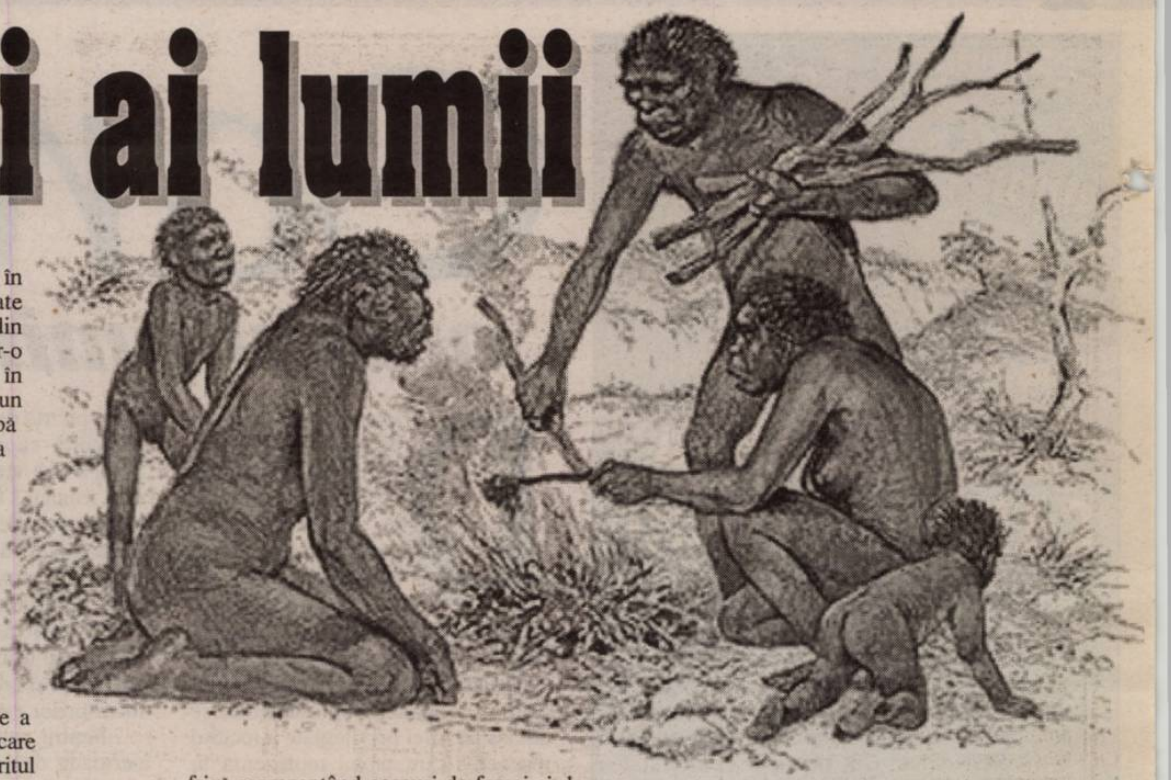

În paleolitic, au existat „artiști" care au gravat pe plachete de calcar chipurile sau siluetele semenilor lor. O practică ritualică sau o manifestare artistică?

Poitou-Charentes este cunoscută în lume pentru arta sa rupestră. Dar nu numai. În această regiune din Franța a avut loc prima descoperire mondială (în 1834) a unei opere de artă preistorice: un os de ren ornat cu două căprioare gravate, aflat într-o peșteră din Chaffaud. Din 1937, generațiile de arheologi au descoperit în regiunea Poitou-Charentes o adevărată galerie de portrete și siluete umane, uneori însoțite de reprezentări animale, din perioada magdaleniană, în urmă cu 15.000 de ani. Realizate cu instrumente de silex și gravate pe plachete de calcar. Ceea ce e cu adevărat remarcabil, dincolo de execuția rafinată a unora din lucrări, e faptul că artiștii epocii au realizat imagini ale unor indivizi reali și nu imagini stereotipe. Indivizii au trăsături bine configurate și adesea poartă podoabe distincte. Figuri umane ce reprezintă un caz unic în istoria artei paleolitice. Unele sunt asociate animalelor, cum ar fi reprezentarea unui bărbat din peștera Lascauy alături de un bizon aflat într-o atitudine agresivă. Printre imaginile gravate în calcar din regiunea Poitou-Charentes figurează un bărbat lipsit de prodoabă capilară dar cu o barbă stufoasă, o femeie însărcinată cu încheietura mâinii plină de brățări, profilul unui individ a cărui față e brăzdată de incizii – o practică rituală, probabil, care persistă și azi în unele zone din Africa – bărbați purtând pene și legături pe frunte, personaje ce par să îndeplinească un ritual. Majoritatea au fost descoperite în peșterile din La Moche. Ce anume i-a determinat pe acești oameni preistorici să-și reprezinte semenii? Probabil că această practică corespundea unei credințe. A grava un chip ar fi putut însemna un mijloc de a imortaliza în piatră un individ, în același fel în care unii șamani siberieni de azi încearcă să capteze spiritul unui individ prelevându-i un fir de păr.

Aceste plachete cu reprezentări umane erau de obicei depozitate pe solul peșterilor întunecate. Într-o peșteră din Roc-aux-Sorciers a fost descoperită o friză reprezentând corpuri de femei și de animale aflate în diferite stadii ale ciclului de procreare, reprezentări ce ar putea indica faptul că această cultură preistorică celebra perpetuarea vieții. Fie că privim aceste opere prin prisma unor grile culturale, fie, în mod liber, detașat, așa cum privești un răsărit de soare, ele sunt realmente emoționante.

DORIN MĂRAN

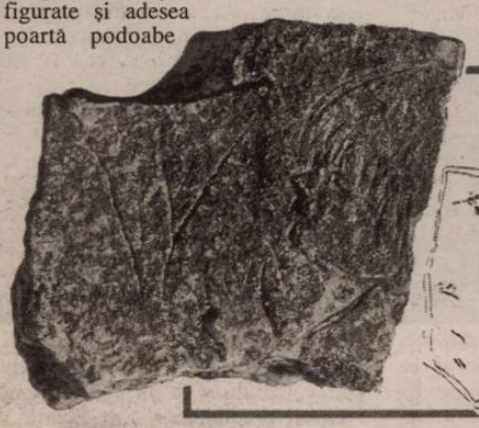

Placheta de calcar de 2 cm grosime pe care a fost scrijelit portretul unei tinere femei cu mâinile lipite.

Profil uman, cu un discret și enigmatic surâs, marcat de incizii pe față.

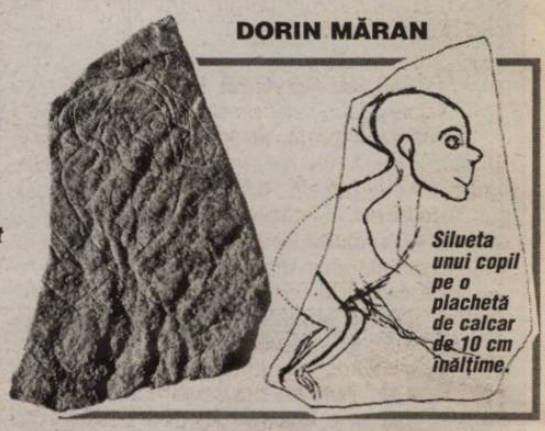

Silueta unui copil pe o placheta de calcar de 10 cm înălțime.

Pagini secrete ale omenirii

AURUL MĂRII TIRENIENE

Lingouri, monede din tot felul de țări și tot felul de timpuri. Argint și platină. Ambră, fildeș, diamante, porțelan, bijuterii... Nave care au luat foc, nave scufundate de furtună, galioane spaniole sau transatlantice de lux din La Belle Epoque, trireme romane sau vapoare engleze de poștă... Greu de imaginat, nu doar de calculat comorile imense pe care le păzesc și astăzi cu străsnicie adâncurile mărilor lumii. Despre care știu doar peștii, martori muți și solitari...

Aur

Operațiunea Polluce Comoară în larg! La 5 mile de coasta Insulei Elba și la 100 metri adâncime! Mii de monede, bijuterii și pietre prețioase așteaptă să fie readuse la suprafață. Un adevărat eveniment, căci este vorba despre prima comoară scufundată, recuperată efectiv din mările italiene. Se știa despre ea, era greu de localizat, o societate oceanografică s-a implicat, un robot submarin a fost trimis să o caute, a identificat nava scufundată, a aprins farurile și... surpriză! Pe monitoarele instalate la cartierul general al „Operațiunii Polluce" se vede strălucirea aurului. Una din cele mai spectaculoase povești ale mărilor își scria ultimul act. Lămurind în același timp o...

...Dublă enigmă: Polluce sau Pollux? Toată aventura era parcă desprinsă din paginile unui roman. Căpitanul navei Polluce, un velier napoletan al regelui Ferdinand IV, decide să-și scufunde vasul în rada actualului Porto Azzuro pentru ca prețioasa sa încărcătură să nu cadă în mâinile francezilor. Era anul 1812. Nimic nu contează. Nici o misterioasă prințesă napoletană aflată la bord cu o incredibilă caleașcă turnată integral din aur, nici nenumăratele vase pline cu bijuterii și pietre prețioase, ca să nu mai vorbim de monezile de aur. Decizia este definitivă și Polluce este scufundat! Dar... numele reapare 30 de ani mai târziu. Nu în varianta italiană, ci în cea „originală" (Pollux) a unuia din cei doi mitici gemeni dioscuri – Castor și Pollux. Se instalează enigma, care avea să dureze până în anul 2003. O enigmă, putem spune, inevitabilă, de vreme ce pe lângă asemănarea de nume, ambele nave pleacă din același port, Napoli, și se scufundă în același loc din largul coastelor Elbei.

Legendă? Vălul a început să se dezire o dată cu descoperirea de către revista italiană *Focus* a unei cronici din cotidianul *Semaphore* din Marsilia la 30 iunie 1841. Aici se vorbește clar de drama navei Pollux a companiei de navigație Rubattino, un piroscaf poștal, scufundat în apele Porto Azzuro. Reportajul conține un adevărat inventar: 70 de mii de piese de argint, o contesă rusă care ducea cu ea 50 de mii de franci de aur și obiecte de mare valoare, o ducesă napoletană (Della Rocca), și ea cu 30 de mii de franci urcându-și la bord și caleașca, un conte, tot rus și el, Taharicov, au doar 20.000 de franci etc., etc. În total, la bord se aflau bani și bunuri estimate în banii de astăzi la 17 milioane de euro!

Paralela între cele două „cazuri" este evidentă. Lumea începe să se întrebe dacă nu cumva, totuși, este vorba de aceeași navă. Dacă nu cumva vechea slăbiciune omenească de a „înfrumuseța" poveștile și de a le da un plus de fior tragic nu a făcut ca pur și simplu tragedia din 1841 să fi fost... „trasă înapoi" cu aproape 30 de ani, până în anul 1812!

MIHAELA DOROBANȚU

Splendorile naturii

„Codrii de Aramă" și „Pădurea de Argint"

În apropierea comunei Agapia, acolo unde stă de veghe o minunată mănăstire ce-a adus faimă locurilor, în zona subcarpaților Moldovei, unde predomină întinse păduri de brad, fag și molid, se întind și vestiții „Codrii de Aramă" și „Pădurea de Argint". Rezervația „Codrii de Aramă", situată pe dealul Filiorul, la nici un kilometru de un alt lăcaș de cult, *Mănăstirea Văratec*, acolo unde își găsește liniștea și somnul de veci Veronica Micle, rămâne un adevărat loc de retragere și îngândurare. Suprafața rezervației este de 9 hectare și se găsește la o altitudine de 550-650 m. Arborele cel mai des întâlnit este *gorunul*, cu vârsta de peste 130 de ani, înălțimea de 30 m și diametrul de 40 cm. Eminescu n-a cântat în poemele sale doar foșnetul pădurii ci și frumusețea, lumina și adâncul întunericului.

De pe masivul Filiorul, la sud-est, nu departe, se poate admira rezervația „Pădurea de Argint". De ce i se spune așa? Poate, pentru că *mesteacănul* care crește cu măreție și pioșenie de peste 100 de ani aici, dă farmec și iz poetic acestor locuri.

Dacă răsfoim cartea semnată de M. Ciobanu, G. Grasu, V. Ionescu, vom afla multe lucruri interesante despre cel care a colindat aceste meleaguri și a creat o operă nemuritoare – Mihai Eminescu. Spre surprinderea multora dintre noi, vom primi cu emoție vestea că un mare reprezentant al picturii românești – N. Grigorescu – a găsit timp și odihnă aici.

N. Grigorescu, pe când avea vârsta de 20-21 ani, a pictat în interior *Mănăstirea Agapia*. Pentru menținerea unui cadru natural râvnit de turiști, în jurul mănăstirilor Văratec, Agapia și Agapia Veche, renumite monumente istorice, pădurile de brad, de molid, de fag și gorun, ele însele impresionante prin vârste și înălțimi, fac dovada unor adevărate „ziduri" de protecție a monumentelor respective.

Fiind rezervații, acești „codri" nu se exploatează niciodată, constituind locuri de agrement unice în țară.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualității

MĂNĂSTIREA VLADIMIREȘTI

Aflată la egală distanță de Tecuci și Galați, cam 40 de kilometri de fiecare dintre ele, Mănăstirea Vladimirești, din satul cu același nume, este înconjurată de o adevărată oază de verdeață din care nu lipsesc cireșii, merii, vița de vie și trandafirii.

Așezământul, situat în apropierea Siretului, are o istorie relativ recentă. Oamenii locului povestesc astfel că la 22 octombrie 1937 Vasilica Gurău, care culegea lanul de porumb, a avut o viziune prin care i se cerea înființarea unei mănăstiri în locul respectiv. Fondatoarea, Veronica Gurău, stareță stavroforă a mănăstirii în zilele noastre, ajutată de ctitorul principal Nedelcu Chercea, au pornit numaidecât la lucru, construcția bisericii mari, cu hramul „Adormirea Maicii Domnului", fiind realizată între 1941-1943, după planurile arhitectului Berechet.

Sfințirea s-a făcut la 15 august 1943, dar în 1956 a venit ordinul de desființare a mănăstirii. În această împrejurare dramatică 318 maici au fost trimise în lume iar stareța, Veronica Gurău, a fost condamnată la 15 ani de închisoare din care a executat 6. Localul mănăstirii a fost ocupat de o școală ajutătoare iar călugărițele, cărora după 10 ani de tot felul de opreliști li s-a dat aprobare de încadrare în muncă, au deservit, cu devotament diferite biserici.

În 1990 a fost reluată aici viața monahală, iar maicile au folosit propriile economii strânse în 35 de ani de muncă pentru restaurarea bisericii, a paraclisului înălțat în 1939 și pentru ridicarea unor construcții noi. Acestea sunt clădiri masive, cu coloane brâncovenești, dispuse în forma unui patrulater, care înconjoară biserica, închis în spatele acesteia de paraclisul pictat de familia Moldoveanu din București.

Totodată, în cadrul mănăstirii au luat ființă ateliere călugărești care se ocupă de pictura icoanelor pe sticlă, sculptură în lemn, croitorie de haine preoțești.

Biserica de zid este construită în stil moldovenesc cu un pridvor deschis, susținut de coloane masive și prezentând lucrări în mozaic. Catapeteasma și mobilierul sunt sculptate în lemn, interiorul fiind luminat de ferestre vitralii. Ușa pronaosului este masivă, fiind de asemenea împodobită cu sculpturi. Turla de pe naos, luminată și ea de ferestre a fost consolidată prin contribuția maicilor iar exteriorul prezintă în registrul de sus un șir de firide cu icoane în mozaic.

Pictura din biserica mare, executată de pictorul Hermezeanu, a fost restaurată în 1991. În exteriorul bisericii, lângă pridvor, în partea dreaptă a fost înălțat un altar de vară din lemn, în vreme ce muzeul mănăstirii expune peste 200 de icoane vechi.

Rod al credinței și priceperii oamenilor, Mănăstirea Vladimirești îmbie trecătorul cu sfială, cu demnitate și frumusețe.

IRINA STOICA

Ce le trece unora prin minte?

◆ *De la ce vârstă își pot demonstra copiii geniul muzical? Mozart, ca și Enescu de altfel, au început pe la 5-6 ani. Dar Tom Dibbney a pornit mult mai devreme pe drumul afirmării. La numai un an și trei luni, părinții săi (fenomenul s-a petrecut la Londra) l-au pus să cânte la tobe. Și nu întâmplător, căci în loc să-l deranjeze zgomotele din casă, țâncul dădea semne de bucurie atunci când timpanele lui plăpânde erau biciuite de tot felul de sunete stridente. Să fie un semn de viitor mare percuționist? Vă vom ține la curent.*

◆ *Jim Lonely este dresor și funcționează în cadrul unui circ ambulant din SUA. El nu uită să dea telefoane acasă, pentru a se întreține cu nevasta și copiii. În vara anului trecut, a venit pe lume Doby, puiul de elefant care-l însoțește peste tot. Și pentru a le demonstra celor de acasă că Doby e bine sănătos, Jim îl aduce la telefon să „îndruge" câte ceva. Deocamdată, elefănțelul se poate apropia de receptor, însă în curând el va deveni o adevărată primejdie pentru cabinele care nu respectă și dimensiunile speciei sale.*

◆ *Cum te poți sătura de banane pentru toată viața? Simplu. Participând la un concurs de mâncat banane. Probele se desfășoară contra timp (câte înfuleci în 30 de secunde) sau cantitativ (după numărul de kilograme la care te oprești, tu singur sau medicul). Campionul la viteză este Howard Canns (California), cu 9 banane în 30 de secunde. La proba de „anduranță", Lindsay Kerr a înfulecat 2,5 kilograme și apoi s-a oprit când a văzut că ceilalți concurenți abandonaseră „gustarea" și încercau să respire normal.* (P.I.)

BLESTEMUL fulgerului

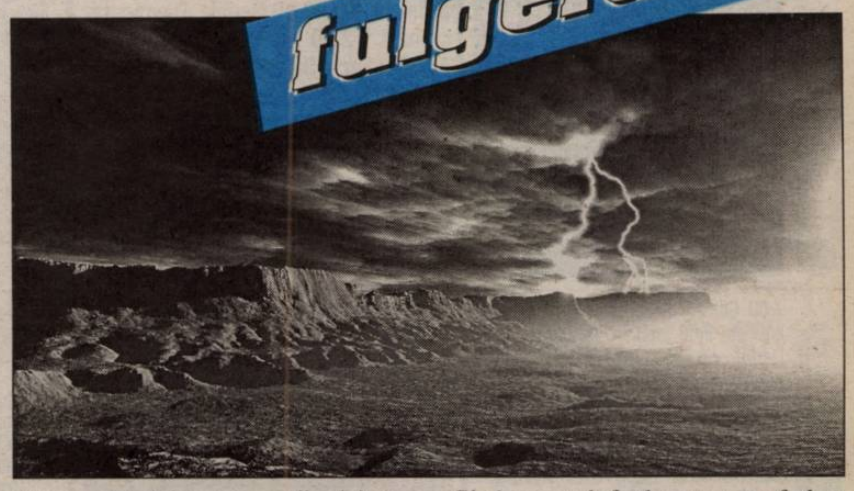

Viața sătenilor din Țarancea – cătun situat în inima munților Rodopi, la frontiera dintre Bulgaria și Grecia – decurge cât se poate de normal. Cu o singură excepție: destinul bizar al familiei Ciolakov, a cărei locuință a fost lovită de fulgere în nouă rânduri, pe parcursul a numai doi ani. Firește, cu urmări dezastruoase din punct de vedere material, dar impunând și o atmosferă de teroare între cei 14 membri ai familiei, imediat ce nori mai mult sau mai puțin amenințători se îndreaptă către locurile lor de baștină.

„Totul a început brusc, s-a auzit un trosnet teribil, apoi a izbucnit un incendiu uriaș." – relata, îngrozită, Zeinep, una dintre persoanele ce au trăit clipele de coșmar. Prima dată s-a întâmplat cu patru ani în urmă, când grajdul din apropierea casei a ars ca o torță. Reconstruit, în ultimul an a mai fost lovit de trăsnete, în două rânduri. A urmat altă anexă, arsă tot de două ori, până când focul ceresc să se coboare și asupra casei. Și parcă abia atunci s-a declanșat urgia care i-a îngrozit pe toți, generând o adevărată psihoză.

În mod sigur, este vorba despre un blestem – s-au gândit la un moment dat Zekir Ciolakov, capul familiei, și ceilalți adulți. Iar cum se știe că nu e deloc bine să-ți încerci puterile cu duhurile viclene ale întunericului, și-au înjghebat în afara locuinței un fel de adăpost, unde se refugiază ori de câte ori, seara, văd cerul acoperindu-se de nori. Nu pleacă prea departe, pentru ca Zekir și ai săi să poată interveni, dacă blestemul fulgerului le atinge din nou casa. Oricum, în nopțile ploioase nimeni nu doarme.

Potrivit unei superstiții, misterul repetării trăsnetelor pe o arie foarte restrânsă s-ar explica prin existența unei comori îngropate – în cazul familiei Ciolakov – sub casă. De o cu totul altă părere este însă geologul Ranghel Gurov, care a găsit o motivație științifică. Astfel, afirmă el, terenul pe care se află satul este compus din granit, transformat în argilă în urma eroziunii și a mișcărilor telurice. Acest sol este încărcat cu electricitate naturală iar casa, ca și construcțiile anexe, se află chiar în inima locului care conduce sarcinile electrice cel mai bine. În plus, o mină de uraniu situată în apropiere mărește radioactivitatea naturală, conferind zonei această sensibilitate deosebită la fulgere. Când săgeata de foc lovește, ea nu fărâmă nimic, dar creează senzația că locuința saltă pe loc. Ca urmare a explicațiilor științifice, autoritățile au instalat lângă casa „blestemată" un paratrăsnet de 17 metri. De-atunci, numeroase furtuni s-au perindat prin zonă, dar nici o scânteie nu s-a mai abătut asupra casei familiei Ciolakov. Totuși, cum de multe ori sentimentele umane sunt mai puternice decât orice argument științific, oamenii refuză să intre în locuință, pe vreme rea. Pentru că – mărturisește Fatmé, soția lui Zekir – „nimeni și nimic nu ne va putea risipi spaima, nici măcar... paratrăsnetul"! *(A.N.P.)*

MIRACOL la Brancaleone

În orice țară din lume, dar mai ales poate în Italia, oamenii nu așteaptă decât un mic lucru ieșit din comun pentru a se aduna cu miile, într-o stare de spirit vecină cu isteria. Și ce poate stârni mai bine o asemenea stare decât o statuie în mărime naturală a celebrului Padre Pio, călugărul italian mort în 1968 la vârsta de 81 de ani și sanctificat de papa Ioan Paul II, care plânge cu lacrimi de sânge! Totul s-a petrecut de curând în orașul Brancaleone din sudul Italiei când, într-o zi, cineva a observat că printre genele marelui mistic curgea un lichid roșu. Viceprimarul orașului, Gentile Scaramozzino, a declarat presei că în urma testelor efectuate s-a dovedit că lichidul care a pătat statuia și pavajul piațetei în care se afla aceasta conținea într-adevăr sânge și că urmau să se efectueze și alte teste pentru a vedea dacă sângele era de natură umană sau animală. Reprezentanții bisericii locale au făcut totuși apel la credincioși să fie rezervați și să nu se grăbească să vorbească despre un miracol. Dar cum să convingi o mulțime care crește din oră în oră, în care se amestecă atât credincioși, cât și simpli curioși? Primăria a îndemnat la calm, anunțând că s-au luat măsuri pentru găzduirea tuturor pelerinilor care pur și simplu se revărsau spre Brancaleone din toată țara. A intervenit și o asociație pentru protecția consumatorilor care a prevenit lumea asupra unei posibile fraude, spunând și ei că încă nu se poate vorbi despre o adevărată minune.

Dar lumea continuă să vină, amintirea miracolelor săvârșite de Padre Pio atât în timpul vieții cât și după moarte fiind încă foarte puternică printre credincioși. Este bine știut că celebrul mistic a prezentat de nenumărate ori Stigmatele – urmele rănilor Mântuitorului răstignit pe cruce – și că atunci când se afla în plină rugăciune intra într-un extaz atât de puternic încât pur și simplu levita. Se ridica plutind de la sol și nici o legătură nu reușea să-l facă să nu părăsească dalele bisericii... *(M.D.)*

Milioane$de

Un tablou, reprezentând un peisaj cu țărmul unui râu, realizat de pictorul romantic american Martin Johnson Heade (secolul XIX), a fost vândut în luna decembrie 2003, la o licitație, cu puțin peste un milion de dolari, unui negustor de artă din New-York. Un tablou uitat în podul unei case, „îngropat" în praf, timp de 60 de ani. Istoricii de artă nu știau de existența acestei opere de artă descoperită într-o casă din suburbia Bostonului în timpul filmării unor scene dintr-un serial TV. M.J. Heade, decedat în 1904, e considerat de experți drept unul dintre cei mai importanți pictori americani ai curentului romantic dar valoarea sa n-a fost recunoscută în timpul vieții. Unele dintre pânzele sale erau folosite în scopuri... practice, așa cum s-a întâmplat și în cazul lui Vincent Van Gogh, multe din lucrările sale fiind folosite ca ambalaj. De pildă, una din pânzele lui M.J. Heade care a fost vândută în 1999 cu suma de 1,25 milioane dolari, a fost ani de zile folosită pe post de mască, pentru a ascunde o gaură în peretele unei case din Indiana. (D.M.)

ISTORIA RUSIEI povestită într-un... pahar cu vodkă

Din cultura națională a Rusiei face parte și vodka, așa că, la Sankt Petersburg, acestei licori i s-a destinat un muzeu. Trei săli spațioase și elegante ale unui imobil din secolul 19 etalează istoria faimoasei „piese de muzeu", apărută în urmă cu cinci secole. Zilnic, sute de vizitatori veniți de pretutindeni din lume trec pragul acestui muzeu privat, în care ghidul le spune că „în Rusia vodka este prezentă în viața fiecărui om: se bea la fericire sau necaz, la sărbători sau înmormântări... Când prietenii vor să se întâlnească își spun: «hai să vorbim la un pahar de vodkă!» Nici un rus adevărat nu ar spune «hai la un whisky sau la un vin»". Muzeul reconstituie istoria acestei băuturi alcoolice, apărute în Rusia secolului al 16-lea, evocă primele „ukaz" (decrete) ale țarilor privind monopolul statului asupra producției și vânzării de vodkă. Se amintește că vodka a fost prezentă în momentele cele mai tragice ale Rusiei, bunăoară în cel de-al doilea război mondial, când soldații aveau dreptul la o rație zilnică de „100 ml pentru luptă", măsură luată pe baza unui decret special semnat de Stalin. Sunt expuse și afișe ale unor magazine, datând din perioada campaniei anti-alcool lansată în 1985 de părintele perestroikăi, Mihail Gorbaciov: „Vodka se vinde numai între orele 11 și 17". Sunt amintiți și șefii de stat ruși, iubitori ai acestei licori naționale. Sticle din diferite epoci, etichete și vreo 260 de sortimente bazate pe rețete sofisticate atrag atenția în mod deosebit oaspeților care ascultă fascinați poveștile spuse de ghid, în timp ce sorb din câte un pahar cu vodkă „din partea casei".

„Vodka este un lucru foarte special pentru Rusia, este un fenomen aproape sacru" susține Youri Kartachov, profesor de istorie. „O legendă susține că prințul Vladimir a refuzat să adopte religia islamică ca religie națională a Rusiei din cauza intoleranței Coranului față de alcool".

Povestea fascinantă a băuturii care se identifică cu Rusia are și un contrapunct în plan real, care nu mai e deloc... o poveste: în ultimii trei ani, decesele datorate în rândul populației țării din cauza consumului de vodkă sunt în creștere îngrijorătoare. Peste 40.000 de morți în 2002 iar în 2003 cu 2000 mai multe cazuri. Consumul mediu de alcool în Rusia atinge 7,5 litri de persoană, în timp ce ONU atrage atenția că pragul maxim critic este de 5 litri. *(A.P.)*

Telefonul buclucaș

Un accident dintre cele mai ciudate a avut loc în Atlanta (SUA) nu cu mult timp în urmă. Pățania s-a petrecut într-o stație de autobuz, fără să aibă nimic de-a face cu circulația rutieră.

Sam Richard, un bărbat de 37 de ani, trebuia să dea un telefon acasă. Mobilul era descărcat așa că nu-i mai rămăsese decât telefonul public din stația respectivă. Nu avea nici cartelă, dar din fericire aparatul era unul dintre acelea care funcționau și cu monede.

Sam sună acasă, dar linia era ocupată și atunci se grăbi să scoată moneda pentru a suna din nou.

Locașul respectiv era prevăzut cu o clapetă care se balansa asemenea ușilor pentru pisici și câței din casele oamenilor. Când Sam atinse moneda, clapeta se închise brusc deasupra degetului său fără să-i mai dea voie să și-l scoată. La început omul crezu că treaba e cât se poate de simplă dar orice încercare era lipsită de succes, mai mult „ușița" respectivă îl apăsa cu putere creându-i dureri insuportabile. Cei care treceau cu autobuzul pe lângă el se amuzau copios dar, în cele din urmă, s-a găsit cineva care să înțeleagă că era vorba de ceva serios și a venit lângă el, sunând apoi la 911.

Echipa de descarcerare a considerat operația foarte delicată așa că au desprins cu totul telefonul ducându-l la spital alături de Sam care acuza dureri cumplite. Lucrând împreună vreme de aproape o oră polițiști și medici au reușit să elibereze degetul care a fost pus de urgență în ghips. *(I.S.)*

VINERI - 23 ianuarie

România 1
7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Bună dimineaţa, România! 9.15 Desene animate 10.00 Jocul planetelor (r) 11.00 Serial: „În mintea lui Herman" 13.00 Serial: „Destine secrete" 16.00 Sănătate pentru toţi 16.30 Interes general 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Cu vărul Vinny nu-i de glumit" (SUA, 1992). Cu: Joe Pesci, Marisa Tomei 22.05 Serial: „CSI – Investigaţii" 23.30 Taverna 1.00 Serial: „Şapte zile".

PRO TV
7.00 Ştirile ProTV 9.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.30 Serial: „Diagnostic: crimă!" 12.00 Serial: „Seinfeld" (r) 13.30 Film: „Şase minuni" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Commando strategic" (SUA, 1998). Cu: Michael Dudikoff 22.00 Noaptea campionilor - Turneul K1 - Finala de la Tokyo 23.30 Serial: „Alias" 1.30 Film: „Commando strategic" (r).

Antena 1
7.00 Observator 8.00 România mea 10.00 Serial: „Soledad" 11.00 Serial: „Isabella" 12.00 Serial: „Îngerul păzitor" 13.15 Tonul câştigător 14.40 Serial: „Îngerii lui Charlie" 15.30 Serial: „Calea misterelor" 16.30 Serial: „Păcatul" 18.00 „Benny Hill" 19.00 Observator 20.00 Film: „Karate Kid III" (SUA, 1989) 22.15 Film: „Dublă personalitate" (SUA, 1998) 0.00 Reality show: Cool Hunting 0.45 Film: „În amurg" (SUA, 1997). Cu: Nick Nolte.

Prima TV
7.00-10.00 Revizie tehnică 11.45 Desen animat: „Fiica oceanului" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Roseanne" 17.30 Serial: „Trăsniţi în NATO" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Naşul 2" 22.00 Focus Plus 22.45 Mircea şi Oreste Show 23.45 Serial: „Mutant X" 0.45 Câştigul nopţii.

Acasă
5.00-12.30 Reluări 12.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.40 Serial: „Între iubire şi ură" 15.00 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Îngerul nopţii" 20.00 „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 Serial: „Legături de familie" 23.00 Serial: „Iubire cu două feţe" 23.50 Serial: „Profu'".

2
8.00 Telejurnal 10.20 Tonomatul DP2 12.30 Insolit (r) 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Împreună, în Europa 16.00 Autostrada Banilor 16.30 Doc.: „Femei celebre" 17.10 Baschet: West Petrom - Kervanos Nicosia 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Semne 21.00 Doc.: „Marile cărţi ale omenirii" 22.00 Tenis - Australian Open (rezumat) 23.00 Serial: „Niciodată nu e prea târziu!" 23.50 Film: „Proces de conştiinţă" (Italia, 2003, partea a III-a).

Tele 7
8.30 Lumea lui Jonathan Singh 9.00 Videoclipuri 12.30 Documentar 15.00 Videoclipuri 17.30 Documentar 18.15 Serial: „În căutarea «Cenuşăresei»" 19.20 Şapte ştiri 20.00 Prin lume călător - Londra 21.00 Serial: „Staţia Spaţială 1" 22.00 Videoclipuri.

SÂMBĂTĂ - 24 ianuarie

7.00 Ceasul deşteptător 8.10 Desene animate 9.00 Întâlnire de basm 10.15 Debut 50 Plus 11.30 O vedetă populară 13.00 Spectacolul lumii... 13.30 Caravana premierelor 14.15 Cartea TvRecordurilor 15.30 Letopiseţ 1859 16.30 Euro Police - R.R. 17.00 Edith Piaf (II) 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Wonder Boys" (SUA, 2000). Cu: Michael Douglas 22.15 Film: „Jackie Brown" (SUA, 1997). Cu: Robert De Niro, Samuel L. Jackson 1.00 Serial: „Şapte zile".

8.30 Desene animate 9.00 Serial: „Beyblade" 9.30 Ski Magazin 11.00 Promotor 11.30 Doc.: „Rusia - Colosul cu picioare de lut" 13.00 Serial: „Un detectiv dat naibii" (ep.1) 14.00 Serial: „Jack şi Jill" 15.00 Film: „Aventurile tânărului Indiana Jones – În căutarea ochiului de păun" 17.00 Film: „Marele jaf al trenului" (SUA, 1979). Cu: Sean Connery 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „O crimă perfectă" (SUA, 1998). Cu: Michael Douglas, Gwyneth Palthrow 22.15 Film: „Lovitura de graţie" (SUA, 1993) 0.00 Serial: „Pentru o cauză dreaptă" (ultimul ep.).

9.00 Tonul câştigător 10.00 Desene animate 12.00 Film: „Povestea lui Jack" (SUA, 2001, partea I) 13.30 Gillete World Sport Special 14.00 Serial: „Aventuri extreme" 15.00 Serial: „Îngerul păzitor" 16.00 Serial: „MacGyver" 17.00 Film: „Lawrence al Arabiei" (M. Britanie, 1962, partea I). Cu: Peter O ' Toole 19.00 Observator 20.00 Film: „Armă biologică" (coprod., 2000) 22.00 Film: „Cântec de leagăn" (SUA, 1998). Cu: Jessica Lange, Gwyneth Paltrow 23.45 Film: „Domnul Jones" (SUA, 1993). Cu: Richard Gere.

7.00 Om bun 8.00 Minute de milioane 9.00 Ora nouă a României 11.00 Sport Magazin 13.00 Viteză maximă 13.30 Motor 15.00 Poliţia în acţiune 16.00 Ce vor fetele? 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Dragoste de mamă" (SUA, 1996) 22.00 Film: „Sportul viitorului" (SUA, 1998). Cu: Wesley Snipes, Vanessa L. Williams 0.00 Weekend.

9.15 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" (ultimele ep.) 12.30 Căsătorie de probă (r) 12.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.40 Serial: „Între iubire şi ură" 14.30 Serial: „Clona" 15.30 Serial: „Hoţul de inimi" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Inimă sălbatică" 20.00 Serial: „Sărmana Maria" 22.00 Serial: „Fetele Gilmore" 23.00 Serial: „Iubire cu două feţe" 23.50 Serial: „Profu'".

7.00 Via Sacra 8.00 Conjugând verbul „A şti" 9.30 Serial: „Aventurile lui Jules Verne" 10.20 Top sport 11.00 Ora fără catalog 12.00 Casa mea 12.30 Spune-mi ce te doare 13.30 Atenţie, se cântă! 15.00 Film Puzzle 15.45 Doc.: „Călător prin lume" 17.10 Serial: „Rebelii" 18.00 Ruleta rusească 18.30 Serial: „Jocurile vieţii" 19.00 Serial: „Farmece" 20.00 Telejurnal 20.15 Doc.: „Natura, pasiunea mea" 21.10 Concert: Geoffray Quema 22.15 Tenis - Australian Open (rezumat) 23.15 Serial: „Niciodată nu e prea târziu!".

9.00 Aventurile ştiinţei 12.30 Auto Run 13.30 Videoclipuri 15.00 Femei cu idealuri 18.00 Abecedarul părinţilor 19.20 Şapte ştiri 20.00 Dacă e sâmbătă? E Anglia? Edinburgh 21.00 Serial: „Staţia Spaţială 1" 22.00 Film: „Mussolini? Ultimul act" (Italia, 1974). Cu: Franco Nero 0.00 Videoclipuri.

DUMINICĂ - 25 ianuarie

7.00 Universul credinţei 8.30 Desene animate 9.30 Jocul planetelor 10.00 Dincolo de hartă 10.30 Viaţa satului 12.00 Tezaur folcloric 13.00 Lumea-n care trăim 14.15 Film: „Omul fără trecut" (coprod., 2002) 16.00 Serial: „Felicity" 17.00 Bravissimo! 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Good Will Hunting" (SUA, 1997). Cu: Matt Damon, Robin Williams 22.25 Film: „Curiozităţi, iubire, îndoieli..." (Spania, 2001) 0.25 Serial: „Şapte zile".

8.30 Desene animate 9.00 Serial: „Beyblade" 9.30 Serial: „Lassie" 10.00 Serial: „Noile aventuri ale lui Robin Hood" 11.00 Parte de carte 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Serial: „Un detectiv dat naibii" 13.30 Seria: „Nikki" (ultimul ep.) 14.30 Bucătăria lui Radu 15.00 Film: „Şapte mirese pentru şapte fraţi" (SUA, 1954) 17.00 Film: „Distratul" (Franţa, 1970). Cu: Pierre Richard 16.30 Film: „Liga feminină de baseball" (SUA, 1992). Cu: Geena Davis, Tom Hanks 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Tăntălăul şi gogomanul" (SUA, 1994). Cu: Jim Carrey, Jeff Daniels 22.15 Film: „Alarmă de gradul zero" (SUA, 1996).

8.00 Serial: „Pe cont propriu" 9.00 Tonul câştigător 10.00 Desene animate 12.00 Serial: „Dinozaurii" 12.30 Serial: „Seaquest" 13.20 Serial: „Aventuri extreme" 14.20 Serial: „Împotriva destinului" 15.20 Film: „Lawrence al Arabiei" (ultima parte) 17.40 Cutia neagră 19.00 Observator 20.00 Serial: „Expertul" 21.00 Film: „Vinovatul e valetul" (coprod., 1992) 22.30 Film: „Presiune maximă" (SUA). Cu: Wesley Snipes, Dennis Hopper.

7.00 Agromania 8.00 Minute de milioane 10.00 Oglinda poveştilor 11.30 Evenimentul săptămânii 13.00 Academia mămicilor 14.30 Nişte boieri 15.00 Levintza prezintă 16.00 Film: „Studioul" (SUA, 1988). Cu: John Cusack 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Crimă cu cântec" (coprod., 2001) 22.00 Film: „Mireasa perfectă" (SUA, 1991) 2.30 Chat Tv.

9.15 Serial: „Juana" 12.00 Deco 12.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.40 Serial: „Între iubire şi ură" 14.30 Serial: „Clona" 15.30 Serial: „Hoţul de inimi" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Inimă sălbatică" 20.00 Film: „Dincolo de prerie II" (SUA, 2002) 22.00 Serial: „Fetele Gilmore" 23.00 Serial: „Iubire cu două feţe" 23.50 Serial: „Profu'".

8.00 Ferma 9.00 Doc.: „Natura" 10.20 Desene animate 11.40 Serial: „Steaua oceanului" 12.35 Serial: „Viaţă de câine" 13.00 Serial: „Sabrina" 15.00 Piersic show 17.10 Serial: „Rebelii" 18.00 Ruleta rusească 18.30 Serial: „Jocurile vieţii" 19.00 Serial: „Aventurile lui Sindbad" 20.00 Telejurnal 20.15 Vacanţă la Roma 21.15 Televiziunea, dragostea mea 22.15 Tenis - Australian Open (rezumat) 23.15 Serial: „Niciodată nu e prea târziu!" 0.00 Serial: „Cracker - psihologia crimei".

9.00 Mapamond creştin 12.30 Folclorul la români (r) 13.30 Jurnal european 14.00 Pastorul cel bun 15.30 Auto Motor Sport 17.30 Caleidoscopul artelor 19.20 Şapte ştiri 21.00 Serial: „Staţia Spaţială 1" 22.15 Film: „Marea lovitură" (Italia, 1964).

LUNI - 26 ianuarie

7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.00 Bună dimineaţa, România! 9.15 Desene animate 11.00 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 12.00 Nocturne (r) 13.00 Dincolo de hartă (r) 13.30 Sănătate pentru toţi (r) 15.30 Pro Patria 16.00 Kronika 16.55 TVR în direct 18.05 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnal 20.00 Starea naţiunii 21.00 Ochiul magic 22.00 Serial: „Agenţia" 22.50 România 1... şi strada 23.30 Profesioniştii 0.30 Film: „Călătoria" (SUA, 1994).

7.00 Ştirile ProTV 9.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 11.45 Învăţaţi engleza cu Victor 12.00 Serial: „Un detectiv dat naibii" (r) 12.30 Serial: „Nikki" (r) 13.30 Film: „Liga feminină de baseball" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.05 Film: „Sergentul Bilko" (SUA, 1996). Cu: Steve Martin 22.00 Vacanţa Mare 23.45 Serial: „Seinfeld" 0.45 Icstrim tivi 2.15 Film: „Pasiune periculoasă"(SUA, 1991).

7.00 Observator 8.00 România mea 10.00 Serial: „Soledad" 11.00 Serial: „Isabella" 12.00 Serial: „Îngerul păzitor" 13.15 Tonul câştigător 14.15 Divertisment 14.40 Serial: „Îngerii lui Charlie" 15.30 Serial: „Salvamontiştii" 16.30 Serial: „Păcatul" 18.00 „Benny Hill" 19.00 Observator 20.00 Film: „Teroare de oţel" (SUA, 1998) 22.35 Marius Tucă Show 23.35 Gheorghe.

7.00 Focus 07 10.00 Serial (r) 11.50 Desen animat: „Fiica oceanului" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Roseanne" 17.30 Serial: „Trăsniţi în NATO" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Minciuni nevinovate" (coprod., 1989) 22.00 Focus Plus 22.45 Film: „Wall Street" (SUA., 1987). Cu: Charlie Sheen, Michael Douglas.

5.00-12.30 Reluări 12.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.40 Serial: „Între iubire şi ură" 15.00 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Îngerul nopţii" 20.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 Serial: „Legături de familie" 23.00 Serial: „Iubire cu două feţe".

8.00 Arca lui Noe (r) 9.00 Film Puzzle (r) 12.30 Doc.: „În vizită la noi acasă" 13.15 Piersic show (r) 15.00 Primul pas 16.30 Eco-Magazin 17.10 Serial: „Rebelii" 18.00 Doc.: „Istorie şi fizică în secolul XX" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 21.00 Serial: „Rauzan" 22.00 Tenis - Australian Open (rezumat) 23.00 Serial: „Niciodată nu e prea târziu 23.50 Serial: „Mafia din Sankt Petersburg".

8.30 Lumea lui Jonathan Singh 9.00 Videoclipuri 11.30 Auto Motor Sport (r) 12.30 Jurnal european 15.00 Mapamond creştin (r) 16.00 Videoclipuri 18.00 Serial: „Pe strada felinarelor sparte" 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Planeta risipitoare" 22.00 Vacanţe de pomină.

MARŢI - 27 ianuarie

7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.00 Bună dimineaţa, România! 9.15 Desene animate 11.00 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 13.00 Serial: „Destine secrete" 15.00 Alege viaţa! 15.30 Kronica 16.55 TVR în direct 18.05 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Badyguard la fiul preşedintelui" (SUA, 1996) 22.00 Magia şi misterul 23.30 Poveste fără de sfârşit 0.30 Film: „Ultima lovitură" (SUA, 2000). Cu: Burt Reynolds.

7.00 Ştirile ProTV 9.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.30 Parte de carte (r) 12.00 Serial: „Seinfeld" (r) 13.30 Film: „Sergentul Bilko" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.10 Film: „În luptă cu natura dezlănţuită" (SUA, 2002) 22.00 Vacanţa Mare 23.45 Serial: „Seinfeld" 0.45 Serial: „Mission Hill - Cartierul trăsniţilor".

7.00 Observator 8.00 România mea 10.00 Serial: „Soledad" 11.00 Serial: „Isabella" 12.00 Serial: „Îngerul păzitor" 13.15 Tonul câştigător 14.15 Divertisment 14.40 Serial: „Îngerii lui Charlie" 15.30 Serial: „Salvamontiştii" 16.30 Serial: „Păcatul" 18.00 „Benny Hill" 19.00 Observator 20.00 Film: „Sub jurământ" (SUA, 1996) 22.35 Marius Tucă Show 23.35 Gheorghe.

7.00 Focus 07 10.00 Serial (r) 11.50 Desen animat: „Fiica oceanului" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Roseanne" 17.30 Serial: „Trăsniţi în NATO" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Ultimul mohican" (SUA, 1992). Cu: Daniel Day-Lewis 22.00 Focus Plus 22.45 Mircea şi Oreste Show 23.45 Serial: „Mutant X".

5.00-12.30 Reluări 12.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.40 Serial: „Între iubire şi ură" 15.00 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Îngerul nopţii" 20.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 Serial: „Legături de familie" 23.00 Serial: „Iubire cu două feţe".

8.00 Serial (r) 10.30 Tonomatul DP2 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Emisiune în limba germană 16.30 Răscruci 17.10 Serial: „Rebelii" 18.00 Doc.: „Împăratul stepelor" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Puls 2004 21.00 Serial: „Rauzan" 22.00 Tenis - Australian Open (rezumat) 23.00 Serial: „Niciodată nu e prea târziu" 23.50 Serial: „Familia şi legea".

8.30 Lumea lui Jonathan Singh 9.30 Videoclipuri 11.30 Viitorul azi (r) 14.35 Videoclipuri 17.30 Documentar (r) 18.00 Serial: „Pe strada felinarelor sparte" 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Un motiv pentru care să cânţi" 22.00 Euro Maxx.

MIERCURI - 28 ianuarie

7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.00 Bună dimineaţa, România! 9.15 Desene animate 11.00 Serial: Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 13.00 Serial: „Destine secrete" 15.00 Convieţuiri 16.55 TVR în direct 18.05 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Formidabilul" (SUA, 1991). Cu: Charlie Sheen 21.30 Doc.: „Jean Gabin" 23.30 Nocturne 0.30 Film: „Minciuni" (SUA, 1987).

7.00 Ştirile ProTV 9.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.30 Profeţii despre trecut (r) 12.00 Serial: „Seinfeld" (r) 13.30 Film: „Nemuritorii" (România, 1974) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.10 Film: „Trenul terorii" (SUA, 2001) 22.00 Vacanţa Mare 23.45 Serial: „Seinfeld" 0.45 Serial: „Mission Hill - Cartierul trăsniţilor".

7.00 Observator 8.00 România mea 10.00 Serial: „Soledad" 11.00 Serial: „Isabella" 12.00 Serial: „Îngerul păzitor" 13.15 Tonul câştigător 14.15 Divertisment 14.40 Serial: „Îngerii lui Charlie" 15.30 Serial: „Salvamontiştii" 16.30 Serial: „Păcatul" 18.00 „Benny Hill" 19.00 Observator 20.00 Film: „În voia sorţii" (SUA, 2000) 22.35 Marius Tucă Show 23.35 Gheorghe.

7.00 Focus 07 11.50 Desen animat: „Fiica oceanului" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Roseanne" 17.30 Serial: „Trăsniţi în NATO" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Avocatul" (SUA, 1998). Cu: John Travolta 22.45 Mircea şi Oreste Show 23.45 Serial: „Mutant X" 0.45 Câştigul nopţii.

5.00-12.30 Reluări 12.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.40 Serial: „Între iubire şi ură" 15.00 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Îngerul nopţii" 20.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 Serial: „Legături de familie" 23.00 Serial: „Iubire cu două feţe".

8.00 Serial (r) 10.30 Tonomatul DP2 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Parnasul 16.00 Conferinţa de presă 17.10 Serial: „Rebelii" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Acces la succes 21.00 Serial: „Rauzan" 22.00 Tenis - Australian Open (rezumat) 23.00 Serial: „Niciodată nu e prea târziu" 23.45 Eurofotbal 0.45 Veni, video, vici.

8.30 Lumea lui Jonathan Singh 9.00 Videoclipuri 12.30 Dosarele Terrei 13.00 Film (r) 14.40 Videoclipuri 17.30 Dosarele Terrei (r) 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Proscrisul" 22.00 Euro Maxx 23.45 Videoclipuri.

JOI - 29 ianuarie

7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.00 Bună dimineaţa, România! 9.15 Desene animate 11.00 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 13.00 Serial: „Destine secrete" 14.30 Aventura sunetelor 15.00 Akzente 16.55 TVR în direct 18.05 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Gandhi" (coprod., 1983) 23.50 Garantat 100% 1.05 Film: „Zbor de noapte" (coprod., 1998).

7.00 Ştirile ProTV 9.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.30 Serial: „Diagnostic: crimă!" 12.00 Serial: „Seinfeld" (r) 13.30 Serial: „Heidi Fleiss - Regina nevăzută a Hollywood-ului" (SUA, 1996) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Soluţii extreme" (SUA, 1996). Cu: Hugh Grant, Gene Hackman 22.00 Vacanţa Mare 23.45 Serial: „Seinfeld" 0.45 Marcă înregistrată.

7.00 Observator 8.00 România mea 10.00 Serial: „Soledad" 11.00 Serial: „Isabella" 12.00 Serial: „Îngerul păzitor" 13.15 Tonul câştigător 14.15 Divertisment 14.40 Serial: „Îngerii lui Charlie" 15.30 Serial: „Salvamontiştii" 16.30 Serial: „Păcatul" 18.00 „Benny Hill" 19.00 Observator 20.00 Film: „Viaţă la schimb" (SUA, 2003). Cu: Rosana Arquette 22.35 Marius Tucă Show 23.38 Gheorghe.

7.00 Focus 07 11.50 Desen animat: „Fiica oceanului" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Roseanne" 17.30 Serial: „Trăsniţi în NATO" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Al şaselea simţ 21.00 Poliţia în acţiune 21.30 Reporter incognito 22.45 Mircea şi Oreste Show 23.45 Serial: „Mutant X" 0.45 Câştigul nopţii.

5.00-12.30 Reluări 12.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.40 Serial: „Între iubire şi ură" 15.00 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Îngerul nopţii" 20.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 Serial: „Legături de familie" 23.00 Serial: „Iubire cu două feţe".

8.00 Serial (r) 10.20 Tenis: Australian Open - semifinale masculine 12.30 Acces la succes (r) 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Siesta 16.30 Doc.: „Cetatea Sibiului" 17.10 Serial: „Rebelii" 18.00 Doc.: „O lume a misterelor" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Insolit 21.00 Serial: „Rauzan" 22.00 Tenis Australian Open (rezumat) 23.00 Serial: „Niciodată nu e prea târziu" 23.45 Serial: „Nemuritorul".

8.30 Lumea lui Jonathan Singh 9.00 Videoclipuri 12.30 Cocktail japonez 13.00 Film (r) 15.00 Videoclipuri 18.00 Serial: „În căutarea «Cenuşăresei»" 18.50 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Strigătul Chinei" 22.15 Euro Maxx.

VANESSA L. WILLIAMS
– sâmbătă, 22.00 –

JOE PESCI
– vineri, 20.00 –

ROSANNA ARQUETTE
– joi, 20.00 –

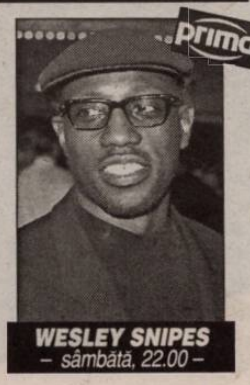

WESLEY SNIPES
– sâmbătă, 22.00 –

GWYNETH PALTROW
– sâmbătă, 22.00 –

MATT DAMON
– duminică, 20.00 –

GEENA DAVIS
– duminică, 16.30 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

BROSCUȚELE FRANȚUZEȘTI SE LUPTĂ CU NEMO

La sfârșitul anului trecut, când au fost lansate în cinematografele din Franța, broscuțele din primul lung metraj de animație, semnat de Jacques-Remy Girerd și realizat în studiourile Folimage de Valence, știau că viața lor nu va fi ușoară: ele trebuiau să învingă popularitatea unui film rival de animație, care deja se bucura de mare faimă și simpatie în rândul publicului – *În căutarea lui Nemo*. Nemo, peștele-clovn, își adjudecase supremația pe piață, demarajul său fiind cotat deasupra celebrelor producții *Tarzan* sau *Regele Leu*. Nici startul nu fusese egal: cu toate eforturile francezilor, *Profeția broaștelor* s-a difuzat concomitent la lansare în 230 de cópii, în timp ce pelicula americană *În căutarea lui Nemo* beneficiase de 900 de copii. Chiar dacă au pornit cu un dezavantaj, broscuțele au reușit totuși să facă ceva valuri în oceanul lui Nemo... și până la urmă și-au văzut de misiunea lor.

Profeția broaștelor este de fapt o fabulă poetico-socială, inspirată din Arca lui Noe, care reunește în jurul actorului Michel Piccoli un prestigios casting vocal. Actori celebri împrumută vocile lor animăluțelor care încearcă să se salveze de la dezastru. Annie Girardot și Michel Galabru rostesc replicile unui cuplu de elefanți, Anouk Grinberg este în spatele unei țestoase perfide, Jacques Higelin face pe leul, Romain Bouteille este un lup...

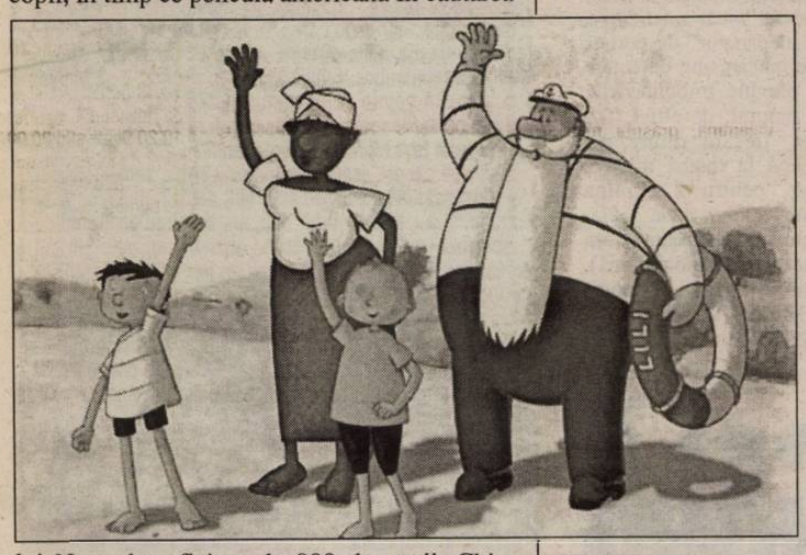

Arca lui Noe

Într-un hambar așezat pe vârful unei coline, trăiește Tom, un băiețel de 9 ani, alături de părinții lui adoptivi, bătrânul Ferdinand – fost marinar, văr al căpitanului Haddock – și Juliette, o tânără africană. Cea mai bună prietenă de joacă a lui Tom este Lili, fetița din vecini, ai căror părinți au un zoo. Într-o zi, broaștele „meteorologice" prezic o ploaie torențială de 40 de zile și 40 de nopți, așa că singura măsură înțeleaptă este ca în grajdul din vârful colinei să se înghesuie animalele și oamenii, nevoiți să se suporte, să coabiteze, pentru a supraviețui. Cea mai mare problemă este că singura lor hrană constă în tone de cartofi care, evident, nu sunt deloc pe placul carnivorelor. Leul, lupul și vulpea le vin repede de hac găinilor și caprei lui Ferdinand. Dar momentul cel mai nefericit este când în grup intră și o broască țestoasă iar amenințarea crocodililor pune în mare pericol așa-zisa arcă a lui Noe.

Profeția broaștelor vorbește în cele din urmă despre prietenie și toleranță, despre dificultatea de a trăi împreună deși suntem atât de diferiți, totul fiind învăluit într-o mantie a tandreții salvatoare și a umorului nuanțat.

Mândria franceză

◆Realizarea filmului a fost posibilă în șase ani de muncă la care au participat 250 de persoane. Doi ani au fost necesari doar pentru „rescrierea" legendei „Arca lui Noe", 36 de luni a durat producția și încă un an finisările.

◆Deși realizat în întregime în Franța, filmul poate fi considerat o creație multinațională, de vreme ce din echipa de lucru au făcut parte patru ruși, câțiva danezi, unguri, englezi, co-scenarist și creator al graficii fiind un ucrainian instalat în Franța, Iouri Tcherenkov.

◆Numai muzica a fost... „dislocată", înregistrările fiind făcute cu marea orchestră a filarmonicii din Sofia.

◆Acest tip de colaborare a fost în avantajul calității", apreciază Jacques-Rémy Girerd, care în urmă cu 20 de ani a înființat studioul Folimage, devenit în prezent un nume de referință în lumea animației.

◆Pentru prima oară în cariera sa, Michel Piccoli cântă trei melodii, în timp ce muzica de pe „genericul" de final este interpretată de Thomas Fersen și Marina Vial.

◆Jacques-Remy Girerd este un autodidact în noua lui profesie, el având studii în cu totul alte domenii: medicină, sculptură și pictură.

◆Regizorul a declarat că nu a reluat din celebra legendă decât „imaginea poetică și universală: profeția privind o nouă inundație catastrofică, în urma ploilor torențiale de 40 de zile și 40 de nopți"... În rest, a rezultat o fabulă socială tragi-comică, în care broaștele au sărit în ajutorul oamenilor și a celorlalte viețuitoare, povestea punând accent pe idei precum toleranța, ipostazele dictaturii, prietenie etc.

◆Din punctul său de vedere, diferența esențială între animația marilor studiouri americane și cea franceză constă în „natura și intensitatea sentimentelor". „Mie îmi place să dau viață unor personaje care pot să și sufere, nu doar să facă trucuri elastice, să se fărâme în mii de bucăți și să se recompună miraculos... Poezia creată de noi nu are nevoie de efecte speciale pentru a exista", spune regizorul francez.

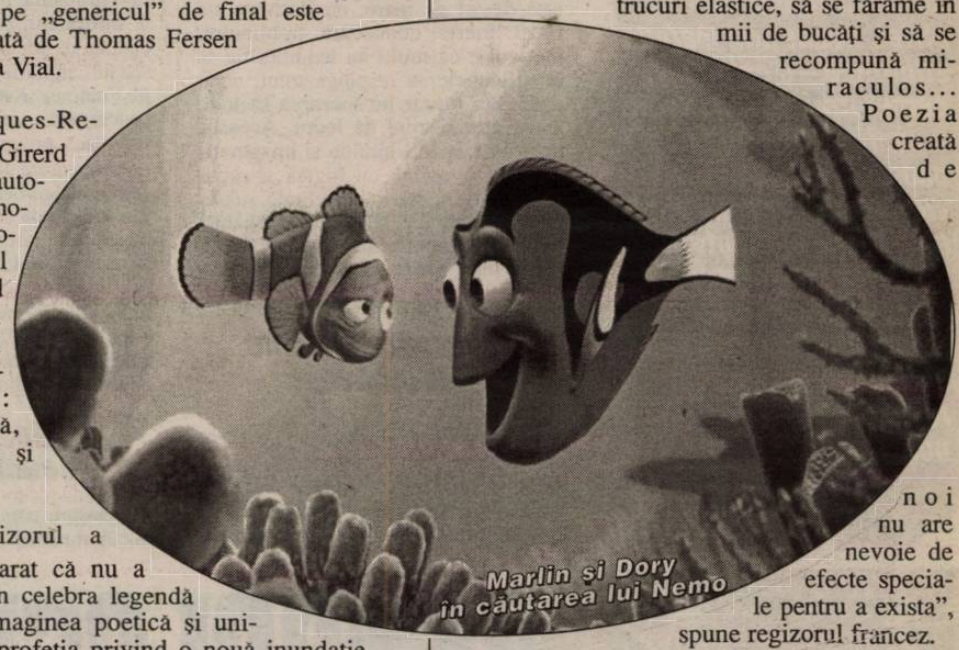

◆*Profeția broaștelor* este nu doar titlul actualului film de animație, ci și a două cărți – un album ilustrat de 48 de pagini (Ed. Milan) și a unei povești pentru copii (Ed. Hachette). În plus, pentru 2004 sunt prevăzute două expoziții – una itinerantă, etalată pe o suprafață de 200 mp, care va poposi în diverse localități ale Franței, iar alta, o mini-expoziție intitulată „A scrie un desen animat", destinată adolescenților și găzduită de studioul producător al filmului, Folimage.

Cine este rivalul de temut?

În căutarea lui Nemo (Finding Nemo), semnat de Andrew Stanton Lee Unkricht, este totuși un rival serios pentru *Profeția broaștelor*. Care este povestea care i-a fascinat pe iubitorii animației? E una simplă, pe înțelesul celor mici, spre deosebire de fabula socială franceză, mai greu de descifrat de publicul căreia îi este destinată.

După ce și-a pierdut soția, Marlin, un pește-clovn, își concentrează toată atenția și puterea de protecție asupra fiului său, Nemo. Dar, cu toate astea, într-o nefericită zi, micul Nemo este capturat de un scufundător. Cum era de așteptat, Marlin pornește în căutarea odorului, având-o alături în demersul său pe frumoasa Dory, decisă să facă orice în memoria defunctei mame a lui Nemo. Acțiunea se petrece în universul fascinant al apelor tropicale care scaldă Marea Barieră de Corali iar pericolele nu sunt deloc puține.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Mintea noastră ne aduce sănătatea!

În fiecare zi, un om emite circa 60.000 de gânduri, dar numai 5% din ele înseamnă ceea ce am putea numi gândire autentică; restul de 95% constituie de fapt reproducerea unor obișnuințe, copierea unor structuri deja constituite, la fel cum un computer lucrează potrivit programelor introduse în memoria sa, fără să fie activ și pe zona intuitiv-imaginativă. Am devenit, deci, aproape niște „mașini" de gândit, preprogramate? Să sperăm că nu. Cert este că – nu altfel, decât prin metode științifice – o echipă de cercetători de la Harvard a confirmat un amănunt deosebit de prețios, al vieții noastre: omul este capabil să influențeze materia, cu ajutorul mentalului. Marele „inamic", cel ce ne pune mereu limite, este reprezentat de propriile noastre convingeri.

Știința și forța cerebrală

Pentru sănătatea organismului uman, aducerea pe tărâm științific a argumentației că mintea poate domina materia are efecte extraordinare, pe termen nelimitat. A demonstrat-o cu prisosință celebrul José Silva, de două ori propus pentru Premiul Nobel, creatorul metodei care-i poartă numele, pentru autocontrol mental și gestionarea stresului. Între cele 120 de țări în care Metoda Silva (MS) se aplică în mod eficient, se numără și România, datorită instructorului Rajko Kuzmanovič, care ne-a mai vorbit despre realizările în acest domeniu. Revenim astăzi asupra metodei, remarcând strict o serie întreagă de rezultate pozitive, mai mult sau mai puțin spectaculoase, pe care absolvenți ai cursurilor Silva le-au obținut, lucrând prin metode specifice în scopul vindecării anumitor boli manifestate pe corpul fizic. Cazuistica este destul de mare, iar dacă nu s-a făcut foarte cunoscută publicului, motivul e că mulți au tendința fie să mistifice, fie să respingă totul, chiar dacă nici măcar nu încearcă să înțeleagă mecanismul de lucru. Aceasta, pentru că în MS intuiția și imaginația lucrează simultan cu logica și rațiunea, pe o frecvență cerebrală măsurabilă, capabilă să asigure legătura permanentă dintre universul perceptibil în mod senzorial și ceea ce ne e accesibil numai pe cale intuitivă.

Programe care ne îmbolnăvesc

În anii 70, în România s-a realizat un studiu extrem de interesant, care a demonstrat că rata îmbolnăvirii de leucemie la persoane retardate mintal este mult mai scăzută decât la semenii normali. Studiul nu a făcut vâlvă la noi, dar i-a interesat foarte mult pe specialiștii americani, întrucât el demonstra un fapt deosebit de important: prin educație, noi suntem programați să asociem noțiunea de leucemie cu cea de moarte, lucru inexistent în mentalul (deformat) al retardaților.

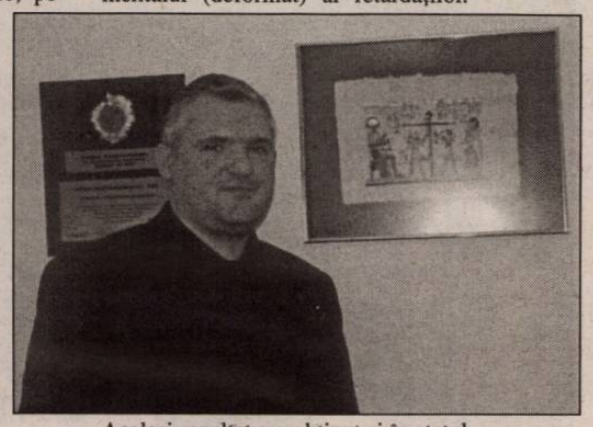

Același rezultat s-a obținut și în statul american Texas, patologia fiind însă cancerul: 4% rata îmbolnăvirii la retardați, față de 15-18% la persoanele fără probleme psihice. Am oferit aceste informații, pentru a ajunge la precizarea că Metoda Silva acționează în sensul anulării programelor mentale distructive. Astfel, dacă luăm boala canceroasă – a cărei simplă evocare provoacă groază, panică – în MS se precizează că fiecare om se naște cu celule canceroase în corp și că ele nu diferă de cele sănătoase, atâta doar că în anumite circumstanțe devin active, agresive. Ele însă pot fi „îmblânzite". Tot în SUA, s-au obținut rezultate remarcabile în acest domeniu, în clinica oncologului Carl Simonton, unde tratamentul cancerului nu se face cu citostatice, radiații etc., ci prin MS.

Însănătoșirea nu înseamnă miracol

Despre combaterea stresului, inamicul numărul 1 al sănătății omului modern, am scris într-un articol anterior. Instructorul Rajko Kuzmanovič ne-a relatat însă și despre alte proiecte de însănătoșire importante, realizate de absolvenții cursurilor Silva. Lucrul mental nu exclude tratamentele alopate; dimpotrivă, acționând complementar, cele două strategii atrag mai repede și mai ușor efectele pozitive dorite. Datorită MS, s-au obținut reveniri foarte bune după comoții cerebrale, pietre la rinichi, au fost și câteva cazuri de vindecări de tumori, ulcere, afecțiuni ale inimii, varice, boli oculare, boli dermatologice și ale altor organe. Nu puțini sunt medicii care învață MS, atât pentru propria persoană (stresul la această categorie profesională are o incidență foarte mare, din cauza contactului permanent cu ideea de boală și cu cea de moarte), cât și pentru a-i ajuta pe pacienți. Astfel, există metode relativ simple de oprire a sângerării, temporar, în cazul plăgilor deschise, pentru alungarea durerilor de cap și a altor tipuri de dureri, pentru anihilarea tensiunilor ce apar în corpul pacientului, chiar și atunci când se află la un simplu control medical. Cel puțin din acest ultim motiv, Rajko Kuzmanovič apreciază că sistemul medical ar trebui reconsiderat, astfel încât medicul să nu mai fie un „depanator" de corpuri văzute ca niște mecanisme defectate, ci omul care previne îmbolnăvirile. Așa cum e și natural, de altfel. Dar pentru aceasta, fiecare dintre noi trebuie să-și pună la treabă mintea, mult mai mult, pentru a elimina normele nenaturale impuse de societate (de tipul: om bătrân înseamnă om bolnav sau cancerul este moarte etc.), dăruind în schimb spațiu de manifestare liberă intuiției și imaginației care – printre altele – vindecă și trupul, de orice boli.

ASTROLOGIE MEDICALĂ

Și în această săptămână, poziția Terrei în raport cu planetele și cu stelele, ca și stadiul ciclurilor lunare și solare, se află în atenția celor ce acordă un interes deosebit sănătății. Terapeuții Ludmila și Dumitru Botezat se referă la intervalul 22-28 ianuarie 2004, remarcând că aceste considerații sunt valabile pentru orice persoană; aspectele strict individuale se pot extrage din analiza ulterioară a personalității fiecăruia.

22.01: Este bine să consumați mâncăruri ușoare și lichide mai puține decât de obicei, pentru a nu suprasolicita stomacul. Foarte indicate sunt băile cu plante. Evitați conflictele și mare atenție la traume și traumatisme (în acest sens, atenție sporită la conducerea automobilului, întrucât e o perioadă favorabilă pentru accidente). În schimb, se bucură de eficacitate deosebită ceaiurile medicinale și relaxarea în aer liber.

23.01: În continuare, evitați conflictele de orice fel. Încercați să consumați alimente diferențiate, combinându-le numai după regulile binecunoscute ale celor trei grupe indicate de celebra terapeută Djuna. Sunt favorabile astăzi tratamentele dermatologice; pe de altă parte, se recomandă un regim de muncă blând, pentru a nu suprasolicita inima.

24.01: Folosiți alimente bogate în albumine și proteine: carne, pește, nuci, soia. Sunt indicate procedurile de călire a organismului, de orice fel. De asemenea, este o zi favorabilă pentru consultațiile și tratamentele stomatologice, ca și pentru tratarea afecțiunilor pielii. Nu se recomandă postul negru.

25.01: Ca și în ziua anterioară, au eficiență sporită procedurile de călire a organismului și se recomandă tratamentele stomatologice, ca și măștile cu creme pentru întinerirea tenului. Sunt contraindicate intervențiile chirurgicale în zona gâtului, în special pe faringe și laringe.

26.01: Se recomandă băile calde cu extracte de plante; ziua este favorabilă folosirii extractelor vasodilatatoare. Relaxarea într-un cerc de prieteni constituie cel mai bun remediu pentru refacerea psihicului. În schimb, sunt contraindicate intervențiile asupra aparatului respirator și bronhopulmonar. De asemenea, evitați conflictele, întrucât există riscul unor traume majore.

27.01: În continuare, procedeele de călire a organismului și masajele calmante sunt indicate. Contraindicații în ce privește procedurile în afecțiunile pielii și intervențiile chirurgicale asupra cavităților.

28.01: Astăzi, alimentele se digeră bine, totuși nu e cazul să faceți abuzuri în acest domeniu. În tratamentele medicamentoase, nu se recomandă folosirea produselor cu efecte foarte puternice, deoarece este o zi favorizantă pentru declanșarea urmărilor secundare.

REMEDII INSOLITE

Activitatea fizică, în ajutorul plămânilor

Fiecare individ uman o simte pe propria sa persoană, mai devreme sau mai târziu: o dată cu avansarea în vârstă, funcția pulmonară se degradează. Acest declin se traduce prin pierderea treptată a elasticității alveolare și prin reducerea forței musculare la nivelul toracelui. Am spus că fenomenul se produce, oricum, dar important este ca el să apară cât mai târziu. Și există mijloace remediale, la îndemâna oricui, pentru a întârzia respectiva degradare.

Un studiu efectuat în Finlanda pe 180 de bărbați, timp de 25 de ani, confirmă efectul pozitiv asupra plămânilor, al practicării unei activități fizice regulate. De altfel, declinul pulmonar este cu atât mai slab, cu cât activitatea fizică e mai susținută: se evocă cel mai frecvent mersul pe jos, schiatul și mersul pe bicicletă. Potrivit cercetătorilor, beneficiul îi privește și pe fumători, în rândul lor înregistrându-se o diminuare importantă a mortalității.

Magneții bipolari și patologiile dureroase

Stimularea magnetică dă rezultate încurajatoare în tratarea neuropatiilor de origine diabetică sau a durerilor musculare secundare poliomielitei. În schimb, în cazul lombalgiilor cronice, această terapie blândă nu a dus la efecte pozitive. Utilizarea magneților bipolari în aplicații locale, în cadrul unor ședințe de șase ore pe zi, timp de trei zile pe săptămână, nu alungă durerile respective decât într-o măsură nesemnificativă, după cum au indicat studii realizate în acest sens pe câteva zeci de pacienți, în Franța.

Pagină realizată de **ADRIAN-NICOLAE POPESCU**

Consultații parapsihologice

SCOATEREA DIN ÎNTUNERIC

În numărul anterior al „Magazinului", colaboratoarea noastră *Emilia VLĂDESCU* – psiholog, parapsiholog, bioterapeut și medium – ne-a fost ghid în conturarea unui fenomen extrem de nociv, care se infiltrează din ce în ce mai adânc, și în societatea românească: satanismul. Plasarea lui greșită, cel mai frecvent, în sfera așa-zisului paranormal, e similară cu trimiterea în derizoriu a unei probleme grave, astfel ignorată ori cel mult tratată cu ironie. Totuși, sub protecția întunericului (la propriu și la figurat), fenomenul proliferează și foarte periculoasă este în acest context atragerea tinerilor în diversele secte, deloc puține, de orientare sau cu tendințe sataniste. Colaboratoarea noastră a avut ea însăși cazuri în tratament, ale unor tineri deja aflați sub influența negativă a unor asemenea grupări, prin influență negativă înțelegând nu doar efecte în plan social, ci și asupra victimei, la nivel psihic, mental și fizic. Un caz halucinant vă vom prezenta în rândurile următoare.

Pe piteșteanca de numai 16 ani o vom numi Valeria. Nu se poate spune cu certitudine că este salvată de forțele malefice, dar o transformare în bine s-a petrecut cu ea, după abordarea Emiliei Vlădescu (de către mama fetei). A fost racolată prin intermediul unui grup de cunoscuți, pe când avea 13 ani. Părinții au văzut atunci, dezvoltându-se treptat, sub ochii lor, un alt om decât propria lor fiică. Transformările Valeriei s-au desfășurat pe două căi: una pur psihologică și cealaltă, pe sentimente negative (invidie, gelozie, complex de inferioritate etc.). Toate acestea erau amplificate la maximum, periodic, lăsând apoi răul să lucreze în făptura tânără, să o hrănească astfel cu elemente malefice, așa încât să devină pe de o parte și foarte vulnerabilă, iar pe de altă parte să fie gata de „a exploda", în orice moment. Nu este vorba însă despre o eliberare necontrolată a răului, ci tocmai invers, despre o înfrânare a irascibilității, ascunderea ei, pentru a se acumula și a se manifesta mai târziu cu o violență sporită.

Inițierea Valeriei a însemnat, de fapt, un șir de traume cumplite. Terapeuta are certitudinea că ea a fost hipnotizată, stare sub care i-au fost introduse în mental o serie întreagă de programe negative. În timpul câtorva ședințe terapeutice, Emilia Vlădescu a rugat-o să închidă ochii și să spună ce imagini vizualizează. „Văd culorile care apar la hipnoză." – a spus fata, fără să stea pe gânduri. „Dar tu ai fost hipnotizată vreodată sau măcar ai discutat cu cineva despre asemenea lucruri?" Abia atunci, Valeria și-a dat seama că vorbise mai mult decât trebuia, cum se spune, și a retractat totul: „Nu, am zis și eu așa, cred că asemenea culori se văd când ești hipnotizat". Un alt amănunt terifiant al așa-zisei inițieri în practicile sataniste a fost supunerea sa la umilințe, ca dovadă de fidelitate. Astfel, a fost obligată ca în repetate rânduri să întrețină relații sexuale cu mai mulți bărbați, fapt ce a transformat-o, indirect, într-un fel de sclavă, în sufletul și în conștiința ei s-au cultivat deopotrivă rușinea, umilința, negarea propriei personalități.

Afirmam mai sus că, acum, tânăra pare vindecată. A fost greu să fie adusă către această etapă. Singura cale de ieșire de sub influența răului a fost Biserica. Pe care însă nu o accepta, sub nici o formă. Dimpotrivă, de fiecare dată când mama sa o lua cu ea într-o biserică, devenea provocatoare, atitudine cu care se mândrea în fața Emiliei Vlădescu: „Nu mă interesează ce face mama pentru mine. Mă duce la biserică, acolo preotul spune niște prostii... Ce, Dumnezeu se arată? Cine l-a văzut? Dar forța Satanei e peste tot!" Cu timpul, însă, rugăciunile mamei și perseverența în dorința și în încercările de a o aduce pe Valeria pe drumul cel drept au început să-i ridice tinerei vălul de întuneric de pe minte și suflet. Însă colaboratoarea noastră spune că „focul" lăuntric și lumina lui trebuie întreținute, pentru ca forțele negative să nu revină asupra ei, și mai violent. Iar dincolo de acest caz, fiecare trebuie să vadă lumea și așa cum nu o percepe prin cele cinci simțuri. Pentru că este lumea din care facem parte noi înșine!

Vom continua să vă prezentăm asemenea cazuri, lansându-vă în același timp o provocare; și anume, să vă adresați colaboratoarelor noastre în condițiile precizate mai jos, dar și făcând în așa fel încât experiența dumneavoastră s-o putem face cunoscută și celorlalți cititori ai revistei „Magazin". Aceasta, numai cu acordul dumneavoastră scris, care va însemna, firesc, și o lecție de viață în plus pentru oricine ne va citi. În acest sens, vă invităm pe toți cei ce simțiți nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresați *Emiliei Vlădescu* – psiholog și parapsiholog, medium și bioterapeut, care vă stă la dispoziție prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediați pe adresa redacției o scrisoare (însoțită de o fotografie cât mai recentă), în care să precizați exact numele și datele personale, precum și solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeași adresă *(Ionescu Simion, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 013701)* trebuie să expediați un mandat poștal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

ESCHIMOȘI

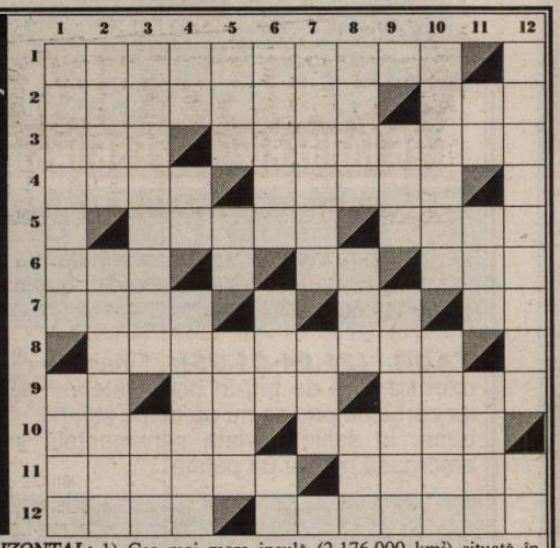

ORIZONTAL: 1) Cea mai mare insulă (2.176.000 km²) situată în regiunea arctică. 2) Faptul de a lămuri o neînțelegere – Folosit la... „sărutat" între eschimoși și eschimoase. 3) Corp de pisic! – Cu barbă și cu mustață rare, referitor la bărbați. 4) Foca nordică, numită de localnici „Oogruk" constituie sursa alimentară de bază pentru familie – Loc în care se păstrează osemintele ostașilor căzuți într-o bătălie. 5) În Peninsula Ciukotska eschimoșii sunt cunoscuți sub acest nume (sg.) – Cerbul regiunilor arctice (pl.). 6) Raită – Veste! – Deține – Mojdrean (bot.). 7) Arbust ornamental – Unde! – Curs! – În plin haos! 8) Peninsulă unde a fost construit un mare combinat minier. 9) Apă fără pește! – Barcă tradițională folosită la deplasări mai lungi și confecționată din piele de... sau din lemn (pl.) – Acest (reg.). 10) Întindere nesfârșită, unde temperatura poate coborî până la minus 45º Celsius, iar... grosimea de zăpadă persistă peste 8 luni – Fruct de mărimea unui măr, cu coaja grăasă și roșiatică. 11) Persoană din minicipiul Sibiu – Așa cum erau și mai sunt încă mulți eschimoși. 12) Răpitor acvatic – În Canada, în adăposturile numite iglu, eschimoșii (numiți și inuiții) folosesc... de focă pentru încălzire și iluminat.

VERTICAL: 1) Bolnavi de viroză respiratorie – Suc vegetal solid (farm.). 2) Pentru tracțiune eschimoșii folosesc câinii din...Husky foarte rezistenți la ger – Costeliv. 3) Augmentativ pentru ofițer – Oraș în Algeria. 4) Intrare în Europa! – Interior de navă! – Faptul de a pufăi. 5) Oraș în Serbia – Sâmbure de adevăr! – Laponii locuiesc în corturi de formă conică, numite... (sg.). 6) Eschimoșii care trăiesc pe țărmul Oceanului Înghețat de Nord (sg.) – Kota (cortul laponilor) este construit din pânză groasă de... și este acoperit cu piei de ren – Dungat la mijloc. 7) Eschimoșii, după recensământul din 1992, efectuat de Centrul de studii arctice, ar fi în nr. de 750.000. Ei sunt cunoscuți sub diverse nume, după regiunea pe care o ocupă. Astfel în... de Nord și Vest sunt botezți inupiat, în sud-vest iupiit, iar în sud antiisugpiat – Autocamion de mare tonaj pentru transportul internațional de mărfuri – Raci! 8) Poet român – Eschimoșii își confecționează îmbrăcămintea din piele de ren, de..., vulpe și focă – Râu în Rusia. 9) Râu în Elveția – Azi, pentru deplasări, eschimoșii se folosesc și de scutere de zăpadă, numite... 10) Vestibul – Început de asimilare. 11) Hain la suflet! – Siglă pentru „National Racovery Administration" – Echipă... engleză. 12) Se bucură din ce în ce mai mult de cuceririle civilizației – Dune!

DICȚIONAR: RBA, NIS, ONA, AAR.

ELISABETA PESCARIU – *Timișoara*

SOLUȚIA CAREULUI („Eschimoșii"): GROENLANDA - E - RAFUILA - NAS - ISI - SPANATIC - PATA - OSUAR - H - A - EVENK - RENI - TUR - V - AU - URA - ISOP - D - RS - AO - CIUKOTSKA - S - AA - FOCI - ISTI - STRAT - RODIE - SIBIAN - NOMAD - AVAT - GRASIME.

Fotografii de la cititori

ANCUȚA MIHAELA ȚINTEA – București

«L-am întâmpinat cum trebuie pe Moș?»

Verificați-vă cunoștințele

OCHII

1. Ce este ochiul din punct de vedere anatomic?
2. Câți ochi avea zeul monstru grec Argos (sau Argus), însărcinat de zeii olimpieni să le păzească existența, veghind-o, la porunca Herei, pe rivala sa Io, prefăcută în junincă?
3. Ce scriitor român a scris, în 1934, romanul „Ochii Maicii Domnului"?
4. Ce pictor român a realizat tabloul „Ochi negri într-un ocean oranj"?
5. Ce se înțelege în vorbirea curentă prin „ochi de tigru"?
6. Cine a regizat, în 1978, filmul, „Ochii Laurei Mars"?
7. Din ce familie face parte planta numită în popor „Ochiul boului"?

Răspunsurile din numărul 51/2003

1) Părinții lui Mihai Eminescu erau cămănarul Gheorghe Eminovici și soția sa Raluca, născută Iurașcu. 2) Mihai Eminescu a fost al șaptelea copil din cei 11 pe care i-au avut părinții săi. 3) La 25 februarie (9 martie 1866) poetul debutează în „Familia" cu poezia „De-aș avea", salutată de Iosif Vulcan, care îi schimbă numele din Eminovici în Eminescu. 4) Volumul „Poezii" de Mihai Eminescu, prefațat de Titu Maiorescu, a apărut în 1884. 5) Statuia lui Eminescu din grădina Ateneului Român din București a fost sculptată de Gheorghe Anghel (1904-1966). 6) Piesa corală „Somnoroase păsărele" aparține compozitorului Tudor Flondor (1862-1908). 7) Piesa de teatru „Eminescu" a fost scrisă de Mircea Ștefănescu.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările din numărul 51 al revistei noastre, având tema „De Crăciun". ◆ 7 răspunsuri corecte: *Prof. Marin Ștefan – Șimleul Silvaniei* și *Mihai Waspusch – București.* ◆ 6 răspunsuri corecte: *Elena Ispas – Piatra Neamț; Ion Ciocșan – Pucioasa* și *Dan Victor Munteanu – Galați.* ◆ 5 răsunsuri corecte: *Maria Iova – Constanța* și *Monica Vlad – Timișoara.*

Suzana Petrescu – Iași. Desigur că publicăm și întrebări de la cititori după cum s-a și văzut în numerele precedente. Mare atenție însă ca acestea să nu repete întrebări publicate deja în revistă. S-a mai întâmplat!

Vă dorim mult succes în continuare.

(Irina Stoica)

ȘAH

PROBLEMA DE AZI:
Negrul mută și câștigă

Saemisch - Schiffevdecker, 1953

DEZLEGARE:
1... Tdg8 2. Rf1 (2. Rh1 Tg1 3. Rg1 Dg8 4. Rh1 Dg2 X) 2... Tg1 3. Rg1 Dg8 4. Rf1 Dc4 5. Rg1 (Re1 De2X) 5... Tg8 6. Rh1 Df1 mat.

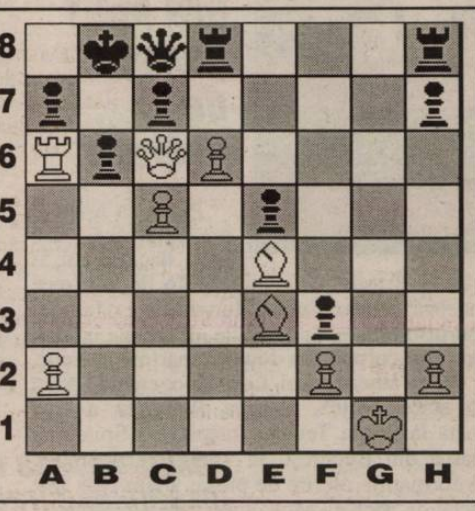

© GHEORGHE POPESCU –
maestru F.I.D.E.

SPORT FLASH

Fotbal și modă

Pentru prima oară la o mare competiție, campionatul european 2004 din Portugalia (12 iunie-4 iulie), echipa de fotbal a Italiei va etala un costum creat de un stilist englez. Jucătorii *squadrei azzurra* au primit, luni 12 ianuarie, noua ținută oficială - sacou, pantaloni, pardesiu, desenate de englezul Neil Barrett. În trecut, fotbaliștii italieni au purtat numai costume realizate de italieni, între care și Giorgio Armani. În mod paradoxal pentru țara modei designerul milanez a creat garderoba oficială a echipei engleze și a vedetei acesteia David Beckham, inclusiv ochelarii de soare pe care îi poartă întotdeauna. Alegerea lui Neil Barrett nu îi aparține președintelui federației italiene, Franco Ferrara, ci sponsorului, firma *Puma*, Barrett fiind directorul sectorului sportiv. Echipa italiană va apărea prima oară în noua ținută de recepție pe 18 februarie la Palermo, unde va avea loc meciul amical cu Cehia. Și națională noastră de fotbal? „Om al Renașterii" avem, Mutu e frate cu Leonardo da Vinci, miliardarul „frații Becali" există, ambiții cât cuprinde la Corleone, așa că nu văd de ce echipamentul de fotbal al națională României nu ar putea fi cusut până la vară de un stilist italian. Vara lui 2006 poate, dacă ne-om califica și noi pe undeva.

Paris-Dakar, final cu surprize

Început în ultima zi a anului trecut, Raliul Paris-Dakar 2004 s-a terminat duminica trecută cu două mari surprize: francezul Stéphane Peterhansel (Mitsubishi) a învins la secțiunea auto, iar spaniolul Nani Roma (KTM) a câștigat la moto. Ambii reușesc această performanță în premieră la ediția din acest an, a 26-a din istoria cursei. Peterhansel nu și-a adjudecat doar primul său titlu la auto, dar a realizat o performanță de-a dreptul extraordinară: el este primul pilot care câștigă la ambele secțiuni, titlul la auto vine acum după alte șase titluri câștigate la moto în anii 91, 92, 93, 95, 97 și 98. La general, echipajul francez Stéphane Peterhansel/Jean-Paul Cottret (Mitsubishi) a străbătut cei 4.624 km în 53 h 47 min 37 sec, fiind secondați de Hiroshi Masuoka/Gilles Picard (Japonia / Franța / Mitsubishi), la 49 min 24 sec. La moto, Nani Roma a străbătut aceeași distanță în 55 h 56 min 28 sec, fiind urmat de francezul Richard Sainct (KTM), la 12 min 38 sec. La secțiunea camioane, rușii și-au luat partea leului, primele două locuri în clasamentul general au fost ocupate de echipajul Vladimir Ciaghin/ Semion Iakubov/Serghei Savostin (Kamaz), cu 4.599 km parcurși în 68 h 13 min 49 sec, urmat de Firdaus Kabirov/Aidar Beliaev/Djamil Kamalov (Kamaz), la 53 min 38 sec în urmă.

La handbal, am bătut Feroe!

Selecționata masculină de handbal a României a învins duminică, la Rm. Vâlcea, formația Insulelor Feroe, cu scorul de 43-27 (22-15), în Grupa a 4-a preliminară a Campionatului Mondial din 2005. Unii zic că am marcat prea puține goluri și am primit prea multe de la o reprezentativă care dacă aruncă mingea mai tare, cade în mare. Vineri seara, în primul meci, România se impusese cu 41-19. Până aici e bine. Urmează meciurile cu Norvegia, acolo o să vedem valoarea băieților noștri, meciul decisiv fiind în deplasare pe 25 ianuarie. Oricum, doar echipa plasată pe primul loc în grupă obține calificare în faza finală a preliminariilor.

GEORGE CUȘNARENCU

GRĂDINA

micul nostru Paradis

Primula este o plantă perenă iar cei care o au în grădină știu deja acest lucru: iarna frunzele înghețată, se „topesc", dispar, e greu de crezut că rădăcina mai trăiește în pământ. Nu așteaptă însă ca primăvara să-și intre în drepturi și din locul unde... a fost odată o primulă mijesc frunze noi, oval-alungite, grupate în rozetă, parcă sunt niște salate timpurii. Repede-repede apar și florile delicate, deosebite coloristic și ca aspect de la un soi la altul. Se pot înmulți înainte de înflorire prin divizarea tufei, varianta cea mai comodă.

Primula

Mai pretențioasă este înmulțirea prin semințe, care se face în ianuarie-aprilie, pentru ca abia în anul următor să ne bucurăm de plante noi. Trebuie știut că:

◆ semințele își pierd capacitatea germinativă repede, în anul al doilea după recoltare scăzând cu 50%.

◆ nu răsar dacă semănatul s-a făcut în pământ acid.

◆ semințele au un grad mare de fotosensibilitate, deci au nevoie de lumină pentru a răsări.

Germinează la 20 grade C, în 10-12 zile. Când apare prima frunză se face primul repicat la distanță de 2 cm între răsaduri. Al doilea repicat poate fi înlocuit de plantarea în ghivece mici (păhărele de plastic), care pe măsură ce planta se dezvoltă se înlocuiesc cu altele mai mari. La transplantarea finală, e bine ca în pământ să se adauge o linguriță de superfosfat.

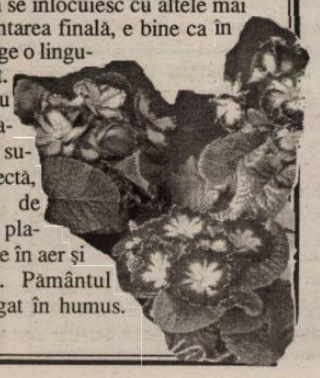

Primulele au nevoie de temperaturi moderate, nu suportă insolația directă, deși au nevoie de multă lumină. Le place umiditatea mare în aer și o bună aerisire. Pământul trebuie să fie bogat în humus.

(A. Popescu)

PRINTRE RÂNDURI

Integramă de GHEORGHE POPESCU

CAMIOANE LUNGI / OAMENI DE SUFLET		VINDECARE / TRECUTĂ ÎN CATALOG		FURTURI DE PRIN COTEȚE / FLORIN HOSU		AFIRMAȚIE / DREAPTA BOILOR		GRĂDINA CU ANIMALE / AMĂRĂȚI		ASCUNSĂ / MONEDĂ DIN IRAN
TINUTĂ DE DAMĂ / CHEAMĂ UN CÂINE							PLECATUL DIN STUP / FĂCUT DIN MERS			
				GULII / CIUPESC LA SÂNGE				IN BAIE! / ÎN ACEST LOC... LA ȚARĂ		
TURĂ / INTRARE ÎN BISERICĂ						ATAC ÎN FORȚĂ / LUNA CIREȘELOR				
		POIENI / ANTILOPĂ AFRICANĂ								CĂUTĂTOR DE PETROL
	O MINTE STRĂLUCITĂ / PALTIN DE CÂMPIE						UN ANUME INDIVID / CERBI POLARI			ÎNTREGUL POPOR
			A PASTRA / STAT SUVERAN					COADA DE CAMELEON! / CÂINELE JDER		
CALAPOD / TRASEU / PETE!					FRUMOASA COSÂNZEANĂ / ZECI CU SUTELE					
		LOCUITOR LA EREVAN / ÎN DUET!							DAN TOMA / ÎN ORAȘ!	
GALBIORI / A AVEA VOINȚĂ						SE FACE CĂ PLOUĂ				
				COPIERE						

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „PALAVRE"

Orizontal: L - A - O - N - C - D - RESPECTUOASA - ATOM - AMARAT - EPISOD - ELANI - SNITEL - ANIN - NAS - ICAR - TUI - U - ARO - ULUIT - NE - INOT - INEL - TS - AIASMA - I - ANTI - TRAI - EN - IESLE - TRASI - VIATA - REIATI.

A SUPRAVIEŢUIT UNEI TUMORI DE 91 KG!

O româncă are o tumoare asemănătoare, de 80 kg

Lori Hoogewind, o americancă de 40 de ani din Michigan, femeie normală, căsătorită şi cu o fetiţă, a avut surpriza neplăcută de a vedea cum, într-un singur an, o tumoare foarte mică apărută pe spate cu câţiva ani în urmă, a crescut incredibil, ajungând la o greutate de 91 kg! Viitorul însemna pentru Lori moartea, pentru că o tumoare de asemenea gen, neoperată, devorează gazda, iar extirparea are acelaşi deznodământ nefast. Şi cu toate acestea, Lori a avut noroc cu singurul medic care s-a încumetat să facă această operaţie aproape imposibilă, prima de acest gen din lume: dr. McKay McKinnon de la Spitalul Universitar din Chicago. Cu toate că i s-a spus că riscul de a muri pe masa de operaţie e mai mare decât cel de a supravieţui, Lori n-a avut nici o ezitare: „ştiam că neoperată n-o să mai apuc Crăciunul, aşa că am acceptat operaţia". Operaţia a fost planificată timp de câteva săptămâni în iarna lui 1998 de o echipă de cardiologi, anestezişti şi chirurgi. Operaţia propriu-zisă a durat 18 ore, Lori pierzând, în hemoragia care s-a declanşat, peste 25 litri de sânge, adică de şase ori cantitatea de sânge dintr-un corp. Momentul cel mai dificil a fost însă acela când Lori a trebuit să fie întoarsă pe masa de operaţie cu faţa în jos pentru ca extirparea tumorii să poată continua. Manevră extrem de periculoasă pentru un pacient anesteziat. „O singură mişcare greşită şi Lori putea muri", spune dr. McKinnon. Până la urmă operaţia s-a terminat cu bine, deşi a existat spectrul dezastrului la 15 ore după începerea operaţiei, dr. McKinnon intrând în istoria medicinii (întreaga operaţie a fost subiectul unui documentar prezentat pe *Discovery Channel*). Iar Lori Hoogewind duce azi o viaţă normală, după ce s-a îngrăşat mai bine de zece kilograme.

Şi Lucica Bunghez are mari şanse de salvare

Poate că n-am fi prezentat acest caz unic dacă n-am fi aflat că la Braşov, o femeie de 46 de ani trece prin acelaşi coşmar. Lucica Bunghez are o tumoare (neurofibromatoză) de 80 de kilograme înfăşurată în jurul corpului, a doua ca mărime în lume, după cea a americancei Lori Hoogewind. Aflat într-o stare critică, Lucica Bunghez a fost internată la Secţia Terapie Intensivă a Spitalului Floreasca din Bucureşti în aşteptarea operaţiei. Din informaţiile oferite de presă, aflăm că a fost contactat dr. McKey McKinnon care a acceptat să facă operaţia la Bucureşti. Luni, Dr. McKay McKinnon a sosit în Capitală pentru a o opera pe Lucica, împreună cu echipa de specialişti români condusă de prof. dr. Ioan Lascăr de la Spitalul de Urgenţă Floreasca. Medicul din Chicago va folosi aparatura existentă în spital, dar a prezentat în prealabil o listă cu echipamentul medical necesar. După cum a declarat celebrul medic american, Lucica Bunghez are şanse mari de salvare.

Lori, înainte de operaţie

Imagine de sinteză a tumorii

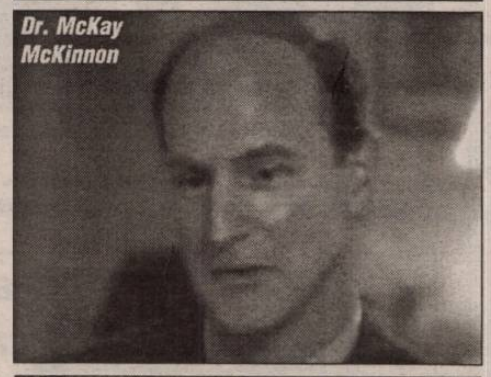

Dr. McKay McKinnon

În timpul operaţiei

Lori, după 2 ani de la operaţie

HOROSCOP

26 IANUARIE - 1 FEBRUARIE

BERBEC (21.03-20.04): Principala caracteristică a acestei săptămâni este instabilitatea emoţională. Vă afectează orice gest sau cuvânt deplasat şi vă certaţi cu toată lumea.

TAUR (21.04-21.05): Finanţele cam tremură de frig în acest interval, iar curba cu pricina nu dă deloc semne bune. În schimb, viaţa sentimentală şi amoroasă merge pe patine...

GEMENI (22.05-21.06): Luni sau marţi primiţi un semn foarte încurajator de la persoana iubită şi, pas cu pas, urcaţi spre al nouălea cer. Din păcate, bugetul strânge iar cureaua.

RAC (22.06-22.07): Cele trei ceasuri rele din ziua de marţi (?) vă vor aduce un ghinion financiar. Dar curba financiară arată faptul că vă veţi redresa foarte repede, poate chiar după două zile.

LEU (23.07-22.08): Oscilaţiile curbei psihicului au darul să vă transforme într-un pachet de nervi. Relaţiile din mediul profesional stau pe un butoi de pulbere cu fitil scurt.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Curba financiară are în primele zile sinuozităţi periculoase, apoi urcă semeaţă spre un maxim majestuos. Probabil că veţi primi o sumă dolofană de „foşnitori".

BALANŢĂ (22.09-22.10): Miercuri sau joi, la gura sobei unde valsează limbile focului, vă veţi întâlni cu o persoană caldă şi parfumată ca o gogoaşă. Temperaţi-vă romantismul şi fiţi pragmatic!

SCORPION (23.10-21.11): Bugetul dv. se cam dă pe derdeluş şi riscă să se bălăcească într-o copcă. Curba cu pricina pare în stare de ebrietate şi se ridică greu de jos. Mersul ei împleticit trebuie să vă facă vigilent la cumpărături.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Deşi nu începeţi săptămâna cu zâmbetul pe buze, miercuri sau joi veţi primi o veste care vă va descreţi fruntea, probabil de natură financiară, dacă astrele nu mint.

CAPRICORN (21.12-19.01): Una caldă, una rece. Astfel s-ar putea caracteriza această perioadă cam zbuciumată din punct de vedere financiar şi sentimental. Dar veţi ieşi învingător.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Soarele şi Luna nu prea se împacă şi excesele temperamentale se vor ţine lanţ. Din fericire, joi sau vineri veţi primi o sumă măricică de bani, pe neaşteptate.

PEŞTI (19.02-20.03): Monotonia din primele zile ale intervalului va fi spulberată de o problemă profesională urgentă. Veţi ieşi cu brio din încercare şi cu moralul nezdruncinat.

Personalităţile săptămânii: *I.L. Caragiale, Dimitrie Bolintineanu, Gheorghe Brăescu, Dominic Stanca, Nicu Gane, Nicolae Ceauşescu, Marţian Negrea, Ştefan Luchian; W.A. Mozart, Franz Schubert, Romain Rolland, Paul Newman, Clark Gable.*

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

- Doi fizicieni români - autorii unei teorii revoluţionare
- Reţeta norocului!
- Gheaţa care încălzeşte sufletul
- Cealaltă faţă a coloşilor de piatră

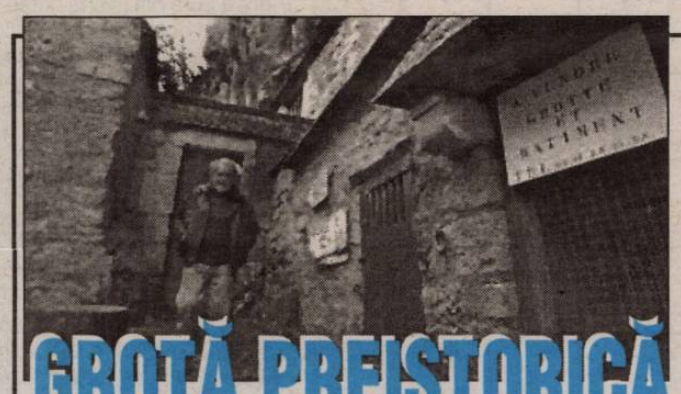

GROTĂ PREISTORICĂ DE VÂNZARE

Ernest Paluzzano, un pensionar de 76 de ani din Saint-Circq din Dordogne (Franţa), vrea să-şi vândă bunul cel mai de preţ: o grotă (botezată „grota vrăjitorului") plină de gravuri preistorice. „Mă doare sufletul că trebuie să renunţ la ea, e viaţa mea" a spus agricultorul francez care a cumpărat acest sit străvechi în anul 1969 pentru suma echivalentă a 3.506 euro, o adevărată avere pentru el la acea vreme, şi pe care vrea s-o înstrăineze acum pentru un milion de euro. Motivul? „Drumurile până la grotă mă obosesc la culme" spune septuagenarul. Deşi „vrăjitorul", cum îşi spune, recunoaşte că, o dată intrat în grotă, entuziasmul îi renaşte, mai ales atunci când priveşte caii, bizonii şi alte figuri gravate pe pereţii grotei, datând din perioada magdaleniană (între 22.000 şi 15.000 ani înainte de Christos) şi luminate de o instalaţie electrică arhaică. Locul a fost mereu ţinta vizitatorilor estivali, mii de turişti pasionaţi de preistorie trecându-i pragul pentru suma de 4 euro. Suma de un milion de euro pare exorbitantă pentru unii, dar Ernest Paluzzano nu şi-a pierdut speranţa.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	30.000 LEI	❑ 3 LUNI	90.000 LEI	❑ 5 LUNI	150.000 LEI
❑ 2 LUNI	60.000 LEI	❑ 4 LUNI	120.000 LEI	❑ 6 LUNI	180.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (110 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 55 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU-MUREŞ

SERIE NOUĂ - 661 • ANUL XLVII • 29 IANUARIE 2004 • 16 PAGINI • 8000 LEI Nr. 4 (2411)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Nu e important dacă lucrezi sau nu. Important este să creadă alţii că lucrezi.* (Tristan Bernard)

■ *Curiozitatea îi împinge pe unii să descopere America şi pe alţii să asculte la uşă.* (José Maria Eça de Queirós)

■ *Inima nu are riduri, are numai cicatrice.* (Colette)

CROCODILUL EUROPEAN

OMUL CARE VREA SĂ CLONEZE OAMENI

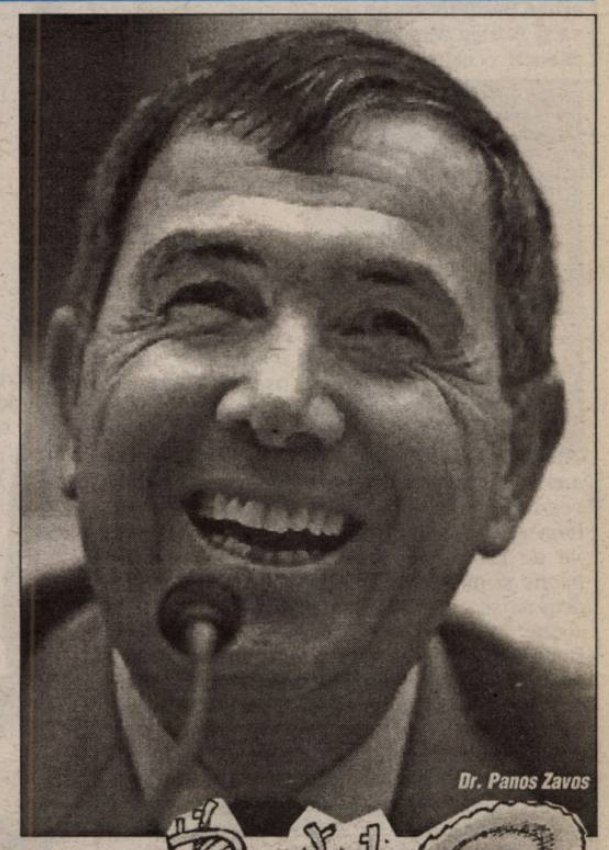
Dr. Panos Zavos

Până mai ieri dr. Panos Zavos nu era un nume cunoscut în Marea Britanie. Dar mass-media mondială a început să vorbească brusc despre el după ce nu cu mult timp în urmă a convocat o „conferinţă de presă" la Londra, despre care nici măcar nu se ştie dacă a existat cu adevărat, unde a anunţat că este autorul primului om clonat! Mai mult, el este convins că va schimba cursul reproducţiei umane. Expertul american în fertilitate a spus că a implantat un embrion clonat în pântecul unei femei de 35 de ani şi există cam 30 la sută şanse ca această clonă să se nască. Sigur, mai există alte 70 de procente ca această întâmplare să nu aibă loc. Ca în orice întâmplare cu iz de mister, identitatea femeii nu se cunoaşte, se ştie doar că ea nu se află în America, nici în Marea Britanie şi nici în Europa. Chiar şi în acest caz, se ştie, însă, pentru că dr. Panos Zavas a ţinut ca lumea să afle asta, embrionul nu a fost creat ca în vremurile bune, în urma reproducerii umane normale, nu din spermatozoid şi ovul, ci din celule ale pielii bărbatului. După vâlva stârnită de afirmaţia iniţială, dr. Panos Zavas a trebuit să recunoască faptul că e prea devreme să se ştie dacă implantarea embrionului clonat se va materializa într-o stare de graviditate a femeii. Alţi experţi sunt de părere că, chiar şi aşa, există mari şanse ca fătul să moară în pântecul mamei, de vreme ce în cazul aceleiaşi proceduri pe animale, în 99 la sută din cazuri, embrionii au murit înainte de a se naşte. Până la naşterea (sau nu) a primului om clonat, afirmaţiile medicului american au căzut ca un zid de cărămizi în capul politicienilor. Ministrul britanic al sănătăţii, John Reid, l-a atacat pe medic acuzându-l de „abuz de putere în ştiinţa geneticii" şi i-a amintit că nu doar în Marea Britanie e interzisă clonarea umană, dar că guvernul britanic va face presiuni la ONU pentru interzicerea în întreaga lume a acestei îndeletniciri. Pe de altă parte Societatea Regală de Medicină l-a acuzat pe dr. Panos Zavos că naşte speranţe deşarte în sânul familiilor infertile. Să nu uităm că zarva produsă de cel care vrea să cloneze oameni vine la un an după ce alt „specialist", de data asta făcând parte din secta Raelienilor, anunţa că e pe punctul de a se naşte primul om clonat din lume. Probabil că şi acest ultim anunţ va muri în faşă. Dr. Panos Zavos nu e singur. Dr. Antinori lucrează şi el la un proiect de clonare umană, plecând de la cuceririle clonării defunctei oi Dolly şi care, în ciuda ameninţărilor autorităţilor, ridică din umeri şi spune că el îşi va continua cercetările, undeva pe o insulă liniştită şi nespecificată din Mediterana.

Dr. Severino Antinori

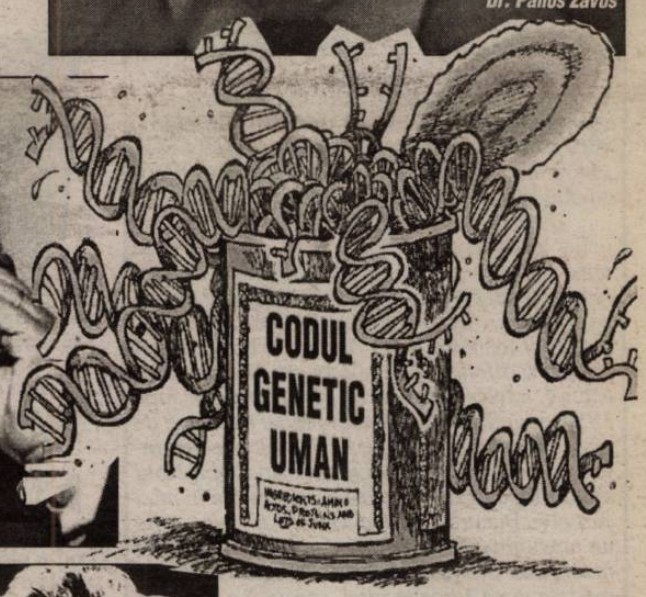

Mesaje secrete în ADN?

Cu toate acestea, specialiştii sunt sceptici că o clonă umană este posibilă atât de curând. Pentru că, în ciuda faptului că s-a reuşit descifrarea integrală a structurii genomului uman, genele din dubla elice de ADN nu reprezintă decât 3 la sută din „reţeta" omului. Restul de 97 la sută sunt lungi şiruri de ADN care nu codifică nimic. Cercetătorii le-au numit „deşeuri de ADN" pentru că ei n-au reuşit să descopere mesajele secrete pe care le ascund (dacă există vreunul). Cu toate acestea, clonarea umană, (poate un Frankenstein cu chip de Marylin Monroe), chiar dacă este o utopie pozitivă sau doar un coşmar orwellian, pare să fie inevitabilă pentru acest secol, în ciuda consecinţelor morale şi medicale.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

divanul galben

PERIFERIA CA MOD DE EXISTENŢĂ

Acum un secol li se zicea „mahalale", iar acum li se spune mai elegant „periferie". Şi atunci, şi acum, periferia era un mod de viaţă, cum observă şi Adrian Majuru, un tânăr cercetător care a publicat o extrem de interesantă carte, intitulată „Bucureştii mahalalelor" (editura „Compania") la sfârşitul anului trecut.

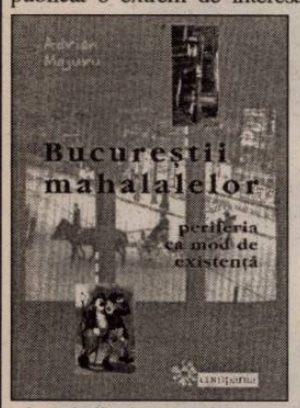

„A venit, poate, vremea să ne întrebăm ce dădea viaţă clădirilor şi străzilor care şi-au schimbat, arareori întîmplător, înfăţişarea. Ce poate fi acest Bucureşti apărut din comerţul unui târg sezonier şi din interesul unor domnitori de a spori veniturile visteriei? Cum poate fi sufletul marelui oraş născut din puzderia de mahalale (în jur de 120 menţionate în documente) apărute haotic şi mulţimea pestriţă venită de pretutindeni să se aşeze aici ?" Autorul care îşi pune aceste întrebări este licenţiat al Universităţii Bucureşti în 1997, unde şi-a luat şi masteratul un an mai târziu, şi pregăteşte doctoratul în domeniul „geografiei umane". Lucrează la departamentul de istorie modernă a Muzeului Municipiului Bucureşti şi este muzeograf coordonator la Muzeul de Artă Populară „Dr. Nicolae Minovici". Pentru cei pasionaţi de istoria veche a Capitalei, cartea lui Adrian Majuru este un dosar complet, un edificiu ridicat pe documente solide şi, mai ales, pe o mulţime de fotografii-document, pe care tânărul cercetător le reproduce ştiind că ele întregesc nu doar un tablou al „geografiei umane", ci stârnesc, în acelaşi timp, emoţia şi curiozitatea cititorului.

„Istoria Bucureştilor se defineşte prin perpetua extindere a periferiei, a marginilor de oraş, hotărnicite abia la 1830. În jurul acestui fenomen dezbaterea durează de mai bine de două veacuri... Între aproximativ 1500 şi 1830, termenul mahalla, venit din turcă, desemna un cartier, indiferent dacă acesta era marginal sau central, înţelesul de district periferic apare după 1830, atunci cînd Bucureştii preiau elemente de viaţă urbană occidentală, iar mahalalele centrale se topesc în sînul unui oraş cosmopolit. Noul oraş europenizat nu cunoştea împărţirea în mici cartiere: Bucureştiul occidentalizat voia să fie un oraş unitar, omogen. A continuat însă să fie înconjurat de vaste cartiere mărginaşe cu un mod de viaţă aproape rural, cărora li s-a aplicat indistinct eticheta de mahala. De-acum, mahala şi mahalagiu înseamnă periferie şi locuitor al periferiei – desigur, şi comportament periferic –, în contradicţie cu centrul modernizat".

Nu ştiu dacă ciobanul Bucur a existat şi nici măcar câte oi avea, dar, ne spune Adrian Majuru în cartea „Bucureştii mahalalelor", între 1250 şi 1400, centrul Bucureştilor, locul Pieţei Unirii de azi, era pe un ostrov iar în apropiere se formaseră mici aşezări sătesti. Tot cam pe atunci, în Dâmboviţa se vărsau câteva râuleţe dispărute împreună cu farmecul numelor lor: Gârliţa, Tabaci, Bucureştioara. Prin harta neschimbată în esenţă a geografiei umane de atunci şi azi, omul trece prea grăbit ca să mai observe frumuseţea sufletului unei străzi sau respiraţia voluptuoasă a unui deal. Cartea lui Andrei Majuru este şi o meditaţie pe această temă, dincolo de documente.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

VALENTINA D., Bucureşti: *„...Din pură curiozitate aş dori să vă întreb despre nebunia asta în legătură cu sfântul Valentin şi de ce a devenit la fel de important precum mult mai celebru, la noi, 1 Martie? Are vreo legătură cu astrologia? Eu sunt născută pe 14 februarie, deci sunt Vărsător, şi aş dori să ştiu dacă acest sfânt de import îmi influenţează relaţiile sentimentale (...) Primul meu prieten este născut în Capricorn şi am avut relaţii foarte bune aproape cinci ani, dar atunci când a venit vorba de căsătorie, mi-a spus că este «prea ocupat pentru aşa ceva» şi că însurătoarea i-ar afecta cariera profesională. De patru luni de când ne-am despărţit, nu mi-a mai dat nici un semn de viaţă. Cum este posibil aşa ceva, după atâţia ani când ne-am împăcat foarte bine? În acest moment am un nou prieten, dar încă nu este vorba de iubire adevărată şi cred că nu va merge această legătură, căci tot mă mai gândesc la T., primul meu prieten. Amicul de acum este din Gemeni şi este foarte politicos şi atent cu mine. Am petrecut vacanţa de iarnă într-un mod foarte agreabil, dar, din păcate, el este din Braşov şi ne întâlnim doar la sfârşit de săptămână. Este, aşa cum am citit într-un roman, «prietenul de duminică», dar dacă mă îndrăgostesc de el? Cum aş putea să-l influenţez să vină în Bucureşti cu serviciul, căci este foarte greu?"*

Cine este adevăratul sfânt Valentin?

– Dragă Valentina, pentru a lămuri ce este cu acest sfânt Valentin, am să-ţi spun ce scrie în „Dictionnaire Larousse des Prénoms et des Saints". Sunt 14 sfinţi Valentin, principalul fiind un martir roman din anul 273; în perioada pontificatului papei Iulius, în anul 352, acestui Valentin i s-au dedicat o basilică şi un cimitir la Roma, pe Via Flaminia şi are sărbătoare locală la 13 februarie. Povestea cu „patronul îndrăgostiţilor" a apărut mult mai târziu, în Anglia, iar data s-a mutat (probabil din superstiţie) la 14 februarie. În consecinţă, nu văd ce legătură ar avea cu data ta de naştere şi cu astrolgia. Pe de altă parte, femeia Vărsător are afinitate maximă faţă de Leu, Scorpion şi Vărsător, şi afinitate minimă faţă de cei din Fecioară. Deci faţă de Capricorni şi Gemeni este, teoretic, indiferentă. Sensul sintagmei „prieten de duminică" indică faptul că este doar un pasager sau un amator în orice domeniu, inclusiv în dragoste. Numai voi doi veţi şti să continuaţi legătura voastră sau să-i puneţi punct în mod elegant.

FELICIA ANA, Suceava: *„...Legătura mea cu Mihai s-a rupt în mod stupid chiar în noaptea de revelion 2003-2004, pentru că eu am fost foarte obosită, căci am ajuns la petrecere după ce am venit de la serviciu, de la Bacău, unde am fost chemată de urgenţă (...) Când am ajuns la el acasă, toată lumea petrecea, căci era ora 21,15, eu fiind nevoită să mă culc două ore ca să nu arăt ca o sperietoare (...) Cred că el băuse ceva şi m-a întâmpinat cu vorbele „de ce ai mai venit la spartul târgului?" Chestia asta m-a supărat, dar n-am putut să plec şi am rămas până după miezul nopţii, foarte supărată, apoi am plecat şi am jurat că nu mai vorbesc cu el. Eu sunt din Fecioară, sunt foarte pretenţioasă, iar el este un încăpăţânat din Taur. Oare aşa se poate sfârşi o legătură de doi ani, care mersese foarte bine? Acum, când vă scriu, este data de 4 ianuarie şi nu ştiu dacă să-i dau telefon sau să aştept telefon de la el. Dumneavoastră ce mă sfătuiţi?"*

Revelionul care desparte

– Dragă *Felicia Ana,* mi se pare incredibilă povestea ta, mai ales că tristul eveniment s-a petrecut într-o seară de pomină, când toată lumea are zâmbetul pe faţă, paharul într-o mână şi caltaboşul în cealaltă mână (se dă noroc, de obicei, cu prima). Probabil că s-a simţit ofensat de întârzierea ta perfect motivată, sau poate că a crezut că ai întârziat din alte motive. Eu zic că este o copilărie şi că trebuie ştearsă cu buretele întâmplarea asta. Femeia din Fecioară este indiferentă, teoretic, faţă de Tauri, dar nu se ştie niciodată.

MARIA T., Piteşti: *„Nu credeam că prevestirile astrologice s-ar putea confirma vreodată pentru mine (...) Eu sunt din zodia Leului şi am întâlnit, aşa cum mi s-a spus, bărbatul potrivit abia la 30 de ani, un Săgetător. Este cumva o întâmplare sau o regulă? Cum sunt Săgetătorii?"*

– Dragă *Maria,* în mod sigur la 30 de ani eşti mai matură decât la 20, de aceea astrologia are mai puţină importanţă. Femeia-Leu se împacă de minune cu Berbeci, Lei şi Scorpioni, dar Săgetătorul de care te-ai îndrăgostit cu adevărat nu este cel din teoria astrologică, ci unul real, alesul inimii tale şi atât. Fii fericită, căci alte corespondente mi-au spus că acest eveniment de cotitură a survenit după 50 sau 55 de ani. Vă urez toate cele bune – practic, nu teoretic!

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

ACCEPTAŢI VULGARITATEA?

Vecină cu obscenitatea, vulgaritatea e prezentă, din nefericire, cam peste tot. Pe stradă, în mijloacele de transport, acasă... Niciodată în biserică, într-o sală de teatru sau de operă. Sau în mediile în care educaţia, bunul simţ şi credinţa, adică embleme ale omului normal, se fac simţite. Cum privesc tinerii acest fenomen care se răspândeşte în mod alarmant şi în care, mulţi dintre ei – o spunem cu strângere de inimă – sunt implicaţi?

Nu de la persoana iubită. Celor din anturaj nu le impun nimic legat de calitatea limbajului dar nu-mi face plăcere să aud cuvinte deocheate, mojicii. Până la o anumită limită, la băieţi mai merge dar la fete e inadmisibil. *(Alina, 17 ani)*

În mare parte nu. Dar mi se mai întâmplă şi mie să mai sar calul când sunt scos din sărite, când subconştientul e răscolit, dar recurg la vulgaritate ca la o ultimă manevră. *(Mircea Gheorghiu, 17 ani)*

Nu. Dacă o accepţi poţi deveni la rândul tău vulgar şi atunci ordinea se transformă în dezordine, frumuseţea în mizerie şi sentimentele frumoase în promiscuitate. *(Ramona Ionescu, 19 ani)*

Vulgaritatea există cam peste tot. Dacă lupţi de unul singur împotriva ei eşti un om terminat. Dacă o accepţi, o faci ca să te protejezi, nu ca să o susţii. *(Alin Pacea, 18 ani)*

Da, accept vulgaritatea, dar nu în exces. Uneori este necesară ca să-ţi elimini o parte din energia negativă. *(Elena Moraru, 17 ani)*

Dacă vă referiţi la tineri, e un mod de a-şi manifesta libertatea, de a ieşi în evidenţă, de a brava sau de a fi în pas cu moda pentru că trebuie să recunoaştem, suntem foarte influenţabili şi ne place tot ce iese din tipar, tot ce e trăsnit. Vina o poartă şi televiziunea. Sunt emisiuni în care replicile au o tentă sexuală. Vezi Oreste, Ţociu şi Palade etc. Sau texte de muzică house, rapp. *(Manuela Popa, 18 ani)*

La tineri e o joacă. La cei maturi e un flagel. *(Doru, 18 ani)*

Nu. E o chestie banală şi de prost gust care îţi strică imaginea. *(Danny, 16 ani)*

Dacă vă referiţi la cuvinte, da. Dacă nu le-am folosi pe toate, ar putrezi în dicţionare. *(Anonim, 18 ani)*

Evident, nu. Şi mărturisesc că mă îngrijorează mai mult cei care o acceptă decât cei care o emit. *(Virginia, 18 ani)*

Da, pentru că este la modă. Dar ca orice modă, trece. *(Răzvan, 16 ani)*

Limba noastră cea frumoasă, dulce ca mierea etc. trebuie să fie folosită la capacitate maximă. *(Răzvan, 17 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

După ce au monitorizat tendinţele gustului unora dintre cele mai frumoase femei din show-biz-ul american, câţiva psihologi de la Universitatea din California au realizat un portret robot al bărbatului ideal. Un portret care în opinia lor nu corespunde prototipului macho căruia nu-i rezistă nici o femeie; bărbatul cu ochi adânci, mari şi pătrunzători,

BĂRBATUL IDEAL, UN „HIBRID" ÎNTRE FEMEIE ŞI COPIL

buze senzuale, cu pielea măslinie, părul lung legat la spate sau dimpotrivă, scurt, cu un aer de virilitate şi cu o bogată experienţă erotică şi care cedează din ce în ce mai mult teren noului tip de cuceritor. Cum arată un astfel de bărbat? Mai degrabă efeminat, cu pielea albă şi fină, cu un aer uşor inocent, nas mic, gură de adolescent, trăsături simetrice, părul scurt dar obligatoriu, fără început de chelie. Un astfel de bărbat, dincolo de frumuseţea sa clasică, le-ar inspira femeilor mai multă încredere şi fidelitate şi un dram de docilitate, atât de indispensabilă vanităţii feminine.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu
PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România Fax: 224.39.96

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.